

Vítek SVCS

**GEOINŽENÝRSTVÍ:
Moc přichází z nebe**

*knihy***ABB**

Vítek SVCS:

GEOINŽENÝRSTVÍ. Moc přichází z nebe

Vydalo jako svou 29. (58.) publikaci nakladatelství *KnihyABB* s.r.o.
v Praze v srpnu 2023.

Text: © Vítek SVCS, 2022–2023

Obálka a sazba: Adam B. Bartoš

Foto na obálce: Goelie, Pixabay.com

Tisk: Expresta, Brno

Všechna práva vyhrazena

<http://knihyABB.cz>

<http://jaktobylo.com>

ISBN 978-80-88385-84-4

ISBN 978-80-88385-85-1 (.pdf)

ISBN 978-80-88385-86-8 (.epub)

ISBN 978-80-88385-87-5 (.mobi)

Obsah

Předmluva	7
1 PORUČÍME VĚTRU DEŠTI	11
DOPORUČENÝ NÁRODNÍ PROGRAM PRO ÚPRAVU POČASÍ zpráva pro americký vládní Mezirezortní výbor pro atmosférické vědy 1966	13
ÚPRAVA POČASÍ – PROGRAMY, PROBLÉMY, POLITIKA A POTENCIÁL zpráva Výboru pro obchod, vědu a dopravu Senátu USA 1978	18
POČASÍ JAKO NÁSOBITEL SÍLY – OVLÁDNUTÍ POČASÍ V ROCE 2025 armáda amerického námořnictva / U.S. Navy 1995	21
GLOBALNÍ MORATORIUM O GEOINŽENÝRSTVÍ NA ZÁKLADĚ KONVENCE OSN O BIODIVERZITĚ: Vstříkování částic do atmosféry, sluneční štíty ve vesmíru k odrazení slunečních paprsků do vesmíru 2010	24
INŽENÝRSTVÍ V OBLASTI KLIMATU: POTŘEBY VÝZKUMU A STRATEGIE MEZINÁRODNÍ KOORDINACE Satelitní monitoring vstříkování aerosolu do atmosféry zpráva amerického Výboru pro vědu a technologii, 2010	25
PROJEKT HARWARDSKÉ UNIVERZITY 2021	26
BÝVALÝ ŘEDITEL CIA JOHN BRENNANN 2016	27
BÝVALÝ ŘEDITEL FBI TED GUNDERSON 2016	29
LEV ALEXANDROVIČ POCHMELNYCH: Ruské patenty na ovládání počasí, odvrácení trajektorií cyklónů DONALD TRUMP: Lze použít jaderné zbraně k odvrácení hurikánů od USA? 2019	31
PATENTY NA ROZPRAŠOVÁNÍ CHEMTRAILS Z LETADEL, PATENTY NA ÚPRAVY POČASÍ	33
SATELITNÍ ÚPRAVA ATMOSFÉRY	36
CONTRAILS, NEBO CHEMTRAILS?	38
42 000 SATELITŮ NA OBĚŽNÝCH DRAHÁCH KOLEM PLANETY	39
FALEŠNÉ GLOBALNÍ OTEPLOVÁNÍ Světová daň z uhlíku, bohatnutí na trhu s emisemi, mamutí dotace do ekoagendy	42
FALEŠNÉ GLOBALNÍ OTEPLOVÁNÍ Světová daň z uhlíku, bohatnutí na trhu s emisemi, mamutí dotace do ekoagendy	44
SYSTÉM OVLÁDÁNÍ MAS A ÚCHOP MOCI: Silová složka versus ekonomická a psychologická	46

DOKUMENT EU: TECHNOLOGIE OVLÁDÁNÍ DAVU	
Crowd Control Technologies	47
KDO RÝŽUJE POHÁDKOVÉ ZISKY NA GEOINŽENÝRSTVÍ?	48
SYSTÉMEM PLACENÍ DEBUNKERŮ	
A SPECIÁLNĚ ŠKOLENÍ DEZINFORMÁTOŘI	
(EU a politické strany)	50
2 KDO VLASTNÍ POČASÍ?	53
ŘÍMSKÝ KLUB: ZÁKLADNÍ KÁMEN EKO-ŠÍLENSTVÍ	55
MAURICE STRONG Z ŘÍMSKÉHO KLUBU	58
VLASTNÍ AMERICKÁ ARMÁDA POČASÍ?	60
STRUČNÁ HISTORIE	
40. a 50. léta 20. století	61
GEOINŽENÝRSTVÍ:	
ZÁKLADNÍ KÁMEN VOJENSKO-PRŮMYSLového KOMPLEXU	
60. - 80. léta 20. století	63
GEOINŽENÝRSTVÍ jako vojenská zbraň	
80. - 90. léta 20. století	66
TECHNOLOGIE HAARP OFICIÁLNĚ NA CBC	
90. léta 20. století	68
POČASÍ JAKO NÁSOBITEL SÍLY	
90. léta 20. století	70
PODÍLÍ SE CIA NA KLIMATICKÉM INŽENÝRSTVÍ?	
21. století	72
GEOINŽENÝRSKÉ OPERACE:	
Planetární lockdown a vesmírný plot	74
BUDOVÁNÍ ŘÍZENÍ KLIMATU	77
VĚDA ROZBITÁ NA KOUSKY	80
PAŘÍŽSKÁ DOHODA: MOCENSKÝ POSUN OSN	
2011	81
ZÁBOR PŮDY CELÉ PLANETY	84
UZAVŘENÍ VESMÍRNÉHO PLOTU	86
BIOLOGICKO-TRANSHUMANISTICKÉ OPERACE	87
STÍNĚNÍ SLUNCE AEROSOLY: FRONTÁLNÍ ÚTOK NA ŽIVOT	89
NIKOLA TESLA	90
GEOINŽENÝRSKÉ LESNÍ POŽÁRY V PORTUGALSKU	
2017	95
OČI DOKOŘÁN NA KYPRU	100
GEOINŽENÝRSTVÍ: NÁSTROJ K ROZKRÁDÁNÍ A HROMADĚNÍ	
MAJETKU. OHROŽENÍ POTRAVINOVÉ SOBĚSTAČNOSTI	102
ZNÁSILNĚNÍ JAZYKA	104
POCHODY ZA KLIMA	106
ZPENĚŽENÍ PŘÍRODY I LIDSKÉHO ŽIVOTA	107
ČTVRTÁ PRŮMYSLová REVOLUCE	109
ZÁVĚR: PRÁVO NA INFORMACE A POVINNOST SE BOUŘIT	112
3 PLANETA JAKO ZBRAŇ	115
OCHUZENÝ URAN: JUGOSLÁVIE	116
OCHUZENÝ URAN: IRÁK	118
ZNEČIŠTĚNÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ARMÁDOU	121

BIOSFÉRA	122
GEOINŽENÝRSTVÍ	124
TROPOSFÉRA	125
STRATOSFÉRA	125
MEZOSFÉRA	126
IONOSFÉRA	127
ELEKTROJET	128
MAGNETOSFÉRA	129
OBĚŽNÁ DRÁHA	130
MĚSÍC	130
SLUNCE	131
SLUNEČNÍ VÍTR	131
PROJEKT ARGUS	
1958	132
MĚDĚNÉ JEHLY VE VESMÍRU	134
PROJEKT STARFISH	
1962	135
SHRnutí	136
RAKETY A IONOSFÉRA	137
PROJEKT TIMBERWIND	
1991	138
VESMÍR JAKO BOJIŠTĚ	139
HVĚZDNÉ VÁLKY	140
LASEROVÉ A MIKROVLNNÉ ZBRANĚ	141
PLAZMOVÉ ZBRANĚ	142
INCIDENT V BANJAWARNU	
28. května 1993	144
NIKOLA TESLA PODRUHÉ	146
SKALÁRNÍ VLNY: SOVĚTSKÉ EXPERIMENTY	149
SKALÁRNÍ FREKVENCE, ROTACE PLANETY A ZEMĚTŘESENÍ	150
OHŘÍVAČE IONOSFÉRY: HAARP A DATEL	155
DALŠÍ ELEKTROMAGNETICKÉ ZBRANĚ	157
KYBERNETICKÁ VÁLKA	158
GEOINŽENÝRSTVÍ: CO MUSÍME ZNÁT	158
GEOINŽENÝRSTVÍ: CHEMICKÉ EXPERIMENTY	161
GEOINŽENÝRSTVÍ: VLNOVÉ EXPERIMENTY	162
IONOSFÉRIKÉ OHŘÍVAČE: AMERICKÝ HIPAS A HAARP	164
ZEMSKÁ SONDÁŽNÍ TOMOGRAFIE	168
RUSKÝ DATEL A MANIPULACE MYSLI	170
OVLIVŇOVÁNÍ ČINNOSTI MOZKU	171
ZEMĚTŘESENÍ A ZÁPLAVY	172
ZÁVĚR: PŘIROZENÁ ROVNOVÁHA	176
4 HAARP	181
VŠE ZAČÍNÁ U TESLY	
přelom 19. a 20. století	182
TESLA A ARCHIVNÍ MATERIÁLY	
1915–1940	187
SOVĚTSKÝ DATEL: FREKVENCE PRO OVLÁDÁNÍ NÁLAD	
70. a 80. léta 20. století	188

ZAČÁTEK HAARP	
1993	189
ELEKTROJET: STAVEBNÍ KÁMEN PRO HAARP	192
ZÁKLADY: CO BYCHOM MĚLI VĚDĚT O HAARP	
60.–90. léta 20. století	194
JAK SE OVLÁDÁ HAARP?	196
HAARP A ZMĚNY NÁLAD OBYVATEL	197
ZÁVĚR: PLANETA JAKO OBŘÍ KŘEHKÉ DYNAMO	204

Předmluva

Předkládaná kniha se zabývá geoinženýrstvím, tedy technologiemi na změnu počasí. Často o nich nemáme ani ponětí, mnohdy jsou drženy ve velkém utajení. Pokud o těchto technologiích někdo začne hovořit, bývá obvykle zesměšňován jako konspirátor nebo dezinformátor. Naštěstí, pro stále větší počet lidí tato taktika už dávno přestala platit. Nesmíme se nechat spoutat v žaláři myšlenek, které jsou nám dovoleny. Tím bychom si doživotně zavřeli bránu k vědění.

Geoinženýrství je naprosto běžné a fádní téma mezi globálními mocenskými kruhy. Pro toho, kdo se s ním setkává poprvé, však může jít o téma těžko stravitelné. Proto je struktura této knihy přizpůsobena úrovni znalostí čtenáře.

Kapitola „Poručíme větru dešti“ je jakýmsi úvodníkem do problematiky. Je určena pro ty z vás, kteří jste o geoinženýrství ještě neslyšeli. Tedy – řečeno školní mluvou – pro začátečníky či mírně pokročilé.

Kapitola „Kdo ovládá počasí“ je pokračováním tématu, cílí spíše na středně pokročilé.

Třetí kapitola – „Planeta jako zbraň“ – volně navazuje na předchozí kapitoly a je určena pro velmi pokročilé, stejně jako kapitola čtvrtá, která se věnuje specifickému zařízení, o kterém bude řeč v celé knize – HAARPU.

Na Zemi začala nová, námi všemi nepozorovaná realita: realita bezohledného ničení, a to tak komplexním způsobem, že se nezastaví ani před planetou jako celkem. Na svět přišel nový druh války. Takový, který se už nedá vysvětlit, který nelze dokázat, alespoň zatím ne, který se už zřejmě stal trvalým stavem a který postihuje především civilní obyvatelstvo a přírodu.

Tyto nové technologie v rámci geoinženýrství tedy představují především jednu věc. Zbraně. Musíme si především uvědomit, že armáda nikdy nepoužívá ve válce stejné zbraně jako v té předchozí. Armáda je vždy o padesát let napřed před ostatními. Nesmíme se proto podívat nad tím, že mnohé technologie jsou pro nás tak exotické, futuristické a těžko uvěřitelné jen proto, že jsme o nich nikdy neslyšeli.

Paradoxem lidského uvažování je to, že člověk má myšlenkový dosah jen na úroveň svého myšlenkového potenciálu, mozkové kapacity a hlavně uvěřitelnosti. V dobách popularity vzdušných balónů by se každý vysmál představě, že stroj těžší než vzduch dokáže létat. Stejně tak by se vysmál každý kapitán zaoceánských parníků představě ponorek brázdících dna moří. Před třiceti lety bychom jen těžko uvěřili tomu, že se budou po podlahách našich domácností prohánět robotické vysavače, které vyluxují za nás. Nyní je to běžnou realitou, ovšem před třiceti lety by tato myšlenka vyvolávala smích.

V dnešní době se nacházíme ve stejné situaci. Ve stejném stupni vývoje technologií jako v dobách vzducholodí nebo parníků. Neznámé technologie, o kterých jsme mnozí ještě nikdy neslyšeli, vyvolají u některých slabomyslných jedinců také infantilní smích obohacený o moderní nálepky konspirace a dezinformace. Mnozí lidé vynaloží pozoruhodně velkou část svého života tomu, aby se něčemu vysmívali. Ke své smůle se vysmívají pouze své vlastní hlouposti a nevědomosti. Místo

toho, aby se snažili do těchto nových vědomostí proniknout a porozumět jim, vystavují na odiv svou hloupost, ignoraci a nevědomost a ještě si z toho dělají legraci. Uměle staví zdi, barikády a bariéry před novými vědomostmi a tomu oddaně věnují mnoho energie ze svého života.

Záleží na každém z nás, zda si chceme zavírat bránu k vědomostem infantilním smíchem nad uklízacími roboty před třiceti lety, nebo se posouvat, hloubat a pátrat dál. Zatímco dnešní protijaderná hnutí bojují proti jaderným zbraním a jadernému arzenálu, armáda, která má vždycky zhruba padesátiletý náskok, už dávno přešla k plazmovým zbraním, válce s počasím a geoinženýrství.

A tady konečně vyvstávají zásadní otázky. Jaká technika se používá? Co se dělá? Jak je možné vyvolat obrovské přírodní katastrofy? Jak je možné ohrozit celou planetu?

V minulých dekádách probíhal rozsáhlý utajený vývoj. Od atomových pokusů ve vyšších vrstvách atmosféry přes pokusy ovlivnit magnetické pole Země a počasí až po pokusy ovlivnit elektricky nabitou atmosféru.

Projekty, které budou představeny v této knize, tvoří zarámování pokusů, jež probíhaly nad našimi hlavami po řadu dekád. Věříme proto, že komplexní uchopení tématu geoinženýrství podnítl řadu z nás k tomu, abychom nejen začali sami pátrat po dalších výzkumech, ale hlavně, abychom zvedli své zraky přišpendlené k pastí chytrých telefonů vzhůru, na oblohu. Právě tam totiž najdeme odpovědi na řadu otázek.

Husté geometrické mřížky extrémně stabilních *contrails*, tedy kondenzačních stop, které zůstávají v atmosféře celé hodiny, dokud pomalu nezřídnou a nakonec nezmizí. Může kondenzační stopa z výfukových plynů běžných letadel skutečně zůstat na obloze celé hodiny a rozšířit se až do vzdálenosti dvacet kilometrů? Letadlo přece není raketa, která skutečně zanechává na obloze extrémně stabilní bílou stopu, tzv. raketový ohon. Pátrejme, ptejme se a hlavně mluvmě o tom.

Žádné peníze, cenzura tichem, utajení nebo zesměšňování nezastaví náš hlas. Lidský hlas bourá pyramidu mocenského monopolu. A že tato geoinženýrská pyramida je sakra vysoká, vyšší než Babylonská věž. Dosahuje totiž až k letadlům, nad mraky, k družicím na oběžné dráze. Tato kniha nám snad pomůže tohle vše pochopit...

Autor

1 |

PORUČÍME VĚTRU DEŠTI

Kolikrát se už stalo, že nás námi zvolení politici podvedli, nebo zneužili naší důvěry. Naše vlády se čas od času otevřeně doznávají k tomu, z čeho nás jímá děs a hrůza. A jsou-li ochotní se k tomu přiznat, co před námi raději skrývají?

Cílem této knihy je odhalit v celé své syrové brutalitě jeden takový dezinformační mýtus, který je programově zesměšňovaný a ironizovaný, aby se lidstvo udrželo v klidu a nevědomí.

Tento fenomén se nazývá CHEMTRAILS nebo, chcete-li, GEOINŽENÝRSTVÍ. Přesvědčím vás o tom, že nejde ani o mýtus, tím méně o konspirační teorii.

Začneme trochu netradičně výrokem generála George Kenneyho při jeho projevu k absolventskému ročníku *Massachusettského technologického institutu* už v roce 1947:

„Národ, který se jako první naučí přesně zakreslovat dráhy pohybu vzdušných mas a řídit dobu a místo srážek, bude vládnout zeměkouli.“

To je legendární výrok, který bychom si měli zapamatovat, protože předznamenává další vývoj americké, a zpočátku také sovětské, armády, kterým se vlády světových mocností ubírají až dodnes.

Někdy se tomu říká *chemtrails*, což znamená *chemické stopy* nebo také *chemické pásy*, pásy, které vytvářejí letadla na obloze, jindy *weather modification* – ovlivňování počasí, nově *geoinženýrství*.

Ocitáme se v době těsně po druhé světové válce, kdy Američané, stejně jako Sovětský svaz, začínají pracovat na projektech pro řízení srážek, a tedy souhrnně – na ovlivňování počasí.

Podívejme se, co víme o začátcích tohoto projektu, kdybychom se vrátili do doby před sedmdesáti lety. Od roku 1947 jsou účty za vědecký výzkum, operace, politické studie, regulace, vztahy, zprávy o aktivitách, vytváření komisí a mezinárodní otázky vedeny v Kongresu, kde se zároveň koná řada slyšení o mnoha navrhovaných opatřeních.

Od roku 1953 bylo ve Spojených státech uvedeno v platnost šest veřejných zákonů o modifikaci počasí, a kromě toho další zákony se vztahem k modifikacím počasí. Ocitáme se tedy na samotném prahu snah o jeho ovlivňování. Tehdy se jednalo stejnou měrou o armádní projekty s cílem využití změn a ovlivnění počasí jako nového typu zbraně, ale počáteční cíl a snahy byly vedeny možná v dobré víře touhou americké vlády zkvalitnit život lidí rovnoměrnější distribucí srážek i do sušších oblastí ve Spojených státech.

Jak se ale přesvědčíme, počáteční, možná dobrý, úmysl, byl zničen a přeměněn na armádní účely – tedy využití počasí jako strategické klimatické zbraně. Tehdy se k vyvolávání srážek experimentálně používaly krystaly jodidu stříbrného, a rozstříkáváním jodidu stříbrného do atmosféry se srážky pouštěly.

Třeba v roce 1950 držitel Nobelovy ceny, Dr. Irving Langmuir, prohlásil, že za správných podmínek může pouhých třicet miligramů

jodidu stříbrného v atmosféře uvolnit stejnou sílu jako atomová bomba.

Projekt vstřikování jodidu stříbrného do atmosféry se nazýval *Cloud Seeding*, přeložit bych to mohl jako *osévání mraků*.

A i když tyto projekty byly spíše smíšené, v řízení počasí se pokračovalo dál, ale jak se zdá, už začalo jít více o armádní projekt změn počasí v rámci začátků závodů ve zbrojení a studené války než o blaho lidstva.

DOPORUČENÝ NÁRODNÍ PROGRAM PRO ÚPRAVU POČASÍ

zpráva pro americký vládní Mezirezortní výbor pro atmosférické vědy
listopad 1966

Prezident Dwight D. Eisenhower vytvořil poradní výbor pro otázku ovlivnění počasí v roce 1953. Předsedal mu kapitán Howard T. Orville, který pro *The American Weekly* v roce 1958 prohlásil, že je „*naprosto nezbytné, aby porazili Rusy v ovládnutí počasí*“. Máme tu první oficiální dokument americké vlády z listopadu 1966, který vydal Homer E. Newell pro vládní *Mezirezortní výbor pro atmosférické vědy*. Ten dokument nese název *Doporučený národní program pro úpravu počasí*.¹

Podle tohoto dokumentu je federální vláda angažována v řadě aspektů modifikací počasí, a to jak aktivitou kongresu, tak i výkonného oddělení, tedy exekutivy, a v podstatě odhaluje, jak zainteresované státní agentury spolupracují s podnikateli a univerzitami na geoinženýrských operacích. Jde o archivní dokument přímo ze serveru NASA.

Kdybychom měli ve zkratce popsat, co tento dokument obsahuje, podívejme se na něj poněkud podrobněji. Jedná se o první dokument americké vlády o úpravách počasí z listopadu 1966. V úvodu dokumentu se uvádí, že úpravy počasí jsou výhodné pro člověka, že se tím zvýší zásoby a zdroje vody, sníží bouře, potlačí se tornáda, zmírní

1 <http://ntrs.nasa.gov/archive/nasa/casi.ntrs.nasa.gov/19680002906.pdf>

krupobití, které má decimující vliv na úrodu, a v jedné pasáži se zaměřují na zbrždění rozvoje hurikánů, zatímco v jiné pasáži si zase stýskají nad tím, že zatím nejsou schopni „*nasimulovat hurikán se skutečně uspokojivým numerologickým modelem*“.

Vědci totiž v tomto případě zkoumají matematické vzorce pro třetí vrstvy v rámci přenosu energie mezi zemí a atmosférou, a skrze spodní vrstvy atmosféry, rychlost a přenos pohybu hurikánu, měření tepla a vody, páru s latentním teplem, které hurikán generuje – to vše v rámci simulace vývoje hurikánů.

A to už uváděli v roce 1966, tedy na naše poměry velmi dávno, před půl stoletím. V dokumentu pak oslavují úspěchy ve změnách počasí, opět tu zmiňují krystaly jodidu stříbrného v rámci projektu *Cloud Seeding*, a uvádějí, že *Národní výbor pro atmosférické vědy* založil v listopadu 1963 *Panel pro změnu počasí a klimatu*. Další rok, konkrétně 16. června 1964, ředitel *Národní vědecké nadace* oznámil založení další zvláštní komise pro úpravu počasí, a tato komise založila dalších sedm podskupin pro studium fyzikálních, biologických, statistických, sociálních, mezinárodních, právních a sociálních, administrativních, finančních a dalších aspektů v rámci změn počasí.

Americká vláda si tedy vytvořila skutečně obrovskou agendu kolem změn a ovlivnění počasí, propojila ji do všech sfér a rezortů, nejen armády, ale i dalších skupin, výborů a komisí, čili logistická stránka tvořila jakési týlové zajištění a podporu samotných experimentů se změnami počasí. Už tehdy to začínala být neskutečně obrovská agenda, jak se uvádí v tomto oficiálním vládním dokumentu. V této zprávě americké vládě z listopadu 1966 zmiňují také, že je nutné porozumět nejen fyzice ohledně počasí, ale hlavně dynamice povětrnostních systémů:

„Ty uvádějí do pohybu obrovské masy vzduchu, které se pak přesouvají do požadovaných oblastí.“

Právě to třeba zmiňuje o několik desetiletí později bývalý ředitel CIA John Brennan (dostaneme se k tomu v jedné z dalších podkapitol),

který v nahrávce říká, že „na geopolitické stránce by potenciál technologie změnit povětrnostní vzorce, a tím prospět určitým regionům světa na úkor jiných oblastí, mohl vyvolat ostrý odpor některých národů.“

Bývalý ředitel CIA tedy v roce 2016 potvrzuje to, co se píše v této zprávě z listopadu 1966 – že potřebují porozumět dynamice povětrnostních systémů, a tím počasí ovládat ještě efektivněji než primitivním vstřikováním jakýchsi aerosolových částic do atmosféry. Mají totiž s největší pravděpodobností technologii, jak ovlivňovat dynamiku povětrnostních vzorců a frontálních systémů, neboť když nějakým způsobem uvedeme do chodu frontální povětrnostní systémy, uvede se tím do pohybu obrovská masa vzduchu, a tím v podstatě můžeme určit směr, kam bude putovat nějaká oblačná fronta, či kde bude naopak sucho. Klíčem k tomu je dynamika povětrnostních systémů.

O tom přece hovořil už zmíněný generál George Kenney v roce 1947, když mluvil o touze zakreslovat dráhy pohybu vzdušných mas.

O dvacet let později o tom hovoří oficiální zpráva americké vládě z listopadu 1966, kde se uvádí, že je potřeba porozumět dynamice pohybu vzdušných mas. A přesně o tomtéž hovoří bývalý ředitel CIA John Brennan – o povětrnostních vzorcích, tedy pohybu vzdušných mas v rámci ovlivňování frontálních systémů.

Nemohu stoprocentně tvrdit, že USA tuto technologii mají, ale v oficiální americké zprávě z listopadu 1966 se tvrdí, že tomu potřebují porozumět, a bývalý ředitel CIA John Brennan později s takovou samozřejmostí hovoří o povětrnostních vzorcích, které by mohly vyvolat ostrou reakci některých národů. Dá se tedy předpokládat, že na to přišli.

Nicméně v této zprávě nacházíme řadu dalších otázek. Věnují se tu třeba zkoumání výskytu požárů. To by samo o sobě vůbec nebylo divné, ale v souvislostech, které nastíním, to zní poměrně děsivě realisticky.

Ve zprávě z listopadu 1966 se píše, že pracují na technologii potlačení blesků, protože blesk způsoboval v USA ročně zhruba deset tisíc lesních požárů.

Pamatujeme si, jak v roce 2019 probíhaly obrovské požáry na mnoha místech planety současně. Obrovské požáry na tisících hektarů amazonských lesů, pak na Aljašce, překvapivě v Grónsku, na ruské Sibiři, v Austrálii. Tolik lesních požárů s tak apokalyptickými následky v jednom roce současně nikdy v historii neprobíhalo.

Nevím, zda se technologie na potlačení blesků nedá využít opačným způsobem. Samozřejmě logicky namítneme, že je jednodušší něco obyčejným způsobem zapálit, ale ještě pohodlnější by bylo z jednoho centra vyvolat požáry v různých oblastech planety. V onom programu jsou totiž zmiňovány obrovské investice do výzkumu měření výbojů blesků, na pozorovací sítě, na provoz výzkumných letadel, na speciální radary, zvláštní laboratoře pro studium blesku a další vybavení.

Podotýkám, že jde pouze o spekulativní hypotézu, ale využít obrovských požárů jako zbraně (stejně jako jiných jevů a podmínek počasí – bouře, krupobití, hustého deště nebo naopak extrémního sucha, povětrnostních vzorců pro změnu frontálních systémů apod.), to do sebe celkem logicky zapadá...

Dále je v této vládní zprávě z listopadu 1966 zmiňován program na potlačení krupobití pro ochranu plodin, je zkoumána fyzika bouří produkujících krupobití, a mechanismy na potlačení krupobití, což je další aspekt, jakým se dá ovlivňovat a ovládat počasí.

Je také fascinující, jak se v těch různých programech řeší srážky – třeba program *Southern Sierra* studoval účinnost metody *Cloud Seeding*, takzvané osévání mraků krystaly jodidu stříbrného v této specifické oblasti. Program *Pacific Northwest* zase zahrnoval experimenty o přesouvání srážek z oblastí s přebytkem do oblastí jejich nedostatku.

Řeší tu třeba státy Washington a Oregon, kdy návětrné svahy pobřežních hor dostávají velké množství srážek, které odtékají do oceánu a zůstávají tak nevyužité, pak řeší naopak vnitrozemí, kde jsou mini-

mální srážky, a přesun takových srážek do těchto oblastí by byl z ekonomického pohledu značně velký.

Dále jsou tu představovány různé oblasti výzkumu jako fyzika tvorby oblaků, sledování pohybu a šíření oblaků, globální analýza mračen za použití satelitů, sucho a klimatické variace, radiační a tepelná bilance, interakce moře a vzduchu, hurikánová struktura a její ovlivnění, lokální struktura bouře, atmosférická elektřina a řada dalších oblastí výzkumů. To nám dává nahlédnout do kuchyně globalistů, kteří zřejmě disponují technologiemi na tak obrovské změny počasí v různých oblastech planety, neboť technologie za padesát let od roku 1966 značně pokročily.

Tehdy to nebyli přímo globalisté, ale Američané a národní výzkumy. Musíme si uvědomit, že tehdy probíhala studená válka, šedesátá léta, válka ve Vietnamu, karibská krize na Kubě, obrovské vojenské cvičení v Bavorsku kolem hranic s Československem (cvičení s názvem *Viking*, o kterém ale Američané neinformovali sovětskou stranu, která to přirozeně vnímala jako ohrožení, a to vedlo k uspořádání vpádu varšavských vojsk do Československa jako symbol zastrašení a demonstraci síly), tedy v takové napjaté době se pohybujeme. Takže i když vznikaly různé skupiny jako *Bilderberg*, trilaterálové, *Výbor pro zahraniční vztahy* či zatím pouze hospodářská *Evropská unie*, ještě zdaleka to nebyli globalisté, kteří zkoumali technologie na kontrolu počasí v USA nebo Sovětském svazu.

V tomto oficiálním vládním dokumentu z listopadu 1966 je také podrobně popisováno, jak přesouvat srážky a chemicky řídit hydrometeorologický systém počasí. Zdá se to až neuvěřitelné, že se stále bavíme o roku 1966. Například se dozvídáme, že v rámci krystalů jodidu stříbrného začaly být používány takzvané pyrotechnické dávkovače, s jejichž pomocí se dalo mnohem efektivněji rozstříkovat do oblaků různé látky. Už tehdy také začínali vyvíjet nukleační látky, které by byly levnější než jodid stříbrný – přímo v této zprávě z roku 1966 se zmiňují kovy jako olovo a další.

ÚPRAVA POČASÍ – PROGRAMY, PROBLÉMY, POLITIKA A POTENCIÁL zpráva Výboru pro obchod, vědu a dopravu Senátu USA, 1978

Pojďme se nyní přesunout na další oficiální zprávu americké vlády, a to na zprávu *Výboru pro obchod, vědu a dopravu Senátu USA*.² Zpráva má sedmset padesát stran, a dokumentuje široké změny počasí za posledních dvanáct let, tedy od roku 1966 až do roku 1978.

Je z ní patrné, že za dvanáct let došlo k nebyvalému pokroku, co se týče snad měnit, ovládat a ovlivňovat počasí.

Tato druhá oficiální americká zpráva třeba uvádí, že letadla *Ministerstva obrany* vytvářela všechny modely počasí ve středoatlantických státech, míněno tedy v Karibiku. Sekce vysoké koncentrace byla v jižní Pensylvánii. V této oficiální vládní zprávě se uvádí, že podle *Federální letecké agentury* se tam konalo až sto šedesát letů za dvacet čtyři hodin.

Tato letadla rozprašovala nukleační jádra v různých koncentracích a vstříkovala je do atmosféry. Začínala s tím dvacet čtyři až čtyřicet osm hodin předtím, než se v oblasti měl projevit daný model počasí.

Zpráva uvádí, že zasévání jader rozptylovalo veškeré letní bouře z kumulů. V zimě je sníh měněný v déšť s možností zvýšení srážek. Déšť v zimě pomáhá vyrovnat roční srážkovou bilanci. Ale déšť v zimě zbavuje půdu úrodnosti a eroduje pole. Pro předcházení těmto škodám je nezbytný sníh a zpevnění půdy vytrvalými plodinami, jako například vojtěška, píše se v této zprávě.

Vidíme, že se počasí začíná ovlivňovat neskutečným způsobem, bez servítků a bez rukaviček – procesy jednou natvrdo, a to jsme sice o dvanáct let později, ale z našeho dnešního pohledu stále jen v sedmdesátých letech minulého století. Zajímavá je i zmíněná Pensylvánie, protože Pensylvánie si tehdy získala pověst státu bez zákonů – pokud jde o osévání mraků, projekt *Cloud Seeding*. Dokonce tehdejší dva tajemníci pro zemědělství vyzdvihli nutnost regulovat změny počasí.

2 [http://www.geoengineeringwatch.org/documents/Weather%20Modification%20-%20Programs,%20Problems,%20Policy,%20And%20Potential%20\(May%201978,%2020784%20pages\).pdf](http://www.geoengineeringwatch.org/documents/Weather%20Modification%20-%20Programs,%20Problems,%20Policy,%20And%20Potential%20(May%201978,%2020784%20pages).pdf)

Státní pensylvánská univerzita pomlouvala všechny, kteří chtěli zastavit změny počasí, protože sama univerzita se na výzkumech podílela. Lhala o svých vlastních výsledcích osévání mraků. Další instituce bránily přijetí zákonů, které by zastavily osévání mraků, podílelo se na tom ministerstvo zemědělství, *Úřad pro letectví, Federální úřad pro vyšetřování (FBI)*, už zmiňovaná *Pensylvánská státní univerzita* a všechny součásti Federální vlády, které prováděly osévání mraků, nebo v něm byly zainteresované. Byl to tehdy obrovský skandál, zpráva to nazvala meteorologický *Watergate*, navíc tato zpráva amerického Senátu uvádí, že do roku 1973 provedlo úpravu počasí nejméně šedesát dva zemí.

Zpráva také uvádí, že USA upravovaly sílu hurikánů. U toho se na chvíli zastavme, protože ve zprávě se píše, že americká vláda v roce 1975 podporovala výzkum úpravy síly hurikánů. Co to znamená? Znamená to, že hurikán může být zesílený, nebo naopak zeslabený, podle toho, jak to vyhovuje vládě USA, lídrovi na operace spojené s úpravou počasí?

Pamatujeme si na obrovský hurikán *Patricia* z roku 2015, s větrem dosahujícím síly až 350 km/h? Pamatujeme si na hurikán *Cathrina* v roce 2005, obrovský hurikán v Louisianě? Právě po tomto hurikánu *Cathrina* připadyl dražby zdevastované Louisiany milionářům okolo George Bushe mladšího, aby zde znovu postavili továrny.

Třeba to byla náhoda, ale třeba také ne; když stavíme na miskou vah obě možnosti, žádnou z nich nemůžeme vyloučit. Když si uvědomíme, že americká vláda zkoumala úpravu síly hurikánů už v sedmdesátých letech, myslíte, že za třicet let tu sílu dostatečně nevyzkoumali?

A další, velmi kacířská, myšlenka, a podotýkám spekulativní, hypotetická, fabulativní – jak chcete, jen zamyšlení: Nemohou být hurikány skvělým ekonomickým stimulem pro nastartování ekonomiky v dané oblasti podobně, jako dravá rekonstrukce a budování po válce, třeba po druhé světové válce?

Lidé bez práce, ekonomický růst se zpomaluje, lidé příliš nekupují, zato poničené domy, spadlé stavby, rozbité továrny, zatopené fabriky, školy, úřady, celá městská infrastruktura poničená, rozpraskaná, rozbitá, zdevastovaná. Skvělý impuls, stejně jako po válce, k nastartování ekonomiky. Co myslíte? To vše zaměstná spoustu lidí, nastartuje se hospodářství, miliardáři kolem prezidenta George Bushe se napačují, protože nikdo jiný nemá takové peníze, které by investoval v tak masové měřítku a věděl by, že se mu vrátí. Takže zbohatnou zase a jenom ti nejbohatší? Lidé investují do oprav, znovu budují domy, silnice, státní budovy. Americká vláda už čtyřicet let zkoumá úpravu síly hurikánů.

Myslíte, že to, co jsem popsal, je příliš nerealistický scénář, že je daleko od pravdy, neblíží se realitě?

Vlády už se dopustily takových svinstev vůči občanům, že bychom se už měli osvobodit od těch prvotních instinktů, které nám spínají blokaci v mozku, že vlády by nám přece něco takového nemohly udělat.

Já tvrdím, že mohly – pro prachy, pro ekonomiku, pro kapitalismus jsou ochotné obětovat naše životy i naše zdraví. Je to pouze má hypotéza, ale když si uvědomíme, že americká vláda hovoří o výzkumu úpravy síly hurikánů už čtyřicet let, dostává to děsivé obrysy.

Co je ale pravda, nic než čistá pravda, žádná spekulace, je uvedeno právě v tomto vládním dokumentu. Už ve zprávě z roku 1978 vidíme, jak Američané totálně rozkymáceli, rozkývali přírodní rovnováhu. V tomto oficiálním americkém dokumentu se totiž uvádí, že (volná citace) osévání oblaků *Cloud Seeding* je velkou příčinou pětiletého sucha v severovýchodních Spojených státech. Některá izolovaná místa na severovýchodě USA postihlo dokonce osmnáctileté sucho, způsobené oséváním oblaků metodou *Cloud Seeding*.

Proto se rozhodli distribuci počasí, jak to vzletně nazývají (ovládání počasí říkají distribuce počasí), kvůli těmto obrovským suchům, která

postihla severovýchod USA, v jižním Atlantiku pozastavit, protože způsobila snížení srážek na východním pobřeží USA o třicet procent.

Toto množství srážek je rozhodující pro to, aby zemědělství bylo úspěšné. Průměrný výrobce mléka na východním pobřeží USA, který se nacházel na území, nad kterým probíhalo osévání oblaků (*Cloud Seeding*), zaznamenal čistou finanční ztrátu kvůli těmto oséváním oblaků. Jen ztráty v pěstování plodin v okrese Franklin dosáhly až na výšku padesáti milionů dolarů.

Naopak v místech, na kterých účinky osévání oblaků oslabují, nastává bujná tvorba oblaků. To způsobuje záplavy, ničí plodiny, budovy, a způsobuje smrt lidí a zvířat utopením. Konec volné citace z oficiální vládní zprávy USA z roku 1978.

Když si člověk začne hrát na boha a snažit se ovládat počasí, pak necitlivý a hulvátský zásah člověka přírodní rovnováhu neskutečně rozkýve. Přímou v této oficiální zprávě se uvádí, jaké to má ničivé a devastující dopady: v některých oblastech několikaleté sucho, v jiných zase obrovské záplavy, protože Spojené státy ovládaly počasí v jižním Atlantiku, což se projevilo suchem na východním pobřeží USA, a zase ničivými záplavami v jiných oblastech. To jsou oficiální fakta uvedená v této vládní zprávě.

To vše nám ukazuje ve skutečně obludných rozměrech, jak *chem-trails* neboli *geoinženýrství* – všechna tato svinstva chemického řízení hydrometeorologického klimatu – nemilosrdně pokračovala dál.

POČASÍ JAKO NÁSOBITEL SÍLY – OVLÁDNUTÍ POČASÍ V ROCE 2025 armáda amerického námořnictva / U.S. Navy, prosinec 1995

Pojďme se podívat dál, na třetí zprávu. V roce 1995 vydaly USA, konkrétně námořnictvo US NAVY, dokument s názvem *Počasí jako násobitel síly aneb Ovládnutí počasí v roce 2025*.³

3 <https://apps.dtic.mil/dtic/tr/fulltext/u2/a333462.pdf>

A to už je vážně na pováženou, zvláště když si uvědomíme, že do roku 2025 už nám zbývají jen dva necelé roky. Ocitujme si jednu pasáž:

„Naší vizí je, že do roku 2025 by armáda mohla ovlivnit počasí v rozsahu 200 km², nebo v mikroskopickém měřítku, to znamená bezprostřední místní oblast, aby dosáhla operačních schopností, jako jsou ty, které jsou uvedené v tabulce 1. Tato schopnost by byla synergickým výsledkem systému sestávajícího z 1) vysoce vyškolených specialistů na povětrnostní síly, kteří jsou členy jednotky podpory povětrnostních sil; 2) přístup k přístavům globální meteorologické sítě, kde se celosvětová pozorování a předpovědi počasí získávají téměř v reálném čase z civilních a vojenských zdrojů; 3) hustý, vysoce přesný místní systém pro snímání počasí a komunikační systém; 4) pokročilá schopnost modelování a předpovědi změn počasí v počítačem určených oblastech; 5) osvědčené intervenční technologie pro úpravu počasí (pod tím si můžeme představit cokoli, pozn. autora) a 6) schopnost zpětné vazby.“

Anebo jiná pasáž:

„Za předpokladu, že v roce 2025 naše strategie národní bezpečnosti budou zahrnovat změny počasí, bude přirozeně následovat její použití v naší národní vojenské strategii.

Kromě významných výhod, které by operační schopnost poskytla, je další motivací usilovat o změnu počasí s cílem odradit a čelit potenciálním protivníkům.“

Z dokumentu je patrné, že armáda USA spustila v roce 1995 procesy kontroly podnebí a počasí už v pokročilém stádiu, takže obloha je v některých místech počmáraná čarami, neprůhledná a vybělená minimálně od poloviny devadesátých let. V oficiální armádní zprávě z roku 1995 tak popisují možnosti vyvolání bouří, nebo naopak sucha. Pomocí satelitů mohou přerušit komunikace i radarů nepřítele. Píše se zde o odstranění mlhy a mraků. A nebo následující:

„Současné technologie, které dozrají v příštích třicet letech, (to znamená do roku 2025, pozn. autora), nabídnou každému, kdo má potřeb-

né zdroje, schopnost upravovat povětrnostní vzorce a jejich odpovídající účinky, a to alespoň v místním měřítku.“

Tady opět narážíme na povětrnostní vzorce, kterými – pokud je změněme, zbrzdíme, odchýlíme – můžeme měnit proudění vzdušných mas a okluzních frontálních systémů a způsobovat tak naprostou změnu sezónního počasí. Najednou někde začnou být suchá léta, protože tam bude najednou tepleji, nebo naopak začne víc pršet a teploty budou klesat, protože změněme, odchýlíme z dané oblasti povětrnostní vzorce, o kterých hovořil generál George McKenney v roce 1947, o kterých hovořila oficiální vládní zpráva z listopadu 1966, o kterých hovořil i bývalý ředitel CIA John Brennan v roce 2016. O těchto povětrnostních vzorcích, trajektoriích pohybu vzdušných mas, hovoří tato armádní zpráva z roku 1995. Ocituji ještě poslední pasáž z této oficiální americké zprávy z roku 1995:

„V této práci ukážeme, že vhodně provedené změny počasí mohou poskytnout ovládnutí bitevního prostoru do takové míry, jakou si dosud nikdo nedokázal představit. V budoucnu takové operace zlepší převahu ve vzduchu i vesmíru, a poskytnou nové možnosti pro formování bitevního prostoru a povědomí o bitevním prostoru.“

Tedy americká armáda vzala změny počasí tvrdě do svých rukou – už žádné veřejné blaho, ale účinná zbraň, jak píší, kterou si nikdo dosud nedokázal ani představit. Zvláště mě děsí vzdušné, a hlavně kosmické, síly, které tu popisují, to znamená vesmírné družice, které počasí mohou aktivně měnit kdekoli na světě, kdykoli si americká armáda usmyslí. Z toho nám až běhá mráz po zádech, ale za nějakou dobu vám na samotných amerických patentech předvedu, že tyto možnosti změny počasí přímo systémem a sítí vesmírných satelitů jsou tvrdou realitou. Vše, co zde uvedu, se samozřejmě opírá o oficiální a veřejně dohledatelné zdroje.

GLOBALNÍ MORATORIUM O GEOINŽENÝRSTVÍ NA ZÁKLADĚ KONVENCE OSN O BIODIVERZITĚ:

Vstříkávání částic do atmosféry, sluneční štíty ve vesmíru k odrazení slunečních paprsků do vesmíru
2010

Pojďme se přesunout v čase o patnáct let později, a to konkrétně na *Globální moratorium o geoinženýrství* z roku 2010, na základě *Konvence OSN o biodiverzitě*.⁴

Najdeme zde skutečně „lahůdky“ jako například metody odrazu slunečního světla, rovnoměrné stmívání, přímé hnojení oceánů apod. A samozřejmě tu jsou popisovány definice a vlastnosti technik geoinženýrství atd.

Zaujaly mě třeba metody odrazu slunečního světla v rámci geoinženýrství:

„Metody odrazu slunečního světla, známé také jako řízení slunečního záření, mají za cíl působit proti oteplování a souvisejícím klimatickým změnám snížením výskytu a následné absorpce krátkovlnného slunečního záření, odrážejícího jeho malou část zpět do vesmíru.

Očekává se od nich, že jakmile budou zavedeny ve vhodném měřítku, budou mít rychle účinek, a mají tedy potenciál snížit globální teploty povrchu během několika měsíců nebo let, pokud to bude považováno za žádoucí.“

Tady máme další využití *chemtrails* nebo řekněme *geoinženýrství* na globální úrovni řízení, kdy se legitimizují celoplanetární procesy v rámci změny počasí. Podílejí se na tom všechny vlády – nejen USA, ale Rusko, Čína, celá OSN, je to striktně globální proces. Ocituji další část z memoranda OSN z roku 2010. V dokumentu se uvádí, že mezi návrhy odrazu slunečních paprsků patří:

1) Vesmírné přístupy: snižování množství sluneční energie dopadající na Zemi umístěním slunečních štítů do vesmíru s cílem odrazet nebo vychylovat sluneční záření.

4 <https://www.cbd.int/doc/publications/cbd-ts-66-en.pdf>

Chtějí umísťovat do vesmíru obrovské sluneční štíty – to jsou tak megalomanské projekty, že nad tím člověk žasne.

2) *Změny stratosférických aerosolů: vstříkování síranů nebo jiných typů částic do vyšších vrstev atmosféry s cílem zvýšit rozptyl slunečního světla zpět do vesmíru.*

Tady v podstatě legitimizují změny počasí, které jsme probírali celou dobu, vstříkování aerosolů do vrstev atmosféry.

3) *Zvýšení odrazivosti mraků: zvýšení výskytu jader zhušťování mraků v nižší atmosféře, zejména nad oceánskými oblastmi, čímž se bělí mraky s cílem zvýšit odraz slunečního záření.*

Až z toho člověka mrazí v zádech, co vše se plánovalo už v roce 2010. Například, jak jsem už zmínil, *hnojení oceánů*. V moratoriu OSN je popisováno jako „*obohacení živin v mořském prostředí s cílem stimulovat rostlinnou produkci, tedy absorpci CO₂ z atmosféry a ukládání uhlíku v hlubokém oceánu.*“

Nejen, že ovlivní povrch planety i atmosféru, oni dokonce zaneřádí i oceány snahou ukládat uhlík v nich, takže ekosystém oceánu se chtě nechtě začne také ovlivňovat. Nad tím zůstává rozum stát...

**INŽENÝRSTVÍ V OBLASTI KLIMATU:
POTŘEBY VÝZKUMU A STRATEGIE MEZINÁRODNÍ KOORDINACE**
Satelitní monitoring vstříkování aerosolu do atmosféry
zpráva amerického Výboru pro vědu a technologii
2010

Hovořili jsme už o moratoriu OSN z roku 2010, zůstaňme tedy ještě u tohoto roku a podívejme se jen zběžně na pátou zprávu *Výboru pro vědu a technologii* pro obě komory amerického Kongresu, tedy dolní Sněmovnu reprezentantů a horní Senát. Zpráva nese název *Inženýrství v oblasti klimatu: Potřeby výzkumu a strategie mezinárodní koordinace*.⁵

5 <https://www.geoengineeringwatch.org/documents/usshousereport.pdf>

Zajímavá je v ní zmínka o dvou geostacionárních satelitech, které měly být vypuštěné mezi lety 2015 až 2017. Přímou se tu uvádí, že tyto satelity mimo jiné poskytnou údaje o teplotě povrchu moře, výšce a teplotě oblačných mraků a detekci aerosolu:

„Tyto nástroje by mohly informovat o výzkumu vstříkování stratosférických aerosolů, bělení mořských mraků, hnojení oceánů a dalších strategiích v oblasti klimatu.“

Takže se tu počítá s tím, že satelity budou shromažďovat data o vstříkování aerosolu do atmosféry po celé planetě. Chtějí tedy monitorovat to, co už dávno probíhá, ale v obrovském utajení.

PROJEKT HARWARDSKÉ UNIVERZITY 2021

Přesuňme se z roku 2010 do současnosti, a to do roku 2021. Agentura *Reuters* uvádí,⁶ že *Harwardská univerzita* spouští projekt, ve kterém otestují teorii, že globální oteplování lze zastavit sprejováním atmosféry částicemi, které odrazí sluneční paprsky.

Ani nás nepřekvapí, že tento projekt z větší části sponzoruje náš „kamarád z garáže“ – Bill Gates.

Ve zprávě *Reuters* hovoří o zkušebním balónu, který bude za tímto účelem vypuštěný ve Švédsku a který při těchto experimentech do atmosféry vypustí „až dva kilogramy netoxického prachu z uhlíčitánu vápenatého.“

Megalomanské projekty klimatického ovlivňování počasí na globální úrovni jsou tak obrovské, že už je nelení možné tak dobře zatajit. Proto média už pomaloučku sem-tam upouštějí nějakou zprávu, aby pak mohla tvrdit – ano, děje se to, ale jen v malém měřítku.

Tak to dělají třeba bankéři, když záměrně provedou obří podvodnou spekulaci na burze, kterou už není možné utajit. Přiznají jen maličko a jakoby se kají, sypou si popel na hlavu: ano, investoval jsem

6 <https://www.reuters.com/article/us-climatechange-geoengineering-idUSKBN1AB0J3>

pár dolarů do nějaké firmy, která se položila. Tím jakoby přiznají vinu, ale ne za ten největší podvod, který záměrně provedli, ale za nějakou podružnost. Lidé a média jsou spokojení, přiznal chybu, jede se dál...

S chemtrails a geoinženýrstvím to bude probíhat úplně stejně, testovací balón je jen jedna malá zprávička. Vědci si zde hrají na Boha. Snaží se odstiňovat sluneční paprsky a vůbec přitom netuší, jaký dopad to může mít na zemské klima, na přírodní rovnováhu, prostě na úplně veškerý ekosystém třeba v globálním vzoru na rozmístění dešťů na celou planetu. Tím de facto částečně zahalují a zatemňují slunce, což je účel tohoto vstříkování aerosolu do atmosféry a globálního stmívání.

Je jim jedno, že ovlivňováním atmosféry vlastně brání fotosyntéze a normálním biologickým procesům, je jim jedno, že zasahují do života nejen zvířatům, ale i nám lidem, všem žijícím bytostem.

Je jim jedno, že zamlžením oblohy se zvětšuje extrémní sucho, je jim jedno, že se tím vyrábějí extrémně ničivé hurikány, když energie z narušeného počasí narazí na hranice prostoru.

Extrémní sucho vyvolává obrovské požáry v globálním rozměru, pamatujeme si na obrovské požáry téměř současně v roce 2019 v Amazonii, na Aljašce, dokonce v Grónsku, v ruské Sibiři a v Austrálii.

Je zcela běžné, aby vzniklo tolik obrovských požárů v jednom období v různých místech s různým podnebím, teplotou a vlhkostí vzduchu? Přírodní rovnováha je na pokraji kolapsu.

BÝVALÝ ŘEDITEL CIA JOHN BRENNANN 2016

Podívejme se nyní na prohlášení bývalého ředitele CIA Johna Brennana, který se nechal slyšet:⁷ *„Dalším příkladem je řada technologií, často souhrnně označovaných jako geoinženýrství, což by potenciálně*

7 <https://climateandsecurity.org/2016/07/cia-director-on-the-geopolitical-risks-of-climate-geoengineering/>

mohlo pomoci zvrátit účinky oteplování v rámci globální změny klimatu.

Jeden příklad, který si získal mou osobní pozornost, je vstřikování aerosolu do stratosféry neboli SAI, metoda rozsévání částic do stratosféry, které mohou pomoci odrážet sluneční teplo podobně, jako to dělají sopečné erupce.

Program SAI by mohl omezit zvýšení globální teploty, snížit některá rizika spojená s vyššími teplotami a poskytnout světové ekonomice další čas na přechod z fosilních paliv.

Tento proces je také relativně levný.

Národní rada pro výzkum odhaduje, že plně nasazený program si ročně vyžádá zhruba deset miliard dolarů.

Jakkoli to může být slibný pokrok, SAI by také přinesl řadu výzev pro naši vládu a pro mezinárodní společenství.

Po technické stránce by snižování emisí skleníkových plynů muselo SAI nadále doprovázet při řešení dalších účinků změny klimatu, jako je například okyselování oceánů, protože sám by skleníkové plyny z atmosféry neodstranil.

Na geopolitické stránce by potenciál technologie změnit povětrnostní vzorce a prospět určitým regionům světa na úkor jiných oblastí, mohl vyvolat ostrý odpor některých národů.“

To je přesně to, o čem jsme hovořili: změny trajektorií hurikánů, dynamika povětrnostních systémů atd.

„Jiní by mohli využít výhod SAI a ustoupit od svého závazku ke snižování oxidu uhličitého,“ pokračuje Brennan. „A stejně jako u jiných průlomových technologií chybí globální normy a standardy, které by řídily nasazení a implementaci SAI a dalších geoinženýrských iniciativ.“

John Brennan, bývalý ředitel CIA, tu v podstatě potvrzuje nejen moratorium OSN z roku 2010 o geoinženýrství, ale také experiment Harvardské univerzity sponzorovaný Billem Gatesem na stmívání planety odrazem slunečních paprsků zpět do vesmíru. Tečka. Ony

takzvané mocenské elity mají v rámci globální správy a řízení nad planetou exkluzivní přístup k informacím. Vědí to s velkým náskokem, s velkým předstihem před námi. My se to dozvídáme až s obrovským zpožděním.

BÝVALÝ ŘEDITEL FBI TED GUNDERSON

Uvedli jsme si výrok bývalého šéfa CIA Johna Brennana, pojďme se podívat na další výrok, nyní pro změnu bývalého šéfa FBI, speciálního agenta Teda Gundersona.

Ted Gunderson sloužil od padesátých let minulého století v FBI pod jejím nejdéle sloužícím ředitelem, Johnem Edgarem Hooverem. Pro FBI Ted Gunderson pracoval dlouhých dvacet sedm let.

Po ukončení svého působení v FBI založil soukromou vyšetřovací firmu v Santa Monice v Kalifornii, a další dlouhé dekády se věnoval vyšetřování a odhalování ukotvování struktur nového světového řízení a satanismu. Zabýval se třeba případem zneužívání dětí v Manhattan Beach v Kalifornii, vyšetřoval celosvětové obchodování s dětmi a globální pedofilní síť, kdy jsou děti prodávány k sexuálnímu zneužíváním politiky nejen v rámci aféry *Pizzagate*, ale v kauzách, které zasahují velmi dlouho a hluboko do minulosti.

Ted Gunderson také odhalil, že CIA byla dlouhodobě zapojená do obchodu s drogami, stála za operacemi pod falešnou vlajkou, samozřejmě projektem *NK Ultra* – což je projekt na ovládnutí mysli lidí, který běží od roku 1953, a samozřejmě – zneužívání dětí.

Ted Gunderson tedy není žádné „ořezávátko“, byl to insider mocenských struktur, který tyto záležitosti široce odhaloval.

O chemtrails se vyjádřil následujícím způsobem:

„Náklad smrti, také známý jako chemické stopy, je vypouštěn a stříkán v celých Spojených státech, Anglii, Skotsku, Irsku a severní Evropě.

Osobně jsem to viděl nejen ve Spojených státech, ale i v Mexiku a Kanadě.

Ptáci vymírají po celém světě.

Ryby vymírají po stovkách tisíců po celém světě.

Toto je genocida, toto je trávení, je to mrzačení prováděné OSN.

Takovýto počín v naší společnosti, která se na tom navíc podílí, musí být ihned zastavený.

Náhodou vím o dvou místech, kde se nacházejí letadla, které na nás toto svinstvo vypouštějí.

Čtyři letadla Národní gardy jsou v Lincolnu v Nebrasce, další pak ve Fort Sill v Oklahomě.

Osobně jsem pozoroval letadla, která stála v Nebrasce, v Lincolnu, v Nebrasce u letecké národní gardy.

Na těchto letadlech nejsou žádná označení.

Jsou to obrovská letadla podobná bombardérům bez označení.

Jedná se o trestný čin. Zločin proti lidstvu, zločin proti Americe, zločin proti občanům této skvělé země.

Toto musí být zastavené.

Co je to s Kongresem?

Vždyť to má vliv na jejich obyvatele, na jejich národ i jejich přátele, a jejich příbuzné, i na ně samotné.

Co je to s nimi?

Co je to s piloty, kteří létají na těchto letadlech, a vypouštějí tohle svinstvo, tento jed, na jejich vlastní rodiny?

Někdo s tím musí něco udělat.

Někdo v Kongresu musí předstoupit, a musí se to hned zastavit.“

Toto je svědectví bývalého šéfa FBI v Las Vegas, poté v Memphisu v Tennessee, Teda Gundersona, který u FBI sloužil sedmadvacet let.

Insider, stejně jako bývalý šéf CIA John Brennan.

Najde se ještě vůbec někdo, kdo má tu odvalu zpochybňovat masivní chemtrails resp. geoinženýrství?

LEV ALEXANDROVIČ POCHMEĚLNÝCH:

Ruské patenty na ovládání počasí, odvrácení trajektorií cyklónů...

Podle toho, co popisoval Ted Gunderson, bývalý speciální agent z FBI, je jasné, že v tom jsou zapojeny téměř všechny vlády velkých světových mocností. Všechny mění, ovládají a ovlivňují počasí – nejen v USA, ale třeba ruský vědec Lev Alexandrovič Pochmeľnych, který už v dobách SSSR sám objevil metody řízení počasí pomocí rozprašování chemikálií z letadel nebo ovlivňováním elektromagnetického záření.

Tyto metody pak dlouhodobě prakticky uplatňoval např. při ochraně Moskvy před nepříznivým počasím nebo během státních slavností. Na všechny své praxí prověřené technologie má patenty.⁸ Za všechny uvedme například *Způsob ochrany území před cyklóny*.

Píše se v něm:

„Metoda spočívá v ovlivnění energie vířivého pohybu zavedením záporného volumetrického elektrického náboje do chráněné oblasti podél pravděpodobné dráhy cyklónu jeden až dvacet dní před očekávaným příchodem.“

Nebo další ruský patent, *Metoda změny teploty vzduchu v atmosféře*:

„Metoda spočívá ve zvýšení nebo oslabení uvolňování tepla během kondenzace vodní páry na vodivé ionty atmosféry. Změna v uvolňování tepla se provádí změnou vodivého proudu v atmosféře.

Vytvářením záporného elektrického napětí v určité výšce od zemského povrchu zvyšují vodivý proud atmosférou, a tím zvyšují teplotu vzduchu. Tím, že tam vytvářejí kladné napětí, snižují teplotu vzduchu.“

To je další z ruských patentů. Když tedy hovoříme o skutečně *globálním spiknutí*, nejsme vůbec daleko od pravdy. Oni sice dokážou vyvolávat srážky v určitých oblastech, ale logicky na úkor jiných regionů, kde je zase nadměrné sucho – kvůli chemickému řízení srážek za použití jodidu stříbrného. Kvůli tomu se začala narušovat přírodní

8 <http://www.findpatent.ru/byowners/7047/>

rovnováha přirozené distribuce srážek do všech oblastí tak nějak plus minus stejně. Narušili hydrologický cyklus, což má za následky záhadné výkyvy počasí, např. u nás mnoho let sucha a najednou 2020 celé léto deštivé. Jistě, že někdy prší více a někdy méně, ale tady opět sledujeme chemické řízení počasí na světové úrovni. To vidíme i na počasí, v rámci onoho zatemňování a odrážení slunečních paprsků zpět do vesmíru, kdy se vyrábí umělá oblačnost pomocí aerosolu v atmosféře: pokud náhodou vyjde slunce, nikdy to není příliš dlouho. Nebo už nevidíme oblohu, tu jasnou průzračnou sytou modř, jako si ještě pamatujeme možná v devadesátých letech, ale vidíme vše jako zamlžené v jakémisi zvláštním oparu.

To jsou průvodní jevy zatemňování oblohy vstřikováním aerosolových částic do atmosféry třeba podle moratoria OSN z roku 2010 o geo-inženýrství.

DONALD TRUMP:

Lze použít jaderné zbraně k odvrácení hurikánů od USA?
2019

Politici – a je jedno, jestli jsou z USA, Ruska, z Česka nebo Slovenska – aby si dál udrželi své zlaté tele dalších čtyř let ve Sněmovně nebo Senátu, budou raději dál držet hubu, mlčet, zesměšňovat ironizovat. To samé vědci, kteří za zlaté tele grantů budou ochotní klidně tvrdit, že Země je placatá, kdyby na to přišlo. Všechny zkrátka svazuje zlaté tele peněz, je to vše politická agenda, propaganda, a těžké peníze.

V roce 2019 dokonce americký prezident Donald Trump požádal vyšší úředníky, aby prozkoumali „použití jaderných zbraní k odvrácení hurikánů z USA.“⁹ Nejen, že zešíleli globalisté, ale dočista zešílel i Donald Trump, protože klást takový požadavek, zejména vzhledem k radioaktivnímu spadu, je naprosto mimo lidské chápání. Copak se politici už snad dočista pomátli?

9 <https://www.wsj.com/articles/when-the-u-s-tried-to-control-hurricanes-11573880461>

PATENTY NA ROZPRAŠOVÁNÍ CHEMTRAILS Z LETADEL, PATENTY NA ÚPRAVY POČASÍ

Nyní se podívejme na několik patentů, které si patentovali jednotlivci, stejně jako americká vláda a americká armáda – patenty na ovlivňování a kontrolu počasí. Patentovány jsou například rozstříkovací mechanismy do letadel pro rozprašování chemických látek a sloučenin, které můžeme charakterizovat jako *chemtrails*. Zmíníme několik z nich:

*Proces výroby kouřových mraků z pohybujících se letadel.*¹⁰

*Rozprašovací nástavec pro výfuk motoru letadla.*¹¹

Další patent nese název *Rozprašovací nástavec pro výfuk motoru letadla*. Tady už je evidentní, že se bude rozprašovat nejen chemický postřík proti škůdcům na polích, ale připravuje se mechanismus na technologii chemtrails.

Dále třeba patent *Proces řízení počasí*¹² – ocitujme jen první větu: „*Tento vynález se týká způsobu provádění změn povětrnostních podmínek a konkrétněji způsobu rozptylování mraků a mlhy odstraňováním částic vlhkosti z atmosféry – těch, které jsou dostatečně velké, aby byly viditelné, a přesto nejsou dostatečně velké, aby vypadly ze suspenze v plynech atmosféry.*“

Dále třeba *Generátor kouře pro letadla*.¹³ Na to se vážou další patenty, které dokáží vyrábět, formovat, nebo zase rozptylovat mraky, třeba *Metoda pro rozptýlení přirozených atmosférických mlh a mraků*.¹⁴ Vedle toho tady máme třeba *Generátor osévání mraků jodidem stříbrným*¹⁵ (to je onen zmiňovaný *Cloud Seeding*, jak už o něm byla

10 <https://patents.google.com/patent/US1619183>

11 <https://patents.google.com/patent/US1892132>

12 <https://patents.google.com/patent/US2550324>

13 <https://patents.google.com/patent/US3990987>

14 <https://patents.google.com/patent/US2908442>

15 <https://patents.google.com/patent/US3126155>

řeč) nebo – a to je zajímavé – *Kovové složení pro výrobu hygroskopického kouře.*¹⁶

Mimochodem, slovo „hygroskopický“ pochází z řečtiny a znamená doslovně „to, co zachycuje vláhu“.

Ocitujem nyní část popisu patentu používaného vládou USA:

„V oboru je známo mnoho kompozic a metod pro výrobu kouřů pro účely maskování, stejně jako pro osévání mraků. Byly vyrobeny různé haloidní kompozice, o nichž se tvrdí, že produkují hygroskopický kouř. Mezi látky, které se rozprašují, a které mají vlastnosti nukleace mraků, patří známé jodidy, stříbro, olovo a měď, oxid měďný, sirník měďnatý, selenid měďnatý, telurid rtuťnatý, oxid vanaditý, sirník stříbrný, dusičnan stříbrný, oxid stříbrný a kadmium telurid.“

Dále se tu řeší pyrotechnická generace zinku, chloridu hliníku hořčíku a dalších kovů. *„Generátor kouře je zvláště vhodný pro montáž na koncích křídel letadla a pro provádění studií proudění vzduchu. Zařízení zahrnuje sít tepelně izolovaných trubek pro vedení tekutiny, která se používá k výrobě kouře.“*

O jaký kouř asi jde, že? Pravděpodobně o onen hygroskopický kouř, který vysušuje atmosféru, a tím rozpouští oblaka.

Pokračujme v citaci patentu:

„Tekutina, která nemusí být hořlavá, se ohřívá nad teplotu odpařování elektrickým proudem, který prochází trubkami pro tekutinu, takže trubky slouží jak jako potrubí pro tekutinu, tak jako odporové topné prvky.“

Následně je zde popisováno, jak se tyto systémy montují na konce křídel letadel.

Další patent se jmenuje – *Automaticky nastavitelný rozprašovací systém křídel s čerpadlem.*¹⁷ Jiný zase – *Způsob výroby srážek z atmosféry.*¹⁸ Z toho můžeme usuzovat, že umějí spouštět déšť, když je potřeba.

16 <https://patents.google.com/patent/US3274035>

17 <https://patents.google.com/patent/US3410489>

18 <https://patents.google.com/patent/US3456880>

Vidíme tedy, jak americká, ale i další vlády, mají tyto mechanismy už dávno patentované, což je vedle všech oficiálních dokumentů, ze kterých jsme citovali výše, usvědčuje. Patenty a systémy se navíc stále zdokonalují, takže v osmdesátých a devadesátých letech se už vyvíjejí satelitní systémy, které dokáží ovlivnit počasí v určené oblasti rovnou přímo z vesmíru.

Další patent nese název *Raketa se systémem uvolňování barya k vytváření iontových mraků v horních vrstvách atmosféry*.¹⁹ Už jsme si řekli, co znamená hygroskopický – „to, co zachytává vláhu“. Hygroskopické stopy jsou základem takzvaných exikátorů čili vysoušečů, jako jsou silikagel, primetilaluminium, lythium, uhličitán vápenatý a směsi barya atd., které reagují s vodou přítomnou v ovzduší.

Tyto exikátory, vysoušeče, směsi barya atd. chemicky rozbíjejí molekulární vazby mezi vodíkem a kyslíkem, a často snižují vlhkost vzduchu do takové míry, že brání vzniku oblaků.

Výsledkem takových chemických reakcí je šíření škodlivých sloučenin.

Na rozprašování takových chemických sloučenin, takzvaných hygroskopických sloučenin, existují patenty, které do atmosféry rozprašují chemikálie – třeba jako prokazatelně výše zmíněný patent s názvem *Raketa se systémem uvolňování barya*.

Tento patent pracuje na technologii, kdy raketa rozprašuje směsi barya, tedy exikátorů, vysoušečů do atmosféry, s cílem zabránění vzniku oblaků v určité oblasti.

Ale samozřejmě, že se v rámci změn počasí využívají i jiné typy chemických látek a sloučenin, určených naopak k započítí tvorby kondenzace čili vlhkosti, resp. oblaků, např. jako patent na *Vytváření iontových mraků v horní atmosféře*.

Mimochodem, látka baryum je známá tím, že způsobuje velké těžkosti, zejména svalovou únavu, což může poškodit srdce. Časté jsou také migrény nebo prudké bolesti hlavy. Netvrdím, že pokaždé, když

19 <https://patents.google.com/patent/US3813875>

vás začne bolet hlava, je to následek chemtrails resp. geoinženýrství, ale jde o prokázané následky vystavení organismu těmto látkám. Baryum může způsobit velké problémy vnitřním orgánům našeho těla. Zmínil jsem tu i hliník, který je součástí patentu v rámci generování hygroskopického kouře. Hliník je zase neurotoxický kov, působící negativně na nervový systém. Hliník je mimochodem také známý tím, že přispívá k demenci a může spustit Alzheimerovu anebo Parkinsonovu chorobu. Právě baryum a hliník jsou podle těchto oficiálních patentů hlavními látkami ve sloučeninách vstříkovaných do atmosféry s cílem změny počasí na chemické bázi.

Týká se to třeba dramatického úbytku včel, který poslední roky pozorujeme. Včely jsou velmi užitečné, závisí na nich opylování mnoha ovocných stromů a dalších rostlinných druhů. Včely ale trpí na vysokou koncentraci neurotoxických kovů v místech jejich přirozeného výskytu. I to je jeden z důsledků nasycení půdy těmito neurotoxickými kovy jako je baryum nebo hliník.

Dejme si ale pozor, abychom vše, co se najde v půdě, nevyhodnocovali jako chemické látky pocházející z chemtrails. Často to jsou chemické látky, které stečou do řeky z chemicky ošetřovaných polí, voda se odpaří, a pak někde spadne i spolu s odpařenými látkami. Nebo to může být v mnoha případech chemická směs z komínů továren a fabrik, které – i když mají filtry – úniku některých chemických látek do ovzduší samozřejmě nezabrání. Ty pak spadnou na zem a najdeme je v půdě třeba při chemickém rozboru.

SATELITNÍ ÚPRAVA ATMOSFÉRY

Další patenty s názvem *Satelitní úprava atmosféry*²⁰ nebo *Úprava počasí umělými satelity*²¹ mají následující popis:

20 <https://patents.google.com/patent/US4402480>

21 <https://patents.google.com/patent/US5984239>

„Satelitní systém pro úpravu počasí využívá pozemní satelity k využití sluneční energie k úpravě termodynamiky a složení zemské atmosféry. Termodynamika je teplo a tepelné jevy.“

Případně:

„Družice pro úpravu atmosféry má být počátkem možné celosvětové sítě satelitů určených ke zlepšení Země, pomocí provádění technik a monitorování vedoucího k úpravě atmosféry. Energetické zdroje zmíněného satelitu zahrnují: solární, elektrický, paprsek energie, laser a magneto hydrodynamiku. Z oběžné dráhy je satelit schopný identifikovat cílové oblasti a spravovat sondy pro monitorování, vzorkování anebo úpravu atmosféry. Počet typů úprav atmosféry, které satelit provede, není nijak omezen.“

To je naprosto obludná představa. My si ani nyní nedokážeme představit, co vše jsou schopní s počasím provádět rovnou z vesmíru pomocí speciálních satelitů – vyberou si oblast, tady nabitím atmosféry kladnými nebo zápornými částicemi ovlivní termodynamiku, vyvolají sucho v dané oblasti, nebo naopak deště, hurikány, krupobití, a to vše díky nastartování frontálních systémů (nebo jejich vychýlení ze standardní trajektorie, kopcovitosti krajiny, terénu) se najednou mění, přesně v souladu se zprávou amerického námořnictva z roku 1995 *Počasí jako násobitel síly*. Na vše jsou oficiální patenty, je to naprosto fascinující. V jednom z nich se třeba popisuje, jak se propojují vesmírné družice s pozemními satelity, pozemní satelity pak sepnou z vesmíru v případě potřeby v určité oblasti tak, aby ovlivnily sluneční energii v tom konkrétním regionu. Doslova tady píše „využití sluneční energie k úpravě termodynamiky a složení zemské atmosféry“.

Rozebírá se zde odražení sluneční energie nebo přeměna sluneční energii na „jiné formy energetických paprsků vypouštěných na určených místech.“

A poslední pasáž, kterou ocituji z tohoto patentu:

„Mezi aplikace pro úpravu počasí patří změna srážek (takže dokážou ovlivnit srážkovou činnost v určité oblasti pomocí speciálních

družic, pozn. autora), *rekultivace pustiny* (nějaká vyprahlá pláň, takže dokáží přivést deště nad konkrétní oblast, pozn. autora), *snížení poškození špatným počasím a zlepšení životního prostředí*.“

To jsou samozřejmě výmluvy, protože ve Střední Evropě jsme měli několik let extrémní sucho, tedy žádné zlepšení životního prostředí se nekonalo.

Dále cituji:

„Mezi aplikace, které nesouvisí s počasím, patří dodávka koncentrované energie do elektrárenských stanic (solární, větrné a vodní).“

Tady máme částečnou odpověď na to, proč jsou tak umanutě tlačeny právě tyto druhy elektráren, solární, vodní a větrné – protože pak jsou schopní danou oblast energeticky ovládat, budou mít energetickou převahu. Když vytvoří mraky, velkou kupovitou oblačnost, budou solární elektrárny fungovat jen z jedné čtvrtiny. Samozřejmě mohou ovlivnit srážkovou činnost čili budou vysychat říční prameny, zpomalovat se toky, takže ani vodní elektrárny nebudou fungovat. A jak armádní dokumenty a třeba i John Brennan hovoří, budou ovládat i povětrnostní vzorce, čili frontální systémy – a co znamená bezvětří? Nefunkčnost větrných elektráren. Americká armáda má možnost ze satelitů ovlivňovat počasí v určené oblasti, jak se můžeme dočíst v těchto patentech.

To ale není vše. Ve výčtu dopadů se uvádějí i skleníkové farmy s velkou rozlohou a solární letadla. To se dotýká pro změnu potravinové soběstačnosti – když nebudou ze solární energie dostatečně vyhřívané skleníkové farmy, bude zpomalen proces zrání plodin pěstovaných v těchto skleníkových farmách. Je vidět, že je vše naprosto precizně promyšlené a navíc oficiálně patentované.

CONTRAILS, NEBO CHEMTRAILS?

Dne 21. září 2016 v 18 hodin 18 minut místního času vzletlo letadlo z mezinárodního letiště v Portlandu, amerického státu Oregon. Letadlo bylo řízené věží Southwest.

Ovšem čtyřicet sekund po vzletu se stalo v rámci komunikace pilota s letovou dispečerkou řídící věže něco velmi zajímavého.

Letová dispečerka totiž zahlásila:

„Nevím, jestli je to normální, ještě jsem to neviděla takhle nízko: na vašem levém křídle se to zdá jako situace typu chemtrail.“

Když se pilot zeptal, aby to zopakovala, znovu řekla:

„Vypadá to, jako by vycházelo z vašeho levého křídla chemtrail, ještě jsem to takhle nízko neviděla, ale vypadá to podobně jako...“

Svá slova nedokončila. V ten okamžik bylo její vysílání vypnuté, zvláště přerušené dříve, než mohla dokončit větu.

Pak se najednou dispečerka ozve o deset vteřin později a mění svou frázi na:

„Dobře, contrail vycházející z vašeho levého křídla.“

Načež pilot poděkoval, a vůbec nezněl překvapeně.

Pravděpodobně zde zapracovalo freudovské podvědomí, že jak pilot, tak i dispečerka věděli velmi dobře, o co se jedná, ona se dvakrát přeřekla, a pak – uprostřed věty – se její vysílání vypnulo. Najednou se z chemtrail stává contrail, tedy kondenzační pás, kondenzační stopa.

Připomeňme v té souvislosti ještě jednou americký vládní patent *Automaticky nastavitelný rozprašovací systém křidel s čerpadlem* – to by naprosto sedělo...

42 000 SATELITŮ NA OBĚŽNÝCH DRAHÁCH KOLEM PLANETY

Vedle globálního stmívání a odrážení slunečních paprsků zpět do vesmíru bych se nyní rád věnoval dalšímu aspektu, na který se zapo- míná, ale který je velmi důležitý, zejména pro extrémní počet satelitů na oběžných drahách kolem naší planety Země. Domnívám se, že to zapadne do naší skládačky jako poslední puzzle, které nám ještě chybí k dokončení kompletního obrazu.

Pozornost veřejnosti je upřená na výstavby nových pozemních stožárů 5G sítí, ale naše zraky by se měly zvednout na oblohu.

Tu se chystá zaplnit celkem 42 tisíc nových komunikačních satelitů, které budou vysílat mikrovlnné záření o milimetrové délce na celou planetu.²²

Tento typ záření má kosmický charakter a naše zdraví je to poslední, na čem záleží. Tyto 5G satelity budou používat fázové pole antén k natáčení paprsků záření v mobilních telefonech.

Společnosti *SpaceX* Elona Muska, *OneWeb*, *Boeing* a *Spure Global* zažádaly o dalších 20 tisíc satelitů na oběžné dráze, celkem se plánuje 42 tisíc satelitů.

Z tohoto počtu má dvacet tisíc 5G satelitů vysílat zaměřené paprsky intenzivního mikrovlnného záření (*beam-forming*) nad celou planetou. Má se tím zastřešit propojení 5G pozemních vysílačů se satelity. Globalisté dočista zešileli.

Co je ale důležité: 5G síť díky své mohutné masivní propustnosti a škálovatelnosti je ve své podstatě geniální, protože ji můžeme zesílit nebo zeslabit připojením nebo odpojením více vysílačů. U současných technologií, i když někde přidáme více vysílačů, přesto nezvýšíme v daném pásmu kapacitu přenosu. Ale 5G síť je *scalable* – škálovatelná, takže když chceme posílit přenosový prostor, přidáme vysílač, který začne vysílat na posunuté vyšší frekvenci, čímž rozšíří přenosové pásmo, takzvaný *bandwidth*.

Jenže tím se dostáváme až někam k 70–80 gigahertzům, což jsou už mikromilimetrová pásma s charakterem kosmického záření.

Základní cíl, proč světové vlády chemicky upravují zemskou atmosféru v masovém měřítku, je až nevtipně jednoduchý.

22 <http://healthimpactnews.com/2019/20000-satellites-for-5g-to-be-launched-sending-focused-beams-of-intense-microwave-radiation-over-entire-earth/>
[https://www.globalresearch.ca/video-5g-telecommunications-technology-in-space-this-is-all-about-controlling-people-in-smart-cities/5680012?](https://www.globalresearch.ca/video-5g-telecommunications-technology-in-space-this-is-all-about-controlling-people-in-smart-cities/5680012?utm_campaign=magnet&utm_source=article_page&utm_medium=related_articles)
<https://www.globalresearch.ca/more-5g-satellites-launched-spacex-end-october/5692082>
<http://www.cellphonetaskforce.org/wifi-in-the-sky/>
<http://www.cellphonetaskforce.org/5g-from-space/>

Vedle úprav počasí nebo kontroly počasí je cílem upravit atmosféru tak, aby ulehčila bezdrátovou komunikaci. To znamená lepší přenos signálu mezi vesmírnými satelity a pozemními radary, mezi navigačními systémy, wifi a dalšími anténami.

Radarové signály jsou totiž oslabené kyslíkem a vodní párou v ovzduší. Nehovořím o nízkých kmitočtech – dlouhé střední, krátké a velmi krátké vlny. Hovořím o výrazném snížení radarových signálů na frekvencích vyšších jak 10 gigahertz. Pokud ovzduší drží příliš mnoho vody a vláhly, prostě vlhkosti, přenos mikrovlnné frekvence kategorie Ka je problematický. Pozorujeme sníženou intenzitu, přichází zarušení signálu, které nazýváme rozptyl – anglicky *scattering*, prostě přenos signálu v pásmu Ka je poměrně špatný.

Samozřejmě v tomto případě je prvořadým cílem zabránit vzniku příliš mnoha oblaků. Oblaka znamenají vlhkost, vodní páry v ovzduší, a to je problém, protože kumulonimby znamenají rušení takových vysokých frekvencí. A to jsou právě ty frekvence, které se chystají pro škálovatelnost rozšiřování sítí páté generace 5G, které budou operovat v těchto vysokých frekvencích.

Je potřeba propojit satelitní radary, civilní radary, meteorologické stanice i vojenské systémy, signály pro řízení sítě navigačních satelitů, to znamená monitoring našeho pohybu v propojení pozemních a vesmírných satelitů, aby mohly navzájem nepřetržitě komunikovat a nebyly zarušené, protože v případě velkých kupovitých oblačností tato elektronická zařízení nebudou správně fungovat.

Atmosférické srážky jako déšť, sníh nebo mlha mohou významným způsobem ztlumit radarové signály a přispět k šumu. Přitom stále platí, že čím vyšší frekvence radaru, tím vyšší útlum. V případě lehkého deště anebo mlhy se jedná o útlum řádově 0,1 decibel na kilometr, u radarového signálu v pásmu 10 gigahertzů. Jenže za jeden kilometr už je to jeden decibel, a za deset kilometrů už je to v případě lehkého deště nebo mlhy o deset decibelů.

Když si uvědomíme výšku orbity, třeba nízké oběžné dráhy, pak už je to hodně velké snížení.

Vlhkost, a hlavně oblaka, představují jakési dešťové nádrže, které se nacházejí v nízkých výškách. A právě ty jsou nepřáteli satelitů a radarových systémů, které přenášejí komunikaci na vysokých frekvencích. Přírozená oblaka ruší a sekají elektromagnetické signály – fenomén se nazývá rozptyl, *scattering*, jak jsem už připomněl.

A armády světových mocností to velmi dobře vědí. Dokážou tedy nejen rozpustit přírozená oblaka, aby zlepšily komunikaci pozemních radarů a vesmírných satelitů, ale zase na druhou stranu oblaka vytvořit, aby takovou komunikaci znemožnily nepříteli.

Tedy chemtrails, resp. geoinženýrství, se může použít k různým účelům. Například na změnu počasí v dobách míru, anebo na optimalizaci znemožnění přenosu radarových a satelitních signálů v době války. Vidíme, že kontrolu počasí lze využít oběma směry.

Když se vrátíme obloukem na začátek této kapitoly, k výroku generála George Kenneyho při jeho projevu k absolventskému ročníku *Massachusettského technologického institutu* už v roce 1947 – „*Národ, který se jako první naučí přesně zakreslovat dráhy pohybu vzdušných mas a řídit dobu a místo srážek, bude vládnout zeměkouli*“ – skládá nám to až mrazivě jasnou předpověď, co právě pozorujeme, čeho jsme svědky. Vše podle oficiálních vládních dokumentů.

Klimatická válka na ovládnutí a kontrolu počasí, geoinženýrství, globální stmívání vstřikováním aerosolových částic do atmosféry s cílem odrážet sluneční paprsky zpět do vesmíru, a nakonec chemická úprava atmosféry pro bezproblémovou komunikaci radarových a navigačních signálů páté generace 5G v rámci propojení pozemních systémů a vesmírných satelitů.

FALEŠNÉ GLOBÁLNÍ OTEPLOVÁNÍ

Světová daň z uhlíku, bohatnutí na trhu s emisemi, mamutí dotace do ekoagendy
Závěrem této kapitoly bychom se měli zamyslet nad tím, do jaké míry jsou neskutečné změny a neobvyklé výkyvy počasí způsobené sklení-

kovými plyny, a do jaké míry počasí záměrně ovlivňují vlády technologiemi na změnu počasí proto, aby nám vsugerovaly, že za to takzvané globální oteplování může lidstvo, můžeme za to my. A že tedy musíme začít platit daň z uhlíku, musíme platit za emise, musíme vydávat obrovské mamutí dotace na programy typu *Green Deal*. Ale jak je to ve skutečnosti, jaký rozsah projektu na změnu počasí před námi vlády tají, aby z nás vydojily další obrovské balíky peněz na dani z uhlíku, *green-dealech* a na dotování různých ekologických projektů, se můžeme jen domnívat. Všechny tyto věci se protěžují celosvětově. Stejně jako covid-agenda, tak i eko-agenda, homo-agenda, různé plánované rodičovství a snižování populace na planetě (což je pravý účel homo-agendy, jen pár stejnopohlavních párů si adoptuje děti, je to bouře ve sklenici vody, ale většina zůstane homosexuály, a nebudou plodit děti) – všechny takové univerzální světové covid- homo- nebo eko-agendy jsou tímto stavěné do zcela nových souvislostí.

Vše potřebují prodávat a zabalit do dárkového papíru údajně záchrany planety.

Různé *římské kluby*, které měly prsty v podvodech s *Peak Oil* – to znamená vrchol těžby ropy jako cestu k vytvoření umělého nedostatku.

Světové elity agresivně prosazují světovou *carbon tax*, daň z uhlíku.

Změny a kontrolu počasí si můžeme představit jako tepny a žíly, které přelévají krev po celé planetě.

Někde potřebují poslat více krve, jinde zase méně krve, podle ekonomických a vojenských zájmů.

Vůbec nezáleží na nějakém našem zdraví, to si snad nikdo nemyslí. Náš život a naše zdraví jsou obětované na oltář ekonomických a strategických zájmů. A už vůbec jim nezáleží na životním prostředí planety, to je jen veřejná modla, aby se opět ždímalí a dojili lidé prostřednictvím kšeftů s emisemi (na kterých zbohatl třeba kandidát na prezidenta v roce 2000 Al Gore), aby mohly být uvaleny různé uhlíkové daně, aby mohly být zdaňovány firmy, aby mohly být prosazovány extrémně

drahé pseudoenvironmentální politiky, aby nám mohli vnucovat další ekologické systémy atd.

Oteplování a ochlazování jsou cykly, které se opakují vždy za několik století. Za Karla IV. jsme v našich zeměpisných šířkách pěstovali citrusové plody, pomeranče, a v 15. a 16. století zase byly zamrzlé holandské a anglické přístavy – nazývalo se to mírná doba ledová. Dnes prožíváme opět oteplování, na které ale má lidská činnost jen nepatrný vliv. Polární čepičky na Marsu ustupují, je to několik mil ročně a je to velmi rychlé. Na měsících Saturna a Jupitera dochází k tání, dříve tam byl led, dnes jsou tam tekutá moře – a je snad Jupiter a Saturn blíže ke Slunci než planeta Země? Jistě, že není, přesto tam dochází každým rokem také k oteplování.

A někdo nám chce namluvit, že je to kvůli našim naffákům, kvůli našim sportákům, kvůli našim SUVéčkám, kvůli tomu, že netřídíme papírky a papírová brčka od KFC do správného pytle? Kvůli tomu dochází k oteplování Marsu nebo měsíců Jupiteru nebo Saturnu?

Globalistům, tedy vládám světových mocností a zejména jejich armádám, je nějaké životní prostředí naprosto lhostejné, nebo, abychom byli přesnější, je jim dobré pouze k tomu, aby lidi opět podojili, aby si na tom namastilo kapsu pár globálních mafiánů kšeftujících s emisemi CO₂, aby vlády na zahlazování svých mafiánských kšeftů a na propagandu vyždímaly z nás lidí další peníze za uhlíkovou daň, za extrémně předražené environmentální politiky a další zelené daně.

CHEMICKÝ KOKTEJL VE VODĚ:

Antikoncepce, antidepressiva, antibiotika, pesticidy, insekticidy, veterinární farmaka, chemie z pohonných hmot, kosmetiky, domácích čistících prostředků...

Je jasné, že rozpouštěním oblak vzniká extrémní sucho v mnoha oblastech. Mění se i skladba potravin, protože chemické sloučeniny z těchto experimentů dopadají na zemský povrch, vsakují se do půdy,

konzumují ho zvířata, deště splachují do řek, do podzemních vod, takže se dokonce i v českém tisku můžeme dočíst, že v našich řekách plavou oboupohlavní ryby. Hormony vypouštěné kanalizací žádný zákon neřeší. Největší problém jsou pozůstatky ženské antikoncepce neboli ethinylestradiol, syntetický estrogen.

Tato látka je ještě účinná v koncentraci asi 35 pikogramů na litr, což můžeme přirovnat k tomu, kdybychom deset kapek této látky (asi jeden gram) rozpustili v objemu naplněné nádrže Lipno – i na takový prostor je tato látka ještě účinná. Ale jak negativně působí na mutaci živočišných druhů ethinylestradiol, syntetický estrogen, resp. zbytky ženské antikoncepce, nikdo nedokáže posoudit. Oboupohlavní ryby jsou ale první vlašťovkou, která signalizuje, že se něco děje.

To, co dnes vytéká z kanalizací do řek, je hotový koktejl různých látek, protože vědci zjistili, že ryby reagují na antidepresiva, protože ve společnosti stoupá jejich konzumace. Antidepresiva se dostávají splaškovou vodou do řek, ryby pak ztrácejí svou přirozenou plachost před predátory, opouštějí hejno, neukrývají se a celkově se chovají rizikově.

Ve vodě jsou také látky z antibiotik, které způsobují, že spousta mikroorganismů se stává postupně odolnějšími, a může se vyvinout takzvaná superbakterie, čili bakterie, na kterou už žádná antibiotika nikdy nezaberou.

Máme tu i veterinární farmaka, která se používají v živočišné výrobě, zemědělci jimi léčí hospodářská zvířata. Jenže toto vše, tento šílený koktejl chemických látek, sloučenin, hormonů – zbytky ženské antikoncepce, stopové množství pesticidních látek, antibiotika, veterinární farmaka, antidepresiva, ale i chemie z pohonných hmot, chemie z kosmetiky, a také z domácích čistících prostředků – to vše se dostává zpět do našeho organismu v miniaturním množství buď konzumací ryb nebo samotnou vodou, kterou pijeme, protože toto úpravny vod a čističky nedokážou přefiltrovat. V našem organismu se pak všechny tyto látky hromadí.

SYSTÉM OVLÁDÁNÍ MAS A ÚCHOP MOCI:

Silová složka versus ekonomická a psychologická

Dnešní styl mocenského úchopu, nová architektonika velkého resetu – *Great Reset*, je tvořená dvěma složkami donucení lidí, aby ji přijali. Ekonomická složka a psychologická složka.

V minulosti byly říše vynucované a udržované vojenskou silou. To je velmi nedokonalé, docházelo ke vzpourám, k revolucím, k povstáním. Dnešní mocenský úchop je tvořený jednak z ekonomické závislosti na systému, a dále pak na základě psychologie.

Ekonomickou složku snad nemusím vysvětlovat, všichni vidíme, jak se lidé bojí projevit svůj názor, který je nekonformní s vládním establishmentem, aby je nevyhodili z práce.

Mnohé z té práce vyhazují, aby neměl zaměstnavatel problém, nenaskákaly na něj sekyrnické neomarxistické bojůvky neziskovek, že je rasista, extrémista, xenofob, tak raději sám a dobrovolně svého neposlušného zaměstnance vyrazí, aby systému ukázal, že je dobrým poslušným občanem. Sám zaměstnavatel třeba se svým pracovníkem sympatizuje, ale opět tu máme ekonomické hledisko – naskáčkou na něj moderní neomarxisté, uklovou ho, ukoušou ho, budou ho veřejně pranýřovat (vidíme zde paralelu s pálením čarodějnic) a firmu položí, zruinují. Zaměstnavatel to velmi dobře ví, raději tedy neposlušného zaměstnance předem dobrovolně vyhodí, je přece dobrým poslušným občanem.

A to je ekonomická a psychologická stránka: zaměstnavatelé to samozřejmě ví, budou raději zticha, aby se to nedozvěděli sousedi, mohli by na ně zahlížet, a mohlo by se to donést do práce, že nesouhlasím s hysterií kolem covidu, že se vymezují proti apokalyptickým scénářům Prymuly nebo Flégra.

Tedy mocenský úchop, ne na bázi silové, ale na bázi ekonomické a psychologické, je daleko efektivnější. Je to všeprostopupné. Nikde se před tím neschováte. Stát vás ještě finančně benefituje a honoruje, když

držíte ústa, zůstáváte doma (kurzarbeit, blíží se nepodmíněný příjem...), buď hodný občan, dostaneš zapláceno...

Struktura dnešního úchopu moci světovými elitami směřuje k tomu, aby potlačily nezávislý vývoj technologií, které ohrožují jejich mocenský monopol, a ten současný vývoj se snaží kormidlovat tak, aby ukotvily nové normalizační technokratické řízení formou ekonomické závislosti občana na systému, a psychologického vydírání, aby se občan neodkláněl od závislosti na systému.

Ovlivňování počasí je jenom jedním aspektem k dosažení podobných cílů.

Lidé jako laboratorní krysy dostávají přiotrávené krmění od svých krysařů a nemyslím tím pouze kontaminované potraviny, ale i metaforicky systémovou propagandu, která je také intoxikovaná. Lidé – laboratorní myši – celou svou existencí nikdy nezpochybňují hranice klece a nikdy nezpochybňují oficiální autority vědců, kteří na nás provádějí své experimenty.

DOKUMENT EU: TECHNOLOGIE OVLÁDÁNÍ DAVU

Crowd Control Technologies

Podobně jako existují patenty na úpravu počasí, existují také patenty, které mají světové vlády k dispozici k tomu, aby ovládaly lidské vědomí, vpravovaly do nás určité vzorce myšlenek pomocí metod sociálního inženýrství, ovládání davu, kontroly mas. EU dokonce přijala v rámci NATO doktrínu takzvaných nesmrtonosných zbraní čili v překladu neškodných zbraní, a to v rámci dokumentu EU z června 2000 s názvem *Technologie ovládání davu – Crowd Control Technologies*,²³ mezi které jsou zahrnuty i radiofrekvenční zbraně nebo zbraně používající směrované energie. „*Ty mohou manipulovat lidské chování*

23 http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/stoa/2000/168394/DG-4-STOA_ET%282000%29168394_EN%28PAR02%29.pdf

mnoha neobvyklými způsoby,“ psalo se v té době v dokumentu *Evropského parlamentu*, nazvaném *Technologie ovládnání davu*.

Díky sociálnímu inženýrství světové elity třímají v rukou technologie, kterými nás kontrolují prostřednictvím expertů a používají k tomu našich primitivních pudů a potřeb jako páky.

KDO RÝŽUJE POHÁDKOVÉ ZISKY NA GEOINŽENÝRSTVÍ?

Pojďme se ještě v krátkosti podívat na to, jaké typy firem profitují z nelegálního geoinženýrství v naší úžasné, fantastické neoliberální společnosti a v tržním kapitalismu, kde se vše uzpůsobuje modle peněz – tedy jak se na všem napakovat a vyrýžovat na tom co nejvíce.

Hnacím motorem všeho jsou peníze. Pokud nastartujete nějaký proces, který je výnosný, na kterém se dá zbohatnout, stane se samonosným, budou ho pohánět firmy a světová mafie, která na něm vydělává pohádkové zisky.

Začnu třeba potravinářskými nadnárodními společnostmi a řetězci. Jak myslíte, že mohou pohádkově profitovat na geoinženýrství?

Uvedu příklad.

V některých oblastech začne narůstat extrémní sucho, začne klesat úroda, není dostatek vláhy na zalévání, půda je kontaminovaná hliníkem. Na scénu přicházejí potravinové nadnárodní korporace, které masivně prosazují geneticky modifikovaná semena, kterým se jako zázrakem v těchto vysušených oblastech začne dařit.

Místní zemědělci si musejí kupovat právě tato geneticky modifikovaná semena, jinak oni a místní obyvatelstvo zahynou hladem. Ano, mohou kupovat potraviny z importu, ale myslíte, že na ně mají?

A vlády těchto zemí to zatraceně dobře vědí, a tak jim nezbyde nic jiného, než si koupit geneticky modifikovaná semena od různých *Mon-santo* a dalších firem, aby jejich obyvatelstvo nezahynulo hladem.

A to už ani nehovořím o obrovských ziscích, které plynou spekulacím na světové burze, na světových trzích s akciami.

Kupují a prodávají akcie těchto potravinových chemických nadnárodních společností.

Takže na jedné straně, zatímco průmysl podléhá předvídatelným, uměle vyvolaným, jevům počasí, třeba extrémnímu suchu, mnoho lidí na burze právě z toho neuvěřitelně rychle bohatne, včetně majitelů členů správních rad těchto nadnárodních korporací.

Ale nejsou to jen potravinové nadnárodní společnosti, ale jsou to třeba nadnárodní farmaceutické *big farma* korporace, díky různým výzkumným laboratořím (které zkoumají DNA geneticky modifikovaných rostlin pro vysazení v určitých oblastech v návaznosti na danou půdu atd.), akademická centra, bohatě dotované think-tanky, které pořádají kulaté stoly, konference, přednášky, semináře, vydávají různé brožury o globálním oteplování – tedy systém geoinženýrství je multifunkční a každý, kdo chce vydělat, si určí agendu, která se nějakým způsobem týká globálního oteplování, ekologie, snižování oxidu uhličitého (CO₂), potravinové společnosti, farmaceutické společnosti... je do toho zkrátka zapojeno mnoho odvětví, která mají zájem na tom, aby udržovala v lidech strach. To je ona psychologie – když nebudete házet papírová brčka, papírky, do správného tříděného odpadu, všichni se zadusíme nebo uvaříme v globálním oteplování. Nedělají to z obav o životní prostředí, ale z obav před vyschnutím pohádkových zisků z této eko-agendy.

Oni jsou ti, kteří tuto eko-agendu pohánějí. Kdyby se tento kolos, tato eko-mašinérie zastavila, vyschl by jim pramen. Museli by jít pracovat, což se jim nechce, protože je jednodušší – pomocí zaštitění se morálními autoritami, angažovanými vědci, zaplacenými experty a odborníky – stále v lidech udržovat pocit provinění, že my jsme ti, kteří neseme lví podíl na globálním oteplování, a proto musíme platit světovou daň z uhlíku, účastnit se mafiánského trhu s emisemi, financovat různé *Green Dealy* apod. To je skutečná tvář eko-agendy.

Každý, kdo je do toho eko-řetězce zapojený, má zájem na tom, aby eko řetězec pokračoval dál, aby se nezastavil.

Všechny tyto klimatické změny jsou falešně připisované emisím oxidu uhličitého v ovzduší, díky čemuž se zavádějí nové daně, aby se zvýšily zisky z těchto daní. Vymysleli si uhlíkovou daň, aby vlády vytrískaly více peněz z firem i jednotlivců.

Závěrem ještě jednou zopakujme: Ovládání počasí a kontrola počasí znamená nadvládu nad ekonomikou a nad přírodními zdroji. Můžete zničit úrodu nepřátelské strany a způsobit dlouho trvající sucho. Nebo naopak můžete vyvolat prudké husté deště nebo krupobití a úrodu zdevastovat. Například na sklonku vietnamské války Spojené státy použily prvek zvaný *Agent Orange*.²⁴ Touto změnou počasí docílili toho, že zatopili přistávací plochy používané Vietkongem.²⁵

SYSTÉMEM PLACENÍ DEBUNKEŘI A SPECIÁLNĚ ŠKOLENÍ DEZINFORMÁTOŘI (EU a politické strany)

Všímejme si také, že kdykoli se na internetu objeví ostré argumenty či nezávislý vědecký výzkum, vynoří se skupina takzvaných debunkeřů.²⁶

24 *Agent Orange* je kódové označení pro herbicid a defoliant, jeden z „takticky nasazených“ tzv. duhových herbicidů. V širší známost vešel jako součást amerického herbicidního válečného programu během operace *Ranch Hand* za války ve Vietnamu mezi lety 1961 až 1971. Jde o směs rovných dílů dvou herbicidů 2,4-dichlorfenoxyoctové kyseliny (2,4-D) a 2,4,5-trichlorfenoxyoctové kyseliny (2,4,5-T). Kromě škodlivých účinků na životní prostředí způsobily stopy dioxinu (hlavně TCDD, nejtoxičtějšího svého druhu) vážné zdravotní problémy milionům lidí, kteří jí byli vystaveni. Podle vietnamské vlády až tři miliony lidí utrpěly kvůli *agentu Orange* onemocnění a *Vietnamský Červený kříž* odhaduje, že až jeden milion lidí je zdravotně postižených nebo má zdravotní problémy v důsledku kontaminace *agentem Orange*. Zdroj: wikipedia.

25 <https://www.youtube.com/watch?v=ZE71C15-YGc>

Debunkeři jsou speciálně vyškolení a poučení lidé, jejichž úkolem je hlavně dezinformovat na sociálních sítích.

Tito debunkeři dostávají speciální kurzy placené Evropskou unií a některými politickými stranami. Jejich cílem je vytvořit zmatek ihned poté, co se na internetu objeví ostré argumenty, a zdiskreditovat nezávislé výzkumníky a osvědčené občany. Často se pasují do rolí expertů a používají klasický princip autority.

Ale když si přečteme jejich argumentaci, většinou neobsahuje konfrontaci se skutečnými fakty.

Nikde nenajdete třeba uvádění těchto oficiálních amerických vládních dokumentů, patentů z USA nebo Ruska, výroky Johna Brennana, bývalého ředitele CIA, nebo výpověď bývalého šéfa FBI, speciálního agenta Teda Gundersona či moratorium OSN z roku 2010 o geoinženýrství, nikde nic takového není.

Tito debunkeři se zможou jen na politické postoje, na prskání o *hoaxech*, o *fake news* nebo na osočování a osobní útoky. Takto vnášejí zmatek, nic jiného nedělají. Diskutéry se snaží zdiskreditovat a očernit, urážejí je na cti, bez obav, že by se za to museli zodpovídat.

Všimněte si, že když se slůvkem otřete o islám či o muslimy, hned po vás startují, jakými jste rasisty, xenofoby, skoro až horšími než teroristé. Ale vám nadávají tak hanlivě, vulgárně a hulvátsky jako hyeny a přitom se jim nikdy nic nestane, policie je nikdy neobviní, nikdy se nemusejí zpovídat před soudem. Toto je hlavním znakem nejnebezpečnější verbeže zvané debunkeři. Debunkeři jsou sorta, která je chráněna systémovými institucemi.

A to je také úloha mnoha komisí, jejímiž členy jsou intelektuálové, různí prestižní vědci a salónní pozéři, kteří rozhazují své teze v médiích a na různých konferencích. Tito lidé se nepřetržitě účastní propagandy ve prospěch systému, což je pro ně – ale i pro systém – klíčové.

26 Z angl. „debunk“ - odhalit pravou podstatu, uvést na pravou míru, nechat splasknout, česky asi nejlépe „demaskovat“, ovšem v opačném gardu, tedy zatmnit, dezinformovat apod., pozn. vydavatele.

Pro systém je výhodné pěstovat si sortu, která bude za systém dýchat a zároveň osočovat ty, kteří jejich monopolizaci ohrožují, protože oni jsou na finančních benefitech systému závislí. Systém si je hýčká, na chléb náš vezdejší si vydělávají udržováním mýtů, třeba právě ironizací nebo zesměšňováním toho, co je předmětem této knihy: *chemtrails* nebo chcete-li *geoinženýrství*.

Takovíto systémoví dezinformátoři a debunkeři-specialisté, nezpochybňují fakta z vědeckého hlediska, ale namísto věcné argumentace se uchylují k lehké samolibé a arogantní ironii či zesměšňování.

Při pozornějším pohledu zjišťujeme, že přednostně a s velkou oblibou brání farmaceutický průmysl, biotechnologie a nanotechnologie (čili takzvanou regeneraci přírody), chemický, vojenský a telekomunikační průmysl atd.

Vidíme to například na covid-agendě: máme tu nevyzkoušenou experimentální vakcínu a oni přitom už nejlépe vědí (přestože to nevědí ani samotné *big farma* korporace), že je to něco úžasného, něco spásného, seslaného skoro až přímo od boha.

Systémoví dezinformátoři a debunkeři-specialisté jsou koordinovaní polostátním aparátem čili outsourcovanými externími společnostmi. Struktury těchto na stát napojených společností sponzorují různé virální kampaně, které podporují oficiální televizní verzi, aby pomáhaly státnímu aparátu.

My, jako tvrdá alternativa, nesmíme těmto zhoubným vlivům podléhat, musíme se vůči nim vymezovat, musíme je ignorovat, vytěsnit z našeho prostředí a hlavně informovat maximum lidí kolem sebe. Neklopme rezignovaně své zraky k zemi, ale sebevědomě vzhlížejte k obloze. Právě to nás liší od zvířat, která se starají jen o to, jakou potravu na zemi najdou...

2 |

KDO VLASTNÍ POČASÍ?

V této kapitole budu nejen předkládat fakta, ale i šokovat ty z vás, kteří jste se s podobnými informacemi ještě nesetkali. Proto se pojďme společně vypravit do velkolepého, ale zároveň děsivého světa vojenského geoinženýrství. Právě geoinženýrství totiž poskytuje klíč vládám a korporacím pro takzvané globální oteplování. Nikoli pro samotný fenomén jako takový, ale pro vyvolání pocitu viny, že za globální oteplování může lidstvo samotné. Že jíme maso, že jezdíme auty, že příliš topíme. Povězme si tedy něco o tom, jak podvody v oblasti klimatu využívají vojenské a korporátní zájmy k privatizaci globálních společenství za souhlasu zkorumpované OSN.

Účelem této kapitoly je pochopit základ podvodu s oteplováním klimatu, tedy změnou klimatu a návrh geoinženýrství, a to navzdory ničivé hrozbě, kterou představuje pro naše životní prostředí a veřejné zdraví. Při hledání souvislostí identifikujeme shodné vojenské a korporátní zájmy globální nadvlády s cílem ovládnout globální zdroje a glo-

bální společenství, kterým brání národní suverenity. Národní suverenity je totiž poslední překážkou globalistů. Ti dlouho přemýšleli, jak se s tímto zastaralým fenoménem vypořádat. A přišli na geniální myšlenku.

Vytvořily globální hrozbu pro národní bezpečnost. Tou hrozbou je oteplování klimatu – vyžadující globální technologické řešení, tedy geoinženýrství. To ovšem zase vyžaduje zřeknutí se národních suverenity. Proto vytvořili nesčetné množství globalistických environmentálních nevládních organizací, hnutí, soukromých a veřejných institucí a vybrali si osoby odpovědné za vydávání globálních environmentálních politik z OSN, které vyhovují jejich cílům.

Počasí je nástrojem pro vojenské cíle expanze a nadvlády, ale stejně tak je ze stejných důvodů nástrojem globální korporátní moci. Otázka, kdo komu slouží, je zde zbytečná. Jsou to dva propojené korporátní světy sledující stejný cíl, dvě strany téže mince. Jeden bez druhého by neexistoval. Ozbrojené síly jsou tu teoreticky proto, aby hájily konečné korporátní zájmy národů, takže je najdeme ve stejnou dobu na stejných místech. Proto je nezbytné postřehnout artikulaci tohoto tandemu na politické, civilní a vojenské scéně na mezinárodní úrovni, jaká je jejich skutečná agenda a jaký bude dopad chtivosti tohoto tandemu po penězích a moci na životní prostředí a život lidských i nelidských bytostí.

Cesta k hledání výše zmíněné artikulace začíná v temném labyrintu s doslova tisíci vzájemně propojenými veřejnými i soukromými subjekty, globalistickými think tanky, sítěmi, summity, agendami, konvencemi, programy, projekty, fóry, konferencemi, dohodami, protokoly atd., které individualizační úkol téměř znemožňují. Člověk by si mohl myslet, že tento zmatek byl vytvořený výslovně proto, aby bránil jakémukoli pochopení probíhajícího šílenství. Jak ale víme, *všechny cesty vedou do Říma*, proto už víme, že musíme sledovat společnou nit – modifikaci počasí.

ŘÍMSKÝ KLUB: ZÁKLADNÍ KÁMEN EKO-ŠÍLENSTVÍ

Počasi je totiž klíčovým nástrojem k ovládnutí světových zdrojů a dosažení starého globalistického snu o světové vládě. V zásadě ji zajišťuje OSN. Světová vláda s jedním ekonomickým a měnovým systémem, jedním náboženstvím a jednou vojenskou silou, myšleno NATO.

Mezi tisíci globalistickými think tanky si zvláštní zmínku zaslouží *Římský klub*, který v roce 1968 založili David Rockefeller a známý italský průmyslník Aurelio Peccei. Aurelio Peccei se totiž stal v OSN od samého počátku její existence poradcem prvního řádu v oblasti životního prostředí a zahraniční politiky.

Římský klub, který se zrodil s konkrétním cílem prosazovat světovou vládu, symbolizuje jako žádný jiný výše zmíněnou artikulaci. Artikulaci politickou, občanskou a vojenskou, v rámci NATO, OSN a dalších významných aktérů. Aurelio Peccei, značně ovlivněný prorockou vizí svého přítele Zbigniewa Brzezinského o technokratické diktatuře ve světě bez národních suverenit v čele s Amerikou, ve své knize *The Chasm Ahead* vydané v roce 1969 ostatně potvrzuje, že má-li být zabráněno chaosu, musí světovou politiku řídit *Severoatlantická aliance*. Jak odvážné prohlášení!

Byl *Římský klub* vytvořený NATO, aby sloužil jeho vojenským cílům plnospektrální nadvlády z odrazového můstku OSN pod rouškou programů civilní obrany? To vše s využitím klíčových globálních environmentálních a zahraničněpolitických otázek, jako je podvod s globálním oteplováním a technologická odpověď geoinženýrství na záchranu světa?

Mezi zakladateli *Římského klubu* najdeme představitele NATO, zástupce *Rady národní bezpečnosti* Spojených států a *Výboru pro zahraniční vztahy*.

Aurelio Peccei byl předsedou ekonomického výboru *Atlantického institutu*, hlavního think tanku NATO. Alexander King, spoluzakladatel a generální ředitel pro vědecké záležitosti OECD. Harlan Cleveland z *Aspen Institute*, velvyslanec při NATO. Senátor Claiborne Pell, bývalý

velvyslanec při NATO. George McGhee, bývalý velvyslanec při NATO. Joseph Slate, ředitel *Aspen Institute*, člen americké vlády a delegace při NATO. *William Watts*, ředitel *Potomac Associates*, think-tanku NATO, a ředitel *Atlantic Council*. Donald Lesh, spolupracovník *Potomac Associates* a pracovník *Rady národní bezpečnosti* Henryho Kissingera. Walter J. Levy, ředitel *Atlantic Council*, člen *Bilderberg Society* a *Výboru pro zahraniční vztahy*. Mimochodem teoretický zastánce doktríny rozšíření NATO do třetího světa. Sol Linowitz, magnát *Xeroxu* s rozsáhlou historií angažovanosti v NATO.

Už tento fenomenální výčet osob nám jasně napoví, jak je geoinženýrství ve skutečnosti spojené s militarizací počasí pro vojenské účely. Jak vždycky ve svých pořadech říkám, pojďme po konkrétních lidech, za vším stojí skuteční lidé se jmény, lidé z masa a kostí. Musíme vždy vše konkretizovat až na dřev, protože jedině tak se vyhneme obvinění nebo podezření z konspirací.

Myšlenka maskování vojenských prostředků prostřednictvím „programů civilní obrany“, které zahrnují rozsáhlou psychologickou manipulaci obyvatelstva, není pro NATO nová. Takovou strategii vypracoval v polovině šedesátých let *Tavistockův institut*, *Stanfordský výzkumný institut*, *Institut pro sociální vztahy* a další centra aplikované sociální psychiatrie, která jsou ve správní radě *Římského klubu*. Je tedy jasné, že jedním z těchto globalistických subjektů je proslulý *Římský klub*, který vynikal svými výsledky prostřednictvím mnoha svých členů, zejména zesnulého Maurice Stronga a Ala Gora. Speciálně Maurice Strongovi se budu věnovat ve zvláštní kapitole vyhrazené přímo jemu.

Od svého vzniku až do roku 2017 vydal maltuziánský globalistický *Římský klub* čtyřicet tři zpráv. Od první z nich, s názvem *Hranice růstu*, vydané v roce 1972, kde varovali před nebezpečím přelidnění, až po jednu z posledních, *Populace a zničení planety*, se na jejich zaměření nic nezměnilo. Lidstvo si za svou existenci může samo. Ve zprávě Alexandra Kinga *První globální revoluce*, která byla zveřejněná v roce

1991, *Římský klub* ukazuje své nízké morální standardy a ospravedlňuje cíle za každou cenu. V této zprávě můžeme číst věty jako například:

„Při hledání nového nepřítele, který by nás sjednotil, jsme přišli na myšlenku, že znečištění, hrozba globálního oteplování, nedostatek vody, hladomor a podobně by tomu odpovídaly,“ uvádí se ve zprávě *Římského klubu*, která pokračuje: *„Všechna tato nebezpečí jsou způsobená lidskými zásahy, a proto skutečným nepřítelem je tedy lidstvo samo“.*

V pojetí *Římského klubu* tedy nezáleží na tom, zda je tento společný nepřítel skutečný, nebo pro tento účel vymyšlený.

Stojí za povšimnutí, že *Římský klub* hájil vědecký konsensus o globálním ochlazování už v sedmdesátých letech dvacátého století.

Summit Země v Riu byl prvním z mnoha kroků, které měly 13. června 2019 podpisem memoranda o porozumění mezi více zainteresovanými stranami provést totální korporátní převzetí OSN.

Jisté však je, že klima, zásadní součást našeho globálního společenství, bylo nástrojem k dosažení staré globalistické agendy jedné světové vlády pro kontrolu a privatizaci všech zdrojů Země. Tato agenda 2030 je dnes naléhavá tváří v tvář veřejně přiznanému volnému pádu kapitalismu a je nám prodávána pod zavádějícími názvy jako *Zelený nový úděl*, *Přírodní kapitál*, *Nová klimatická ekonomika*, *Nový úděl pro přírodu* atd., což jsou všechno eufemismy pro záchranu kapitalistického systému. V kapitalismu se neustále musí generovat zisk, točit peníze, jinak kapitalismus imploduje.

Za těmito nablýskanými názvy se skrývá důkladně naplánovaná „čtvrtá průmyslová revoluce“, kterou řídí *Světové ekonomické fórum* a OSN a jejíž náklady přesahují sto bilionů dolarů. Její uskutečnění bude znamenat globální záchranu, kterou zaplatíme my (daně a penzijní fondy), zábor půdy a zpeněžení přírody na globální úrovni korporacemi působícími v rámci zkorumpované OSN. Guruové klimatického oteplování Maurice Strong a Al Gore přitom veleli zelenému nezisko-

vému průmyslovému komplexu k sociálnímu inženýrství a k získání společenského souhlasu s tímto šílenstvím prostřednictvím indoktrinace, vytváření a manipulace globálních klimatických hnutí.

Geoinženýrství, vojenská zbraň pro plnospektrální nadvládu, je klíčovým nástrojem globalistické agendy prosazované OSN, která bude držet pohromadě tento gigantický „domeček z karet“ postavený na podvodu s oteplováním klimatu. Ten připraví scénu pro důkaz globálního oteplování a klimatického chaosu, v režii NATO, pod rouškou programů civilní obrany, přesně podle plánu. Své místo tu nachází slavný citát Jamese Warburga, bankovního agenta Rothschildů a poradce amerického prezidenta Franklina Roosevelta z roku 1950:

„Budeme mít světovou vládu, ať se vám to líbí nebo ne. Dobytím, nebo souhlasem.“

MAURICE STRONG Z ŘÍMSKÉHO KLUBU

Kdo byl vlastně Maurice Strong? Nejlepší životopisný nástin Maurice Stronga napsala Elaine Dewarová ve své vynikající knize:²⁷

„Maurice Strong, absolvent školy, se z nuzné existence během krize v kanadské prérii vypracoval na jednoho z vůdců snah o globalizovaný ekofašismus.“

Abychom pochopili Maurice Stronga jako jednoho z klíčových tvůrců mezinárodní environmentální politiky zabývající se změnou klimatu, je podle mě nutné vyjmenovat nejvýznamnější instituce, ve kterých měl moc, a podívat se, jak pokračují ve sledování agendy naznačené před několika desetiletími a formují dnešní politiku a programy včetně geoinženýrství.

Maurice Strong, zaštitěný Edmundem Rothschildem plus Davidem Rockefellerem a pod intelektuálním vedením Gro Harlem Brundtlandové, bývalé norské premiérky, vešel ve známost úspěšnou organizací

27 *Cloak of Green: The Links between Key Environmental Groups, Government and Big Business*, 1995.

Konference OSN o životním prostředí člověka ve Stockholmu v roce 1972, kde jako generální tajemník varoval před počínajícím globálním oteplováním, znečištěnými oceány, devastací lesů a časovou bombou pro populaci.

V roce 1972 Edmund Rothschild vytvořil *Výbor OSN pro životní prostředí a rozvoj* a Maurice Strong *Program OSN pro životní prostředí*. Z této platformy ve spolupráci se *Světovou meteorologickou asociací* prosadil v roce 1988 vytvoření IPCC, klimatického kartelu s politickými cíli, aby prostřednictvím falešné vědy legitimizoval teorii oteplování klimatu, respektive změny klimatu a její technologickou nápravu.

Maurice Strong byl generálním tajemníkem konference OSN o životním prostředí a rozvoji v roce 1992 známé jako *Summit Země* v Riu, náměstkem generálního tajemníka OSN v době skandálu *Ropa za potraviny*, hlavním architektem *Kjótského protokolu* a *Globální agendy 21* ve spolupráci s Alem Gorem, a zástupcem generálního tajemníka OSN na *Kjótském summitu* 1997.

Maurice Strong byl mimo jiné také hlavním poradcem prezidenta *Světové banky*, zakládajícím ředitelem a prezidentem *Světového ekonomického fóra*, předsedou *Institutu světových zdrojů*, ředitelem *Světové podnikatelské rady pro udržitelný rozvoj*, členem rady *Mezinárodní unie na ochranu přírody* a viceprezidentem *Světového fondu na ochranu přírody*. Všechny tyto instituce odpovídají jádru *Zelený nový úděl*, *Přírodní kapitál*, *Nová klimatická ekonomika*, *Nový úděl pro přírodu* atd., což jsou všechno eufemismy pro pojmenování čtvrté průmyslové revoluce, která vyžaduje zpeněžení přírody, včetně klimatu, prostřednictvím neziskového průmyslového komplexu.

Jen pro zajímavost, Al Gore a Maurice Strong, dva globální guruové podvodu s oteplováním klimatu, se přímo podílejí na jediném trhu s emisními stropy a obchodováním s nimi, který existuje ve Spojených státech, a to vytvořením *Chicagské burzy* pro obchodování s klimatem (*Chicago Climate Exchange*) v roce 2003, která představuje trh v hodnotě tří bilionů dolarů ročně. Členy této *Chicagské burzy pro obcho-*

dování s klimatem jsou také *Světový fond na ochranu přírody* a *Světový institut zdrojů*. Toto jsou například dva přední členové *Římského klubu*.

VLASTNÍ AMERICKÁ ARMÁDA POČASÍ?

„Modifikace počasí se stane součástí domácí i mezinárodní bezpečnosti a mohla by být prováděná jednostranně. Mohla by mít útočné i obranné využití a dokonce by mohla být použita pro účely odstrašení. Schopnost vytvářet srážky, mlhu a bouře na Zemi nebo modifikovat počasí ve vesmíru, a výroba umělého počasí, to vše je součástí integrovaného souboru [vojenských] technologií.“ Právě jsem citoval úryvek studie zadaná americkým letectvem s názvem *Počasí jako násobitel síly, ovládnutí počasí v roce 2025*, vydané v srpnu 1996.

Tyto techniky modifikace prostředí (ENMOD) jsou americké armádě k dispozici už více než půl století. Tato problematika byla dostatečně zdokumentovaná a měla by být součástí debaty o změně klimatu.

V Glasgow se v roce 2021 konala konference OSN o klimatu, které se účastnili delegáti z přibližně sto devadesát zemí. Stejně jako na předchozích konferencích je pozornost zaměřena téměř výhradně na emise skleníkových plynů.

Podle *Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu* z roku 1992 je každá země na Zemi smluvně zavázána „zabránit nebezpečné změně klimatu a najít způsoby, jak spravedlivým způsobem celosvětově snížit emise skleníkových plynů“.

Výše uvedené prohlášení představuje úzký konsenzus, který se zaměřuje na neblahé dopady emisí CO₂ z fosilních paliv na světovou teplotu.

Zatímco míroví aktivisté v Glasgow nastolili otázku americké armády jako „největšího institucionálního emitenta skleníkových plynů na Zemi“, otázka „modifikace počasí pro vojenské účely“ byla nedbale ignorována.

Je třeba se zabývat širší problematikou technik modifikace životního prostředí (ENMOD) a pečlivě ji analyzovat. Je třeba si také uvědomit, že nástroje války s počasím jsou součástí arzenálu zbraní hromadného ničení Spojených států, Ruska a Číny a jejich navrhované použití americkou armádou proti „nepřítelům“ představuje nejen zločin proti lidskosti, ale mírně řečeno i ohrožení planety Země.

STRUČNÁ HISTORIE

40. a 50. léta 20. století

Vojenský geoinženýring začíná u jaderné technologie. Historie jaderných technologií začíná vývojem atomové bomby ve čtyřicátých letech dvacátého století. Byl to slavný projekt *Manhattan*, v jehož rámci byly vynalezené bomby odpáleny nad Hirošimou a Nagasaki v roce 1945. Jednalo se o vědecký experiment pod rouškou války, aby nevyvolal příliš velké protesty. Tehdejší vynálezci jaderné technologie věřili, že je to nové řešení na téměř jakýkoli problém.

Edward Teller, který vynalezl ještě výkonnější vodíkovou bombu, uvažoval o jejím využití v různých projektech. Teller byl prvním „geoinženýrem“, tedy někým jako planetárním „alchymistou“, který se snaží ovládnout, „zkrotit“ a proměnit Zemi jako celou planetu pomocí nových technologií pro tyto prostředky. Dokonce jako první vyhlásil globální oteplování a rozprašoval do atmosféry hliníkový aerosol. V letech 1958 až 1962 Edward Teller spustil atomovou bombu, včetně vodíkové bomby, která měla explodovat v atmosféře. Chtěl zjistit, co se stane. Experiment probíhal typicky vědeckým způsobem „pokus-omyl“. Spočíval v ničení částí přírody, v tomto případě částí atmosféry, aby se zjistilo, jak reaguje, a bylo tak možné ji správněji ovládnout.

V letech 1958 až 1998 vybuchlo – podle knihy Rosalie Bertellové – v atmosféře, nad i pod zemí (zejména v Nevadě a střední Asii) a nad i pod vodní hladinou jižního Pacifiku a jižního Atlantiku přibližně 2200 atomových bomb. Oblasti takzvaných Van Allenových pásů v at-

mosféře, které jsou součástí magnetického pole planety, byly těmito výbuchy vážně poškozené a zničené.

Magnetosféra Země se od té doby neustále zmenšuje a Van Allenovy pásy se z těchto útoků dodnes nevzpamatovaly a je možné, že se jim to nikdy nepodaří. To je důležité vědět, protože tyto pásy regulují rovnováhu mezi hmotností a pohybem Země ve vztahu k Měsíci a v rámci sluneční soustavy obecně.

Skutečné závody o ovládnutí vesmíru začaly v roce 1945, kdy operace *Paperclip* přivedla do Spojených států tisíce nacistických inženýrů, techniků a vědců pod rouškou lsti, kterou historie zná jako studenou válku.

Nacista SS Wernher von Braun se stal hlavním vědeckým pracovníkem *Armádní agentury pro balistické rakety* v Alabamě a poté *Laboratoře leteckého pohonu* na letecké základně *Wright-Patterson* v Ohiu. Von Braunův velící důstojník v Německu, inženýr balistických raket Walter Dornberger, odešel pracovat pro *Bell Helicopter* a letecký inženýr Arthur Rudolph, který řídil podzemní továrnu na rakety *V-2 Mittelwerk* přezdívanou „Dantovo peklo“, odešel pracovat pro *Martin Marietta*, kde vedl výzkum a vývoj rakety *Pershing*, než se stal ředitelem *Marshallova střediska vesmírných letů NASA*. Letecký inženýr Arthur Rudolph vedl v letech 1967 až 1973 projekt *Saturn V*. Potom se v roce 1984 vzdal amerického občanství a vrátil se do své německé vlasti, kde věrně sloužil přesunu Třetí říše do Spojených států, bohatých na suroviny.

Prostřednictvím vojensko-průmyslového komplexu se tak trojský kůň amorálního nacismu dostal do naivních Spojených států bohatých na zdroje. V krátké době následoval zákon o národní bezpečnosti, vznik CIA a čtyřiačtyřicet let trvající studená válka. Rakety, satelity, počítače, mozkové inženýrství MK-ULTRA a exotická pohonná plavidla uvrhly dvacáté a jednadvacáté století do zbraňového vesmírného věku.

**GEOINŽENÝRSTVÍ:
ZÁKLADNÍ KÁMEN VOJENSKO-PRŮMYSLOVÉHO KOMPLEXU**
60. - 80. léta 20. století

Ocituji výrok, který v roce 2012 pronesl poradce pro letectví a obranu Matt Andersson, bývalý ředitel společnosti Booz Allen Hamilton, jednoho z největších vojenských dodavatelů Pentagonu:

„Málokdo v civilním sektoru plně chápe, že geoinženýrství je především vojenská věda a nemá nic společného ani s ochlazováním planety, ani se snižováním emisí uhlíku. Ačkoli se to zdá fantastické, počasí se stalo zbraní. Nejméně čtyři země – Spojené státy, Rusko, Čína a Izrael – disponují technologiemi a organizací, které pravidelně mění počasí a geologické jevy pro různé vojenské a černé operace, které jsou spojené s druhotnými cíli, včetně demografických, energetických a zemědělských zdrojů.“

Válečné operace dnes skutečně zahrnují technologickou schopnost vyvolávat, zesilovat nebo usměrňovat cyklonální jevy, zemětřesení, sucha a záplavy, včetně použití polymerizovaných aerosolových virových látek a radioaktivních částic přenášejících globálními povětrnostními systémy. Různá témata ve veřejné diskusi, včetně globálního oteplování, byla bohužel podřízená mnohem větším vojenským a obchodním cílům, které nemají nic společného s širokými obavami veřejnosti o životní prostředí. Mezi tyto vojenské a obchodní cíle patří postupné oteplování polárních oblastí za účelem usnadnění námořní plavby a těžby surovin.

Čas dal o rok později Mattu Anderssonovi za pravdu. Čína vyslala svou první nákladní loď přes Arktidu v roce 2013 a v září 2018 otevřela Arktickou cestu do Evropy. V červnu 2019 napsal *Observer*:

„Mike Pompeo, ministr zahraničí, chválí klimatické změny v Arktidě jako nové příležitosti pro obchod.“

V té době také informoval *Wall Street Journal*:

„V současné době uplatňují práva na námořní cesty Spojené státy, Rusko, Kanada, Dánsko a Norsko.“

Jacob Darwin Hamblin zase ve své knize *Arming Mother Nature* vydané v roce 2013 tvrdí, že vojenské plánování třetí světové války vytvořilo katastrofický environmentalismus:

„Myšlenka, že lidská činnost může způsobit globální přírodní katastrofy, hledání způsobů, jak využít přírodní procesy k zabíjení milionů lidí.“

V této perspektivě Jacob Darwin Hamblin popisuje, jak vědci NATO od roku 1962 nacházeli vyhlídky na ekologickou válku a změnu světového klimatu. Historické projevy zájmu o manipulaci s počasím z důvodů vojenské nadvlády jsou hojné už od roku 1954, kdy americký prezident Dwight Eisenhower prohlásil, že první země, která ovládne počasí, ovládne svět. V témže roce jeho *Poradní výbor pro kontrolu klimatu* výslovně uznal vojenský potenciál modifikace počasí a ve své zprávě varoval, že by se mohla stát důležitější zbraní než atomová bomba. Prezident Lyndon Johnson, posedlý vítězstvím ve vesmírných závodech, to potvrdil, když řekl:

„Z vesmíru se nám podaří ovládat zemské počasí, vyvolat záplavy a sucha, obrátit směr mořských proudů a zvýšit hladinu moří, změnit rotaci Golfského proudu a učinit mírné podnebí mrazivým.“

Na jeho příkaz byly v letech 1965 až 1972 provedeny operace *Gromet 1* v indickém Biháru, *Popeye* ve Vietnamu a *Gromet 2* na Filipínách. Zajímavé je zejména vyjádření Gordona MacDonalda, zástupce ředitele *Ústavu geofyziky a planetární fyziky na Kalifornské univerzitě*, člena vědeckého poradního výboru prezidenta Lyndona Johnsona:

„Mezi budoucími prostředky, jak dosáhnout národních cílů silou, závisí jedna možnost na schopnosti člověka ovládat a manipulovat s prostředím své planety. Až bude této moci nad svým životním prostředím dosaženo, poskytne člověku novou sílu schopnou způsobit velké a nevybíravé škody. Naše současné primitivní chápání záměrných změn životního prostředí ztěžuje představu světa, ve kterém se praktikuje geofyzikální válka. Takovým světem by mohl být svět, ve kterém by byly jaderné zbraně účinně zakázané a zbraněmi hromad-

ného ničení by byly zbraně ekologické katastrofy. Případně si dovedu představit svět jaderné stability vyplývající z parity těchto zbraní, která se stala nestabilní díky tomu, že jeden národ vyvinul vyspělou technologii schopnou měnit životní prostředí Země. Nebo mohou být geofyzikální zbraně součástí výzbroje každého národa. Tyto zbraně jsou obzvláště vhodné pro tajné války.“

Je třeba poznamenat, že Spojené státy porušují historickou mezinárodní úmluvu z 18. května 1977 ratifikovanou ve švýcarské Ženevě *Valným shromážděním OSN* s platností od 5. října 1978, která zakazuje „vojenské nebo jiné nepřátelské použití technik modifikace životního prostředí s rozsáhlými, dlouhodobými nebo závažnými účinky“.

Spojené státy i Sovětský svaz byli signatáři této úmluvy. Tato úmluva zakazovala aktivity v oblasti modifikace životního prostředí pro válečné nebo nepřátelské účely, ovšem nikoliv pro civilní využití. Američanům proto stačilo vytvořit podmínky klimatického chaosu, který by klimatický kartel v rámci OSN v čele s Mauricem Strongem určil jako příčinu antropogenního CO₂, aby mohli předložit řešení geoinženýrství pod rouškou programu civilní obrany, který by přijala většina zemí prostřednictvím politiky OSN.

Konečně se splnil starý vojenský sen. Ve jménu společného dobra, klimatu, se zmocní suverenity všech národů! Tento manévr by jim umožnil pokračovat ve vojenském programu vydírání světových zdrojů tím, že přinesou řešení problému, který sami vytvořili, a vnutí přitom technologii kontroly klimatického systému, trhu s potravinami, trhu s CO₂ atd. K úspěchu této komplexní strategie potřebovali kooptovat kontrolní a vyvažovací nástroje občanské společnosti. To znamená vzdělávací organizace a univerzity, mainstreamová a korporátní média, církve a nevládní organizace prostřednictvím rozsáhlého financování. V tomto procesu neutralizovali skutečná občanská hnutí vytvořením korporátního neziskového průmyslového komplexu od *Summitu Země* v Riu.

Stojí za povšimnutí, že římská církev jako jedno z nejvýznamnějších světových náboženství je pro světovou vládu už od druhého vatikánského koncilu v roce 1959. Naposledy ji podpořili Benedikt XVI. a František I. v projevu předneseném na *Valném shromáždění OSN* 25. září 2015. Ne náhodou bylo vytvoření globalistické organizace *Rada pro inkluzivní kapitalismus* posvěcená přímo papežem Františkem I., pod jehož patronací vznikla. V této organizaci sedí bankéři, prezidenti a průmyslníci těch největších globálních korporací. Kromě toho v *Papežské akademii věd* najdeme sedět progeoinženýrské vědce jako jsou Hans Joachim Schellnhuber, Veerabhadran Ramanathan a Paul J. Crutzen.

GEOINŽENÝRSTVÍ JAKO VOJENSKÁ ZBRAŇ

80. - 90. léta 20. století

Geoinženýrství, ve skutečnosti vojenská zbraň, je prezentované pod rouškou programu „civilní obrany“ na záchranu světa, který zahrnuje rozsáhlou psychologickou manipulaci světové populace. Ve skutečnosti je geoinženýrství klíčovým faktorem naprogramované manipulace poskytující obyvatelstvu nezvratné důkazy o klimatickém chaosu v důsledku změny klimatu.

Při klimatickém podvodu jde o ovládnutí celého spektra. Vesmíru, vzduchu, vody, půdy a přírody včetně všeho živého. Jde o chamtivost po moci a penězích s konečným výsledkem zotročit lidstvo navždy prostřednictvím technologií ovládnutí mysli.

Klimatický podvod je o masové manipulaci a sociálním inženýrství za účelem získání souhlasu. Všemi dostupnými komunikačními a marketingovými prostředky nám tuto nadvládu prodají pod nablýskaným obalem a příjemnou značkou: Zelená nová dohoda, nová klimatická ekonomika, přírodní kapitál, nebo nová dohoda pro přírodu. Klimatický podvod je jasnou operací pro konečné ovládnutí OSN globalistickou elitou s velmi dobře naplánovanou programovou a časovou

agendou sepsanou od roku 1884 *Fabiánskou společností*, která výrazně ovlivnila myšlení politické třídy v Anglii a dalších zemích až do současnosti.

Pro lepší pochopení tohoto celého scénáře uvedu jména osob a činy některých aktérů, díky nimž postoupil až do současnosti. Koneckonců za politikou a programy, které určují naše životy v dobrém i zlém, vždy stojí lidé a my musíme vědět, kdo to je, abychom si mohli spojit jednotlivé body. A opět, vždy říkám, konkretizujme, protože za vším stojí lidé se jmény, lidé z masa a kostí.

Samotná představa světové vlády předpokládá zapojení světové elity. A *Římský klub* sám sebe označuje za skupinu občanů světa, kteří sdílejí stejný pocit z budoucnosti lidstva. Tvoří jej průmyslníci, bývalé hlavy států, byrokraté OSN, vysocí politici, vědci, ekonomové, významní podnikatelé, akademici, globalisté, zakladatelé nejvýznamnějších ekologických skupin z celého světa atd. Mezi členy *Římského klubu* patří Al Gore, Javier Solana, Maurice Strong, Michail Gorbačov, Diego Hidalgo, Anne Ehrlichová, David Rockefeller, Henry Kissinger, Bill Clinton, Bill Gates, Jimmy Carter, Ted Turner, George Soros, Tony Blair, dalajlama, Timothy Wirth, Gro Harlem Brundtlandová, Mary Robinsonová, Sir Crispin Tickell, Kim Campbell, Wangari Maathai, Petre Roman, Richard Lagos, David Suzuki a mnoho dalších vlivných osobností, které utvářejí globalistickou politiku.

Ze všech těchto osobností sehrál Maurice Strong, otec eufemismu *sustainable* („udržitelný“), zásadní roli při vytváření mezinárodního právního rámce v oblasti životního prostředí a zahraniční politiky, který vedl k návrhům geoinženýrství, na kterých se účastnické země dohodly na pařížském klimatickém summitu v roce 2011. Jinými slovy, vzal na sebe úkol pilotovat potřebnou globální politiku směřující ke světové vládě pro kontrolu globálních zdrojů prostřednictvím environmentálního aktivismu, prosazování podvodu s globálním oteplováním v OSN a jeho technologickou nápravu. Otevřel tak hlavní dveře

programům civilní obrany NATO se záchranným prostředkem geoinženýrství k „zmírnění“ oteplování atmosféry.

Všechny tyto ekologické a zahraniční politiky začaly svou cestu v polovině sedmdesátých let, ale skutečnou dynamiku nabraly až po pádu železné opony. Po skončení studené války v roce 1989 zůstaly Spojené státy bez jasných nepřátel a NATO bez skutečného cíle. Tato situace ohrožovala válečný průmysl prvního řádu ve Spojených státech, což přivádělo ke kolapsu americkou ekonomiku, a tak se uvažovalo o rychlém řešení. Na jakém základě ale vláda vyčlení nové miliardy veřejných peněz do vojenského rozpočtu, když nemá žádné nepřátele, proti kterým by mohla bojovat? Tvůrčí odpověď zněla globální nepřítel, který by představoval globální hrozbu pro národní bezpečnost, a tedy globální odpověď v podobě špičkových technologií. Oteplování klimatu se stalo prvořadým vládním zájmem, později daleko za válkou proti terorismu.

TECHNOLOGIE HAARP OFICIÁLNĚ NA CBC

90. léta 20. století

Americký matematik John von Neumann ve spojení s americkým ministerstvem obrany zahájil koncem čtyřicátých let 20. století na vrcholu studené války výzkum modifikace počasí a předvídal „dosud nepředstavitelné formy klimatické války“. Během války ve Vietnamu byly použité techniky osévání mračen, které začaly v roce 1967 v rámci projektu *Popeye*, jehož cílem bylo prodloužit monzunové období a zablokovat nepřátelské zásobovací trasy podél Ho Či Minovy stezky.

Nejnovější technologický vývoj, po tom jaderném, se vrací k srbskému fyzikovi Nikolovi Teslovi, který vynalezl elektromagnetické technologie. Po jeho smrti je sovětsí vědci a armádní pracovníci aplikovali a dále rozvíjeli pro vojenské účely, později se k nim přidali i američtí vojenští vědci. Američané později tyto poznatky patentovali. Americká armáda vyvinula pokročilé schopnosti, které jí umožňují selektivně

měnit průběh počasí. Tato technologie byla původně vyvinutá v devadesátých letech dvacátého století v rámci programu HAARP. Zkratka HAARP znamená *High-frequency Active Auroral Research Program*, volně přeloženo jako *Vysokofrekvenční program výzkumu aktivních polárních září*.

HAARP je v podstatě výsledkem militarizace Teslových vynálezů. Tato metoda byla doplňkem *Strategické obranné iniciativy* – tzv. „hvězdných válek“. Z vojenského hlediska je HAARP, který byl oficiálně zrušený v roce 2014, zbraní hromadného ničení, působící z vnější atmosféry a schopnou destabilizovat zemědělské a ekologické systémy po celém světě.

Oficiálně byl program HAARP na Aljašce zrušený. Technologie modifikace počasí zahalená rouškou tajemství ale přesto přetrvává. Dokumenty HAARP potvrzují, že technologie byla plně funkční od poloviny devadesátých let dvacátého století.

Je třeba zdůraznit, že ačkoli americká armáda potvrzuje, že válka s počasím je plně funkční, neexistují žádné zdokumentované důkazy o jejím vojenském použití proti americkým nepřítelům. Toto téma je mezi environmentálními analytiky tabu. Nebylo provedené žádné hloubkové šetření, které by odhalilo operační rozměry války s počasím.

Ironií je, že dopady technik ENMOD pro vojenské použití byly zdokumentované televizí CBC v polovině devadesátých let.

Reportáž televize CBC připustila, že zařízení HAARP na Aljašce pod záštitou amerického letectva je schopné vyvolat tajfuny, zemětřesení, záplavy a sucha. Ocitují část zprávy CBC z roku 1996 o technologii HAARP:

„Řízená energie je tak mocná technologie, že by mohla být použita k ohřevu ionosféry a proměnit počasí ve válečnou zbraň. Představte si, že byste použili povodeň ke zničení města nebo tornádo ke zdecimování blížící se armády v poušti. Armáda věnovala modifikaci počasí jako konceptu pro bojové prostředí obrovské množství času. Kdyby

nad městem vyšlehl elektromagnetický puls, v podstatě všechny elektronické věci ve vaší domácnosti by se rozblikaly a zhasly a byly by trvale zničeny.“

POČASÍ JAKO NÁSOBITEL SÍLY

90. léta 20. století

Nyní si uvedeme klíčové citace z dokumentu amerického letectva z roku 1996, který analyzuje techniky modifikace počasí pro vojenské účely. Základním cílem z vojenského hlediska je „Vlastnit počasí“. V době, kdy byla tato studie v roce 1996 zadána, byl program HAARP už plně funkční, jak dokumentuje televizní reportáž CBC. Cituji první z řady pasáží:

„V této zprávě ukazujeme, že vhodné použití modifikace počasí může zajistit převahu v bojovém prostoru v dosud nepředstavitelné míře. V budoucnu takové operace posílí vzdušnou a vesmírnou převahu a poskytnou nové možnosti utváření bojového prostoru a povědomí o něm, čekající na to, až všechno sestavíme dohromady. V roce 2025 můžeme vlastnit počasí.

Modifikace počasí nabízí válečníkovi širokou škálu možných variant, jak porazit nebo přinutit protivníka, od posílení přátelských operací nebo narušení operací nepřítele prostřednictvím přizpůsobení přirozeného vývoje počasí v malém měřítku až po úplné ovládnutí globální komunikace a kontrolu protistrany. Některé z potenciálních schopností, které by systém modifikace počasí mohl poskytnout vrchnímu veliteli války, jsou uvedené v tabulce 1.“

Schopnosti se podle tohoto dokumentu rozšiřují i na vyvolání povodní, hurikánů, sucha a zemětřesení:

„Modifikace počasí se stane součástí domácí i mezinárodní bezpečnosti a může být prováděna jednostranně. Mohla by mít útočné i obranné využití a dokonce by mohla být použita pro účely odstranění. Schopnost vytvářet srážky, mlhu a bouře na Zemi nebo modi-

fikovat vesmírné počasí, a výroba umělého počasí, to vše je součástí integrovaného souboru [vojenských] technologií.“

„Proč bychom si chtěli zahrávat s počasím?“ je podtitul druhé kapitoly zprávy.

Podle generála Gordona Sullivana, bývalého náčelníka generálního štábu americké armády:

„S technologickým skokem do 21. století budeme schopní vidět nepřítele ve dne i v noci, za každého počasí – a neúnavně po něm jít. Globální, přesná, robustní a systematická schopnost modifikovat počasí v reálném čase by poskytla bojujícím vrchním velitelům války mocný násobitel sil k dosažení vojenských cílů. Vzhledem k tomu, že počasí bude společné pro všechny možné budoucí situace, schopnost modifikace počasí by byla univerzálně použitelná a měla by užitek v celém spektru konfliktů. Schopnost ovlivňovat počasí i v malém měřítku by jej mohla změnit z faktoru snižujícího sílu na faktor násobící sílu.“

Zpráva dále vysvětluje, co si představujeme pod pojmem „modifikace počasí“?

„Pojem modifikace počasí může mít pro mnoho lidí, civilistů i příslušníků armády, negativní konotace. Je proto důležité vymezit rozsah, který bude v tomto dokumentu zvažovaný, aby případní kritici nebo zastánci dalšího výzkumu měli společný základ pro diskusi.

V nejširším slova smyslu lze modifikaci počasí rozdělit do dvou hlavních kategorií: potlačování a zesilování povětrnostních jevů. V extrémních případech může jít o vytváření zcela nových vzorců počasí, tlumení nebo kontrolu silných bouří, nebo dokonce o změnu globálního klimatu v dalekosáhlém nebo dlouhodobém měřítku. V nejmírnějších a nejméně kontroverzních případech může spočívat ve vyvolání nebo potlačení srážek, oblačnosti nebo mlhy na krátkou dobu v malém regionu. Další aplikace nízké intenzity mohou zahrnovat změnu nebo využití blízkého vesmíru jako média pro zlepšení ko-

munikace, narušení aktivního nebo pasivního snímání nebo jiné účely.“

V kapitole „Spouštění bouří“ se uvádí:

„Technologie pro modifikaci počasí by mohly zahrnovat techniky, které by zvýšily uvolňování latentního tepla v atmosféře, poskytly dodatečnou vodní páru pro rozvoj oblačných cel, tedy buněk, a zajistily dodatečné zahřívání povrchu a nižších vrstev atmosféry, aby se zvýšila nestabilita atmosféry.

Pro úspěch jakéhokoli pokusu o vyvolání bouřkové cely jsou rozhodující už existující atmosférické podmínky na místní a regionální úrovni. Atmosféra už musí být podmíněně nestabilní a velkoškálová dynamika musí podporovat vertikální vývoj oblačnosti. Úsilí o modifikaci počasí by se mělo zaměřit na zajištění dalších ‘podmínek’, které by učinily atmosféru dostatečně nestabilní pro vznik oblačnosti a nakonec i bouřkové buňky. Dráha bouřkových buněk, jakmile se vyvinou nebo zesílí, závisí nejen na mezoměřítkové dynamice bouřky, ale i na regionálních a synoptických globálních vzorcích atmosférického proudění v oblasti, které v současné době nejsou pod lidskou kontrolou.“

Tento armádní dokument sleduje společnou nit táhnoucí se několik desetiletí. V této zprávě je jasně vyjádřený nejen cíl ovládnout klima z vojenských důvodů nadvlády, ale také technologie a časový plán k jeho dosažení. V této zprávě se také výslovně uvádí, že kontrola klimatu bude součástí zahraniční politiky Spojených států a bude světu vnucovaná prostřednictvím nástrojů, jako jsou bilaterální dohody nebo iniciativy v rámci OSN a NATO.

PODÍLÍ SE CIA NA KLIMATICKÉM INŽENÝRSTVÍ?

21. století

Už v červenci 2013 přinesl server *MSN news* zprávu, že CIA se podílí na pomoci při financování projektu americké *Národní akademie věd* za-

měřeného na geoinženýrství a manipulaci s klimatem. Zpráva nejenže tyto technologie přiznala, ale potvrdila, že americké zpravodajské služby se běžně podílejí na řešení problematiky manipulace s klimatem, citují:

„CIA pomáhá financovat výzkum, protože Národní akademie věd plánuje vyhodnotit také obavy o národní bezpečnost, které by mohly být spojené s geoinženýrskými technologiemi, které jsou někde ve světě nasazené,“ uvedl Kearney.

Christopher White, mluvčí kanceláře CIA pro styk s veřejností, v e-mailovém prohlášení pro MSN uvedl:

„V případě témat, jako je změna klimatu, agentura spolupracuje s vědci, aby lépe porozuměla tomuto jevu a jeho důsledkům pro národní bezpečnost.“

Ačkoli CIA a *Národní akademie věd* mlčí o tom, v čem by tyto obavy mohly spočívat, jeden z vědců poznamenal, že geoinženýrství má potenciál záměrně narušovat počasí pro teroristické nebo vojenské cíle.

John Pike, ředitel washingtonské společnosti *GlobalSecurity.org*, která se specializuje na řešení nových bezpečnostních problémů, prohlásil, že obavy z možného dopadu geoinženýrství nejsou tak prvořadé jako potenciální bezpečnostní problémy, které by mohly nastat, pokud by Spojené státy tuto technologii nepoužívaly:

„Neúspěch v geoinženýrství by mohl ovlivnit politickou stabilitu jiných zemí, což by mohlo vést k problémům pro Spojené státy,“ doplnil.

Projekt *Národní akademie věd* podporují americké zpravodajské služby, *Národní úřad pro oceány a atmosféru NOAA*, *Národní úřad pro letectví a vesmír NASA* a *Ministerstvo energetiky*.

Podle zprávy z roku 2015 v deníku *Independent*, která cituje renomovaného amerického vědce Alana Robocka, *„vysoce postavený americký klimatolog promluvil o strachu, který zažil, když se ho americké zpravodajské služby zřejmě ptaly na možnost vyzbrojení počasí v době, kdy má být tento týden zveřejněná rozsáhlá zpráva o geoinženýrství.“*

Profesor Alan Robock uvedl, že mu před třemi lety volali dva muži, kteří tvrdili, že jsou ze CIA, a ptali se ho, zda by odborníci byli schopní zjistit, zda nepřátelské síly nezačaly manipulovat s počasím ve Spojených státech. Ačkoli měl podezření, že účelem telefonátu bylo zjistit, zda americké síly nemohou místo toho zasahovat do klimatu jiných zemí.“

GEOINŽENÝRSKÉ OPERACE:

Planetární lockdown a vesmírný plot

Barack Obama, 44. americký prezident, před svým odchodem z úřadu vyškrtl ze zákona o národní obraně (*National Defense Authorization Act*) slovo „omezený“ a veřejně tak obnovil program „hvězdných válek“ starý několik desítek let. Republikánský kongresman Trent Franks, který změny politiky ve Sněmovně reprezentantů předložil a prosazoval, uvedl, že se inspiroval *Strategickou obrannou iniciativou* bývalého prezidenta Ronalda Reagana z osmdesátých let, která měla pomoci laserů a dalších vesmírných zbraní učinit jaderné zbraně zastaralé. Tato iniciativa, známá jako „hvězdné války“, stála americké daňové poplatníky třicet miliard dolarů, ale žádný systém nebyl nikdy nasažený. Poté, s blížící se inaugurací 45. prezidenta Donalda Trumpa, začala mainstreamová média normalizovat geoinženýrství „hvězdných válek“, které tajně podstupujeme už několik desetiletí ve jménu „zmírnění klimatických změn“.

Psychopaté sloužící tomuto militarizovanému vesmírnému věku si od počátku uvědomovali, že jejich prvním cílem musí být plnospektrální nadvláda nad planetou Zemí, jejím vzdušným prostorem, oběžnou dráhou v blízkosti Země a vesmírným, respektive atmosférickým počasím.

V padesátých letech 20. století se propaganda studené války opírala o dvojí lež – o sovětskou hrozbu a hrozící dobu ledovou, poté koopto-

vala ekologické hnutí a začala předvádět mezinárodní klimatické konference plné doktorů věd, kteří servírovali desatero skleníkových plynů a rozšiřování pouští a implantovali hrozná řešení, jako je geoinženýrství.

Stanford Environmental Law Journal definuje geoinženýrství jako záměrnou manipulaci s klimatickými systémy Země řízenou člověkem, ale zatímco geoinženýrství by udržovalo počasí jako elektromagnetický multiplikátor síly, zahrnovalo by také chemické a biologické válečné experimenty na obyvatelstvu maskované zákonem o národní bezpečnosti. Pod hlavičkou geoinženýrství dosud proběhlo minimálně sedm zjištěných vojenských operací.

1. Meteorologické inženýrství
2. Geofyzikální modifikace životního prostředí
3. Elektromagnetická manipulace
4. Vojenské zbraně s řízenou energií
5. Sledování a nervové operace
6. Biologické a transhumanistické operace
7. Odhalování a maskování exotických pohonných technologií

První tři operace se soustředily na standardní manipulaci s životním prostředím, zatímco poslední tři se, buď nepřímo nebo přímo, zaměřily na manipulaci s člověkem a dalšími živými organismy v biosféře. Pojďme se na jednotlivé vojenské operace geoinženýrství podívat podrobněji.

První vojenská operace, *Meteorologické inženýrství*, obnáší klasickou chemickou a elektromagnetickou ionizaci atmosféry a vyrábění plazmové oblačnosti.

Druhá vojenská operace, *Geofyzikální modifikace životního prostředí*, zastřešuje více experimentů:

- Manipulace s ionosférou za účelem nabíjení, vytváření a řízení bouřkových systémů.

- Využití sucha, povodní, hurikánů, tornád, zemětřesení pro modifikaci životního prostředí a zisk z kapitalismu při katastrofách.
- Využití planety Země pro REIT (realitní investiční fondy).
- Simulace Slunce, tedy solární experimenty.

Třetí vojenská operace, *Elektromagnetická manipulace*, zahrnuje následující experimenty:

- Standardní ionizace atmosféry
- Plazmové a antihmotové zemědělství
- Uměle vytvořené Birkelandovy proudy, Alfvenovy „whistlerovské“ vlny, rotující elektrická pole (Hutchisonův jev) atd.
- Holografie

Čtvrtá operace, *Vojenské zbraně se směrovanou energií*, zahrnuje:

- Skalární interferometrii, tedy ionosférické ohřívače, lasery, masery, svazky částic, HPM atd.
- Maskování
- Odhalování a maskování exotických pohonných systémů

Pátá vojenská operace, *Sledování a nervové operace*, zahrnují:

- Umělou inteligenci (AI)
- Dálkové nervové monitorování (RNM)
- Elektromagnetické zaměřování populací a jednotlivců
- milimetrové vlny 5G a internet věcí (IoT)

Šestá kategorie vojenských operací, *Biologické a transhumanistické operace*, zahrnuje:

- Dodání *Morgellonů* takzvané úlové, rozumějme kolektivní mysli. Je to odvozeno od včel, kde mají skupiny rozděleny určité úkoly a vše vykonávají kolektivně
- Dodávání nanočástic senzorů, mikroprocesorů a dalších elektrooptických technologií
- Dálkové genetické inženýrství DNA
- Nahrazení přírody virtuální realitou

A konečně sedmá škála vojenských operací, *Odhlování a maskování exotických pohonných technologií*, zahrnuje výzkum nových paliv.

BUDOVÁNÍ ŘÍZENÍ KLIMATU

Jak už víme, americká vláda se už více než půl století podílí na řadě aspektů modifikace počasí, a to prostřednictvím aktivit amerického Kongresu i výkonné moci. To jsme probírali v první kapitole.

Od roku 1947 byly v americkém Kongresu předkládané návrhy zákonů o modifikaci počasí, které se týkaly podpory výzkumu, provozu, politických studií, předpisů, odpovědnosti, vykazování činnosti, zřizování panelů a výborů a mezinárodních záležitostí. O mnohých z těchto navrhovaných opatření se konala slyšení a také se konala slyšení o dohledu nad příslušnými probíhajícími programy.

Dohody o nezveřejňování informací, zákulisní dohody, hrozby, úplatky, pokřivený výzkum, komise pro vzájemné hodnocení, zakomponovaná mezinárodní média. Člověk může jen žasnout nad tím, jakou fušku vyžaduje řízení mezinárodních konferencí, nakladatelství, zpravodajství, univerzitních a základních školních osnov s cílem vybudovat rozsáhlý globální domeček z karet, který se točí kolem uhlíku.

Uhlík je přitom stavební kámen života, který se teď stává rafinovanou odbočkou od záměrné přeměny naší atmosféry a počasí pomocí ionosférické manipulace. Uhlíkové daně a obchodování s emisemi ignorují skutečnost, že CO₂ je na historicky nejnižší úrovni pro udržení života rostlin. Státy by měly CO₂ zvyšovat, místo aby byly trestané za CO₂, který mají. To se týká i geoinženýrských lesních požárů, kterým se budeme věnovat později.

Třebaže bylo odtajněných mnoho zpráv, první oficiální zpráva amerického Kongresu o geoinženýrství byla vydaná až v říjnu 2010, těsně před moratoriem na geoinženýrství, které vydala konference smluvních stran *Úmluvy o biologické rozmanitosti* v japonské Nagoji.

Moratoriem, které Spojené státy neměly v úmyslu ratifikovat. Byli si delegáti ze 193 zemí vědomi, že geoinženýrství probíhá v Americe a dalších zemích NATO už více než deset let?

Čtyři měsíce po přijetí tohoto moratoria v Nagoji zasáhlo Japonsko geoinženýrské zemětřesení ve Fukušimě. Náhoda? Od té doby mainstreamová média stupňovala zmatek v myslích veřejnosti, obviňovala naše auta a průmyslové znečišťující látky, zatímco vytrvale ignorovala největší znečišťovatele a propagandisty ze všech. Přebujelou americkou armádu a vojensko-průmyslový zpravodajský komplex, který ji řídí.

Jednou za čas se od vědců, jako je částicový fyzik Jasper Kirby z CERNu a heliofyzik Douglas E. Rowland z *Goddardova střediska vesmírných letů NASA* dozvíme, o co ve skutečnosti jde. V roce 2013 pátá hodnotící zpráva *Mezivládního panelu pro změnu klimatu* v podstatě přiznala, že řízení slunečního záření už probíhá:

„Pokud by bylo řízení slunečního záření z jakéhokoli důvodu ukončeno, existuje, podle těchto vědců, vysoká jistota, že globální povrchové teploty by velmi rychle vzrostly na hodnoty odpovídající působení skleníkových plynů.“

Taková odhalení ale systémová mainstreamová média mlčky ignorují. Když italský senátor vyzval k odtajnění dokumentů o *chemtrails* a kyperský ministr zemědělství a životního prostředí přislíbil, že prověří letecké postřiky *chemtrails*, nic se nestalo.

Tu a tam jsou agenti a agentury poblíž centra mafie klimatických změn, například *Národního úřadu pro letectví a vesmír NASA*, *Národního úřadu pro oceány a atmosféru NOAA*, *Úřadu pro výzkum a vývoj EPA*, *IPCC* a další přistižení při lži, ale oficiální verze zpráv se valí dál. Například NASA prohlásila červenec 2012 za nejteplejší měsíc v historii a *Národní středisko klimatických dat NOAA* souhlasilo: Meteorolog Anthony Watts ovšem údaje NOAA zkontroloval a zjistil, že ve skutečnosti byl jako nejteplejší měsíc v historii potvrzen červenec 1936.

„Jasnější důkaz o tom, že Národní úřad pro oceány a atmosféru NOAA upravuje minulé teploty, už nedostanete,“ napsal k tomu Watts.

„Nejde jen o nějaký problém se sítováním, anomáliemi nebo metodou, jde o to, že NOAA není schopná přesně prezentovat historické klimatické informace o Spojených státech. To je nepřijatelné. Není to poctivé vůči veřejnosti. Není to vědecké. Porušuje to zákon o kvalitě dat,“ dodal Anthony Watts.

I David L. Lewis, bývalý mikrobiolog Úřadu pro výzkum a vývoj EPA, napsal v knize *Věda na prodej*, že vedení EPA soustavně „špatně zachází s vědou“.

Arsenál propagandy, manipulace nebo vydírání národů hrozbami počasím může zahrnovat i vraždy. Americký zástupce z Ohia Dennis Kucinich tvrdě bojoval za *zákon o ochraně vesmíru* z roku 2001. První návrh zákona se dokonce zabýval geoinženýrstvím a zbraněmi s řízenou energií.

Dennis Kucinich ale nakonec zemřel poté, co byl zákon v jednom výboru za druhým upravovaný a zastavovaný. Smrt Kucinichova bratra a sestry v roce 2007, respektive 2008 zůstává také podezřelá, stejně jako smrt aljašského pilota Therona „Terryho“ Smithe a aljašského senátora Teda Stevense při leteckém neštěstí 9. srpna 2010, kteří v té době vyšetřovali projekt HAARP. Na palubě letadla seděl také administrátor NASA Sean O'Keefe, který ale přežil. Smithův zeť zahynul jen několik dní předtím při havárii letounu C-17 na letecké základně *Elmendorf*. Národní úřad pro bezpečnost dopravy obvinil „dočasnou nečinnost pilota Smithe z důvodů, které se prý nepodařilo zjistit“.

Probíhají i další bizarní čistky na celonárodní úrovni. Například Kanada – člen anglofonního zpravodajského konsorcia *Five Eyes* spolu s USA, Velkou Británií, Austrálií a Novým Zélandem – propustila dva tisíce vědců z programů například monitorujících emise z kouřových komínů, kontrolu potravin, úniky ropy, kvalitu vody, klimatické změny atd. a zároveň zavřela sedm z jedenácti knihoven pro rybolov

a oceány. Úhrnem, probíhá cosi, co bychom mohli nazvat „normalizací geoinženýrství“.

Stručně řečeno, současné normalizaci geoinženýrství předcházela desetiletí lstí, manipulací, extrémního počasí, vražd a chaosu, a přesto občané i vědci nadále spí pod vlivem kouzla propagandy „klimatických změn“. Pokud jde o geoinženýrství, veřejnost je protivníkem.

VĚDA ROZBITÁ NA KOUSKY

V posledních několika letech rostoucí skupina zasvěcených kritiků odhaluje závažné nedostatky ve způsobech financování a publikování vědeckého výzkumu, což některé vede k tomu, že jdou tak daleko, že říkají: „Věda je rozbitá na kousky“.

Příznačné je, že klimatolog Alan Robock z *Rutgersovy univerzity* vyprávěl, jak mu konzultanti financování CIA jednou položili dvě otázky: „Kdybychom ovládali počasí někoho jiného, věděli by o tom?“ a „Byli by klimatičtí experti schopní určit, zda se jiný národ pokouší ovládat počasí?“

Málokdo si uvědomuje, že status národní bezpečnosti geoinženýrských operací se promítá do přítomnosti zpravodajských agentur a jejich obranných dodavatelů. Historie HAARP je plná kontroly CIA nad vědci, patenty a médii. Generál Henry H. Shelton, předseda sboru náčelníků štábů Pentagonu, přiznal, že klíčovou součástí vojenské doktríny plnospektrální nadvlády je použití klamání k „obraně rozhodovacích procesů neutralizací protivníkovy úsilí o řízení vnímání. Součástí je také shromažďování zpravodajských informací“.

Zpravodajské a vojenské grantové prostředky podporující univerzitní laboratoře do značné míry vysvětlují, jak byla věda po desetiletí rukojmím obranných dodavatelů ovládaných CIA, jako jsou *Raytheon*, *Lockheed Martin*, *Northrup Grumman*, L3, SAIC a další. Vojensko-průmyslovo-zpravodajský komplex, který má v úmyslu vyzbrojit všechno pod sluncem, ne-li přímo samotné slunce.

S dnešní vědou pod jejich kontrolou, meteorologickými operacemi ve výzbroji pod jejich kontrolou, a vesmírným plotem, který funguje pod umělou inteligencí také pod jejich kontrolou, je globalistická organizace OSN připravená využít životní prostředí a „klimatické změny“ k přesunu suverénních národů do formy „nového světového řádu“ *Agendy 2030*.

PAŘÍŽSKÁ DOHODA: MOCENSKÝ POSUN OSN 2011

Účast Ameriky a Číny je v tomto procesu významná, protože tyto dvě země se podílejí na celosvětových emisích skleníkových plynů více než čtyřicet procent. Dlouho očekávaná konference OSN o změně klimatu v Paříži 30. listopadu až 11. prosince 2015 byla pořádnou show.

Klimatičtí mluvčí byli pečlivě vybraní, zakomponované nevládní organizace, vládní agentury, *Světová banka* a *Mezinárodní měnový fond* a samozřejmě obvyklé hluboké kapsy Wall Street – Londýn – Hongkong. Scénáristé pracovali na osudu Země přesčas, zatímco kamery snímaly blesky, valící se bouře, záplavy a sucha, plačící děti, pohotovosti v nemocnicích, které se plnily k prasknutí.

Cílem bylo vyvolat strach světové veřejnosti ze změn klimatu, aby OSN získala rozsáhlé nové daňové a regulační pravomoci. To se také stalo. Této pařížské konferenci předcházelo několik konferencí, na kterých se doladovaly podrobnosti, a promazávala se kola nového světového řádu, který se v tichosti proháněl branami kdysi suverénních států. Měsíc před touto pařížskou konferencí se konal *summit o udržitelném rozvoji* v New Yorku, který se zaměřil na *Agendu 2030*.

Po obou těchto konferencích se pod vším tím nadšením pro jeden svět rozezněl militaristický buben. Nizozemská *Společná obranná meteorologická skupina* oznámila, že bude poskytovat předpovědi počasí pro každé cvičení nebo nasazení NATO *Very High Readiness Joint Task Force*.

Předpovědi počasí jsou rafinovaným orwellovským výrazem pro plánované a zkonstruované počasí. Tato vojenská kontrola počasí několika málo osobami byla jistě důvodem, proč se rozvojové země na konferenci v jihoafrickém Durbanu v roce 2011 pokusily začlenit ustanovení o *Mezinárodním tribunálu pro klimatickou spravedlnost*. Není třeba dodávat, že toto ustanovení zmizelo.

Na *Den Země 2016* byla *Rámcová úmluva OSN o změně klimatu*, takzvaná *Pařížská klimatická dohoda*, podepsaná americkým prezidentem, ale zůstala neratifikovaná americkým Kongresem. Aby se Kongres obešel, bylo v září 2016 přijato vládní nařízení. Nastupující prezident Donald Trump tento výnos ignoroval a dal jasně najevo, že hodlá neratifikovanou dohodu opustit.

Trumpova administrativa „vystoupila“ z dohody, která z materiálního hlediska neměla žádnou právně závaznou pravomoc cokoli změnit.

Pařížská dohoda v podstatě využila katastrof životního prostředí a počasí k vyvolání strachu veřejnosti, aby vygenerovala mamutí finanční toky na takzvané řešení této otázky.

Geoinženýrství není o ochraně Země; jde o ovládnutí a teraformaci Země pro vesmírný věk řízený technokraty. Problém odstraňování CO₂ z atmosféry pomocí infrastruktury, kterou nemáme, a technologií, která nikdy nebude fungovat v potřebném měřítku, a nakonec ukládání uhlíku na místech, která nemůžeme najít, poukazuje na skutečnost, že uhlíkové řešení není ničím jiným než úhledným způsobem, jak shrábnout obrovské kapitalistické peníze – devadesát bilionů dolarů v investicích – do energetické infrastruktury.

Na trh se zelenými dluhopisy v hodnotě jednoho bilionu dolarů. Na trh s obchodováním s uhlíkem v hodnotě několika bilionů dolarů nebo na průmysl financování klimatu v hodnotě 391 miliard dolarů. Peníze, které si nikdo ani nedokáže představit. Proto propagandistická média, která brnkají na strunu, že za globální oteplování může lidstvo, pobí-

rají ve skutečnosti jen drobné ve srovnání s penězi, které se v ekologické agendě reálně točí.

Eko-šilenství musíme vnímat jako agendu, která generuje miliardové zisky a pohání obří kola kapitalistické mašiny. Kdyby se mašina zastavila, kapitalismus se zhroutí, imploduje. Peníze jsou její krev, která proto musí proudit skrze tepny planetárního organismu. Stejně jako agenda migrace, která generuje miliardové zisky. Stejně jako samonosná finanční agenda *Covid*, která generuje zisky pro všechny zainteresované. Stejně jako dotované solární elektrárny. Tohle vše je potřeba k tomu, aby se mašina kapitalismu, která potřebuje generovat a protáčet peníze, nezastavila.

Lidé už nekupují „šmejdské“ výrobky, které se za pár měsíců rozbijí. Je třeba to dohánět těmito agendami, aby se finanční kola kasinového systému burzovních spekulací točila dál a dál. *Zelený klimatický fond* OSN, který od roku 2020 podporuje zmírňování emisí uhlíku v rozvojových zemích, ročně vybírá zhruba sto miliard dolarů, ale kolik z těchto peněz se vůbec dostane do rozvojových zemí?

Tento fond dvakrát změnil název podle okolností, protože klima se stává skutečným tématem globalistické agendy. Jeho původní název zněl *Světová banka ochrany přírody* a byl vytvořený v rámci čtvrté světové konference o divočině v roce 1987 Edmundem Rothschildem.

Tento filantropkapitalismus prostě nefunguje tím, že by dodržoval své smlouvy nebo sliby. Tradiční byrokratické nadace jako Fordova, Rockefellerova a Carnegieho prý ustupují „filantropkapitalismu“, novému svalnatému přístupu k charitě, ve kterém by se předpokládané podnikatelské schopnosti miliardářů uplatnily při řešení nejpálčivějších problémů světa.

Kdy se veřejnost konečně probudí a uvědomí si, že naše instituce, agentury, univerzity, laboratoře a soudy poslouchají právě ty mocnosti, které dojí veřejný majetek? Bezpečnost pracovníků a potravin je pryč. Světově proslulá *Listina práv* je pryč. Antimonopolní zákony jsou pryč. Ochrana životního prostředí je pryč. Technokratický korporátní feu-

dalismus v převleku miliardářských „mozkových ústavů“ tvrdě pro-sazuje vyzbrojený vesmírný věk, ve kterém neurověda a transhumanismus zaručí elektromagnetickou svolnost mas.

ZÁBOR PŮDY CELÉ PLANETY

Jak jsem už zmínil, *Zelený klimatický fond OSN*, který od roku 2020 podporuje zmírňování emisí uhlíku v rozvojových zemích, ročně vybírá zhruba sto miliard dolarů, ale kolik z těchto peněz se vůbec dostane do rozvojových zemí?

Tento fond dvakrát změnil název podle okolností, protože klima se stává skutečným tématem globalistické agendy. Jeho původní název zněl *Světová banka ochrany přírody* a byl vytvořený v rámci čtvrté světové konference o divočině v roce 1987 Edmundem Rothschildem. Tato *Světová banka ochrany přírody* představuje raný odkaz v monetizaci přírody a záboru půdy, který o tři desetiletí později připravil půdu pro *New Deal for Nature*. Ve skutečnosti tato *Světová banka ochrany přírody* neměla žádný kapitál. Kapitál vznikl přesunem peněz do aktiv pocházejících například z nadačního fondu *Wilderness Lands* ze soupisu sestaveného *Sierra Clubem*, který činil třicet čtyři procent povrchu země.

Tato *Světová banka ochrany přírody* pod záštitou *Světové banky* také zpeněžila dluh, čímž do sekce aktiv přinesla dluh zemí třetího světa určený k refinancování: 1,6 bilionu dolarů. Poté se název změnil na *Global Environmental Facility* s cílem půjčovat peníze nejchudším zemím a jako zástavu brát divoké oblasti s přírodním nerostným bohatstvím. Spolupracoval s *Mezinárodním měnovým fondem*, který vydával a propagoval bankovky zvláštních práv čerpání. Nakonec se zadlužené země, které nemohly *Global Environmental Facility* splácet půjčky, musely vzdát části svého území. Pokud nelze jako zástavu nabídnout půdu, musí země hladovět jako Haiti. Například Brazílie má jako zástavu za půjčky Amazonii.

Rothschildův přístup k zabránění třiceti procent světové půdy, generující potravinovou krizi, a globální zábor půdy se souhlasem našich vlád a centrálních bank je první kopií skutečného *New Deal for Nature*, do kterého teď investuje *Sierra Club*. V roce 1992 se tento „nástroj“ stal díky Maurici Strongovi součástí systému OSN a byl označen jako *Zelený klimatický fond*. Dnes v radě této banky zasedá a platí za ni více než 179 zemí. Tato *Světová banka ochrany přírody* představuje největší finanční nástroj na světě, který spolupracuje s *Mezinárodním měnovým fondem*, *Světovou bankou*, všemi mezinárodními institucemi, nevládními organizacemi a soukromým sektorem. Stejně subjekty zastiňující všechny konference smluvních stran, stejné subjekty se stejnými cíli, najdeme v architektuře *Nové dohody pro přírodu* od *World Resources Institute* a *World Wild Found*, které jsou členy *Chicagské klimatické burzy*. Jde skutečně o šach-mat, šachovou koncovku, *endgame*, jak světová globální elita skupuje zpět stejně jako dřívější feudální šlechta a aristokracie, obrovský objem půdy na celé planetě. Nejprve zadlužíme země. Ty nejsou schopné splácet. Tak si jako zástavu vezmeme jejich obrovskou půdu. Tohle už plánovali od založení *Světové banky ochrany přírody* od roku 1987 založené Edmundem Rothschildem.

Zvířecí touha psychopatů vlastnit celou planetu. Ta fakta jsou naprosto vystopovatelná a sestavitelná. Vždyť, jak je možné, že na jedné straně existují vazby mezi klíčovými environmentálními skupinami, podniky a vládami, a na druhé straně tyto skupiny nazývané nevládní a předstíraní nepřátelé korporací nakonec dostávají finanční prostředky od těchto obou skupin, tedy od vlád i od korporací. Přemýšlejme o tom trochu. Vždy je důležité sledovat *money trail*, stopu peněz. Proč některé environmentální skupiny v Kanadě a Americe přijímají finanční prostředky od vlády a velkých podniků a do svých správních rad dosazují zástupce jejich zájmů?

UZAVŘENÍ VESMÍRNÉHO PLOTU

Od snu prezidenta Kennedyho z šedesátých let o vesmírném věku jsme samozřejmě ještě daleko. Fyzika a řízená energie se spojily s politikou a byznysem. Peněžní kola kapitalismu se musí točit dál. Navíc legislativa, jako například *zákon o konkurenceschopnosti komerčních startů do vesmíru* v Americe, stírá tenkou hranici mezi vesmírem a kontrolou obranných korporací nad planetárními zisky z těžby asteroidů a helia-3 na Měsíci. Chemické stopy z tryskáčů a raket zahalují slunce a vesmír.

Nárůst počtu hurikánů, tornád, zemětřesení, povodní a sucha je podezřelý, stejně jako přítomnost FEMA, *Národní bezpečnosti*, armády a soukromých bezpečnostních složek na každém místě katastrofy několik dní předem, trpělivě čekajících na událost, která bude znamenat odsun obyvatelstva, výhodné obchody s nemovitostmi a lukrativní žaloby pojišťoven na zdevastované obce za to, že se nepřipravily na „klimatické změny“. Geoinženýrství znamená zlatou cestu pro katastrofické kapitalisty a násobič sil pro armádu, ale k čemu jinému je určené?

Vstupme proto do vesmírného plotu, vyvrcholení hvězdných válek započatých už tak dávno. Vesmírný plot – *Space Surveillance System* – zahrnuje globální sledovací infrastrukturu s mnohými prvky, které se navzájem propojují a překrývají nad i pod nebeskou klenbou. Jde například o ionosférické ohříváče, radarová a laserová zařízení, věže mobilních sítí, elektrické vedení, optické kabely, frakovací vrty, větrné farmy, internet věcí (IoT), satelity atd.

K ionosférickým ohříváčům se dostaneme podrobněji ve speciální podkapitole o Nikolu Teslovi. Tyto všechny prvky provozují obří vojenští dodavatelé jako *Lockheed Martin* a *Raytheon*. Tento vesmírný plot poskytuje přehled o situaci ve vesmíru, nejen o kosmickém odpadu v blízkosti Země, o družicích a vesmírném počasí, ale o celé planetě uvnitř i vně, až po její roztavené plazmové jádro a DNA biosféry. Biosféra znamená veškerý život a nás.

BIOLOGICKO-TRANSHUMANISTICKÉ OPERACE

S tak mocnými falangami moci a propagandy, které jsou namířené proti našemu lidskému a planetárnímu zdraví, není těžké pochopit, jak se chemičtí giganti jako *Dow Chemical*, *Monsanto*, *Bayer* a další velké farmaceutické korporace spolčují s vojenskými kontraktory a lékařským průmyslem ve spojení s neurovědou a optogenetikou placenou DARPA, CIA, NASA, *Úřadem pro výzkum a vývoj* nebo *Národní agenturou pro geoprostorové zpravodajství*.

Proto je vhodné, abychom se naučili číst mezi řádky propagandy o klimatu. Životní prostředí je to poslední, o co globálním psychopatům jde. Jsme zaplaveni zvenčí i zevnitř nanočásticemi chemikálií, vodivých kovů jako hliník, baryum, stroncium, titan, lithium atd., obklopují nás polymery, senzory, mikroprocesory, plísně, geneticky upravené patogeny. Stali jsme se zkumavkami pro synergii rozmanitých znečišťovatelů životního prostředí, které jsou zasypávané ionizovaným i neionizovaným zářením. Dýcháme, polykáme a nosíme tento nanonápor, který se nám dostává do krve s každým nádechem, s každým soustem. Jakmile nanoboti překročí krevní bariéru mozku, čekají na pokyny z pulzujících iPhoneů. Jde o technologie, které si ani nedokážeme představit.

Základem celé infrastruktury tohoto vesmírného plotu řízeného umělou inteligencí mohou být milimetrové vlny 5G vycházející z antén s fázovanými soustavami, které se spojují s internetem věcí (IoT), jehož „neuronová síť“ pokrývá každé naše sousedství. Už se nemusíme obávat jen rakoviny, ale i toho, jak jsou naše imunitní systémy a genetika, myšlenky, emoce a vůbec to, co nás činí člověkem, na dálku manipulované algoritmy umělé inteligence. Nejvíce znepokojující je, že povaha nanočástic je stále neznámá.

„Nanotechnologie je novou technologií, která představuje jedinečná rizika, jaká jsme dosud neviděli,“ uvedl Jaydee Hanson, politický ředitel *Mezinárodního centra pro hodnocení technologií*. *„Vědci se sho-*

dují v tom, že nanomateriály vytvářejí nová rizika, která vyžadují nové formy testování toxicity. Použití podmíněné registrace ze strany Úřadu pro výzkum a vývoj nemůže být v této souvislosti nevhodnější.“

Neznámý je nejen dopad nanočástic na biosféru, ale také konečný výsledek synergie, kterou vytvářejí uvnitř i vně našich těl díky všudypřítomné matici rádiových vln a mikrovln, do které jsme všichni zapleteni. Tento systém dodávek aerosolů je mezinárodním zločinem proti lidstvu a všemu živému v měřítku projektu *Manhattan* z roku 1940, Hirošimy, Nagasaki a sestřelených letadel.

Je proto nezbytné, abychom se vzdělávali o ionizované, elektrifikované a ozářené atmosféře, kterou teď dýcháme, a dozvěděli se, jak tento vesmírný plot řízený umělou inteligencí ovlivňuje veškerý život dnes, i pro další generace.

Musíme zkoumat, jak syntetická biologie vyplývá z virtuální reality a transhumanismu zabudovaného do této infrastruktury řízené umělou inteligencí, jejímž hnacím záměrem je navždycky změnit člověka a život na Zemi tak, jak jsme ho znali po tisíciletí.

Musíme si stále doplňovat znalosti o tom, čím geoinženýrství bylo od svého počátku před desítkami let: ovládat ionosféru pomocí ionosférických ohříváčů s fázovou soustavou tak, aby se udržovala ionizovaná atmosféra, ve které mohou být chemikálie, nanotechnologie a synergie syntetické biologie nepřetržitě rozprašované tryskami, drony a raketami ve jménu změny klimatu.

Abych to shrnul v pár větách. Základy pro syntetickou biologii, neuronovou síť uvnitř člověka 1.0, tedy začaly manipulací s makroprostředím, na kterém závisí naše mimořádné vnitřní mikroprostředí. Vzduch, který dýcháme, půda, ve které pěstujeme potraviny, voda, kterou musíme pít, to vše bylo ovládnuté biotechnologiemi a velkými farmaceutickými společnostmi pro transhumanismus Člověka 2.0.

Chemikálie, nanotechnologie a elektromagnetika jsou manipulované pro geoinženýrství, genetiku a očkování, a to vše v rámci příprav

na softwarovou fázi rozhraní mozek-počítač, které teď po desetiletích příprav na „tichou válku“ čelíme.

STÍNĚNÍ SLUNCE AEROSOLY: FRONTÁLNÍ ÚTOK NA ŽIVOT

Stále více zemědělců na celém světě odsuzuje atmosférické jevy, které nikdy předtím neviděli a kterým nerozumějí, ale jejichž důsledkem je značná ztráta produktivity půdy. Rozšířený v čase a prostoru by mohl způsobit vážnou potravinovou krizi. Hlásí abnormální tvorbu mraků, mizení dešťových mraků během okamžiku, zastínění slunce podivnou bílou vrstvou, která brání dozrávání plodů, podporuje kolonizaci stromů houbami a lišejníky a způsobuje odumírání lesů, šíření podivných požárů, úpadek nebo neúrodu, výskyt hliníkových částic v půdě a dešťové vodě a vznik vážných zdravotních problémů.

Ocituji teď pasáž intervence, která byla předložená na druhé konferenci o klimatickém inženýrství v Berlíně v roce 2017 jménem španělského zemědělce Marcose Alonsa:

„Jako zemědělec trávím své dny na polích a pečlivě sleduji vývoj plodin a s tím související faktory životního prostředí. Ještě donedávna se znalosti zemědělců o jejich profesi předávaly z generace na generaci po celé věky. Dokázali interpretovat oblohu, mraky a vítr bez matematických modelů, uměli jsme určit vlhkost půdy a pohodu rostlin bez senzorů a nejnovějších technologických prostředků a uměli jsme najít řešení. To už dnes není pravda. V posledním desetiletí jsou zemědělci svědky velmi podivného chování přírodních vzorců počasí, které souvisí s rozptylem aerosolů na obloze, které mění sluneční záření a počasí, ničí mraky, decimuje úrodu a zhoršuje život rostlin. Přitom mizí mnoho druhů. Množství hliníku v ekologické půdě se během jednoho roku zvýšilo z 5.680 mg/kg na 19.300 mg/kg a titanu ze 100 mg/kg na 1.500 mg/kg. Tyto materiály odpovídají materiálům navrhovaným geoinženýry pro účely modifikace klimatu. Nemáme déšť, máme otrávenou půdu a mnoho zdravotních problémů. To jsou sku-

tečná fakta, nikoli modely nebo akademické geoinženýrské hypotézy. Je zřejmé, že to, co se rozptýlí nahoře, dopadne na Zemi. Zamyslel se někdo z vás nad dopadem této kontaminace na rostliny, zvířata a lidi? Proto vás prosím, abyste toto šílenství zastavili.“

Zahlcování Slunce aerosoly je frontální útok na život a musí být trestně stíhané na nejvyšší úrovni. Sluneční světlo je nezbytné nejen pro proces fotosyntézy, produkci, reprodukci a zrání rostlin, pro evapotranspiraci a tvorbu mraků, ale také pro imunitní systém a lidské zdraví. K této vědecké aberaci se přidala aberace mlčení ze strany vědecké komunity. Mezi několika málo výjimkami vyniká Dr. Marvin Herndon, který potvrzuje, že geoinženýrství je skutečně prováděné se smrtícím dopadem na pozemskou faunu a flóru včetně člověka a že hlavním materiálem používaným v programech manipulace s klimatem je uhelný popílek, zbytky po spalování uhlí z elektráren.

Uhelný popílek je extrémně toxický a obsahuje neurodegenerativní prvky, jako je hliník, baryum, rtuť atd., což by vysvětlovalo alarmující nárůst případů Alzheimerovy a Parkinsonovy choroby nebo dětského autismu po celém světě, ale také onemocnění dýchacích cest a rakoviny plic. Dr. Marvin Herndon s kolegy docházejí k závěru, že tyto geoinženýrské programy nejenže nezmírňují globální oteplování, ale naopak ho vyvolávají. Kromě toho zjistili, že na zemský povrch dnes proniká smrtící ultrafialové záření UV-B a UV-C „s ničivými účinky na člověka, fytoplankton, korály, hmyz a rostliny“.

Podle jejich názoru se při leteckém rozprašování uhelného popílku „dostává do atmosféry obrovské množství chloru, bromu, fluoru a jódu, které mohou poškozovat ozónovou vrstvu“.

NIKOLA TESLA

Mnoho z těchto technologií je inspirovaných srbským fyzikem Nikolou Teslou. Veřejnost, a dokonce ani civilní věda, nemá prakticky žádné povědomí o nových vojenských technologiích vyvinutých s využitím

Teslových vynálezů, protože byly systematicky utajované. Nikola Tesla není považovaný za důležitého například v civilní vědě, přestože jeho vynálezy jsou technologickým základem střídavého napětí, elektroniky, počítačů, bezdrátové komunikace, mobilních telefonů, elektromagnetismu a jejich vojenského i civilního využití, dnešní „digitalizace“.

Nikola Tesla žil a pracoval ve věku vynálezů „nové fyziky“, ke které patřili také Einstein, Heisenberg a další. Zejména jeho přístup k přírodě byl jiný než ten, který je běžný v moderní vědě, jak se vyvíjela od sedmáctého století. Místo toho, aby Nikola Tesla vnímal hmotu pouze jako mrtvou a pevnou, jak to dělala moderní věda, vnímal ji jako jaksi živou a pohybující se ve vlnách. Dalo by se říci, že se Nikola Tesla svým způsobem vrátil k vizi zastávané v předmoderním světě, který byl zároveň hmotný i nehmotný. Nikola Tesla přistupoval k hmotě prostřednictvím její vlastní inherentní energie. Tuto energii viděl v podobě elektřiny v přírodě a jejího vztahu k magnetismu, jehož výsledkem jsou elektromagnetické vlny nebo záření.

Nikola Tesla definoval prostor jako vyplněný elektromagnetickou „energií“, například opět pomocí dříve zrušeného pojmu „éter“ nebo pátý prvek. Odtud se vyvinulo celosvětové hnutí ve prospěch takzvané „volné energie“. Tím se Nikola Tesla rozešel s moderní klasickou vědou, která považovala prostor za prázdnotu, a Teslovo pojetí jako nějak živé za „obskurní“.

Nikola Tesla prováděl mnoho experimentů, aby zjistil, co se stane, když se stávající energie místa rozšíří nebo zmenší, a když se pomocí vnějšího zdroje přivede nebo odebere další energie. Přinesl mnoho přesvědčivých zjištění a dokázal, že svou metodou může dosáhnout mnohem větších, ne-li neomezených účinků, než když se pokouší rozpožhovat pevnou hmotu, jak se to obvykle dělá.

Vlny a záření mohou dosáhnout kamkoli a mohou mít dříve nepředstavitelné účinky v závislosti na množství energie, která je do systému zavedená, zejména pokud se provádí pulzním způsobem a v re-

zonanci s místními frekvencemi. Těmito prostředky vyvolal Tesla v roce 1887 první umělé zemětřesení. Téměř zničil svůj vlastní dům poté, co zvýšil elektromagnetickou energii, čímž vytvořil efekt, který měl později vyvolat takzvaný „zvětšovací vysílač“.

Nikola Tesla si byl velmi dobře vědom toho, že vynalezl technologii, kterou by armáda mohla použít a vytvořit tak největší škody. Varoval veřejnost, že při použití této technologie coby zbraně a bez jejího omezení by teoreticky mohla zničit celou planetu a rozdělit ji na dvě části, vymrstit ji z magnetického pole s Měsícem a dokonce i se sluneční soustavou a katapultovat ji do vesmíru nebo do Slunce.

Nikola Tesla předpokládal, že místo použití elektromagnetismu k ničení svět odmítne jakoukoli další válku kvůli jejím strašlivým a nekontrolovatelným důsledkům. Kdyby Tesla žil v dnešní době, byl by zděšen, kdyby věděl, že krátce po jeho smrti v roce 1943 byl vyvinut – a dodnes se dále vyvíjí – systém strašlivých zbraní založený právě na jeho vynálezech.

Kromě makroúčinků na životní prostředí, ke kterým může dojít při práci s elektromagnetickými vlnami, může dojít také k negativním dopadům na mikroúrovni, konkrétně na lidský mozek. Tím už zbývá jenom krůček k ovládnutí mysli. Možnost ovládnutí lidské mysli vyplývá ze skutečnosti, že k našemu mozku se elektromagnetické vlny dostávají jako ke všemu jinému. To znamená, že jeho vlastní fungování je založené na určitých elektromagnetických vlnách, a proto může být narušené jinými vlnami, které jsou mu podobné nebo se od něj liší. V tomto okamžiku můžeme hovořit o vynálezu a vývoji psychotronických zbraní.

Zařízení pracující s elektromagnetickými vlnami po celém světě ještě nejsou všechna známá. Od počátku devadesátých let dvacátého století existovaly v Plattville v Colorádu, instalace s názvem *Poker Flats* a HIPAS na Aljašce a mnohem později HAARP rovněž na Aljašce, donedávna největší instalace na světě.

Dnes je podle odhadů aktivních dalších čtyřicet instalací, například systém v Arecibu v Portoriku, dále EISCAT v Norsku, LOIS ve Švédsku, a další v Grónsku, Nizozemsku, MARLOW v Německu, MUOS na Sicílii atd. Tato technologie nás seznamuje s největšími potenciálními nebezpečími těsně navazujícími na nebezpečí spojená s atomovou bombou.

Zmíněná zařízení se liší velikostí, nicméně největší z nich jsou postavená tak, aby do ionosféry vysílala až miliardu kW, a proto se jim říká „ionosférické ohřívače“. Tato zařízení mohou dokonce vyslat toto množství energie do jednoho jediného místa v ionosféře a vyvolat tak vznik takzvaných ionosférických čoček, které se vytvářejí působením tepla. To znamená, že elektromagneticky nabitá atmosféra, tedy ionosféra, se ve výšce osmdesát, dvě stě až tisíc kilometrů začne zakřivovat, reagovat na dodatečnou energii, která je podávána v pulzech, a zhoustne natolik, že se může pohybovat tak, aby usměrňovala přicházející elektromagnetické záření. Tímto způsobem lze určit úhel, ze kterého se má elektromagnetický paprsek vrátit na Zemi, a to na libovolné místo, dokonce i při průchodu zemským jádrem.

Ionosféra se tak v podstatě mění v jakousi obří zbraň, která je namířená proti Zemi a všem jejím formám života. A když půjdu ještě dál, mohu v podstatě nazvat dnešní planetu Zemi jako nejnovější válečnou zbraň, která se používá díky zneužití jejich vlastních energií. Přijde vám to absurdní? Co je cílem používání Země a jejich energií přeměněných ve zbraně?

Elektromagnetické vlny v závislosti na jejich frekvenci a výkonu v podobě kW a pulzů mohou být, a také jsou, používány například pro vnikání do nitra naší planety, vytváření otřesů a „stojatých vln“, které mohou vést k zemětřesením, sopečným erupcím a potížím s magnetismem Země, vycházejícím z jejího jádra, takříkajíc srdce. Uvědomte si, že Nikola Tesla právě experimentováním s těmito vlnami vyvolal mikrozemětřesení a v roce 1888 téměř zničil svůj vlastní dům těmito vlnami. On teprve zkoušel, sám nevěděl, jakou energii mohou tyto vlny rozpohybovat.

Dále jsou elektromagnetické vlny využívány k provádění takzvané „hluboké zemské penetrační tomografie“, abychom se dozvěděli něco o nitru Země. Elektromagnetické vlny mohou zasáhnout konkrétní místa na planetě obrovským množstvím elektromagnetické energie. Elektromagnetické vlny tím pádem mohou způsobit nebo ovlivnit výskyt tsunami. Mohou zasahovat do oceánských proudů (např. *El Niño* a *La Nina*).

Elektromagnetické pulzy mohou způsobit hurikány nebo ovlivnit jejich stupně a průběh. Tyto vlny mohou ovlivnit pohyb větrných proudů, takzvané *jet streamy*, které obtékají planetu severním a jižním směrem a přenášejí teplo a chlad. Teplo z tropů se přesouvá na sever, když se *jet stream* zvedne na sever. A zase chlad z Arktidy se přesouvá na jih, když se *jet stream* stáhne na jih.

Elektromagnetické vlny mohou iniciovat přesouvání „parních proudů“, které odvádějí vodu z tropů směrem k jiným oblastem, na sever a na jih. To způsobuje sucha, když se proudy přesunou pryč, a záplavy, když se přesunou do jejich blízkosti.

Elektromagnetické vlny mohou zadržet vzdušné nebo oceánské proudy na stejném místě po určitou dobu, aby se znásobily jejich účinky.

Mohou vyvolat tání ledovců pomocí extrémně nízkofrekvenčních elektromagnetických vln. K tomu dochází v Arktidě od roku 1974, kdy Sovětský svaz a Spojené státy podepsali *Vladivostockou smlouvu* s cílem získat možnost těžit suroviny nacházející se pod ledovci a aby lodě mohly v letních měsících proplouvat Arktidou bez nutnosti cestovat Panamským nebo Suezským průplavem.

Vysílání elektromagnetických vln na určité úrovni a frekvenci může způsobit emocionální, zdravotní a duševní problémy pomocí extrémně nízkofrekvenčních vln k ovlivňování mozku, které mají zemskou frekvenci, tedy „Schumann“ 7 až 8 Hz. A to od jednotlivců až po celé populace určité oblasti. Podle Rosalie Bertellové se tyto „energetické“ experimenty rozběhly v sedmdesátých letech dvacátého století

a už tehdy se používaly k válečným aktům proti životnímu prostředí, jak se stalo během války ve Vietnamu.

V roce 1977 se proto OSN pokusila zavést moratorium na používání těchto technologií prostřednictvím *Úmluvy o zákazu vojenského nebo jiného nepřátelského použití technik modifikace životního prostředí*. Jde o úmluvu ENMOD z roku 1977. OSN ale nezakázala vědecké a mírové využívání těchto technologií, takže například HAARP o sobě tvrdí, že je pouze vědeckým výzkumným zařízením. Musíme si uvědomit, že nové války se nikdy nebojují stejnými zbraněmi jako ty předchozí. Navíc si jednoduše neuvědomujeme, jaké hrozby pro nás a naše životní prostředí nové zbraně skrývají, protože armáda je vždy o padesát let napřed před civilním sektorem.

Elektromagnetické pulzy vytvářející čočku v ionosféře mohou vyvolat lesní požáry vysláním nebo zesilováním ultrafialového záření, například pomocí laserových technologií. Jak se zdá, nedávno k tomu došlo v Kalifornii, Austrálii nebo například v roce 2017 v Portugalsku.

GEOINŽENÝRSKÉ LESNÍ POŽÁRY V PORTUGALSKU 2017

Po ekologické katastrofě v Portugalsku, následku červnových a říjnových požárů v roce 2017, se mnozí začali zamýšlet nad tím, zda tyto požáry byly součástí globálního programu využívání planety jako zbraně, jak jsem se o tom zmínil výše v souvislosti s ionosférickým ohřívacem a ionosférickou čočkou.

V tomto případě se jedná o mezinárodní dřevařský průmysl, spolupráci investiční banky *Goldman Sachs* z New Yorku a místního portugalského dřevařského průmyslu, který si pronajímá nebo kupuje levné pozemky od vesničanů, pěstuje a prodává eukalyptus, ničí portugalské zemědělství a přírodní lesy, stejně jako v Brazílii, Angole atd. Neděje se tak jen kvůli „výrobě papíru“, jak uvádějí mainstreamové informace,

ale hlavně kvůli produkci biomasy k získávání etanolu, který slouží jako energie pro pohonné hmoty.

Od roku 2017 byly v Portugalsku podepsány nové smlouvy a na rok 2020 byl v severním Portugalsku plánován největší důl na lithium v Evropě.

Od roku 1972 bylo *Velitelství společných sil* v Lisabonu jednou z největších základen NATO v rámci jihoevropského velitelství spojeneckých operací. Sídlo bylo v lisabonském Oeiras a bylo deaktivováno v roce 2012.

Dnes sídlí *United States Forces Azores* na letišti *Lajes Field* na ostrově Terceira na Azorských ostrovech v Portugalsku, což je nejlepší strategická poloha v severozápadní části Atlantského oceánu mezi Evropou a Spojenými státy.

Na Azorských ostrovech je dnes instalován *Portugal Space 2019–2030*, „vesmírný přístav“ pro satelity a kosmické lodě s laserovými zbraněmi od jednoho z největších vojenských výrobců laserových zbraní a kosmických lodí, kalifornské společnosti *Martin Lockheed Corporation*. Někteří si kladou příznačnou otázku – byly tyto laserové zbraně během požárů v Portugalsku v letech 2017 a 2018 použity také v Kalifornii, Řecku, Švédsku a Austrálii?

Mezi červnem a říjnem 2017 bylo centrum Portugalska ohroženo tisíci požáry a geoinženýrstvím, které vysušilo zemi a vypálilo tři kraje – Vnitřní borový les sever, dále Vnitřní borový les jih a také přírodní park *Serra da Estrela*.

Jedná se o region se zelenými kopci a mnoha krásnými říčními údolím a horským pásmem Serra da Estrela s nadmořskou výškou dvou tisíc metrů.

V týdnu před 17. červnem 2017 byli obyvatelé středního Portugalska svědky velmi neobvyklé vlny veder. Od úterý 12. června zažili několik dní s téměř čtyřicetistupňovými vedry. Během dvou dnů se tráva zbarvila do žluta po trvale „zinženýrované“ bílé obloze s bílým a žlutým smogem po ránu. Zelená rajčata zčernala zavěšená na zelené

rostlině v zeleninových zahradách stejně jako fazole. Byla to pro tuto sezónu velmi neobvyklá vedra a pouhé čtyři dny stačily na masivní vysušení celého okresu.

Pak přišla sobota 17. června 2017, kdy Portugalsko zachvátily obrovské požáry. Svědci popisovali „pekelné plameny“, velmi hlasitý hluk a třicet metrů vysoké plameny létající nad vesnicemi. Některá zvířata byla usmrcená pouze vysokou teplotou bez přímého kontaktu s ohněm. Totéž bylo hlášeno o stromcích, které shořely, aniž by byly v kontaktu s ohněm. V létě to vypadalo, že na sever od Lisabonu až ke španělským hranicím hoří vše. Střední Portugalsko a jižní strana horského pásma *Serra da Estrela* jako by hořely celé.

Druhé katastrofické požáry přišly v neděli 15. října 2017. Mezi 6:30 hod. a 11:00 hod. vypukly čtyři velké požáry na horském pásmu Serra Estrela, všechny požáry v jedné linii v čáře dlouhé zhruba padesát kilometrů. Mezi 20:00 hod. a 23:00 hod. bleskově shořelo devadesát sedm procent území *Oliveira do Hospital*, tedy přibližně 234 km² s téměř jednadvaceti tisíci obyvateli. Požáry vypukly všude najednou a vše okamžitě obklopily vysoké plameny. Podívejme se na společné jmenovatele požárů.

Soustředíme-li se na dva obrovské požáry, které si 17. června a 15. října 2017 vyžádaly smrt více než sto dvaceti lidí, pak oba požáry měly velmi podobný charakter „chování a časového harmonogramu“. Mnozí nepochybují o tom, že oba požáry byly dobře naplánovány místním i mezinárodním průmyslem spolu s armádou, a to jak na zemi, tak ze vzduchu. Oba požáry se odehrály mimo hlavní letní sezónu, tedy červenec až září, a jejich nejkatastrofálnější okamžiky nastaly večer mezi dvacátou a třicetou hodinou. Obě oblasti náhle zachvátila jakási „ohnivá tsunami“ s plameny vyššími než třicet metrů, které se během deseti minut rozšířily na patnáct kilometrů. Všichni měli pět minut na útěk. Neexistovalo žádné varování, žádný hasičský sbor, žádná pohotovost.

Po požárech se začali sdružovat svědci, kteří byli schopní označit místa, na kterých viděli nebo slyšeli drony, nebo kde vybuchly neo-bydlené domy, případně kde prolétla letadla několik minut předtím, než spadly typy ohnivých bomb a odevšad vybuchla jakási ohnivá tsunami. Lidé sbírali půdu z lesa a kůru ze stromů, aby je analyzovali na přítomnost chemických látek, které byly před požárem a během něj rozprašované, jako hliník, hořčík, lithium, mangan nebo napalm. Byli ohromeni, protože už věděli o geoinženýrství a klimatickém inženýrství.

Někteří vědci se také začali zajímat o „podivné fyzikální jevy“ v portugalském lese, například, co se stalo s křemenem nebo s vyhořelými domy. Lidé našli poškozené skály z křemene, žuly a břidlice s rozbitými vybuchlými drobnými kousky, některé kusy velké jako dvě ruce. Na zemi našli velmi pravidelné díry o velikosti dvou až tří cm². Padaly domněnky, že to mohla způsobit usměrněná energie, která také spálila tisíce stromů zevnitř, „roztavila“ železo ve zdech domů a pokroutila celé tovární budovy.

V případě požárů mohly být použity hořlavé chemické produkty nebo elektromagnetické zbraně. Je fakt, že ty běžně vyvolávají tak prudké požáry i uvnitř stromů, protože míza vede elektřinu. Všude v lese byly díry o průměru dvou až pěti centimetrů. Nejpodivnější na těchto požárech bylo, že explodovaly horniny a krystaly křemene (což bylo způsobeno velmi vysokou teplotou uvnitř těchto hornin, zhruba 600 °C), nebo jinak explodovaly v důsledku „vynucených rezonančních kmitů“ elektromagnetickou vlnou.

Rezonanční frekvence křemene je v podstatě stejná jako frekvence záření HAARP, elektromagnetického systému pro atmosférické experimenty, ale nejen to. Mobilní elektromagnetická zbraň by také mohla vyzařovat na této frekvenci. Například, při červnovém požáru v *Pedrogã Grande* existují svědectví o tom, jak lidé shořeli na popel hned vedle jiné osoby, která vůbec nebyla popálená. Stromy vedle shořelých vozidel a domů stály neporušené. Něco takového bylo hlášeno i z ka-

liforských a australských „divokých požárů“. Ale portugalská vláda nikdy nevydala příkaz k vyšetřování tohoto zločinu. Skrývá portugalská vláda nějaké tajemství? Chrání zločin těchto požárů?

Ovšem mám tu zprávu CTI (*Nezávislé technické komise*) z 12. října 2017. V této oficiální vládní zprávě týkající se letního požáru je zmíněn anonymní svědek:

„Chvilí po dvacáté hodině, přesný čas nemohu uvést, se úplně setmělo a hned poté se objevila obrovská ohnivá koule, kterou tlačil vítr jako cyklon. To, co se tu stalo, nebyl oheň, který by vyšlehl z okolních borových lesů, ale byla to jakási bomba, která vybuchla odnikud, která otevřela oblohu plnou jasné záře plamenů, ze které se linou jantarová světla nebo ohnivé jazyky do všech stran. Byly to právě tyto ohnivé jazyky, které vypálily mou vesnici a další v okolí.“

Ukazuje se, že tyto portugalské požáry měly naprosto stejný průběh a dynamiku jako požáry v Kalifornii. Kalifornské požáry nebyly divoké, byly uměle vyvolané. I v Kalifornii svědkové tvrdili, že došlo k několika případům exploze suchých stromů tam, kde předtím vůbec žádný oheň nebyl. Spousta lidí tvrdilo, že tyto požáry náhle „explodovaly z ničeho nic“ – žádný náznak předchozího požáru, žádný blesk, nic, jen náhlý silný vítr, který se odehrál ve stejnou dobu, kdy les v okolí náhle vzplál. To by bylo výmluvným znamením náhlého mohutného elektrického pole, které vše zahřívá, tedy vše, co nemohlo dobře vést elektřinu, což znamená vzduch a suché listí.

Jak by se mohlo stát, že by se současně objevilo šedesát šest široce rozmístěných, masivních požárů, které by nebyly způsobené žádným přirozeným počasím (předtím by bylo naprosto klidné počasí), rychle by se rozrůstaly, při iniciaci požárů by náhle foukal mohutný vítr, ve vzduchu by se objevily modré jiskry a elektronika by nefungovala?

Svědci říjnového požáru v Portugalsku se svěřili s neuvěřitelnými okolnostmi. Došlo k nepochopitelnému vypnutí elektřiny tři hodiny před vypuknutím požáru, takže většina domů s vlastními studnami a elektrickými čerpadly na vodu nebyly zásobovány vodou. Navíc,

dokonce mobilní telekomunikace začala selhávat těsně před požárem a byla vypnutá po dobu čtyřicet osm hodin, takže během požáru nebyla možná žádná záchranná komunikace, žádné přivolání hasičského sboru, žádné oficiální varování ani pomoc před a během požáru, žádná evakuace v portugalských vesnicích. Lidé měli jen pět minut na to, aby se připravili k boji nebo prostě utekli jako o život. Naprosto stejný scénář před požárem jsme slyšeli od obyvatel Kalifornie. Náhoda?

Jisté však je, že existuje možnost použití zbraní se směřovanou energií, *Directed Energy Weapons*, s instalací elektrického ohradníku 5G. Rozprašováním kovových nanočástic vznikají umělé mraky, které slouží jako vodič elektromagnetických vln, aby během několika minut změnilly teplotu a vlhkost ve vzduchu i na zemi. Zahříváním atmosféry mohou být vlny větru libovolně silné a létající plameny nad domy a vesnicemi lze díky palivu ve vzduchu zvládnout. Díky těmto větrným vlnám se může ve vzduchu vypařovat voda, protože palivo a teplo činí vodu téměř nepoužitelnou!

Je možné ovládat klima geografické zóny v kterékoli zemi a řídit tak populaci? Občanská válka v době takzvané svobody?

OČI DOKOŘÁN NA KYPRU

Kypr, ostrov ve východním Středomoří, se ve svých turistických propagačních materiálech chlubí tím, že má více než tři sta slunečných dní v roce, což je typické středomořské klima s jasnou modrou oblohou. Páteří jeho ekonomiky, která má jen málo těžkého průmyslu, je cestovní ruch, finanční služby a námořní doprava. Díky mírným podmínkám tráví obyvatelé více času venku, kde si užívají nedotčené pláže a národní parky, které lákají návštěvníky z celé Evropy. Ti utíkají před průmyslovým smogem a šedivým, chladným počasím. Venkovní kavárny a přátelský, tradiční rodinný způsob života jsou standardními součástmi života na ostrově, kde se žije bezstarostně. Toto prostředí je natolik příznivé pro život venku, že lidé obvykle nemusí příliš pře-

mýšlet o povětrnostních podmínkách, protože jsou téměř vždy příjemné a předvídatelné.

Možná i proto bylo tak nápadné, když modrou oblohu Kypru začaly protínat bílé čáry, které se pak pomalu, ale jistě, šířily, tlumily slunce a vytvářely mléčný, oblačný opar, dnes běžný v širší oblasti Středomořího moře. Vzhledem k omezenému leteckému provozu a pouze dvěma mezinárodně uznávaným komerčním letišťům bylo těžké čáry na obloze přehlédnout pro každého, kdo náhodou pozvedl zraky vzhůru. Neznečištěné životní prostředí a dobré povětrnostní podmínky umožňují, aby takovou nápadnou změnu snadno pozorovaly desítky obyvatel.

V důsledku tohoto zdánlivě nepřírozeného jevu obdržely v roce 2008 kanceláře kyperské *Strany zelených* po celém ostrově stovky telefonátů od obyvatel ohledně tohoto neobvyklého provozu na obloze. Ve dnech, kdy docházelo k něčemu, co se jeví jako zjevná manipulace s počasím, byly kanceláře *Strany zelených* zaplavené telefonáty požadujícími přijetí opatření a veřejnou diskusi o tomto ekologickém náporu, který se pravidelně objevuje na obloze nad Kyprem.

Tehdejší jediný poslanec *Strany zelených* George Perdikis se v této otázce začal stále více angažovat. Strana uspořádala řadu prezentací s vědci, psala dopisy parlamentu a ministrům vlády, pořádala tiskové konference a osvětové akce.

Existovalo podezření, že letecké postřiky provádějí letadla z britských výsostných vojenských základen na Kypru, pravděpodobně ve spojení s experimentálním provozem amerického programu HAARP ve vzdušném prostoru Kypru. Před britskými vojenskými základnami se konaly demonstrace, které nadále popírají jakoukoli účast.

Šířily se zvěsti o aktivitách britské a americké armády na britských základnách, které by mohly ovlivnit srážky na ostrově, zejména v pobřežním městě Limassol. Stojí za zmínku, že v roce 2008 Limassolu skutečně došla pitná voda, což vedlo k tomu, že nouzové dodávky vody byly zajišťovány lodními cisternami z pevninského Řecka a stály

více než třicet pět milionů eur. Ačkoli Kypr pravidelně zažívá cyklická sucha, to nedávne ve východním Středomoří a v blízkosti Blízkého východu považují vědci za jedno z nejhorších za posledních devět set let.

Podle různých zdrojů jsou britské vojenské základny na Kypru součástí špionážní sítě ECHELON a HAARP. Informace spojují americké letouny KC-10 a KC-135 s programem HAARP a leteckým chemickým postříkem. V návaznosti na dotaz vznesený v roce 2009 poslancem za *Stranu zelených* ohledně těchto letadel požádal kyperský ministr zahraničí o odpověď britskou vysokou komisi na Kypru. Odpověď zněla, že přes Kypr přelétají určité typy amerických letadel, ale že tato letadla po konci roku 2008 přes britské základny nepřeletěla.

Diskuse o podezření z manipulace s počasím pokračovala v parlamentním výboru v březnu 2009. Přitom bylo rozhodnuto o vytvoření meziresortního technického výboru pro studium tohoto jevu. Z neznámých důvodů tento výbor ukončil svou činnost v červnu 2010 po pouhých dvou zasedáních.

GEOINŽENÝRSTVÍ: NÁSTROJ K ROZKRÁDÁNÍ A HROMADĚNÍ MAJETKU. OHROŽENÍ POTRAVINOVÉ SOBĚSTAČNOSTI

Změna klimatu se stala miliardovým trhem. Například v Číně došlo k nárůstu geoinženýrských zásahů, soukromé korporace jednájí na vlastní pěst a na scénu vstoupily akciové trhy, kdy „klimatické deriváty“ slouží k dosahování zisků pomocí potravinových katastrof a více či méně „přírodních“ katastrof. Tajné technologie geoinženýrství se využívají k atmosférickému transportu obrovských mas sladké vody pro „ozelenění pouště“ například v Saúdské Arábii, zatímco okolní regiony až po východní Afriku mají často po léta nedostatek vody a vysychají. Hospodářské a politické důsledky jsou patrné všude v regionu.

Geoinženýrství, které ze své podstaty zahrnuje doplňkové agendy, jako jsou biotechnologie s geneticky modifikovanými organismy, syn-

tetické inženýrství, umělá inteligence, nanotechnologie a nanomateriály, superpočítače, kvantové počítače, energetické a telekomunikační sítě, satelity atd., je nejen vektorem nekonečných korporátních zájmů, ale i geopolitickou zbraní a jednoznačnou hrozbou pro globální potravinovou suverenitu. Nejen proto, že ten, kdo má moc ovládat kohoutek světa, ovládá trhy a ekonomiku a určuje, kdo bude žít a kdo zemře, ale také proto, že je nástrojem spoliace (uloupení) a převodu půdy od chudých k bohatým.

Technologická sucha a kontaminace látkami rozptýlenými v atmosféře za účelem manipulace s klimatem snižují produktivitu půdy. To též lze říci v případě transgenních semen navržených tak, aby odolávala vysokému obsahu hliníku, nedostatku vláhy a ultrafialovému záření, která shodou okolností uvádějí na trh nadnárodní společnosti jako *Monsanto, Bayer, DuPont a Syngenta*.

V této situaci prodávají drobní zemědělci svou půdu za výhodné ceny buď zahraničním korporacím nebo mezinárodním konsorciím neznámého původu, která pod hlavičkou projektů obnovy životního prostředí mají přístup k půdě za malý nájem s právem odkupu. Ve skutečnosti ten, kdo má půdu, ale nemá vodu, nemá nic. Zatímco ten, kdo má prostředky na získání půdy a technologie na její obnovu a na řízení počasí nebo klimatu, má všechno.

V tomto světle je geoinženýrství vzhledem ke svému globálnímu rozsahu a vojenskému původu především geopolitickým nástrojem, který porušuje základní lidská práva a mohl by být použit k dosažení plnospektrální nadvlády, tedy jedné světové vlády pro globální kontrolu zdrojů prostřednictvím technologického panství. To znamená kolonizaci a privatizaci globální společné atmosféry.

ZNÁSILNĚNÍ JAZYKA

Novinář a profesor politologie na *Brooklyn College* Corey Robin tvrdí, že strach vytváří v lidech určitý sklon k nedobrovolné indoktrinaci

knížetem²⁸ na úkor jejich vlastní svobody. Jednoduše lidé se ztotožní a identifikují se svým únoscem. Známe to jako *Stockholmský syndrom*. Globalisté to vědí a aby prosadili svou globalizační agendu pro kontrolu globálních společenství se společenským „souhlasem“ a vyhnuli se tak sociálním nepokojům, projeví maximální úsilí v oblasti sociálního inženýrství.

Toto úsilí bylo podpořeno vytvořením doslova tisíců projektů a mládežnických hnutí, které se vzájemně propojují a sdílejí vysoce kvalifikované generální ředitele specializované na budování hnutí a změnu chování, povolane z většiny relevantních korporací. Sociální inženýrství se ale nemohlo uskutečnit bez lexikálního inženýrství neboli perverze jazyka.

Klaus Töpfer, bývalý vysoce postavený úředník OSN, na zahájení konference o klimatickém inženýrství, která se konala v srpnu 2014 v Berlíně, vysvětlil, že „v OSN a dalších mezinárodních orgánech se každoročně vynakládají tisíce milionů dolarů na design lexikonu, protože ten, kdo navrhuje lexikon, ovládá téma.“

Návrháři jazykové perverze spolupracují s odborníky z oblasti sociálních a komunikačních věd: filozofie, psychologie, filologie, neurologie, neurolingvistického programování, marketingu atd. V případě geoinženýrství ale zasahují i vojenské vědy, které obraz doplňují mimo jiné o techniky taktiky, strategie, logistiky, propagandy, informací, kontrainformací, vytváření falešné identity, bourání skutečné identity nebo popírání.

Od *Summitu Země v Riu* je společnost obecně vystavena každodenní invazi nových pokroucených pojmů s novými významy, které jí vnucují dominantní masmédiá. Překrucování jazyka dosáhlo v historii nebývalé úrovně, což odpovídá pouze úkolu globální indoktrinace a globálního klamu „na vědeckém základě“, počínaje školou, aby byl co nejučinnější.

28 Ve smyslu – vládcem s neomezenou mocí, pozn. autora.

Z tohoto pohledu se v devadesátých letech ujal tehdejší viceprezident Al Gore role „formování“ dětí a mládeže na nové pozemské podmínky. V roce 1994 Al Gore vytvořil a zahájil program *Globe (Global Learning and Observation to Benefit the Environment)* zaměřený na základní a střední školy. Cílem tohoto programu bylo „vychovat“ děti k environmentálním problémům a správě životního prostředí. *Globe* sídlí ve Washingtonu a ročně dostává asi třináct milionů dolarů od *Národního úřadu pro oceán a atmosféru NOAA*, *Národní vědecké nadace* a *Národního úřadu pro letectví a vesmír NASA*.

Ve skutečnosti se na něm podílí sto dvacet zemí. Do roku 1998 se z tohoto programu stal *Globální meteorologický projekt (Global Weather Project)*. V tomto ohledu NASA podepsala smlouvy s většinou zemí světa na více než sto let, pokud jde o klimatické změny. Tyto smlouvy nemají nic společného s pravdou nebo vědou, ale vysvětlují vůli a potřebu indoktrinace všech generací v průběhu nejméně jednoho století.

O dvě desetiletí později nastal čas, aby Al Gore využil programu *Globe*. V roce 2006 disponoval doslova tisíci indoktrinovanými mladými lidmi, aby si z nich prostřednictvím svého nového projektu *Climate Reality Project* vybral a udělal z nich ty nejlepší formované lídry klimatické reality. V radě této nové organizace sedí James Gustave Speth, zakladatel *World Resources Institute* v roce 1982, poradce *Climate Mobilizations* v roce 2014 a klíčový referent při spouštění hnutí za klimatickou nouzi, která mají od roku 2018 dirigovat lidi do nouzového režimu.

Produktem *The Climate Reality Project* je mladík Jamie Margolin, zakladatel hnutí *Zero Hour* pracující později pro Hillary Clintonovou v otázkách oteplování klimatu, nebo Ingmar Rentzhog, švédský podnikatel, který založil hnutí *Nemáme čas*, mimochodem partner *Římského klubu*, známý také tím, že zahájil hnutí Greta Thunbergové.

POCHODY ZA KLIMA

V roce 2014 pochodovali účastníci všech věkových kategorií po celém světě ve slavnostní náladě pod transparenty s ostrými hesly speciálně navrženými tak, aby zaujaly veřejnost emocemi. Iniciativa se jmenovala *Lidový pochod za klima* a jejími organizátory byly mimo jiné *Global Call for Climate Action*, *Climate Nexus* (Rockefeller), *350.org*, *Avaaz* a *Greenpeace*. V tomto roce také vznikla iniciativa *We mean business*, iniciativa nejmocnějších korporací světa, na které spolupracovaly *Greenpeace*, *Avaaz* a Christina Figueres, výkonná tajemnice výboru OSN pro změnu klimatu. Ekologové pochodují ruku v ruce s korporacemi. Kdo to řekl – „když je nemůžeš porazit, přidej se k nim“?

Do roku 2017 se ale tyto dokonale koordinované globální pochody staly exkluzivním produktem pro mladé a byly označeny za globální „hnutí“. Jsou jich stovky, ale nejvíce mediálně exponovaná jsou ta, která jsem uvedl výše. *New Consensus*, *Climate Nexus* (Rockefeller) *Data for Progress*, *New Democrats*, *350.org* atd., nejnovějšími v řadě jsou *Extinction Rebellion* a *Fridays for Future*. Klonované armády Al Gora.

Kdo stál za těmito klimatickými pochody za *Green New Deal*? *Sierra Club*, jedno z nejstarších sdružení v Americe, jako první oznámilo potřebu *Green New Deal* a vytvořilo za tímto účelem i hnutí vedené mladými lidmi – *Hnutí východu slunce*. Výkonným ředitelem *Hnutí východu slunce* je Michael Dorsey, člen *Římského klubu*, který mimochodem stojí za vyhlášením celosvětové klimatické nouze. Brzy poté se k tomuto hnutí připojila nespočetná řada organizací, ale na vypracování základního dokumentu se přímo podílely následující: *Hnutí Sunrise*, *New Consensus*, *Climate Nexus* (Rockefeller) a *Data for Progress*.

Jak nejlépe umotat, zmanipulovat a indoktrinovat mladé lidi a adolescenty, kteří nejsou vzdělávaní v obraně proti propagandě? Umotat je na přírodu. Přírodu má každý rád, je to přirozené právo člověka. Ano, přírodu má každý rád, ale environmentální organizace, které prosazují globální agendu změny klimatu, bychom měli z duše nenávidět.

Pochody za klima jsou podobným hnutím jako studentský pochod 17. listopadu 1989 u nás. Boj za lepší zítřky rafinovaně a důmyslně vsugerovaný našimi katy.

ZPENĚŽENÍ PŘÍRODY I LIDSKÉHO ŽIVOTA

Dne 27. července 2014 zveřejnil deník *Financial Times* článek Mikea Scotta s názvem *Blood a Gore: Kapitalismu hrozí rozpad*, ve kterém David Blood a Al Gore potvrzují, že investoři stojí před klíčovým okamžikem a že příštích pět až deset let je nejkritičtějším obdobím pro urychlení přechodu na nízkouhlíkovou ekonomiku. Jen pro lepší pochopení: David Blood opustil vedení správy aktiv v *Goldman Sachs* a založil s Alem Gorem novou investiční firmu *Generation Investment Management*, která je pátým vlastníkem chicagské burzy pro obchodování s emisními povolenkami.

V polovině ledna 2017 zakladatel *Světového ekonomického fóra* Klaus Schwab potvrdil, že „kapitalismus je v krizi“. Brzy na to v roce 2018 přivedli veřejnost do nouzového režimu a nenuceně spojili klima s hospodářským růstem. S touto iniciativou přišlo hnutí *Mobilizace za klima*, které vzniklo z klimatických pochodů v roce 2014.

Zatímco *Sierra Club* udržoval pochodující cirkus v ulicích s mladými lidmi, kteří se dožadovali opatření v klimatické nouzi, v zákulisí se zabýval kreslením cesty k rozvoji a růstu spolu s *World Resources Institute*, který založil projekt *Nová klimatická ekonomika*, protože odvážná opatření v oblasti klimatu by mohla do roku 2030 přinést ekonomické přínosy ve výši dvacet šest bilionů dolarů. James Gustave Speth, zakladatel *World Resources Institute*, osoba stojící za *Klimatickou mobilizací* a *Klimatickou nouzí*, stojí také za projektem *Nová klimatická ekonomika*, který příhodně propojuje obě strany řeky. Korporace a neziskový průmyslový komplex.

Ale *World Resources Institute* měl ještě větší nabídku. Jakmile byla agenda klimatických a ekonomických přínosů uzavřená, usiloval o vy-

tvoření projektu *Koalice pro přírodní kapitál (Natural Capital Coalition)*, jehož cílem bylo zajistit zpeněžení zbytku našeho přírodního bohatství. Oni ve skutečnosti považují přírodu za burzovní zboží, jehož se stávají samozvanými správci a chovají se jako velkoobchodníci, kteří vydělají jmění na maloobchodním prodeji tohoto zboží jako ekosystémových služeb.

Obchodní maloobchodní balení budou prodávat veřejnému mínění jako *New Deal for Nature* pod eufemismem „ochrany“. Tito samozvaní správci přírody přisoudili ekonomickou hodnotu naprosto každé jednotlivé živé i neživé věci na Zemi. Mají dokonce nástroje, jak zpeněžit osobní hodnoty, kulturu a náboženské přesvědčení. Ukazuje se, že hodnota globálních ekosystémových služeb se odhaduje na 125 bilionů dolarů ročně. Tyto náklady na revitalizaci světové ekonomiky v rámci *Nové čtvrté revoluce* činí více než sto bilionů dolarů, které musíme zaplatit my.

Tedy sečteno a podtrženo: Geoinženýrství je spojovacím článkem mezi *Novou klimatickou ekonomikou* a *Novou dohodou – New Green Dealem* pro přírodu, a tedy zásadním klíčem ke čtvrté průmyslové revoluci. Proč? Protože tento gigantický „domeček z karet“ spočívá na podvodu s oteplováním klimatu, respektive změnou klimatu, který je třeba neustále podněcovat důkazy s výskytem stále extrémnějšího počasí. Na druhou stranu, protože změna atmosférických podmínek změní životní podmínky na Zemi, je probíhající geoinženýrství dokonalou záminkou k ospravedlnění probíhající biotechnologické agendy teraformace planety jako další příležitosti k obchodní expanzi. Zkusme si zodpovědět základní otázku.

Tito ultrapsychopaté přisoudili každé živé i neživé věci, lidským hodnotám, kultuře a náboženstvím na Zemi jistou ekonomickou, rozumějme zpeněžitelnou hodnotu. Jakou hodnotu tedy přisuzují nám, lidským bytostem? Možná se tato hodnota liší podle národnosti, rasy, pohlaví, věku a úrovně spotřební schopnosti v řetězci nákladů a výnosů?

Tyto projekty na pořadu dne jsou šílené, představují naprostou zvrácenost a je třeba je zastavit. „Protože život není zboží,“ musíme všichni spojit síly. *Koalice přírodního kapitálu* a *New Deal for Nature* představují spojení obrovského mocenského konglomerátu korporací a neziskového průmyslového komplexu v čele se *Světovým fondem na ochranu přírody*, organizací *Nature Conservancy* a *Světovou obchodní radou pro udržitelný rozvoj*. Průběh agend vypracovaných v různých sociálně-ekonomických laboratořích korporátní moci se spojil se *Světovým ekonomickým fórem* za účelem konečného souladu a tvorby globální politiky. *Světové ekonomické fórum* se sídlem ve švýcarské Ženevě je nevládní organizace založená v roce 1971. Členy *Světového ekonomického fóra* jsou největší světové korporace.

Světové ekonomické fórum představuje jádro globální ekonomické hegemonie 21. století a fakticky vede globální přechod ke čtvrté průmyslové revoluci. Kola kapitalismu se musí točit generováním obřích zisků. Pokud nebudou zisky, nebude ani kapitalismus. Abychom zachránili kapitalismus, musíme do něj nalít přes sto bilionů dolarů z daní a penzijních fondů. Kromě toho podniky a potenciální trhy s vysokými výnosy potřebují, abychom zprivatizovali naše přírodní společenství a abychom navrch museli platit za „ochranné služby“ ekosystémů těm samým predátorům, kteří je ničí. Je to jako „nechat lišku, aby hlídala kurník.“ Totální šílenství.

ČTVRTÁ PRŮMYSLOVÁ REVOLUCE

Jsme na počátku čtvrté průmyslové revoluce, dalekosáhlého přechodu od analogového k digitálnímu způsobu výroby, který zcela změní globální výrobní průmysl. Zásadně změní způsob, jakým vymýšlíme, navrhujeme, vyrábíme, distribuujeme a spotřebováváme téměř vše, což bude mít obrovský dopad na pracovní místa, průmyslová odvětví a ekonomiky.

Jde o digitální průmyslovou revoluci, v jejímž čele stojí zrychlující se růst 3D tisku. Její lídři budou schopni plně využít sílu této skutečně převratné technologie. Program této čtvrté průmyslové revoluce je jednoduše děsivý. Kromě klasického 3D tisku pokročilých materiálů, robotiky, bezpilotních letounů atd. jsou zvláště znepokojivé umělá inteligence se schopností rozhodovat nebo *Zemská banka kódů* ve spolupráci s projektem *Earth Bio-Genome Project* jako přidružený pracovní proud jeho iniciativy s názvem *Čtvrtá průmyslová revoluce pro Zemi*, který naznačuje kontrolu veškerého života.

Stejně znepokojivé je zaměření na program biotechnologií orientovaných na teraformaci a program neurotechnologií orientovaných na kontrolu mysli, které umožňují lidem ovlivňovat vědomí a dekodovat myšlenky toho, co si myslí, v jemných detailech prostřednictvím nových chemických látek, které ovlivňují náš mozek pro zvýšení funkčnosti a umožňují interakci se světem novými způsoby.

Nepřekvapivě do agendy umělé inteligence, biogenomů a biotechnologií zapadá agenda geoinženýrství, definovaná jako rozsáhlé, závažné zásahy do přírodních systémů Země, jejichž cílem je například změna srážkových poměrů, vytvoření umělého slunečního svitu nebo změna biosféry. To je dostatečně jasné.

Klamání a soustavné lhaní o klimatu a klimatickém oteplování bylo nástrojem k ovládnutí OSN globalistickými korporacemi a vojenskými zájmy usilujícími o vytvoření jedné světové vlády. Cílem této světové vlády je globální kontrola zdrojů.

Vojensko-průmyslový komplex, který reprezentuje NATO, má v ruce geoinženýrský klíč, který má na starosti vytváření extrémních epizod počasí po celém světě. Tyto epizody extrémního počasí mají v našich hlavách potvrdit oficiální narativ o změně klimatu a klimatické nouzi spojené s CO₂. Mezitím bude tento geoinženýrský klíč využitý k podpoře klimatického byznysu a k privatizaci světového společného majetku, hmotného i nehmotného – vesmíru, atmosféry, vody, vzduchu, půdy, lesů, oceánů, živých i neživých věcí, náboženství,

hodnot, kultury atd. chráněného teď v mnoha částech planety národními suverenitami, zvykovým a obyčejovým právem.

S tímto nástrojem se zmocní národních suverenit po celém světě, aby každou jednotlivou věc přeměnili na zboží a otevřeli tak cestu ke čtvrté průmyslové revoluci plánované k záchraně kapitalistického systému. Nové trhy s vysokými výnosy vytvořené agendami *Nové klimatické ekonomiky* a *Nové dohody pro přírodu* budou prosazované neziskovým průmyslovým komplexem v čele se *Světovým fondem na ochranu přírody (World Wildlife Fund)*, *Mezinárodní organizací na ochranu přírody (Conservation International)*, *Koalicí pro přírodní kapitál (The Natural Capital Coalition)*, vedle Sandrine Dixonové, skutečné spolupředsedkyně *Římského klubu* a Al Gora v tandemu se zkorumpovanou OSN.

Chudí nebudou mít co říci, až se bohatí přijdou násilím zmocnit jejich půdy, vyženou domorodé komunity z jejich zdrojů obživy, pokusí se postupně zlikvidovat jejich kulturu, hodnoty, svobodu, důstojnost, lidská práva, život. Taková agenda se velmi podobá organizovanému zločinu. Všechna tato zvěrstva ale budou páchána pod eufemismem ochrany přírody a blahobytu lidí!

Taková zvěrstva by v morálně zdravých Spojených národech nikdy neměla místo. Dlouhodobá korupce této klíčové instituce je ale příznačná pro všeobecnou korupci na všech úrovních. Jemně zkonstruovaná globální korupce ze strany korporátní elity zasahuje většinu relevantních společenských institucí, které mají na starosti „kontrolu a rovnováhu“ našich zkorumpovaných korporátních politických systémů: výčet sahá od *Mezinárodního soudního dvora* nebo *Nejvyššího soudu*, který nedokázal předvídat důsledky patentování života – genetického materiálu, patentů na rostliny a užitných patentů – korporacemi pro naši společnost, přes nekritické vzdělávací systémy, ekologická hnutí, globální hnutí víry, církve a média až po jednotlivé vědce, odborníky, spotřebitele a voliče.

ZÁVĚR: PRÁVO NA INFORMACE A POVINNOST SE BOUŘIT

Vzhledem k tomu, že nám byla odepřena veškerá veřejná a parlamentní diskuse o tak zásadní věci pro lidstvo, jakou je geoinženýrství, a vzhledem k dezinformacím, klamání a politice popírání ze strany zúčastněných vlád, máme my, občané, právo být informováni a povinnost vzbouřit se proti naprosté bezmoci, které jsme vystavení, abychom zorganizovali vlastní obranu. V tomto ohledu je nutné a nevyhnutelné odvážně překročit plášť temnoty, který nás obklopuje, a hledat pravdu; zpochybňovat přitom roli institucí, kterým jsme mylně svěřili svou důvěru a osud naší planety, protože nás všechny zradily.

Známý americký astronom Carl Sagan v jednom rozhovoru krátce před svou smrtí v roce 1996 varoval, že v době vědeckého a technického pokroku bude o budoucnosti našich dětí rozhodovat ten, kdo bude rozhodovat v oblasti vědy a techniky. Ti, kdo v českém parlamentu vydávají zákony, ale nemají žádné vědecké ani technologické vzdělání, což představuje nebezpečí, že nám tato hořlavá směs neznalosti a moci vybuchne před očima.

Přehlédli astronom Carl Sagan, že se vlastně naši poslanci omezují na schvalování zákonů vytvořených korporacemi, které se přímo podílejí na vědě a technologiích, bez jakékoliv veřejné kontroly? Vybuchne nám tato hořlavá směs chamtivosti a moci ze strany korporací do tváře? Směřujeme k tomu, protože korporacím nejde o nic jiného než o zisk, a to nemusí nutně zaručit lepší budoucnost lidstva.

Nejlepší varování Carla Sagana se ale týká vědeckého skepticismu. Varoval, že věda je mnohem víc než soubor poznatků, je to způsob myšlení, skeptický způsob zpochybňování vesmíru s jemným pochopením lidské moci. Pokud nejsme schopní klást skeptické otázky těm, kteří nám tvrdí, že něco je pravda, být skeptičtí k těm, kteří si udržují autoritu, jsme připravení o politickou religiozitu.

Astronom Carl Sagan připomněl prezidenta Jeffersona, který chtěl dát občanům ústavní právo na vzdělání a na praktikování skepticismu

ve vzdělání jako nástroje k řízení vlády, nikoliv aby vláda řídila občany. Právě z tohoto postoje musíme vycházet. Zpochybňovat autority, nenechat jim místo pro byť jen jedinou myšlenku převahy. My jsme jejich převaha.

Skeptická a pochybující převaha. Je důležité podporovat seriózní iniciativy vědomých lidí. Organizujme naši sebeobranu proti geoinženýrství, které je klíčem pro největší podvod století, globální oteplování, za které údajně může lidstvo. Lidstvo nemůže za globální oteplování. Mírná doba ledová i mírná doba oteplení se cyklicky střídá po několik století bez ohledu na lidskou činnost.

Odhalujme neziskový průmyslový komplex sloužící zájmům korporací. Jedině tak zvýšíme informovanost široké veřejnosti o těchto hanebných agendách. Geoinženýrství nesmíme v žádném případě vnímat v jeho civilním rozměru, ale jde o výlučně armádní a korporátní projekty.

Honba za snížením CO_2 představuje pouze kouřovou clonu, na kterou se má fixovat naše pozornost. V tomto případě více než kdykoli jindy platí, že to, o čem se v mainstreamových a korporátních médiích nemluví, je to důležité. Honba za snížením CO_2 není důležitá. Důležité je geoinženýrství jako klíč pro armády a korporace pro způsobení extrémních epizod počasí. To má v lidech vyvolat strach a zděšení spolu s obavami ze změn klimatu. Pocit viny, že jezdíme auty, jíme maso, létáme na dovolenou. Pocit viny, že globální oteplování způsobuje lidská činnost. Jedině tak se roztočí další obří kola mašinérie kapitalismu v rámci ekologické agendy. Život tu přece není proto, abychom ho „geoinženýrovali“ a zabíjeli. Je tu hlavně proto, abychom ho milovali a bránili...

3 |

PLANETA JAKO ZBRAŇ

Následující kapitola bude rozdělena do dvou základních sekcí. V první části se budu zabývat dvěma hlavními konflikty, abychom si vytvořili přehled o válčení pomocí špičkových technologií na konci dvacátého století: válka proti Jugoslávii a válka v Perském zálivu. Nebudu tyto konflikty popisovat, ale budu se soustředit jen na použití chemických a biologických zbraní. Uděláme si tak zároveň i představu o rozsáhlém dopadu moderních zbraní na životní prostředí. Díky tomu se pak můžeme zamyslet nad motivací a výsledky takzvaných humanitárních intervencí. Válka samotná je ale jen jednou stranou mince. Stejně destruktivní jsou vojenské experimenty a výzkum, které využívají naše přírodní zdroje a destabilizují naše jemně vyvážené ekologické systémy.

Ve druhé části se budu zabývat některými důsledky dosavadního výzkumu v rámci hledání stále dokonalejších zbraní v systému hvězd-

ných válek. Zaměřím se především na využívání naší planety jako zbraně. Podívám se samozřejmě i na jaderné, biologické nebo chemické zbraně. Nebudu se samozřejmě zabývat úplně všemi podrobnostmi o současných vojenských strategiích, cvičeních a vybavení. Na to rozhodně nemám vědomosti ani kapacitu vše nastudovat a pojmut. Mým cílem ale není zaměřit se na nějaké zvláštní téma. Cílem je podat široký přehled o celé problematice tak, jak to chápu já. Způsobem, který se liší od standardního lineárního myšlení většiny lidí. Lidé dnes nevědí téměř nic o atmosférických jaderných zkouškách v padesátých letech minulého století a méně než nic o historii vojenských ionosférických experimentů. Proto nemáme žádný historický referenční rámec pro pochopení současnosti. Pojdme se proto zběžně podívat na začátek, abychom vůbec pochopili současné moderní zbraně a strategie válečnictví.

OCHUZENÝ URAN: JUGOSLÁVIE

Použití chemických a biologických zbraní můžeme nejlépe pokrýt na válce proti Jugoslávii. V těchto kapitolách se nebudu soustředit na popis konfliktů v celé své šíři, ale budu se omezovat pouze na použití chemických a biologických zbraní. Západní média o válce informovala neobjektivně. O některých chybách NATO se široce informovalo, například o bombardování čínského velvyslanectví nebo civilních autobusů. Mnoho dalších katastrof ale bylo zameteno pod koberec. Petrochemické mraky uvolněné při bombardování, které kontaminovaly zemědělské produkty, jedinou potravinu pro obyvatelstvo. Ropná skvrna na Dunaji, která ohrožovala nejen pitnou a zavlažovací vodu, ale také chladicí vodu pro potřeby jaderného reaktoru u Bělehradu. Mosty, které byly zničeny, aby se snížila mobilita vojska, přerušily také zásobování civilistů potravinami. Přerušeni dodávek elektřiny postihlo inkubátory a další životně důležitá zařízení v nemocnicích regionu. Jedny z nejhorších destrukcí byly způsobeny použitím zbraní s ochu-

zeným uranem, tedy bomb a raket. Válka ale téměř skončila, když Amerika přiznala, že tyto zbraně byly skutečně použity. Tento radioaktivní odpad z Ameriky byl zdarma předán výrobcům zbraní a nadále se používá místo wolframu a olova ve střelách a nábojích. Zanechává po sobě radioaktivní spad, kontaminuje bojiště a poprvé od druhé světové války se používá ve velkém měřítku.

Historie zbraní s ochuzeným uranem sahá dokonce až do roku 1943. V dokumentu z 30. října 1943, označeném *War Department, United States Engineer Office Manhattan District*, což, jak víme, je kódové označení projektu *Manhattan*, který vyvinul atomovou bombu, najdeme překvapivý seznam použití radioaktivního materiálu jako vojenské zbraně. Tento dokument byl odtajněn v roce 1974. Materiál měl být rozemlet na částičky mikroskopické velikosti. Potom měl být rozptýlen v podobě prachu a kouře projektilem vystřeleným ze země, z pozemních vozidel nebo bombou svrženou ze vzduchu. V této podobě by ji vdechoval personál.

Množství potřebné k usmrcení člověka je velmi malé. Odhaduje se, že i miliontina gramu nahromaděná v těle člověka je smrtelná. Nejsou známy žádné metody léčby oběti. Zdá se, že účinnost radioaktivního prachu nebo kouře jako zbraně zvyšují dva faktory. Za první, není vnímatelný smysly. Za druhé, může být přenášen prachem nebo kouřem, který je tak jemně práškový, že může proniknout standardním filtrem plynové masky v dostatečně velkém množství, aby byl velmi nebezpečný. To se uvádí v tomto odtajněném americkém dokumentu, ve kterém se jeho autoři dále zamýšlejí nad možností využití takových zbraní s ochuzeným uranem. Uvádějí tu možnost použít je proti velkým městům a vyvolat tak paniku a civilní oběti.

Tento odtajněný americký dokument vyzval k okamžitému vytvoření výzkumné skupiny na *Chicagské univerzitě*. Jak myslíte, že by se zachovali Američané, kdyby věděli, že o padesát let později se američtí vojáci vrátí z války v Zálivu kontaminovaní a nemocní?

Ochuzený uran hoří při dopadu za teploty přes 3000 °C. To odpovídá teplotě v pecích používaných pro kalení keramiky. Tím se vytvoří keramický uranový aerosol, což vede ke vzniku mikroskopických radioaktivních částic. Tyto částice se mohou dostat na velkou vzdálenost od místa uvolnění a mohou být vdechnuty. Zůstávají v těle po několik let a ozařují tkáň a orgány v blízkosti místa, kde se nacházejí. Mají také vliv na životní prostředí a volně žijící živočichy. Tribunál OSN pro lidská práva přijal v letech 1996 a 1997 rezoluce, které přidaly zbraně s ochuzeným uranem na seznam zbraní hromadného ničení. Přesto, a navzdory tomu všemu, Američané bez ostychu použili zbraně s ochuzeným uranem v oblasti bývalé Jugoslávie. Dokonce neinformovali vracející se uprchlíky, že se vracejí do vysoce zamořené oblasti. NATO poprvé odhalilo informace o používání zbraní s ochuzeným uranem v dopise ze 7. února 2000, ve kterém generální tajemník NATO lord Robertson potvrdil generálnímu tajemníkovi OSN Kofi Annanovi, že celkem bylo v operaci *Allied Force* použito přibližně třicet jedna tisíc kusů munice s ochuzeným uranem. Mnoho akcí NATO bylo oficiálně předáno haagskému tribunálu pro válečné zločiny. Jak se dalo očekávat, Carla del Ponteová, prokurátorka pro válečné zločiny, sdělila 2. června 2000 *Radě bezpečnosti* OSN, že neexistuje žádný důvod pro zahájení řízení proti personálu NATO.

OCHUZENÝ URAN: IRÁK

Napětí, které vedlo k irácké invazi do Kuvajtu 2. srpna 1990, lze vysledovat až do třicátých let dvacátého století. Tehdy Arabský poloostrov a jeho ropné zdroje ovládaly Velká Británie, Francie a Amerika. Velkými hráči v tomto oboru bylo pět amerických společností – *ExxonMobil*, *Chevron*, *Texaco* a *Gulf*, dále *Royal Dutch Shell* a *Anglo-Persian Oil Company*, dnes BP. Říkalo se jim „sedm sester“. Jako takové kontrolovali rafinerie, ropovody, tankery a produkci ropy po celém světě.

Bylo by nad rámec této knihy hovořit o vztazích mezi politikou, ropným průmyslem a válkou. Důležité ale je zmínit zásadní zprávu. Na jaře 1990, předtím než Irák zahájil invazi do Kuvajtu, informoval generál Norman Schwarzkopf americký senátní výbor pro ozbrojené služby o nové americké vojenské strategii. Tato vojenská strategie měla zajistit přístup Ameriky k ropě v Perském zálivu a její kontrolu v případě regionálního konfliktu. Bylo tedy jasné, co Američané provedou v případě napadení Kuvajtu, i když navenek zahájili klamavou kampaň okázalého nezájmu.

Ovšem zajímavější je, že prodej zbraní americkými výrobci do Iráku nebyl okamžitě zastaven. Dne 27. října 1992 se americká Sněmovna reprezentantů USA dozvěděla, že americké společnosti i společnosti v jiných zemích NATO prodávaly, a to dokonce se souhlasem vládních agentur, Iráku komponenty pro chemické, biologické a jaderné zbraně a raketové systémy. To vše až do roku 1989.

Množství, které pocházelo z USA, bylo značné. Z USA bylo například dodáno tisíc pět set amerických galonů bacilů antraxu, což odpovídá 5.678 litrům. Dále bylo z Ameriky dodáno třicet devět tun biologických bojových látek. Ty se vyráběly v Boca Raton na Floridě, zatímco díly pro rakety *Scud* se vyráběly v Connecticutu a Pittsburgu.

Ještě úžasnější je, že když Irák nebyl schopen zaplatit za některé z těchto vojenských zbraní, museli se do toho vložit američtí daňoví poplatníci. Sovětský svaz, Francie, Velká Británie a Německo dodávaly Iráku zbraně i v sedmdesátých a osmdesátých letech.

Následovaly operace *Pouštní bouře* a *Pouštní šavle* v rámci válek v Perském zálivu. Tajný dokument *Úřadu pro atomovou energii*, který zveřejnil list *Guardian*, uvádí, že střely s ochuzeným uranem, které spojenci použili ve válce v Perském zálivu, zanechaly na bojištích v Kuvajtu a Iráku nejméně čtyřicet tun radioaktivního prachu. Později mapy *Pentagonu* ukázaly, že většina jižního Iráku a severního Kuvajtu byla poseta zbytky ochuzeného uranu.

Během rozsáhlého požáru na americké základně v kuvajtském Dauhá docházelo po dobu šesti hodin k silným explozím. Zuřily požáry, při kterých se do ovzduší uvolňovalo velké množství částic, které zahalily bojiště. Rozvinul se stálý vítr o rychlosti asi 22 km/h, který odnášel kouř a částice na jihovýchod. Odhaduje se, že na bojišti zůstaly stovky tun uranu na zničených tancích a vozidlech nebo v nich.

Například v sedmdesátých letech minulého století se irácká armádní organizace *Rural Alliance for Military Accountability* ocitla v místě, které bylo podle jejího názoru životu nebezpečné. Bylo to v závětrí amerického zařízení na testování zbraní s ochuzeným uranem. Na základě těchto zkušeností odhaduje, že během prvních osmi měsíců války v Zálivu zemřelo padesát tisíc iráckých dětí na různé nemoci vyvolané použitím zbraní s ochuzeným uranem.

Spojené státy prohlásily, že nemají žádnou právní povinnost vyčistit kontaminované bojiště. To se samozřejmě týkalo i veteránů války v Zálivu. Až 183 629 veteránů války v Zálivu podalo žádost o odškodnění u ministerstva pro záležitosti veteránů za postižení související se službou. Zemřelo přibližně 9.600 veteránů. Kromě toho bylo podle amerického ministerstva obrany asi 100 tisíc amerických vojáků vystaveno nízkému množství bojových chemických látek, včetně sarinu, cyklosarinu a yperitu; 250 tisíc dostalo novou látku pyridostigmin bromid, která byla stále testována. Až 150 tisíc vojáků dostalo velmi kontroverzní vakcínu *botulotoxoid*. Celkem 436 tisíc lidí vstoupilo do oblastí kontaminovaných 315 tunami zbytků ochuzeného a radioaktivního uranu, který pravděpodobně obsahoval stopy plutonia.

Obě tyto války, tedy válka proti Jugoslávii a válka proti Iráku, byly oficiálně ospravedlněny tím, že byly vedeny z tzv. humanitárních důvodů. Můžeme vážně nazvat utrpení, kterému bylo vystaveno civilní obyvatelstvo Kosova a Iráku, humánním? Genocidní povaha dvou vybraných válečných konfliktů, ve kterých byl prokazatelně použit ochuzený uran, navzdory všem mezinárodním konvencím, dohodám a smlouvám, je neoddiskutovatelná. Toto je pravá povaha válečnictví

moderní doby. NATO, OSN, Američané, Britové. Stvůry, které se neštítí ničeho...

ZNEČIŠTĚNÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ARMÁDOU

Použití zbraní s ochuzeným uranem v Kosovu i ve druhé válce v Perském zálivu zamořilo rozsáhlá území na nepředvídatelnou dobu. K vojenskému znečištění ale nedochází pouze na bojišti. Jedním z nej-památnejších příkladů byla katastrofa v kanálu Love Canal v sedmadesátých letech dvacátého století. Subdodavatel společnosti *Hooker Chemical Company*, jedné ze společností, která vyráběla chemický defoliant *Agent Orange* a další herbicidy a insekticidy pro použití ve vietnamské válce, se nacházel poblíž opuštěného kanálu v Niagara Falls ve státě New York. Společnost použila koryto kanálu k likvidaci svých kontejnerů s toxickým odpadem, zasypala je skládkovou zemínou a potom prodala pozemek místní školní radě za jeden americký dolar. Na stejném místě se nacházel uranový odpad z výroby atomových bomb pro projekt *Manhattan* za druhé světové války.

Přestože ve smlouvě byla klauzule o tom, že se na pozemku nachází toxický odpad, vedení školy bylo ústně ujištěno, že na pozemku lze stavět. Nová škola přilákala rodiny, které se usadily poblíž. Když ale přišly deště a nádrže zrezivěly, toxická polévka se dostala do sklepů a na dvorky. Děti hrající si v nedalekém potoce utrpěly chemické popáleniny. V každé domácnosti v areálu byla alespoň jedna osoba postižena těžkou otravou. V jednom obzvláště pikantním případě měl voják, který se právě vrátil z Vietnamu, najít na svém vlastním dvorku stejný *Agent Orange*, o kterém si myslel, že ho zanechal ve válečné zóně ve Vietnamu. Jako první byly evakuovány rodiny, které žily v nejtěsnější blízkosti toxického odpadu. V následujícím roce se v rodinách žijících mimo evakuované oblasti narodilo deset dětí. Z nich se pouze jedno dítě narodilo zdravé a bez postižení. To vedlo k evakuaci dalších tisíců rodin.

Mnoho z 2,6 milionu Američanů, kteří sloužili ve vietnamské válce, nahlásilo své nemoci až po návratu. Značný počet dětí se narodil se zdravotními problémy. Až 20 tisíc veteránů dostalo od společnosti *Dow Chemical Company* a *Monsanto*, které lék vyráběly, odškodnění za rakovinu prostaty a dýchacích cest u svých dětí, rozštěp páteře nebo různě závažné poškození míchy. Americká vláda ovšem nadále popírala, že by se vyskytly nějaké problémy. Produkty tohoto výzkumu se nadále používaly v zemědělství, na golfových hřištích a v městských parcích.

Lékařští odborníci tvrdí, že jeden milion Vietnamců, ať už válečných veteránů, civilistů nebo jejich dětí, byli zabiti nebo otráveni *Agentem Orange*. Až 25 milionů galonů, což je neuvěřitelných 75 708 235 litrů, bylo vystříkáno na deset procent celkové rozlohy Vietnamu. Tím se husté džungle a mangrovové lesy změnilly v neúrodnou pusť. Mnoho dětí se ve znečištěných oblastech narodilo s poruchami učení nebo s vážným postižením. Americká vláda ale odmítá přijmout odpovědnost za škody způsobené *Agentem Orange* ve Vietnamu i za škody způsobené vlastním veteránům – s výjimkou kožní vyrážky. Vietnamská vláda se naopak zdráhá dělat kolem kontaminace rozruch, protože by to mohlo poškodit cestovní ruch a zemědělský export. Takto láskyplně armády zacházejí s civilním obyvatelstvem. Genocidní povaha těchto válek je zřejmá.

BIOSFÉRA

Uvedl jsem některé dopady chemických a biologických zbraní na planetu a na lidi, kteří na ní žijí. Naše planeta je složená z vyvážených cyklů a mechanismů, které byly citlivě vyladěny miliony let. Pokud člověk do těchto mechanismů začne zasahovat, hrozí, že se zemské systémy rozkývají a rozkymácejí natolik, že je nebude možné vrátit zpět.

Pokud si představíme naši planetu jako složitý živý organismus, který čerpá potravu ze Slunce, zjistíme, že aktivně udržuje rovnováhu ve složení atmosféry a slanosti oceánů. Tento planetární organismus udržuje konkrétní teplotu v různých časech na různých místech různým způsobem. Tím vlastně stabilizuje život neuvěřitelného množství rostlin a živočichů. Je to neuvěřitelný systém přírodní hierarchie a harmonie, ve které vše souvisí se vším. Stačí pak výkyv nebo odchylka jediného prvku z této citlivě nastavené přírodní hierarchie, aby se celý tento ekosystém začal pomalu hroutit.

Část planety, která na ní udržuje život, se skládá ze vzduchu, vody a půdy. Hádáme správně, jde o biosféru. Je široká asi šestnáct kilometrů. Sahá do atmosféry, pod zem i pod vodu.

Země přežívá už tisíce let díky recyklaci živin. Jde o složitou interakci organismů, které na ní žijí. Některé organismy využívají odpadní materiály jiných organismů. Biosféra tak vytvořila funkční, udržitelný a vzájemně propojený celek. Bohužel, biosféra nemá vylučovací systém, který by z ní odstranil toxické látky vyprodukované člověkem. Je to, jako bychom do svého těla vypouštěli látky, které se nedají jíst, a nutili naše tělo, aby se těchto látek zbavovalo. To přece nikdo rozumný nedělá. Alespoň vědomě ne. Tím se narušuje přirozená rovnováha samoregulačních mechanismů naší planety – kvůli toxickému odpadu vyprodukovanému člověkem.

To ale není jediná věc. Současný vojenský výzkum a experimenty jdou ještě dál. Manipulují s různými vrstvami atmosféry, které chrání biosféru před slunečním zářením, kosmickým prachem a dalšími mikročásticemi. Velká část tohoto výzkumu je zaměřena na využití samotné planety Země jako zbraně a využití síly přírodních procesů k vedení války.

Abychom pochopili tyto přírodní procesy, které jsou zneužívány vojenským výzkumem, musím stručně vysvětlit atmosférické vrstvy, které obklopují Zemi. Musíme totiž věnovat pozornost tomu, jak tyto vrstvy fungují a jak na sebe vzájemně působí. Lépe pak pochopíme

nebezpečí, která hrozí při narušení přirozené rovnováhy zemského organismu, tedy půdy, vody a vzduchu.

GEOINŽENÝRSTVÍ

Předtím, než se vypravím do zkoumání jednotlivých vrstev atmosféry, bychom si měli ujasnit základní pojmy vzhledem k technologiím, o kterých budu hovořit. Pokud se chceme orientovat v technologiích změn počasí, nevyhnutelně se setkáme s pojmem *geoinženýrství*. Všichni máme jakous takous představu o významu tohoto označení, ale mnoho z nás přesně nedokáže popsat, co geoinženýrství přesně znamená. Geoinženýrství je definováno jako celosvětová environmentální manipulace s naší atmosférou. To znamená manipulace s počasím, oceány, a tedy i s naší planetou.

Metody navržené pro účely geoinženýrství jsou už realitou, ačkoli o nich neproběhla žádná veřejná debata, žádné veřejné oznámení ani demokratická kontrola. Navrhované plány geoinženýrství vycházejí z rozsáhlých poznatků o fungování přírodních procesů na Zemi, které byly získány díky vesmírnému výzkumu a zkoumání našeho planetárního systému. Tento výzkum je působivý svým počtem a rozsahem. Proč se veřejnost o těchto experimentech nedozvěděla, přestože tyto geoexperimenty probíhají už od konce dvacátého století? Na tuto otázku odpověděl geoinženýr v únoru 2010 na zasedání *Americké asociace pro rozvoj vědy*:

„Studie ukazují, že lidé se rozhodují především na základě svých hodnot, přesvědčení, pohledu na svět a pocitů. Fakta hrají mnohem menší roli. Tuto mezeru nelze překlenout tím, že veřejnosti poskytneme více faktů nebo že se budeme snažit veřejnost vzdělávat prostřednictvím většího množství vědeckých poznatků...“

To je také důvod, proč globální mocenská klika nepovolí jakoukoli širokou veřejnou debatu – natož pak kontrolu – geoinženýrství.

TROPOSFÉRA

Naše planeta se řítí vesmírem rychlostí přibližně 107.280 kilometrů za hodinu po eliptické dráze. Kromě této neuvěřitelné rychlosti se Země také každých dvacet čtyři hodin otočí kolem své osy. Všechny tyto pohyby znamenají, že vrstvy atmosféry nezůstávají od sebe ve stále stejné vzdálenosti. Atmosféru ovlivňují také změny na Slunci, Měsíci a dokonce i změny ve vesmíru.

První vrstvou atmosféry je troposféra. Ta se odvíjí podle základního vzorce: čím výš stoupáme nad zemský povrch, tím více klesá teplota, dokud není dosaženo teplotního minima. Nad tímto teplotním minimem se začíná opět oteplovat. A právě vrstva atmosféry – od zemského povrchu po výšku prvního teplotního minima – se nazývá troposféra neboli spodní atmosféra. Samotné teplotní minimum se nazývá tropopauza. Je ve výšce asi deset kilometrů nad Zemí. V této výšce dnes létají komerční letadla.

V roce 1993 Reginald Newell z *Massachusettského technologického institutu* oznámil objev, že v zemské atmosféře existují velké proudy vodní páry. Tyto vodní páry svou velikostí a rychlostí proudění konkurují Amazonce. Na severní polokouli je pět takových atmosférických řek a na jižní polokouli také pět. Jsou široké kolem sedmi set kilometrů, dlouhé až 7.700 kilometrů a proudí v tenkém pásu pouhé tři kilometry nad zemským povrchem. To je neskutečný objev, protože právě tyto obrovské proudy vodních par jsou hlavním prostředkem přenosu vody po celé zeměkouli – například z tropických deštných pralesů na rovníku do jiných teplotních pásem. Jako takové mají velký vliv na klima, průběh počasí a distribuci vody. Existují domněnky, že vliv těchto toků může vyvolat povodně a sucha.

STRATOSFÉRA

Nad tropopauzou se nachází stratosféra, která sahá do výšky přibližně padesáti kilometrů nad zemským povrchem. Stratosféra překvapivě

vykazuje tím vyšší teploty, čím je vzdálenější od zemského povrchu. To znamená – čím výše, tím tepleji.

Jednou z příčin tohoto nárůstu teploty by mohlo být to, že v nadmořské výšce asi dvacet pět kilometrů stratosféra uzavírá ozónovou vrstvu. Molekuly ozonu se zase skládají ze tří molekul kyslíku namísto dvou, které má normální vzduch.

Ozon je také velmi zajímavý, protože ozon má v různých vrstvách jinou funkci. V přízemní vrstvě je ozon považován za znečišťující látku a jednu z hlavních složek smogu. Ovšem ve stratosféře je ozon užitečný, protože tady ozon zachycuje ultrafialové sluneční záření, které může mít škodlivé účinky na plodiny, zvířata a lidi.

Vojenská letadla obvykle létají ve stratosféře ve výšce přibližně patnácti kilometrů. K tomu se váže ještě další zajímavé zjištění už z dob druhé světové války. Během druhé světové války totiž piloti bombardérů zjistili, že jejich letadla jsou vystavena silným turbulencím, jakmile se dostanou do spodní stratosféry. V té době létala letadla v mnohem menších výškách než dnes. Brzy se zjistilo, že tyto turbulence jsou způsobeny tenkými pásy velmi rychlých větrů, které obíhají kolem Země ve výšce asi deset kilometrů a více. Tyto rychlé větry se nazývají tryskové proudy, v angličtině *jet streamy*. Po objevu těchto *jet streamů* lidé začali chápat, že zemská atmosféra a počasí jsou mnohem složitější, než si do té doby představovali.

MEZOSFÉRA

Jak teplota ve stratosféře stoupá, dosahuje nejvyšší hodnoty v takzvané stratopauze. Nad ní se nachází mezosféra, ve které se teplota začíná zase snižovat. Čím výše postupujeme, tím je zase teplota nižší. Takže, abychom to pochopili: ve stratosféře teplota narůstá, nejvyšší je ve stratopauze, zatímco v mezosféře teplota naopak klesá. Mezosféra dosahuje minimální teploty v takzvané mezopauze, která se nachází ve výšce asi osmdesáti kilometrů nad zemským povrchem.

IONOSFÉRA

Nad mezopauzou se nacházejí dvě vrstvy zemské atmosféry. Tyto dvě vrstvy se obvykle považují za společné a tvoří ionosféru. Spodní část ionosféry se nazývá termosféra, která se nachází ve výšce osmdesát až sto kilometrů nad zemským povrchem. Jak název napovídá, tato vrstva je velmi horká a dosahuje teplot mezi 300 až 1700 °C. Horní část ionosféry se nazývá exosféra. Exosféra se rozprostírá v rozmezí sto až šest set kilometrů nad zemským povrchem; teplota v exosféře opět klesá, čím výš stoupáme.

Právě v této nejvzdálenější vrstvě atmosféry je na oběžnou dráhu vynášena většina družic. Ionosféra je elektricky nabitá, a proto může přenášet elektrický proud. Německý matematik Carl Friedrich Gauss už v roce 1839 tušil, že taková atmosférická oblast může existovat. V roce 1902 se americký inženýr Arthur Kennelly a britský fyzik Oliver Heaviside znovu zaměřili na tuto myšlenku. Chtěli najít vysvětlení pro jev, že rádiové vlny mohou být vychýleny atmosférickou vrstvou, a tak se přenášet mimo zakřivení Země. Tato teorie byla prokázána v roce 1925.

Ionosféra má tedy vlastní magnetické pole. Ionosféra ovlivňuje šíření elektromagnetických signálů. Tento proces se nazývá ionizace. Ionizace je způsobena slunečním zářením. Pokud vysílače nebo satelity vysílají elektromagnetické vlny, ionosféra je pohlcuje, odráží nebo ohýbá.

Představme si ionosféru jako velké zrcadlo. Když vysílače nebo satelity do tohoto zrcadla vyšlou signály, pak se tyto signály od ionosférického zrcadla odrazí a v meziskocích dopadnou na zemský povrch v obrovských vzdálenostech tisíců kilometrů. Pozorujeme to na krátkých vlnách, kde chytáme stanice z celého světa nebo když si večer naladíme střední vlny – zachytíme celou Evropu, kus Asie nebo severní Afriky. Občas během léta, na vrcholu jedenáctiletých slunečních cyklů, můžeme i na klasickém pásmu VKV2 zachytit stanice z Evropy, Asie

nebo Afriky. Toto vše je způsobeno odrazem signálů od ionosféry, od obrovského zrcadla nad naší hlavou.

Ionosféra se obvykle klasifikuje podle stupně ionizace. První nebo nejnižší z těchto oblastí se nazývá vrstva D. Začíná zhruba ve výšce šedesáti kilometrů. Přes den je vysoce ionizovaná, ale v noci ne. Používá se především pro krátkovlnné a širokopásmové rádiové vysílání.

Nad ní se nachází vrstva E, která se rozprostírá v rozmezí devadesát až sto čtyřicet kilometrů nad zemským povrchem. Tato vrstva obsahuje ionizované molekuly a silné elektrické proudy.

Nad výškou sto čtyřicet kilometrů se nachází vrstva F. Tato vrstva obsahuje ionizované atomy, které mají nejvyšší koncentraci iontů ve vrstvě F2. Právě tyto vrstvy E a F jsou zodpovědné za to, že se rádiové signály mohou šířit na velmi dlouhé vzdálenosti.

Jak jsem zmínil, takzvaná ionizace je způsobena slunečním zářením. Elektricky neutrální atomy v ionosféře ztratí elektrony. Tyto elektrony pak mají záporný náboj, zatímco samotný atom má náboj kladný. Tyto nabitě částice se nazývají kladné a záporné ionty. Jde o druh elektricky nabitě atmosféry, což se odborně nazývá plazma. Na Zemi se s tímto jevem nesetkáme. Samozřejmě s výjimkou krátké doby po bouřce. Většina atomů, které nás obklopují, jsou elektricky neutrální. Hmota existuje buď v pevném, kapalném, nebo plynném skupenství. Plazma je naopak přehřátý plyn. Stav, ve kterém se nachází plazma, je také znám jako čtvrtý stav hmoty.

Ionosféra je jednou z nejdůležitějších ochranných vrstev atmosféry, která pokrývá Zemi a chrání nás tak před škodlivými slunečními a kosmickými částicemi.

ELEKTROJET

Vraťme se ale ještě na skok k ionosféře, protože ta tvoří pro vesmírné zbraně stěžejní část. Ionosféra obsahuje dvě velmi velké řeky. Tyto dvě řeky jsou tvořeny stejnosměrným elektrickým proudem. Nazývá se

elektrojet, který se pohybuje v ionosféře ve výšce asi sto dvacet kilometrů, na severním a jižním pólu o něco níže. Opět, abychom pochopili, jaký úžasný vyvážený systém tvoří atmosféra jako ochranný obal kolem planety, který o ni pečuje: Máme tu proudění obrovských mas vodní páry zhruba tři kilometry nad zemí, které přenášejí vodu nad celou zeměkoulí. Pak tu máme tryskové proudění neboli *jet streamy*. Jsou to rychlé větry, které obíhají kolem planety ve výšce kolem deseti kilometrů. Nakonec *elektrojet* ve výšce sto dvacet kilometrů nad zemí. Úžasně dynamo. Propojený řídicí mechanismus atmosférického megastroje.

Podobně jako proudy vodní páry tři kilometry nad zemí, nebo *jet streamy* deset kilometrů nad zemí, tak i *elektrojet* sto dvacet kilometrů nad zemí pohybuje elektrickými částicemi po celé planetě. Jedná se tedy o zdroj elektrické energie, který zdaleka převyšuje vše na Zemi. To nabízí obrovský potenciál pro toho, kdo se ionosféru naučí ovládat.

Ionosféra je vlastně obrovský přírodní generátor, který vyrábí až deset milionů megawattů elektrické energie díky srážkám částic slunečního větru se zemským magnetickým polem. V ionosféře tečou tyto elektrické proudy (zvané elektrojet), které někdy dosahují síly milionů ampérů. Když se *elektrojet* dotkne země, což se někdy stává během magnetických bouří, může ochromit telefonní kabely a rozvodné sítě. Více se o tom zmíním v podkapitole o ionosférických ohřívačích, protože přílišným rozváděním bych bural tuto popisovou konstrukci jednotlivých vrstev atmosféry.

MAGNETOSFÉRA

Za ionosférou se nachází další výrazná vrstva atmosféry, která chrání Zemi. Nazývá se magnetosféra. Magnetosféra obsahuje obrovské magnetické siločáry, které probíhají mezi magnetickými póly. Nazývají se Van Allenovy radiační pásy.

Van Allenovy pásy jsou pojmenovány po americkém fyzikovi Jamesi Van Allenovi, který je objevil v roce 1958. Spodní Van Allenovy pásy se nacházejí ve výšce dva tisíce až pět tisíc kilometrů nad povrchem Země. Nejvzdálenějším útvarem chránícím Zemi je vnější Van Allenův radiální pás, který se nachází ve výšce asi 51.500 kilometrů nad povrchem Země.

V důsledku rotace a kroutivého pohybu Země se vnitřní Van Allenův pás rozprostírá ve výšce asi dvou set kilometrů nad zemským povrchem, nad jižním Atlantikem. Této anomálii se také říká jihoatlantická anomálie. Podobná anomálie je i nad Mongolskem.

OBĚŽNÁ DRÁHA

Oběžná dráha je dráha, po které se objekt pohybuje, když přestane využívat umělý zdroj energie k pohonu. Jednoduše bez motoru. Jeho pohyb je tedy řízen pouze gravitací. Někdy se tomu říká volný pád. Když vyhodíme míč do vzduchu, výška, kterou dosáhne, závisí na síle, s jakou jsme ho vyhodili. V určitém okamžiku míč ztratí svou hnací sílu a začne po zakřivené dráze padat zpět k zemi. Nezastavuje se náhle a nepadá přímo zpět na zem, ale při sestupu pokračuje ve své trajektorii vpřed. Stejně je to i u družice vystřelené raketou. Po dosažení dostatečné výšky nad Zemí sleduje dráha padající družice zakřivení Země. Stejně jako když padá míč. Ovšem u družice je to mnohem pomalejší sestupný proces, který trvá několik let.

MĚSÍC

Měsíc je na oběžné dráze udržován gravitační silou Země, což je asi 384 tisíc kilometrů od Země. Nemá žádnou atmosféru, a proto podléhá extrémním teplotním výkyvům – asi 100 °C, když je plně vystaven Slunci, a asi minus 200 °C během měsíční noci.

Účinné gravitační pole Země sahá až do vzdálenosti asi 1,6 milionu kilometrů do vesmíru; objekt za touto hranicí by byl vtažen na oběžnou dráhu kolem Slunce.

SLUNCE

Slunce je od Země vzdáleno 148 milionů kilometrů. Přesto poskytuje stálý přísun energie, kterou potřebuje veškerý život na Zemi. Vzhledem k oběžné dráze Země a sklonu její osy dochází k sezónním výkyvům. V průběhu času je veškerá sluneční energie vyzářena zpět do vesmíru jako dlouhovlnné záření. Tím se udržuje globální rovnováha. Teploty, které na Zemi zažíváme, jsou výsledkem rovnováhy mezi přicházejícím a odcházejícím tepelným zářením. Pokud by k tomu nedošlo, Země by se stále více zahřívala, až by nakonec veškerý život na ní zanikl.

SLUNEČNÍ VÍTR

Sluneční vítr je vlastně proud nabitých vysokoenergetických částic, které vyzařuje Slunce. Nejsilnější je během aktivity slunečních skvrn. Někdy dokonce ruší rádiové vysílání na Zemi a způsobuje velmi silný elektrostatický nebo atmosférický náboj. Kosmické částice a částice ze Slunce jsou vrhány směrem k Zemi a zachycovány ve Van Allenově pásu.

Tyto částice se pohybují po spirále mezi magnetickými siločarami, které se táhnou mezi severním a jižním pólem, v časovém rozpětí pouhých 0,1 až 3 vteřiny. Zachycené částice mají tendenci zůstat v magnetickém poli po velmi dlouhou dobu. S výjimkou případů, když je pole silně narušeno například během magnetické bouře.

Nabitě částice někdy proniknou Van Allenovým pásem a dostanou se do horních vrstev zemské atmosféry v okolí pólů. Když tyto ener-

getické částice narazí na plyny v atmosféře, rozsvítí se. To způsobuje nádherné projevy barevných světél známé jako polární záře na severní i jižní polokouli.

PROJEKT ARGUS

1958

Právě jsme vstřebali základní poznatky o atmosféře, která obaluje a chrání naši planetu dokonale seřízeným mechanismem. Ovšem s výzkumem raket začaly armády uvažovat o využití atmosféry pro vojenské účely tak, aby planetu definitivně ovládly.

Atmosférický výzkum se velmi rychle posunul od pouhého pozorování k experimentálnímu testování. Spojené státy provedly první atmosférické jaderné testy v Tichomoří v roce 1946 a v Nevadě v roce 1951. Do roku 1956 Spojené státy odpálily více než osmdesát šest jaderných bomb.

Sověti zahájili atmosférické testy v roce 1949 v arktických oblastech a do konce roku 1956 provedli patnáct zkušebních výbuchů. Britové uskutečnili dalších devět atmosférických testů na ostrovech Monte Bello západně od Austrálie a poblíž Maralingy v jižní Austrálii.

Experimenty s ionosférou začaly hned po objevu Van Allenových radiačních pásů. Ještě předtím, než byla známa jejich úloha při ochraně Země. V srpnu až září 1958 odpálilo námořnictvo Spojených států tři jaderné bomby ve výšce 480 kilometrů nad jižním Atlantikem. Jak jsem už zmínil, Van Allenův pás v jižním Atlantiku sahá do výšky dvou set až čtyř set kilometrů, a proto často ruší lodní komunikaci. Kromě toho byly odpáleny dvě vodíkové bomby ve výšce sto šedesát kilometrů nad Johnstonovými ostrovy v Tichém oceánu na severu Papuy-Nové Guineje. Tyto ostrovy leží přibližně na půli cesty mezi Havají a Marshallovými ostrovy, osmnáct stupňů severně od rovníku. Tyto exploze byly tak vysoko v atmosféře, že je bylo možné pozorovat i na

Tahiti ve Francouzské Polynésii, tedy asi osmnáct stupňů jižně od rovníku.

Tento experiment s krycím názvem *Projekt Argus* byl vypracován americkou *Agenturou pro atomovou energii* a americkým ministerstvem obrany, které jej označilo za největší vědecký experiment, jaký byl kdy proveden. Účelem projektu *Argus* bylo zřejmě vyhodnotit dopad jaderných výbuchů ve velkých výškách na rádiové vysílání a provoz radarů. Díky předchozím výbuchům v atmosféře armáda zjistila, že jaderné bomby mohou generovat takzvaný elektromagnetický puls, který vyřadí veškerou rádiovou komunikaci.

Americké námořnictvo chtělo také rozšířit své znalosti o ionosféře a nabitých částicích v ní. Je možné, že tehdy nově objevené atmosférické vrstvy byly považovány za potenciální zdroj neomezené energie, a tedy i neomezené ničivé síly. Tyto jaderné exploze vytvořily nové magnetické radiační pásy a přinesly do ionosféry dostatečné množství elektronů a dalších nabitých částic, které vyvolaly celosvětové účinky.

Není známo, jak dlouho tyto radiační pásy trvaly, ale bylo je možno pozorovat ještě pět let po explozích. Elektrony se pohybovaly sem a tam podél nově vytvořených magnetických siločar. Při dopadu do atmosféry v blízkosti zemských pólů vyvolávaly umělou polární záři. Zřejmě právě tento jev stál u zrodu koncepce vesmírného štítu proti blížícím se raketám. Otázka tedy zněla: jestliže přirozené procesy na Zemi mohou zničit blížící se objekty z vesmíru, mohl by být vytvořen také umělý štít, který by mohl být použit proti mezikontinentálním střelám?

Právě v tuto dobu, tedy na přelomu padesátých a šedesátých let, stála armáda na začátku tohoto projektu vesmírného štítu. To si musíme uvědomit, abychom docenili ten historický referenční rámec. Vesmírné zbraně nejsou vůbec nic nového, nic moderního.

MĚDĚNÉ JEHLY VE VESMÍRU

Na konci roku 1958 bylo vyhlášeno moratorium na jaderné testy v atmosféře. To ovšem nemohlo zabránit dalším pokusům v ionosféře. V roce 1961 přinesl nizozemský *Keesings Historisch Archief* zprávu o tom, že americká armáda plánuje v ionosféře telekomunikační štít. Tento telekomunikační štít by eliminoval rušení rádiové komunikace, které je způsobeno slunečním větrem.

Plán počítal s umístěním 350 milionů měděných jehel na oběžné dráze kolem Země. Každá měděná jehla by byla dlouhá dva až čtyři centimetry. Vědci doufali, že tyto miliony jehel vytvoří pás o tloušťce deset kilometrů a šířce čtyřicet kilometrů a každá jehla se bude nacházet asi sto metrů od další jehly. Tyto jehly by pak mohly odrážet rádiové vlny jako náhrada za nespolehlivou ionosféru.

My už víme, kde se nachází ionosféra, a co se rozumí pod pojmem sluneční vítr. Ačkoli se tento projekt zaměřoval na problémy rádiové komunikace, byla to opět myšlenka vesmírného štítu, která se rychle dostávala do povědomí vojenských plánovačů. Armáda pak tento experiment skutečně provedla a na oběžnou dráhu kolem Země umístila 350 milionů měděných jehel. Jaké škody armáda způsobila na složité struktuře horních vrstev atmosféry, není známo.

V poválečných letech sledovala tyto události nezávislá badatelka Leigh Richmond Donahueová se svým manželem Walterem Richmondem. Tito badatelé napsali:

„Když armáda umístila do ionosféry pásy malých měděných drátů, které obíhaly kolem Země, aby odrážely rádiové vlny a zlepšily kvalitu příjmu, došlo k velkému zemětřesení, které mělo hodnotu 8,5 stupně Richterovy škály. Zemětřesení způsobilo, že Chile přišlo o velkou část pobřeží. Tyto pásy měděného drátu absorbovaly magnetické pole Země.“

Nikdo nemůže dokázat správnost této hypotézy. Ovšem právě tento experiment se stal prvním milníkem, kdy se začaly spojovat na jedné straně člověkem způsobené poruchy atmosféry a na druhé straně nežá-

doucí ničivé přírodní jevy na povrchu naší planety. Začalo se ukazovat, že právě poruchy atmosféry způsobené člověkem souvisejí s těmito ničivými přírodními jevy na Zemi. Že člověk začal rozkolísávat jedinečně sladěný a citlivě vyvážený mechanismus planetárního dynamu, megastroje. Nevojenští geofyzici byli z těchto experimentů vyloučeni. Veřejnost se o těchto projektech dozvěděla jen kusé informace.

I přes tyto kusé informace se ale v řadách *Mezinárodní astronomické unie* zvedl silný odpor proti plánu armády vypustit do ionosféry měděné jehly. Konečné výsledky těchto experimentů nikdo nezná. Armáda o nich dodnes mlčí.

PROJEKT STARFISH 1962

Dne 9. července 1962 Amerika opět zahájila další sérii pokusů v ionosféře. Podle jejich vlastního popisu zahrnovala tato série testů jadernou zbraň o síle výbuchu jedné kilotony, která měla být odpálena ve výšce šedesát kilometrů. Pak další dvě jaderné zbraně o síle výbuchu jedné megatony a několiknásobku megatony, které měly být odpáleny ve výšce několika set kilometrů nad zemským povrchem.

Tyto testy vážně narušily spodní, tedy vnitřní, Van Allenův radiační pás a výrazně ovlivnily jeho tvar a intenzitu. Při tomto experimentu byl vnitřní Van Allenův radiační pás na určitou dobu prakticky zničen. Částice z pásu byly vyvrženy do atmosféry. Očekávalo se, že se na velkém území naruší na několik hodin magnetické pole Země, což znemožní rádiovou komunikaci. Očekávalo se, že výbuch vytvoří umělou kopuli polární záře ve vnitřním Van Allenově radiačním pásu, která bude viditelná i z Los Angeles.

Byl to jeden z prvních experimentů, který vyvolal protesty britského astronoma sira Martina Rylea a učinil z něj přesvědčeného odpůrce jaderné energie. O deset dní později, 19. července 1962, NASA oznámila, že v důsledku výškového jaderného testu z 9. července se vytvořil nový

radiační pás. Tento radiační pás se táhne od výšky čtyř set kilometrů až do výšky 1.600 kilometrů nad zemí. Lze jej považovat za dočasné prodloužení dolního Van Allenova radiačního pásu.

O něco později, v roce 1962, podnikl Sovětský svaz další podobné experimenty s naší planetou a vytvořil tři nové radiační pásy ve výšce sedmi tisíc až třinácti tisíc kilometrů nad zemí. Toky elektronů v dolním Van Allenově pásu se od těchto jaderných testů ve velkých výškách výrazně změnila a nikdy se nevrátily k původním hodnotám. Podle amerických vědců může trvat několik set let, než se Van Allenův radiační pás obnoví natolik, aby dosáhl původního stavu.

O deset let později se navíc zjistilo, že tři sta megaton, uvolněných při všech jaderných explozích mezi lety 1945 až 1963, snížilo ozónovou vrstvu asi o čtyři procenta. To jasně ukazuje velké nebezpečí takovýchto armádních experimentů.

Programy jaderných zkoušek ze čtyřicátých až šedesátých let dvacátého století měly závažný dopad na naše životní prostředí. Nebudu tu popisovat experimenty jeden po druhém, protože by to pro většinu z nás bylo nudné a monotónní. Chtěl jsem jen znázornit, že už v šedesátých a sedmdesátých letech probíhaly obrovské testy ovlivňování ionosféry. Další experimenty se uskutečnily na celé planetě mezi lety 1975 až 1981.

SHRNUTÍ

Než se posuneme dál, učiníme malou rekapitulaci toho, co jsme si dosud uvedli. Začal jsem konvenčními zbraněmi, které armády běžně používají. Jde o chemické a biologické zbraně. O jejich použití a dopadech jsem hovořil v kapitolách o bývalé Jugoslávii a válce v Perském zálivu. Právě tady Američané používali zbraně s ochuzeným uranem, které na dlouhou dobu znečistily životní prostředí. Díky vdechování

mikročásteček se v oblastech rozšířily obrovské počty onemocnění rakovinou.

Podívali jsme se i na další vybraná znečištění životního prostředí armádou. Armády jsou největší záhubou a zkázou lidstva. Poté jsme se věnovali biosféře, tedy jakési souvislosti mezi povrchem Země a atmosférou. Vysvětlili jsme si, co přesně znamená geoinženýrství. Pro lepší pochopení souvislostí geoinženýrství je nutno pochopit základní rozvržení jednotlivých vrstev atmosféry, jako ochranného obalu naší planety. Je to jedinečný megastroj a dynamo vyladěných cyklů a mechanismů, které se budovaly a utvářely za miliony let. Troposféra, stratosféra, mezosféra, pak důležitá ionosféra, ve které proudí elektrická energie kolem celé planety (známá jako elektrojet). Poté magnetosféra a Van Allenovy radiační pásy. Tento jedinečný systém jsem završil oběžnou dráhou, Měsícem, Sluncem a efektem známým jako sluneční vítr. I ten je důležitý pro další vyprávění. Následně jsem se podíval na vojenské projekty *Argus* (rok 1958), pak umístění měděných jehel ve vesmíru nebo projekt *Starfish* (rok 1962). To vše proto, abychom si utvořili obrázek, jakým směrem se armády a globální psychopaté ubírali už od začátku výzkumu vesmíru.

RAKETY A IONOSFÉRA

V osmdesátých letech dvacátého století se celkový počet startů raket na celém světě pohyboval kolem pěti set až šesti set ročně. V roce 1989, před druhou válkou v Perském zálivu, dosáhly svého maxima: bylo jich celkem tisíc pět set.

Jenže všechny tyto rakety na pevná paliva uvolňují ve svých výfukových plynech velké množství kyseliny chlorovodíkové. Při každém letu raketoplánu se vyprodukuje sto osmdesát sedm tun plynného chloru, který poškozují ozonovou vrstvu, a sedm tun dusíku, který také poškozují ozonovou vrstvu; to je ještě navíc k 387 tunám oxidu uhličitého uvolněného při každém letu raketoplánu.

Sovětský letecký inženýr Valerij Bfudakov vypočítal, že jen tři sta startů raketoplánů by mohlo stačit k vyčerpání ochranné funkce ozónové vrstvy Země. V roce 1986 si civilní vědci všimli existence druhé ozónové díry nad Antarktidou. Vědci odhadují, že úbytek ozonu v ozónové vrstvě o pouhé jedno procento by měl za následek, že by na Zemi dopadalo o jedno až tři procenta více ultrafialového záření. To by zase zvýšilo výskyt rakoviny kůže a mohlo by ovlivnit ekosystém na celém světě. Změnilo by se také rozložení teploty ve stratosféře, což by mohlo vyvolat závažné klimatické účinky.

Pouhý dvacetiprocentní pokles ozonu v ozónové vrstvě by lidem způsobil popáleniny a možnou rakovinu kůže. Oslabený imunitní systém by mohl podpořit vznik dalších forem rakoviny. Předpokládá se, že by se zvýšil výskyt očních onemocnění, vyschla by úroda, plankton na hladině oceánů by byl poničen nebo rovnou zahuben a celý potravní řetězec na Zemi by se začal hroutit. Odborníci odhadují, že lidé by na takto poškozené Zemi mohli přežít jen dva roky. To ovšem není to jediné nebezpečí, které vesmírné programy pro planetu představují.

PROJEKT TIMBERWIND

1991

Raketa na jaderný pohon nevyrábí energii chemickým spalováním jako většina raketových motorů. Místo toho se pohonná látka, například vodík, zahřívá v radioizotopovém generátoru, a potom se vystřeluje vysokou rychlostí. Tím se vytváří tah vpřed. Tento pohon může dosáhnout přibližně dvojnásobné účinnosti oproti chemickému pohonu a urychlit raketu na přibližně dvojnásobnou rychlost, než jaké mohou dosáhnout jiné rakety.

Rakety s jaderným pohonem začaly být populární na počátku devadesátých let za prezidenta George Bushe staršího. Bush starší je považoval za dostatečně výkonné, aby mohly vynášet zbraně do

vesmíru, dodávat jim energii pro jejich použití a zvyšovat rychlost meziplanetárních kosmických lodí.

Projektům, které chce *Pentagon* utajit před dohledovým výborem amerického Senátu, se říká „černé projekty“. Na takzvané černé projekty je každoročně vyčleněna omezená částka peněz. Jeden z takových černých projektů, známý pod kódovým označením *Timberwind*, je doposud nejlépe popsáný raketový projekt, který se dostal na veřejnost. *Timberwind* je utajovaný program zahrnující raketu s jaderným pohonem, vyvinutou v laboratoři *Sandia* v Novém Mexiku a testovanou v Saddle Mountain v Nevadě. Plány počítaly s pětasedmdesátivteřinovým testem rakety s jaderným pohonem v dubnu 1991 – v suborbitální výšce nad Antarktidou, případně nad Novým Zélandem.

VESMÍR JAKO BOJIŠTĚ

Pokud si stále někdo myslí, že vše výše popsané je fikcí, dezinformací či konspirací jen proto, že on o tom nikdy neslyšel (a tak nějak se mu to nezdá), a jen proto vesmírné zbraně ve svém omezeném primitivismu považuje za nesmysl, ocitují slova amerického generála Josepha Ashy. Generál Ashy byl vrchním velitelem *Sjednoceného vesmírného velitelství USA*. Generál Ashy prohlásil:

„Rozšiřujeme naše schopnosti ve dvou oblastech – kontrola vesmíru a aplikace vojenských systémů ve vesmíru, protože nabývají na významu. V určitém okamžiku budeme z vesmíru útočit na pozemní cíle, jako jsou lodě, letadla a pozemní cíle obecně. Budeme útočit na cíle ve vesmíru, z vesmíru. A tento rozkaz k nám přijde rychle. Míse už byly přiděleny. Máme napsány koncepty operací. Proti objektům, které se vrací do atmosféry ještě ve vesmíru, zasáhne systém americké protiraketové obrany. Je to politicky citlivé téma, ale to se stává. Někteří lidé tohle všechno nechtějí slyšet a rozhodně to nepůsobí dobře (...) ale budeme bojovat ve vesmíru – na sto procent.“

Geoinženýrství je v globálních kruzích, a hlavně v armádě, mainstreamem. Naprosto běžným tématem. Mluví o tom politici, úředníci, vojáci. Až na to, že vojáci, protože jsou vycvičeni k boji a ne k diplomatickému taktu, občas něco nechtěně pustí na veřejnost. Úředníci, a hlavně politici, si dávají větší pozor, ale při troše usilovného pátrání můžeme usvědčit i je, že o těchto nehoráznostech vědí. Naštěstí je vše podpořeno oficiálními vládními dokumenty za několik dekád.

Musíme si uvědomit, že přenesení války do vesmíru není nový koncept. V šedesátých letech dvacátého století měli Sověti orbitální zbraň zvanou „zabijácká družice“. K identifikaci cíle a jeho zaměření byl použit radarový naváděcí systém, který potřeboval dva oběhy kolem Země. Tyto dva oběhy trvaly příliš dlouho. Byly proto podniknuty pokusy o úspěšné zničení cíle z oběžné dráhy, pouze při jednom oběhu pomocí infračerveného naváděcího systému. Tyto pokusy skončily neúspěchem.

Sověti měli také vesmírnou zbraň známou v Americe jako „vícedílný vesmírný bombardovací systém“. Záměrem bylo umístit na nízkou oběžnou dráhu Země vodíkovou bombu, kterou by bylo možné v případě potřeby rychle svrhnout na pozemní cíl. Systém byl tajně testován mezi lety 1966 až 1970. Civilní obyvatelstvo se nikdy nedozvědělo, že nad jejich hlavami krouží termonukleární bomby asi tisíckrát silnější než ta hirošimská.

Po zákazu jaderných zkoušek v atmosféře hledala americká armáda nový deštník, pod kterým by mohla pokračovat ve výzkumu a experimentech s ionosférou. Potřebovala také podporu a financování ze strany občanské společnosti a zejména univerzitních programů.

HVĚZDNÉ VÁLKY

Ocitáme se ve vládě prezidenta Ronalda Reagana, konkrétně v březnu 1983. Tehdy byl ministerstvu obrany přidělen nový vojenský program. Nazýval se *Strategická obranná iniciativa*, ale většina lidí ho pravdě-

podobně zná spíše pod názvem „hvězdné války“, *Star Wars*. Musíme si uvědomit, že vojenské programy nevznikají v hlavách zvolených úředníků, ale v odděleních strategického plánování armády, námořnictva a letectva. Vojenští stratégové nepřestanou vyvíjet nátlak, dokud jejich přání nebudou realizována.

Reaganovy hvězdné války počítaly s postupnou obranou proti přilétajícím mezikontinentálním balistickým střelám. Spoléhaly se na to, že tyto střely potřebují k letu ze Sovětského svazu do Ameriky třicet minut. Aby systém fungoval, musí být starty nepřátelských raket téměř okamžitě detekovány. Toho by měly dosáhnout sledovací satelity. Nepřátelská raketa by pak byla zaměřena buď družicovými nebo pozemními raketami v naději, že bude zasažena už během startu. Na přeživší rakety, pokud by nějaké byly, se pak mělo zaútočit rentgenovými zbraněmi.

To vše mělo být monitorováno superpočítači, jejichž nekonečně složité programy měly být napsány jinými superpočítači. Žádný lidský zásah by neměl být povolen ani vyžadován. Náklady na takový obranný systém byly odhadnuty na sto až tisíc miliard dolarů. V květnu 1993 byl projekt *Hvězdných válek* oficiálně ukončen. Je ale důležité, abychom všichni pochopili, že tyto projekty se s koncem studené války nezastavily...

LASEROVÉ A MIKROVLNNÉ ZBRANĚ

Někteří armádní vědci už v sedmdesátých letech začli upozorňovat na možnost vývoje satelitní laserové zbraně na obranu proti balistickým střelám. Dnes moderní zbraňové technologie využívají lasery jak pro naváděcí systémy, tak pro samotný útok. Termín „laser“ znamená zesílení světla stimulovanou emisí záření. Všechny vysílané laserové vlny mají stejnou fázi. To znamená, že jsou v koordinovaném, synchronním, pohybu. Tvoří tak jedinou vlnu. Tento proces umožňuje přesně

zaostřit paprsek, takže lze vytvořit velmi silný paprsek, který dosáhne ze Země až na Měsíc nebo který dokáže řezat kov.

Proces stimulace buněk se nazývá čerpání. Zdrojem energie je tedy čerpadlo. Některá čerpadla jsou blesk fotoaparátu, sluneční světlo, jiné lasery nebo elektrické výboje. Pokud je čerpadlo provozováno rytmicky, lze generovat pulzní laserový paprsek. Prostředí potřebné k vytvoření laserového paprsku může být jakékoli – plyn, pevná látka, kapalina nebo ionizovaná plazma. K plazmě se ještě vrátíme. Nicméně potenciál laserových zbraní z vesmíru je obrovský. Tento laserový systém by například mohl vyvolat paniku tím, že by vypnul všechna elektronická zařízení, počítače, dopravní systémy, televizory, rádia atd., a tím by ochromil město. A pokud bychom dva hlavní mikrovlnné paprsky z přijímacích antén přesměřovali tak, aby se křížily v blízkosti nepřátelských vojáků, mohl by tento satelitní systém fungovat jako mikrovlnná trouba. Mohl by zabít lidi a ušetřit budovy – stejně jako mikrovlnná trouba uvaří jídlo, ale talíř zůstane nedotčen. Dokonce by mohlo být možné vyslat na Zemi dostatečné množství ultrafialového záření, které by zapálilo hořlavé materiály, například suchý les nebo podzemní ložisko ropy. Jediné technologie pro obří lesní požáry. Zmiňovali jsme se o tom už v minulé kapitole.

Laserové zbraně se začaly vyvíjet v devadesátých letech během Clintonovy administrativy. Lasery byly poprvé použity v letadlech k navádění bomb na cíle. Dnešní laserem naváděné bomby nebo chytré bomby propaguje a prodává ve Spojených státech firma *Texas Instruments* a ve Velké Británii firma *Tricon*. Nazývají se *Paveway 111*.

PLAZMOVÉ ZBRANĚ

Když se řekne „plazmová zbraň“, jen málokdo má konkrétní představu, o co vlastně jde. Máme tři základní stavy hmoty. První je pevné skupenství, tedy jakýkoli předmět (stůl, budova, hora, prostě cokoli pevného). Druhým skupenstvím je kapalina, například voda. Třetím je

plynné skupenství. To jsou základní druhy skupenství, které nás obklopují. Pevné, kapalné a plynné. Plazma je čtvrtým stavem hmoty. Plazma obsahuje molekuly, které lze rozdělit na kladné a záporné ionty. Například molekuly vody ve vzduchu se mohou přeměnit na vodíkové ionty (H^+) a hydridové ionty (H^-), tedy na kladné a záporné ionty. Příkladem plazmového stavu je blesk.

Plazmové zbraně pracují na principu odražení signálů od obřího zrcadla nad naší hlavou. Plazmové zbraně de facto pracují s elektromagnetickým zářením ionosféry. Jak jsem zmínil, plazma je přehřátý plyn, který se přirozeně vyskytuje v ionosféře. Ionizovaná vrstva zemské atmosféry spaluje malé hmotné částice z vesmíru a meteority, které do ní přilétávají. Dopad těchto vesmírných těles stlačuje vysoce aktivní plazmu a způsobuje tak dramatický nárůst teploty. Raketoplán má na povrchu tepelně izolační keramické dlaždice, které ho před tímto zahříváním chrání. Plazmové zbraně nutí ionosféru svým teplem stlačovat a ohýbat, takže paprsky signálů mohou být odkloněny zpět do libovolných míst na Zemi.

Jde o zneužití této úžasné vlastnosti odražení signálů od ionosférického zrcadla pro válečné účely. Nevyšlete rozhlasový rádiový signál, ale laserový signál. Laserový signál vyšlete v obrovské síle a vypočítaném úhlu tak, aby se odrazil a dopadl na konkrétní oblast.

Jde o jednu ze zbraňových technologií v podobě války s počasím. Lze předpokládat, že kromě Rusů jsou v této technologii velmi pokročilí také Američané. To vyplývá z dokumentu americké armády z roku 1995. Podrobně jsme to probírali v první kapitole.

Plazma může krátkodobě existovat v nižších vrstvách atmosféry. Zejména v troposféře, v důsledku úderu blesku. Plazmová střela může vyřadit z provozu elektronické a navigační systémy. Elektromagnetická energie také ruší izotopy jaderné hlavice, což následně zbraň účinně zneškodňuje.

INCIDENT V BANJAWARNU

28. května 1993

Dne 1. června 1993 přinesly západoaustralské noviny *Kalgoorlie Miner* zprávu o ohnivě kouli způsobené meteorem, která letěla od jihu k severu mezi Leonorou a Lavertonem. Několik pozorovatelů ji vidělo 28. května. Po tomto pozorování následovalo zemětřesení o síle čtyř stupňů Richterovy škály, které naměřilo dvacet tři různých seismických monitorovacích stanic v Západní Austrálii.

Ed Paul, geofyzik, který událost zaznamenal, také zjistil, že zemětřesení protrhlo ocelové trubky pod zlatým dolem Alycia silné 7,5 cm a zavalilo podzemní tunely a šachty. Jedná se o významný objev, protože při zemětřeseních vyvolaných seismickými vlnami se škody obvykle omezují na zřícení budov na povrchu. Ed Paul se proto domníval, že tu došlo k jadernému výbuchu. Mnozí pozorovatelé hlásili, že jim ohnivá koule proletěla nad hlavou a vydávala pulzující, hučivý zvuk – podobný velmi hlasité diesellové lokomotivě.

Po seismických otřesech zaznamenali velký, dlouhotrvající, táhlý zvuk výbuchu, který zněl podobně jako zvuk odstřelu v dole. Přestože seizmografy pracují v této lokalitě už od roku 1900, neexistují žádné záznamy o předchozích zemětřeseních v této oblasti. Aboriginci, původní obyvatelé Austrálie, si na takovou událost také nepamatují.

Předpokládaným místem dopadu byla východní oblast Goldfields v Západní Austrálii, velmi izolovaná a řídko osídlená polopouštní oblast. Geolog Harry Mason navštívil oblast v květnu a červnu 1995 ze zvědavosti a byl překvapený, že nenašel žádné známky impaktního kráteru nebo abnormální deformace půdy. Vyslechl co nejvíce svědků a narazil na několik zajímavých skutečností. Lidé ohnivou kouli slyšeli dříve, než ji spatřili. Byla to velká oranžovo-červená kulovitá ohnivá koule s velmi malým modrým chvostem. Rychlost byla jako u *Boeingu* 747.

Ohnivá koule zřejmě letěla rovnoběžně se zakřivením Země v dlouhém průletu podél zemské křivky v malé výšce přibližně dvou tisíc

metrů, na celkovou vzdálenost nejméně dvě stě padesát kilometrů. Ohnivá koule letěla obloukem k zemi a pak zmizela za stromy nebo nízkými kopci. Potom ohnivou kouli ozářil záblesk světla a pozorovatele zasáhla mohutná seismická přízemní vlna. Následovala velmi hlasitá a mohutná explozivní tlaková vlna, která byla slyšet v oblasti 250 krát 150 kilometrů.

Zdá se, že se objevily ultrazvukové nebo elektromagnetické vlny, protože psi, kteří jsou na ně citliví, se během záblesků na obloze úplně zbláznili a vyli a vyli.

Přesně hodinu po první ohnivě kouli se objevila druhá, menší. Později se nad Banjawarnem objevila třetí ohnivá koule, kterou viděli řidiči kamionů.

Zajímavé je, že oblast, kde k této události došlo, krátce předtím koupila japonská sekta *Óm šinrikjó*, která byla obviněna z útoku jedovatým plynem v tokijském metru v roce 1995. Nákup této oblasti byl dokončen 23. dubna 1993, pouhých pětatřicet dní před pozorováním prvních ohnivých koulí. Zástupce vůdce sekty nákup inicioval, aby tu prý mohl provádět experimenty ve prospěch lidstva.

Nelze prokázat, zda tyto experimenty nějak souvisely s ohnivými koulemi. Generální prokurátor informoval Harryho Masona o velkém zájmu této japonské sekty o elektromagnetické zbraně a jejich schopnost vyvolat zemětřesení, a to v návaznosti na vyšetřování sekty americkým senátem.

V noci, kdy se tato podivná událost stala, byli v Banjawarnu agenti této japonské sekty. Navíc Šókō Asahara, vůdce této japonské sekty, studoval v Rusku technologii skalárních zbraní. Po návratu do Japonska učil své stoupence, že Spojené státy zasadí Japonsku koncem roku 1997 ničující úder. Tvrdil, že Japonsko by mělo provést preventivní úder na Spojené státy za použití zbraní hromadného ničení, zejména antraxu nebo chemických zbraní hromadného ničení.

Od května 1993 bylo v Austrálii zaznamenáno tisíce pozorování ohnivých koulí na obloze a s nimi spojených záblesků světelné energie.

Jedné takové události bylo svědkem asi pět set tisíc lidí v Perthu, které probudila síla explozivní seismické tlakové vlny. Těmto událostem se v mezinárodním tisku věnovala jen malá pozornost. Místní se dozvěděli, že všechny tyto události způsobily meteority. Ty ale nelétají tak nízkou rychlostí, jaká byla pozorována. Po dopadu meteoritu navíc zůstane kráter a úlomky, které lze vyzvednout. Zde ale nebyly žádné krátery ani úlomky nalezeny.

Předpokládané trajektorie ohnivých koulí procházejí v blízkosti čtyř vojenských stanovišť: Showa a Mizuho v Japonsku a Molodošnaja a Novolasarevskaja v Rusku. Existuje proto podezření, že poloostrov Kamčatka na Sibiři může být místem, kde se nachází jeden z řady bývalých sovětských komplexů vysílačů elektromagnetických zbraní rozmístěných po celém světě.

Předpokládá se, že elektromagnetické zbraně jsou variantou zařízení zkonstruovaného Nikolou Teslou v roce 1908. Tyto zbraně mají schopnost promítat výbušné a jiné efekty, jako je například iniciace zemětřesení, na mezikontinentální vzdálenosti do konkrétně vybraného cíle na planetě. Rusko v té době studovalo Teslovu fyzikální práci. Testovalo Rusko novou superzbraň schopnou vyvolat zemětřesení ze vzdálené polokoule?

NIKOLA TESLA PODRUHÉ

Na tomto místě přichází do hry – pro nás – zcela nová technologie a přírodní věda: technologie ostrakizovaného, zavrženého a zesměšňovaného podivína, srbochorvatského Nikoly Tesly. Na jeho pokusech s elektřinou, elektromagnetismem a uměle generovanými elektromagnetickými vlnami byla totiž založena celá nová vojenská technika – nejprve na Východě a poté na Západě. Nikola Tesla začal totiž pracovat jinak než běžná konvenční věda, která stále vychází z mechanistického pohledu na svět, pohledu sedmnáctého století. Viděl svět takový, jaký skutečně je, a ne takový, jaký je prezentován coby model – totiž

v pohybu, v živém pohybu. A kromě vynálezu střídavého proudu, na kterém je založen celý náš moderní způsob života, začal Tesla do těchto pohybů zasahovat i vlastními prostředky.

Armáda Sovětského svazu byla první, kdo ho vzal vážně a rozpoznal možnosti, které nabízel pro novou zbraňovou technologii. To ovšem Tesla sám odmítal, protože považoval zbraně, které by bylo možné díky němu vyvinout, za tak strašné, že by mohly zničit celou planetu.

Dnes se ale takové zbraně používají, i když nevíme, jak daleko to už zašlo. Nevíme také, zda se už v určitých formách používají i Teslou popsané skalární zbraně, které jsou dalším vývojem elektromagnetických zbraní. K těm se dostaneme později. Nejde tedy o nic menšího než o militarizaci, privatizaci a znehodnocení nebo dokonce ztrátu společných statků lidstva a Země.

V předchozí kapitole jsem se zmínil, že zařízení HAARP na Aljašce, které bylo vybudováno podle Teslova takzvaného „Datla“ v Sovětském svazu, zdaleka není jediné. Na HAARP navázala další podobná zařízení po celém světě. Například Eiskat v Tromsø, pod dohledem německé *Společnosti Maxe Plancka*. Dnes se odhaduje, že na celém světě existuje jeden až dva tucty takových zařízení. Stačí se podívat na patenty, například na oficiální americké patenty HAARP fyzika Eastlunda, abychom si učinili představu o tom, co by se mohlo dít a co se už nejspíše neustále děje, protože takové experimenty už nelze provádět v laboratoři. Sami o sobě jsou to polní pokusy a my (a celá Země) jsme jejich pokusnými králíky. Pokusnými morčaty.

Nikola Tesla byl Američan srbského původu. Narodil se v roce 1856 v Chorvatsku a v roce 1884 emigroval do Ameriky, kde pracoval pod vedením Thomase Edisona. Jedním z projektů, kterému se nejvíce věnoval, bylo získávání elektřiny z nebe a její volné zpřístupnění lidem za minimální cenu. V roce 1899 se vydal do hor poblíž Colorado Springs v Kolumbii a připojil své zařízení na výrobu bezplatné elektrické energie k elektrické síti nedalekého města Colorado Springs.

Podle zpráv byl jeho první experiment tak silný, že žárovky ve městě explodovaly.

Elektrínou se zabýval také vynálezce Thomas Edison. Edison měl ovšem tu výhodu, že ho financovali velcí bankéři včetně Rockefellerů. Nelíbilo se jim, co Tesla dělal, a tak ho řízená masmédia vykreslila jako šíleného vědce. Protože se Teslovi nepodařilo získat finanční prostředky, jeho plán na vytvoření volné energie skončil. Edison a jeho dobře situovaní obchodní partneři zvítězili a založili energetické společnosti, které začaly prodávat energii Američanům na komerční bázi.

V roce 1888 Tesla dokázal, že umístěním dvou cívek drátu ve správném úhlu k sobě, a napájením obou střídavým proudem, který není ve vzájemné fázi, lze vyvolat otáčení magnetického pole. Teslův původní návrh elektromotoru koupil a propagoval George Westinghouse, který rozpoznal jeho hodnotu pro domácí použití. Tesla podnítil americké energetické společnosti, aby místo stejnosměrného proudu zavedly střídavý proud, který by umožnil přenos a využití elektrické energie.

Tesla si tuto technologii střídavého proudu nechal patentovat v roce 1893. V témže roce byla technologie střídavého proudu použita k osvětlení *Světové kolumbijské výstavy*. V roce 1896 byla poprvé na světě přivedena vodní energie z Niagarských vodopádů pomocí technologie střídavého proudu za účelem osvětlení města Buffalo ve státě New York. Nikola Tesla spolu s Georgem Westinghousem položili základy systému elektrické energie, který se dnes používá po celém světě.

Mezi další jeho četné objevy patří rádio, radar, satelitní komunikace, polovodičová počítačová elektronika a terapie založená na elektrickém proudu. Přibližně v roce 1914 Tesla předpověděl ovládnání vlhkosti v atmosféře pomocí elektřiny. Tesla také popsal, jak by se to dalo provést pomocí výkonnějšího přenosového zařízení a dokonce jak teoreticky ovládat elektromagnetické pole Slunce a ovlivňovat jeho účinky na Zemi pomocí skalárních přenosových zařízení, tedy skalárních vysílačů. I k těm se dostaneme později.

Tesla objevil skalární vlny a antigravitační technologii, včetně paprsku smrti schopného rozdělit ocelovou tyč o průměru deseti centimetrů. Tesla se hodně zabýval harmonickými vlnami a v roce 1898 sestrojil oscilátor, který nebyl větší než ruka. Připevnil ho k ocelovému kloubu o délce šedesát jedna centimetrů a průměru pět centimetrů.

„Dlouho se nic nedělo,“ popsal situaci, „ale nakonec se ocelový kloub začal chvět a třást víc a víc, až se rozpínal a smršťoval jako tlukoucí srdce. Nakonec praskl.“

Tesla tak použil harmonické vibrace k řezání oceli. Tomuto přístroji se říkalo „paprsek smrti“, protože dokázal na určitou vzdálenost vyřadit i letadlo.

Teslova práce v oblasti vysokého napětí a bezdrátové komunikace byla vynikající. Dříve než mohl navrhnout nebo zkonstruovat mnoho zařízení, která vymyslel, však zemřel v roce 1943 v jednom z newyorských hotelů. Tesla zemřel zcela zchudlý, ale Sovětský svaz i USA vyvinuly během druhé světové války mimořádné úsilí, aby vypátraly, získaly, ochránily a ukryly všechny Teslovy písemné práce o elektřině. Jeho práce byla velmi rychle začleněna do přísně tajných vojenských projektů. V následujících letech se tak jeho práce vytratila z povědomí veřejnosti až do devadesátých let, kdy byl v Americe zahájen program HAARP, založený na Teslově technologii.

SKALÁRNÍ VLNY: SOVĚTSKÉ EXPERIMENTY

Pojďme se nyní – jak jsem slíbil – podívat blíže na skalární vlny. Teslovy záznamy byly po jeho smrti převezeny do komunistické Jugoslávie, kam měli přístup Sověti. Tesla krátce před svou smrtí předal své výzkumné poznámky a zápisky mladému americkému fyzikovi. Jedním z nich byl objev způsobu využití skalárního vlnového stroje ke generování zemětřesení. Přišel na to, jak používat skalární vlny a posílat je z jednoho přenosového zařízení do druhého.

Po druhé světové válce Sověti zajali německé radarové techniky, kteří pak museli KGB pomáhat s konstrukcí Teslových skalárních vysílačů, částicových zbraní a flotily UFO zvané *Kosmosféry*.

Americká armáda získala od zajatých německých vědců poznatky o raketové technologii. Ovšem sovětská armáda od nich získala vojenskou technologii skalárních vln založenou na Teslově výzkumu. Americká armáda byla tedy v chápání skalárních vln dvacet let pozadu. Přestože Sověti s novými skalárními zbraněmi dokázali zacházet mimořádně obratně a někdy se svými superzbraněmi otevřeně chlubili, Západ většinu zpráv o nich odmítal jako pouhou propagandu.

Protože američtí fyzici nerozuměli možnostem této vědy, mohla KGB tuto technologii beztrestně pravidelně používat k vytváření jevů, které se zdály jako přírodní katastrofy. Západ se soustředil na zkoumání vesmírné energie, zatímco Sověti zahrnuli i energii času. Například činnosti vědomí jsou více spojeny s časem než s prostorem. Samotné myšlení vyžaduje skalární energetické vlny, zatímco běžná fyzikální práce se odehrává v trojrozměrném prostoru a využívá prostorovou energii.

Londýnské noviny *The Sunday Times* ze 17. srpna 1980 přinesly informace a fotografický náčrt pozorování testů velmi velkých Teslových glóbů hluboko ve vnitrozemí Sovětského svazu. Tyto objekty měly průměr hodně přes sto kilometrů. Tato pozorování byla hlášena také v Afghánistánu, kde Sověti oficiálně válčili od noci z 25. na 26. prosince 1979 s prvními jednotkami nově zformované čtyřicáté armády pro misi v Afghánistánu. Od roku 1985 existuje podezření, že Sověti na Zemi vybudovali dvacet sedm takových energetických zařízení.

SKALÁRNÍ FREKVENCE, ROTACE PLANETY A ZEMĚTŘESENÍ

Elektromagnetické záření umožňuje pozorovat objekty na dálku. Například jiné galaxie ve vesmíru lze detekovat nebo měřit pomocí elektromagnetických vln, které vysílají nebo odrážejí.

Podobná technologie se používá v přístrojích pro noční vidění. Tato technologie umožňuje detekovat živé bytosti v noci podle vyzařované energie.

Vysíláním vhodných elektromagnetických paprsků je možné různými způsoby ovlivňovat i vzdálené objekty. Příkladem může být použití vln s frekvencí 10 Hz (tedy v rozsahu frekvence vln běžné mozkové činnosti) pro účely kontroly davu. Nebo je možné ovlivňovat je pomocí rozhlasových a televizních přístrojů, které zachycují vlny vysílané do ovzduší. Díky těmto skutečnostem je manipulace s elektromagnetickými vlnami v různých frekvenčních pásmech zásadní záležitostí v mnoha oblastech techniky a vědy, včetně radiokomunikace, radaru, infračervených detekčních zařízení, televize, zobrazovacích technik využívajících viditelné světlo (například fotografie), laserových technologií, technologií rentgenového záření, astronomie a mnoha dalších.

Svázané skalární vlny by, podle podplukovníka americké armády ve výslužbě, doktora Thomase Beardena, mohly být použity například k sestřelení letadel nebo k vyvolání zemětřesení pomocí pulzních vln přesně naladěných na zemskou harmonickou frekvenci. Tyto skalární vlny lze využít k vyvolání zemětřesení nebo ke spuštění sopek. Nebo k ještě hrubšímu vyvolání manipulací s tekutým zemským jádrem.

Zemětřesení a sopky mají vzájemnou souvislost. Zemětřesení může otevřít průduchy hluboko v zemi a umožnit lávě stoupat nahoru. V jiných případech mohou mohutné síly, které stojí za sopečnou činností, vyvolat také zemětřesení.

Tesla experimenty s vysíláním mechanických vibrací skrze zemi, které nazýval uměním telegeodynamiky, popisoval jako druh řízeného zemětřesení. Tesla napsal: *„Rytmičké vibrace procházejí zemí téměř beze ztrát energie. Bude možné přenášet mechanické účinky na největší pozemské vzdálenosti a vytvářet nejrůznější jedinečné efekty. Tento vynález by mohl být použit ve válce s destruktivním účinkem.“*

Experimenty s harmonickými vlnami podpořily obavy, že dojde k narušení magnetické rovnováhy zemského jádra. Nikola Tesla v roz-

hovoru pro *The World Today* v únoru 1912 uvedl, že teoreticky je možné rozdělit planetu kombinací kmitů na správné rezonanční frekvenci, tedy na rezonanční frekvenci samotné Země.

„Během několika týdnů jsem dokázal uvést zemskou kůru do takového stavu vibrací, že se pohybovala nahoru a dolů asi třicet a půl metru, vyvracet řeky z jejich koryt, ničit budovy a prakticky zničit civilizaci.“

Jak jsem už zmínil, existují funkční systémy harmonie, které určují vzájemné působení Slunce se Zemí, Země s Měsícem a Slunce s Měsícem. Měsíc například ovlivňuje příliv a odliv, oceány a tektonické desky. Pokud nějaká pulzní vlna naruší tento harmonický systém, může vyvolat katastrofální zemětřesení, obrovské přílivové vlny a narušení oceánských proudů. Magnetické pole Země udržuje planetu v rovnováze s Měsícem a Sluncem. Porušení této rovnováhy by teoreticky mohlo způsobit, že Země opustí svou oběžnou dráhu a bude unášena do Slunce nebo do vesmíru. Podobná tvrzení uvádí i Nikola Tesla.

V závislosti na frekvenci, zaměření, tvaru vlny atd. lze vyvolat různé efekty, například zemětřesení vyvolané ve vzdáleném cílovém bodě, silné poruchy ve středních a vyšších vrstvách atmosféry nad cílovou oblastí či neobvyklé povětrnostní efekty. Tomuto jevu se říká *Teslův efekt*.

V současné době ruší největší výkonné vysílače přirozené magnetické pole Země. Je to poprvé v historii lidstva, kdy neustále rostoucí množství umělých vln ELF (tedy extrémně nízké frekvence) a VLF (tedy velmi nízké frekvence) narušuje vnitřní a vnější elektromagnetické systémy Země. Tyto systémy pomáhají zemským systémům udržovat rotaci, rovnováhu a stabilitu planety.

Nedávno objevený fenomén planetárního kmitání a náhlá, prudká zpomalení rotační rychlosti planety mohou být jen začátkem vážných poruch. Nejde o žádné vědátorské akademické teoretizování, ale o jasná fakta. Dne 13. prosince 1984 přinesly noviny *The Washington Post* zprávu o náhlém a neočekávaném zpomalení rychlosti rotace Země.

Šlo o jednu vteřinu, která se po nějaké době přidávala, a najednou se přidávat nemusela.

Dne 15. července 1988 přinesl deník *Wall Street Journal* zprávu, že vědci z *US Naval Observatory* a *Jet Propulsion Laboratory* zjistili, že Země se při otáčení kymácí a chvěje, jako „nevyvážená pračka“.

V čísle 7/90 časopisu *OMNI* se objevila zpráva, že se rotace Země mezi 24. lednem a 3. únorem 1990 opět nečekaně zpomalila. Vědci z americké námořní observatoře vysvětlili, že toto zpomalení bylo náhlejší než obvykle.

Dne 9. srpna 1991 přinesl deník *The New York Times* zprávu o příčinách nečekané a rychlé změny rotace Země: „*Nerovnoměrné změny v rotaci Země jsou výsledkem změny pohybu tekutin v základním jádru Země a v nadložní hydrosféře, tedy spodní atmosféře, a pohybu desek zemské kůry v blízkosti povrchu Země.*“ To vše je ovlivněno vibracemi vyvolanými extrémně nízkými vlnami. Deník *Chicago Tribune* přinesl 11. prosince 1986 dokonce zprávu následujícího znění:

„Podél norského pobřeží byly zjištěny obrovské víry, některé z nich široké téměř osmdesát pět kilometrů, které se podél pobřeží pohybují rychlostí až 7,4 km/h. Představují vážné nebezpečí pro posádky lodí. Tyto obrovské víry nemají zjevný střed a je obtížné je rozpoznat.“

Noviny *Chicago Tribune* dále uvedly, že o těchto mamutích vírech nebylo nikdy slyšet před rokem 1980, kdy Amerika a Sovětský svaz začaly generovat extrémně nízké vlny. Oficiální mainstream tehdy dokonce poukazoval na generování extrémně nízkých vln Američany a Sověty. Obří stojaté vlny zvané *solitony* byly pozorovány poblíž Gibraltarského průlivu. Dne 30. dubna 1985 informoval *The New York Times* o objevu mohutných vnitřních vln v oceánech, které se na povrchu téměř neprojeví:

„Dramatickou sérii těchto vnitřních vln se nyní podařilo vysledovat na fotografiích v Gibraltarském průlivu.“

Tyto fotografie byly pořízeny raketoplánem v říjnu 1984. Mapa v tomto vydání novin ukazuje linii obrovských stojatých vln na západní straně Gibraltarského průlivu. Opět další oficiální důkaz o umělém generování extrémně nízkých vln. Vše zdokumentováno z dobových článků.

Ke zpomalení rotace planety přispívají i další faktory. Každý z nás by měl mít na paměti, že Američané oficiálně provedli mezi lety 1945 až 1992 až 1.064 testů jaderných zbraní. Sovětský svaz provedl mezi lety 1949 až 1990 hned sedm set patnáct testů jaderných zbraní. Velká Británie pak čtyřicet pět testů, Francie dvě stě deset testů mezi 13. únorem 1960 až 27. lednem 1996. Čínská lidová republika pětáctičtyřicet testů, Indie pět nebo šest testů, Pákistán dva testy, Severní Korea oznámila dva testy jaderných zbraní a v Indickém oceánu se uskutečnil podezřelý test, který se obvykle připisuje Jihoafrické republice nebo Izraeli. Byly provedeny blíže nespecifikované počty testů vodíkových bomb. Celkové množství energie, které působilo na rotující zemi, bylo obrovské. To mohlo rotaci Země snadno ovlivnit.

Ale zpět ke skalárním vlnám. Je obrovskou chybou, že si veřejnost zvykla na představu, že se elektromagnetické záření pohybuje prostorem a hmotou s velkou lehkostí. Jako po velké dráze, která je z velké části tvořena prázdným prostorem. Bezdrátové telefony fungují uvnitř budov. Rádiové vlny se pohybují vnitřními městy.

Většina válčících zemí ovšem vyvinula pečlivě navržené komunikační systémy, superpočítače, sledovací a odposlechové systémy a radary. Počítače používané v civilním sektoru jsou jen malou napodobeninou těchto mimořádně složitých a interaktivních elektronických systémů určených pro válečné úsilí.

Není ale překvapivé, že s těmito jevy je nevyhnutelně spojena lidská omylnost. Nikola Tesla si myslel, že jeho vynálezy jsou mírotvorné. V pozdějších letech Tesla s velkým nadšením hovořil o ohnivém zbraní, která by dokázala zničit celé armády a tisíce letadel na vzdálenost stovek kilometrů, a o štítové zbraní, která by dokázala zničit nepro-

niknutelnou zónu. Tesla byl naplněn osobní touhou podělit se o volnou energii se všemi lidmi a s potěšením vynalézal zbraně tak strašné, že si lidé dobrovolně vybírali mír. Jeho objevy jsou bohužel známy jen úzkému okruhu lidí, ze kterých většina navíc nesdílí jeho pacifistické sny. Dnes zahrnuje arzenál skalárních elektromagnetických zbraní Spojených států více než sto monstrózních superzbraní schopných vyvolat exotermické a endotermické exploze, ovlivnit počasí, odhalit a zničit ponořené ponorky, odhalit a zničit balistické rakety krátce po startu a najít a zničit velké strategické bombardéry dlouhého doletu, jakmile jsou ve vzduchu.

OHŘÍVAČE IONOSFÉRY: HAARP A DATEL

V kapitolách o jednotlivých vrstvách atmosféry jsme se obeznámili s vlastnostmi ionosféry. Její spodní vrstva se nachází osmdesát až sto kilometrů nad zemí. A právě s touto ionosférou a jejími vlastnostmi armády nejvíce pracují.

Jedním z produktů Teslova výzkumu, ionosférickým ohříváčem, byl takzvaný ruský Datel, anglicky *woodpecker*. Datel byl pravděpodobně schopný vyvolat zemětřesení. V sedmdesátých letech minulého století Američané v rámci neobvyklé spolupráce během studené války poskytli Sovětům obří magnet, který se nakonec stal součástí projektu *Woodpecker*. V roce 1974 se Spojené státy a Sovětský svaz ve *Vladivostocké smlouvě* dohodly na tání arktického polárního ledu. Nejednalo se o klasickou ratifikovanou dvoustrannou smlouvu, takže ti, kteří byli později znepokojeni rychlým táním arktického ledu a z toho vyplývající nebezpečnou situací ledních medvědů, ke smlouvě neměli přístup.

Pro veřejnost se tání severního polárního ledu stalo silným a zlovestným znamením klimatických změn. Ve skutečnosti se jedná o dohodu Ameriky a Ruska z Vladivostoku roku 1974 na tání arktického ledovce. To mějme na paměti. Sovětský *Datel*, podobný pozdějšímu

americkému HAARP, byl Teslův přístroj umístěn v Ukrajině. Paradoxně v oblasti, která byla později, v roce 1986, vyhlášena za zónu smrti kolem poškozené černobylské jaderné elektrárny. Černobyl byl zdrojem energie pro tento sovětský systém *Datel*.

Podle podplukovníka americké armády ve výslužbě, doktora Thomase Beardena by jednoduchá porucha elektroniky v systému *Datel* nebo HAARP mohla mít ničivé následky pro jeho zdroj energie. V tomto případě černobylský reaktor. Spekuluje se o tom, že Američané vytvořili zpětnou skalární vlnu z Ameriky proti sovětské „datlí“ vlně. Sovětský *Datel* byl takto neutralizován, což následně přetížilo černobylský reaktor, tedy jeho zdroj energie. To byla příčina pro pozdější následnou nehodu s tyčemi.

Existuje ale možnost (netvrdím, že je to pravda, ale jde o možnost, eventualitu), že Američané touto zpětnou skalární vlnou neutralizovali a přetížili Černobyl, protože věděli, že právě Černobyl byl zdrojem energie pro sovětský *Datel*. Jsou to netušené souvislosti, které třeba někdy budou odtajněny. Na druhou stranu, pokud by tomu tak bylo, Sověti by si nenechali ujít příležitost to na Američany prásknout. Ovšem Američané by potom mohli na Sověty vyzradit další tajné projekty, které provozují oni sami a tak dále. Jde o klasický scénář, kdy se obě velmoci drží v kleštích a od určité úrovně musí obě mlčet.

Stejný typ skalární vlny s přímou zpětnou vazbou by mohl ovlivnit skalární energetický systém, který existuje mezi Sluncem a Zemí, Sluncem a Měsícem. Ale také systémy zpětné vazby mezi Zemí a Měsícem.

Ionosférické ohříváče v Rusku se nacházejí v Suře ve středním Rusku, asi sto padesát kilometrů od města Nižnij Novgorod. Další taková zařízení se pak nacházejí nebo nacházela v Gorkém, Mončegorsku a Dušanbe, hlavním městě Tádžikistánu. Západní ionosférické ohříváče, postavené před výstavbou zařízení HAARP, se nacházejí v Tromsø v Norsku, v Arecibo v Portoriku, v Poker Flats na Aljašce a v Platteville v Coloradu v Americe. Další ohříváče ionosféry mohly být mezi tím postaveny také v jiných zemích.

DALŠÍ ELEKTROMAGNETICKÉ ZBRANĚ

Konstruktéři tanků se domnívají, že dnešní technologie tanků dosáhla svých limitů. Pokud by byly postaveny ještě větší a těžší tanky, staly by se také zranitelnějšími a snadnějším cílem pro dnešní přesné zbraně. Britská *Agentura pro obranný výzkum* ve Fort Halsteadu provádí výzkum zbraní od konce druhé světové války. Toto zařízení je natolik utajeno, že na hlavní silnici o něm není ani zmínka a neobjevuje se v žádném běžném atlase nebo mapě. Je také obehnáno vysokým plotem a monitorováno kamerami.

V roce 1982 zadala britská armáda této *Agentuře pro obranný výzkum* provedení krátkého a intenzivního průzkumu. Otázkou bylo, zda je možné vyvinout zbraň, která by fungovala na principu elektromagnetické síly. Ve skotském Kirkcudbrightu byla nakonec vybudovaná laboratoř nazvaná *Electromagnetic Gun Laboratory*, která byla otevřena v roce 1993. Podle Davida Hulla z *Oddělení pro nové zbraně*, které je za tuto zbraň zodpovědné, je možné předpokládat, že bude tak výkonná a přesná, že se proti ní nebude možné bránit. K ukončení klasické tankové války by stačilo jen několik takových zbraňových systémů.

Podle *Defence News* z 13. až 19. dubna 1992 nasadily Spojené státy v operaci *Pouštní bouře* elektromagnetickou pulzní zbraň. Tato zbraň je navržena tak, aby napodobovala záblesk elektřiny, který vzniká při použití jaderné zbraně. Proud elektronů dopadající na kovovou desku může vyvolat pulzní spršku rentgenového nebo gama záření schopnou vyřadit komunikaci na velkém území. Generátor elektronových paprsků *Hermes III* je schopen generovat dvacet miliard wattů elektrických impulsů, z nichž každý trvá dvacet až pětadvacet miliardtin sekundy. Generátor se nachází v *Národní laboratoři Sandia* na letecké základně Kirkland ve Spojených státech. *Hermes II* vyráběl elektronové paprsky už od roku 1974. Tato zařízení byla testována během druhé války v Perském zálivu.

KYBERNETICKÁ VÁLKA

Dne 30. května 2000 oznámil generál Henry Shelton, předseda amerického sboru náčelníků štábů, společnou vojenskou vizi pro rok 2020:

„Hlavním cílem vojenské vize 2020 zůstávají společné síly schopné zajistit celé spektrum dominance (...) Nadřazené v jakékoli formě konfliktu. Základem vojenské vize 2020 zůstávají čtyři operační koncepce. Manévrování z pozice síly, přesný útok, soustředěná logistika a plná trojrozměrná ochrana.“

Jak naznačují tyto nové vojenské plány, právě informační technologie jsou klíčem k rozvoji války v budoucnosti. Spojené státy budou moci útočit na cizí počítačové sítě a zároveň chránit své vlastní systémy před napadením. Tyto údery budou zahrnovat klamné manévry s cílem *„bránit rozhodovací procesy neutralizací protivníkovy úsilí v oblasti řízení vnímání a zpravodajství.“*

Vzhledem k takto nejasnému a záhadnému jazyku může laický posluchač jen spekulovat, co vše to může znamenat. V každém případě se v tiskové zprávě uvádí, že informační válka se stane stejně důležitou jako válka na zemi, na moři a ve vesmíru. Čínská armáda také oznámila, že hodlá rozvíjet informační válku, aby se vyrovnala schopnostem americké armády, námořnictva a letectva.

GEOINŽENÝRSTVÍ: CO MUSÍME ZNÁT

Poté, co jsem uvedl základní možnosti a rozvržení futuristického válečnictví a nových technologií armád, se podíváme na historii geoinženýrství. Vědci se vždy zajímali o vesmír a o vzájemné vztahy mezi přírodními systémy Země a vnějšími vrstvami atmosféry. Fascinují je zejména procesy, které řídí naše počasí a klima. Historie tohoto zájmu sahá až do nejstarších dob lidstva, protože počasí má velký vliv na naši schopnost přežít. Díky schopnosti předpovídat počasí můžeme rozhodnout, které plodiny jsou pro dané místo vhodné, určit nejvhodnější

dobu pro jejich pěstování a pro jejich sklizeň. Tato schopnost nás informuje o riziku extrémních povětrnostních jevů, jako jsou tropické cyklóny, záplavy a sucho, a umožňuje nám přijmout preventivní opatření. Pochopení klimatických procesů má vliv například i na stavební předpisy a územní plánování. Stejně tak je znalost atmosférických procesů neocenitelná pro lodní dopravu a letectví.

Když byly v sedmnáctém století k dispozici přístroje na měření atmosférických podmínek, začaly se systematicky sestavovat záznamy o počasí. V Americe poskytl první zprávy o počasí *Armádní signální sbor* v roce 1870. To opět dokazuje spojení mezi armádou a počátečním výzkumem atmosféry. Ve dvacátém století se předpověď počasí stala nástrojem pro globální trhy. Obchodníci i investoři potřebovali vyhodnotit oblasti – které jsou rizikové a která naopak nabízejí potenciální růst. Všechny vesmírné aktivity, o kterých jsme dosud hovořili, zahrnovaly nejprve výzkum složení atmosférické vrstvy Země a jejich fungování. Proto jsem sestavil základní rozložení atmosféry, abychom pochopili úžasný megastroj a dynamo řízení naší planety.

Atmosféru museli pochopit jak civilní, tak i vojenští experti. Civilní a vojenské výzkumy se navzájem překrývají. Na jedné straně civilní výzkumníci sledují výsledky armády a na druhé straně armáda bedlivě sleduje civilní objevy. Mezi vojenskými a civilními kosmickými aktivitami existuje ovšem jakási šedá zóna. Tato šedá zóna zahrnuje vojenské financování univerzitního výzkumu a mezinárodních kosmických projektů. Přitahuje také účast a financování spřátelených zemí. I když se jedná o programy, které slouží čistě civilním účelům, stále poskytují fasádu, pod kterou mohou vojenské aktivity získat legitimitu a ochotu ke spolupráci.

Už v roce 1997, kdy obavy veřejnosti z globálního oteplování vrcholily, vystoupil Edward Teller, otec vodíkové bomby, v *Dow Jones & Company* s přednáškou na téma *Planeta potřebuje sluneční ochranu*. Dr. Teller už v roce 1997 důrazně tvrdil, že geoinženýrství je nej-

levnějším způsobem řešení ekologické krize. Citaci z jeho projevu lehce zkrátím:

„Na vybudování celoplanetárního slunečnicku by bylo zapotřebí 0,1 až 1 procento ze 100 miliard dolarů ročně. Využijme naši jedinečnou americkou sílu v oblasti inovací a technologií, abychom co nejlevněji zabránili globálnímu oteplování.“ Tento projev byl přetištěn ve *Wall Street Journal* ze 17. října 1997.

Po této první salvě geoinženýrů následovala zpráva v novinách *London News*, že Bill Gates a tým vědců a inženýrů plánují provést polní pokus s vybělováním mraků, což by odráželo teplé sluneční paprsky zpět ke slunci. Program se nazýval *Silver-lining Project*. Dne 8. května 2010 se pod záštitou *Úmluvy o biologické rozmanitosti* sešlo 193 států a mnoho nadějných vědců a inženýrů, aby projednali pravidla pro geoinženýrství.

Vzhledem k úzkému propojení zemské atmosféry a počasí není překvapivé, že vojenské aktivity mají vliv na místní a regionální počasí. V roce 1946 společnost *General Electric Corporation*, jeden z největších dodavatelů americké armády, zjistila, že vpuštění suchého ledu do chladné komory způsobí vznik ledových krystalků, které jsou stejné jako v mracích. Během několika měsíců to vedlo k experimentům, při kterých byl suchý led shazován z letadel do kupovitých mraků. Tento suchý led přeměnil vodní kapky v mraku na ledové krystalky, které pak padaly na zem jako sněhové vločky.

V roce 1950 vědci zjistili, že stejný účinek má i jodid stříbrný. Tím začala éra modifikace počasí, kterou koncem padesátých let zahájil prezident Dwight D. Eisenhower. Záměr americké armády ovlivňovat životní prostředí, zejména s cílem získat kontrolu nad počasím, je dobře zdokumentován. Americké ministerstvo obrany používalo blesky v projektech *Skyfire* a *Stormfury* během války ve Vietnamu. Zbigniew Brzezinski, který založil *Institut pro komunistické záležitosti* na *Kolumbijské univerzitě* a byl poradcem prezidentů Johna Kennedyho a Lyndona Johnsona, diskutoval o způsobech a prostředcích použití

elektronického paprsku k ionizaci nebo deionizaci atmosféry nad určitou oblastí.

Už v roce 1965 navrhli vědci právě za prezidenta Lyndona Johnsona obložit oblast oceánů o rozloze 13 milionů kilometrů čtverečních reflexními materiály, které by odrážely přibližně jedno procento slunečního záření. Američané, Kanaďané i Sověti začali s počásím široce experimentovat. Valné shromáždění OSN bylo touto manipulací s počásím znepokojeno. Proto se 10. prosince 1976 dohodlo na *Úmluvě o zákazu vojenského nebo jiného nepřátelského použití technik modifikace životního prostředí*. Tato smlouva byla zveřejněna 27. října 1978. Vlády ovšem dokázaly tuto dohodu OSN obejít tím, že některé projekty označily za mírové programy. Jaký větší důkaz o ovlivňování počasí potřebujeme, než dohodu OSN?

GEOINŽENÝRSTVÍ: CHEMICKÉ EXPERIMENTY

Pokusy o ovlivnění atmosféry lze rozdělit do kategorií chemické nebo vlnové. V prvním případě se chemické látky dostávají do atmosféry, kde vyvolávají reakce, které jsou při pohledu ze zemského povrchu viditelné nebo neviditelné. Při vlnových experimentech je do atmosféry vyzařován specifický tepelný výkon nebo elektromagnetická síla, která přerušuje nebo narušuje normální vlnový pohyb v horních vrstvách atmosféry.

Oba typy experimentů byly a jsou prováděny v posledních letech. Například v červenci 1990 vypustila americká armáda družici obsahující šestnáct velkých a osm malých kanystrů s chemikáliemi, hlavně s baryem a lithiem. Obsah byl v časových intervalech vypouštěn do atmosféry ve výšce třicet dva kilometrů těsně nad ozónovou vrstvou. Tyto aktivity se ve větším měřítku a v jiné výšce opakovaly v lednu 1991, kdy americké letectvo zaplatilo 170 milionů dolarů a NASA dalších 81 milionů dolarů za vytvoření velkolepé světelné show nad Amerikou. Bylo to vidět i z některých částí západní Evropy a Jižní Ameriky.

Účinek chemických látek umístěných ve stratosféře se současně opakoval v Portoriku v Karibiku a v Americe. O tom pojednával třeba článek *Buffalo News* z 10. ledna 1991 s názvem *Noční mraky nebudou mít stříbrnou barvu, ale budou červené a modré, tvrdí vědci*.

Například jen v roce 1980 bylo do ovzduší vypuštěno přibližně dva tisíce kilogramů chemických látek, z toho tisíc kilogramů barya a sto kilogramů lithia. Lithium je vysoce reaktivní chemická látka, kterou lze velmi snadno ionizovat slunečním zářením. Tím se zvýší elektronová hustota spodní ionosféry. Vytváří volné radikály, které jsou vysoce reaktivní a proto mohou vyvolat další chemické změny v atmosféře.

Nebudu tu uvádět všechny experimenty s počasím, protože by to začalo být po čase fádní a nudné. Takových experimentů bylo provedeno nespočet, mnohé z nich byly zmíněny v první kapitole.

GEOINŽENÝRSTVÍ: VLNOVÉ EXPERIMENTY

Chemické pokusy s počasím jsou asi nejlépe uchopitelné, ale zaměřme se na ty zajímavější – na vlnové pokusy s atmosférou. Vlna je vlastně pohybující se porucha, která nese energii, ale ne hmotu. Nejlépe známe mechanické vlny, které vznikají v důsledku rozrušení prostředí jako je vzduch, voda nebo pevnina. Vezměme si například mořské vlny – voda se při průchodu vlny pohybuje nahoru a dolů. Je to ale energie vlny, kterou vidíme běžet ke břehu a ne samotná voda. Když bóje pluje na vodě, je zvedána vlnami, ale nepohybuje se směrem ke břehu.

Zvukové vlny se chovají stejně – pohybují se vzduchem, vodou nebo zemí a nesou s sebou energii a informace, ale samy o sobě nepřenášejí hmotu. Ultrazvukové vlny používáme k analýze lidského těla, například k zobrazení plodu v děloze. Zemětřesení vysílá do země mechanické vlny, které lze využít k zobrazování podzemních struktur, například ropných ložisek.

Pokud se voda nebo vzduch pohybují v pravém úhlu ke směru pohybu vlny, hovoříme o příčném vlnění. Existují také podélné vlny,

při kterých se hmota pohybuje dopředu a dozadu ve stejném směru jako tok energie. Pohyb této vlny lze přirovnat k pohybu pružiny navinuté v dlouhé trubici a upevněné na obou koncích. Pokud pružinu na jednom konci stlačíme, další část pružiny se protáhne. Když pružinu pustíme, vrátí se do původního tvaru, který následně stlačí další část a opět roztáhne další. A tak dále. Vzniká tak vlna, jejíž lokální směr pohybu hmoty je dopředu a dozadu, ale vlna sama jako by se pohybovala od jednoho konce pružiny ke druhému.

Stejně je to u kapaliny. Ačkoli kapalinu samozřejmě nelze stlačovat a roztahovat stejně jako pružinu, i tak platí, že jakoukoli hmotu lze do určité míry stlačit. Zvukové vlny jsou podélné vlny, a proto se mohou šířit vzduchem, vodou nebo zemí. Zcela uzavřená hmota vody, například voda v naplněné uzavřené láhvi, nemůže přenášet příčné vlnění, ale může přenášet podélné vlnění. Za chvíli ukážu, jak se tato jednoduchá skutečnost využívá při geofyzikálních studiích Země.

V úplném vlnovém cyklu se energie přemístí jedním směrem, pak se odrazí zpět a vrátí se do výchozího bodu. Frekvence vlnění je počet cyklů, které projdou daným bodem za určitý čas. Obvykle se měří za vteřinu a v jednotce hertz [Hz]. Lidské ucho je schopno vnímat zvukové frekvence v rozmezí dvacet až dvacet tisíc Hz, tedy hluboké zvuky a vysoké zvuky. Když stárneme, obvykle ztrácíme schopnost slyšet vysoké zvuky, různá pískání apod.

Frekvence nižší než 20 Hz se nazývají infrazvuk. Když velké budovy vibrují, vydávají tento typ zvukových vln. Zvukové frekvence nad 20 000 Hz se nazývají ultrazvuk. Jedná se o frekvence používané pro lékařskou diagnostiku, lokalizaci podvodních objektů, analýzu materiálů a mikroskopii. Třeba malé vlny na hladině rybníka se mohou pohybovat rychlostí dvacet centimetrů za vteřinu, zatímco zvukové vlny se vzduchem šíří mnohem rychleji, rychlostí tři sta čtyřicet metrů za sekundu. Zemětřesení se pohybuje zemskou kůrou rychlostí až šest tisíc metrů za sekundu.

Množství energie, kterou vlna přenáší, se nazývá její intenzita. Intenzita znamená sílu vlny. Ta se zase měří v jednotce watt na metr čtvereční zasažené plochy. Intenzita slunečního záření dopadajícího na Zemi je poměrně konstantní. Odpovídá 1.370 wattům na metr čtvereční. Energie uvnitř mikrovlnné trouby je přibližně šest tisíc wattů na metr čtvereční. V místě vzdáleném pět kilometrů od epicentra zemětřesení o síle 7 stupňů Richterovy škály je energie vln čtyřicet tisíc wattů na metr čtvereční.

Elektromagnetické vlny, jako jsou rádiové vlny, mikrovlny nebo viditelné světlo, mají mnoho vlastností mechanických vln. I ony mohou přenášet například zvukové vlny, které se ale pohybují rychleji a mohou pronikat vesmírným vakuem. Elektromagnetické vlny o extrémně nízkých frekvencích mají také schopnost pronikat pevnou zemskou hmotou a oceány. Tato schopnost se ukázala jako velmi užitečná pro armádu, například pro přenos zpráv na ponořené ponorky. Za normálních okolností je elektromagnetická energie vyzařovaná ze Slunce na Zemi den co den. Někteří výzkumníci a technici ale tento proces obrátili a záměrně použili elektromagnetické vlny k odhalení struktur horních vrstev atmosféry i vnitřních struktur Země.

IONOSFÉRICKÉ OHŘÍVAČE: AMERICKÝ HIPAS A HAARP

Už v roce 1966 vědci na *Státní univerzitě v Pennsylvánii* sestrojili a uvedli do provozu ionosférický ohříváč, který pomocí elektromagnetické energie stimuloval nebo ohříval spodní část ionosféry. Toto zařízení způsobovalo pilotům letadel problémy. Bylo proto přemístěno na vzdálenější místo, do Platteville v Coloradu.

V roce 1974 byla podobná výzkumná zařízení umístěna v Arecibu v Portoriku a v Armidale v Novém Jižním Walesu v Austrálii. V roce 1983 byl ionosférický ohříváč spolu s vysílačem a anténou opět převezen na jiné místo, a to na místo startu raket v Poker Flats na Aljašce. Příslušná smlouva byla uzavřena s katedrou elektrotechniky *Pensyl-*

vánské státní univerzity pod vedením jejího vedoucího, Dr. Anthonyho Ferraro.

Dalším výzkumným zařízením, které provozuje *Laboratoř fyziky plazmatu* Kalifornské univerzity, je projekt *High Power Auroral Stimulation*, v překladu *Stimulace polární zóny s vysokou energií*. Toto zařízení se nachází v Two Rivers na Aljašce, v místě vzdáleném čtyřicet kilometrů východně od Fairbanksu. Toto zařízení vysílá prostřednictvím řetězce kabelů a patnáct metrů vysoké antény do horních vrstev atmosféry vysoce intenzivní signály, které vytvářejí řízené rušení. Zařízení se rozkládá na ploše 48,6 hektaru. Toto zařízení bylo prvním pokusem o využití ionosféry k řešení problémů námořnictva při komunikaci s ponořenými ponorkami.

V roce 1990 byly zahájeny práce na ještě ambicióznějším projektu k vytváření extrémně nízkých vln pro komunikaci s ponořenými ponorkami. Bylo to v Gakone na Aljašce – *High-Frequency Active Auroral Research Program*, v překladu *Vysokofrekvenční aktivní polární výzkumný program*, tedy HAARP. Zeměpisná oblast, kde se tento projekt realizuje, se nachází přibližně na půli cesty mezi městy Anchorage a Fairbanks na Aljašce. Ačkoli je HAARP označován jako civilní projekt, je financován a řízen výhradně *Výzkumnou laboratoří amerického letectva* a americkým *Úřadem pro námořní výzkum*. Menší vzdělávací granty zajišťují stálý příliv studentů z *Aljašské univerzity* a dalších amerických univerzit, takže program je obvykle vnímán jako univerzitní projekt.

Tvrdí se, že účelem HAARP je pochopit, simulovat a řídit ionosférické procesy, které mohou ovlivnit provozní schopnosti komunikačních a sledovacích systémů. Podle oficiálních informací v návrhu projektu bude systém HAARP vysílat do ionosféry vysokofrekvenční rádiové vlny o výkonu 3,6 megawattů, tedy milionů wattů. Není nutné znát všechny základy výzkumu, abychom si uvědomili, že projekt HAARP ovlivní ionosféru, která je velmi složitým systémem pro udržení života na Zemi, a to jen pro dosažení vojenských cílů. O tomto

zařízení HAARP by se dalo hovořit obsažně a velmi dlouho. Proto se k němu vrátíme v poslední kapitole.

Existuje dokonce kniha od Nicka Begiche a Jeane Manningové s názvem *Angels, don't play with HAARP*, která odhaluje, co vše lze o projektu HAARP zjistit z veřejně dostupných dokumentů. Nick Begich je zkušeným lékařem a nejstarším synem amerického kongresmana Nicka Begiche st. Druhá spoluautorka, Jeane Manningová, je zkušenou vědeckou novinářkou, která se mnoho let věnovala výzkumu nekonvenčních zdrojů energie. Při čtení jejich knihy nám skutečně naskočí husí kůže.

HAARP poskytuje určité zastřešení a vhléd do vojenských mozků ohledně modifikace počasí a geoinženýrství. Jde o projekty s ohřevem ionosféry, které začaly v roce 1995. Naše planeta Země rotuje vzhledem k tenkým elektrickým vrstvám ionosféry, které se skládají z několika membrán. Země rotuje v relativním pohybu vůči tenkým elektrickým vrstvám ionosféry, která chrání povrch Země tím, že pohlcuje intenzivní sluneční záření. Vysílané paprsky HAARP v podstatě proříznou ionosféru jako mikrovlnný nůž. Nevzniká tak díra, ale dlouhá trhlinka, řez. Ionosféra je přirozeně opravována sluneční aktivitou. Není ale známo, jak bude atmosféra reagovat na tyto zářezy způsobené člověkem. Všechny věci v našem vesmíru jsou v dynamické rovnováze. Takové narušení by mohlo znejistit systém, který si po miliony let vytvářel a udržoval svůj vlastní životní cyklus.

Použijme analogii. Pro člověka je normální, že část dne, který má dvacet čtyři hodin, stráví bděním a část spánkem. Uměle navozený spánek nebo období bdělosti mohou způsobit nečekané problémy a značně narušit rytmus organismu. Jestliže experimenty s přirozenými rytmy ionosféry už mají potenciálně škodlivé účinky, jaké by byly následky, kdyby byl HAARP použit jako válečná zbraň?

HAARP je založen na řadě amerických patentů, které získal Dr. Bernard Eastlund, uznávaný fyzik a prezident technologické společnosti v Houstonu v Texasu. Eastlund získal akademické tituly na *Massa-*

chusettském technologickém institutu a Kolumbijské univerzitě. Patenty, které získal během svého působení ve společnosti ARCO, byly založeny do značné míry na práci Nikoly Tesly. Dr. Eastlund ve své patentové specifikaci popisuje možné oblasti použití takového systému na ionosférické ohříváče. Patenty Dr. Eastlunda také popisují změnu větrů v horních vrstvách atmosféry tak, aby bylo dosaženo pozitivních environmentálních účinků – například by se mohla uměle zvýšit koncentrace ozonu, dusíku a dalších plynů v atmosféře.

Teoreticky by HAARP mohl vyrábět srážky v oblastech postižených suchem a snižovat množství srážek během povodní, stejně jako odkláňet tropické cyklóny, tornáda a monzunové deště od obydlených oblastí. Opět je třeba pochopit toto téma z globální perspektivy využití. Vůbec není pravda, že HAARP nemá žádnou souvislost se scénářem *Hvězdných válek*. Jedním z hlavních cílů tohoto projektu je manipulace s elektrickým proudem. Když zasáhne Zemi, je schopen vyřadit z provozu rozsáhlou elektrickou síť a odříznout od dodávek elektřiny velkou oblast. Možná se dá použít i k ukládání energie, což je eufemismus pro vyvolání výbuchu kdekoli na Zemi.

HAARP je schopen zahřívat určité oblasti ionosféry, až vytvoří zakřivenou čočku, která dokáže přeměřovat značné množství elektromagnetické energie. Tyto odražené elektromagnetické paprsky by mohly vibrovat v mikrovlnném nebo ultrafialovém pásmu. Tak by mohly být použity jako zbraň k zapálení lesa nebo ropného ložiska nebo k selektivnímu usmrcení živých bytostí. V předchozí kapitole jsme se věnovali lesním požárům v Portugalsku a Kalifornii.

HAARP může fungovat jako zaostřovací zařízení pro sluneční světlo, které tuto čočku v ionosféře vyrobí. Pokud jsme schopní zesílit a ovládat světlo, pak bychom mohli zahřívat určitou část Země. Namířením ionosférické čočky na určitou oblast můžeme ovlivnit charakter větru v daném regionu. Řízením místních povětrnostních podmínek můžeme například přivést déšť do Etiopie nebo změnit průběh letních bouří v Karibiku.

O ovládní povětrnostních vzorců hovořil také bývalý ředitel CIA John Brennan v roce 2016. Důsledky jsou strašlivé. Ohřevem určitých částí ionosféry je to ale možné, jsou to futuristické technologie, o kterých jsme neslyšeli. Jejich potenciál je širokospektrální. Proto se nenechme zmást taktikou zesměšňování, třeba zvěsti o tom, jak tento projekt na Aljašce má za úkol vykopávání těl mimozemšťanů a další nesmysly. Je to osvědčená taktika vyrábění clony lží, které mají odradit kohokoli od seriózního zkoumání nejen HAARP, ale samotného geoinženýrství. Když zahltíte prostor bizarními lžemi, podaří se vám zesměšnit určité téma natolik, že od něj budou všichni raději dávat ruce pryč, aby také nebyli zesměšněni. To se týká nejen novinářů, ale hlavně vědců, protože by vyschly přísuny grantů. Vyroberte z něčeho strašáka, tabu a všichni to budou obcházet.

Naštěstí stále více otrlejších lidí prohlédlo tuto taktiku a je jim naprosto jedno, co budou tvrdit prodejné novinářské *presstitutky*. Projekt HAARP je propojen s dalšími výzkumnými projekty a vojenskými zařízeními. Proto ho nelze posuzovat samostatně. Ve skutečnosti nelze žádný vojenský projekt chápat odděleně od všech ostatních projektů, protože jsou navrženy tak, aby se vzájemně ovlivňovaly.

Jedním z takových projektů je síť radarů *SuperDARN*. *SuperDARN* má zlepšit naše fyzikální chápání elektrodynamického a mechanického spojení a vazeb mezi magnetosférou, ionosférou a atmosférou.

ZEMSKÁ SONDÁŽNÍ TOMOGRAFIE

Než se vypravím k ruskému *Datlovi*, musím se na chvíli zastavit a vysvětlit pár základních souvislostí. Pro dokončení vojenského výzkumu všech zemských systémů bylo nutné prozkoumat i samotnou pevnou zemskou hmotu. I v tomto případě se jedná o použití vlnové technologie. Poznotek, že uzavřené kapaliny nemohou přenášet příčné vlny (které geologové nazývají *S-vlny*) nebo seismické vlny (jako jsou

vlny vznikající při zemětřesení), zatímco pevné látky příčné vlny přenášet mohou, umožňuje geologům studovat zemské nitro.

Tyto seismické vlny zanechávají stín v místech, kde se nacházejí vrstvy s podzemní vodou či ložiska ropy a zemního plynu. Seismické vlny velkého zemětřesení zanechávají stínovou zónu na opačné straně Země, než je epicentrum zemětřesení, protože seismické vlny nemohou proniknout tekutým jádrem planety. Výbuchy dynamitu v menším měřítku a speciální mechanická zařízení vysílají seismické vlny do menších hloubek, a tím umožňují geologům měřit změny hustoty hornin a odhalovat místa výskytu ložisek plynu nebo ropy.

Podzemní atomové výbuchy vysílají energetické vlny do všech směrů a vytvářejí podélné vlny. Studium těchto podélných vln, které mohou proniknout kapalným jádrem Země, vědci zjistili, že uvnitř kapalného jádra se nachází další pevné jádro. Časování ozvěn těchto vln umožňuje poměrně přesně vypočítat velikost tohoto jádra.

Vnitřní i vnější jádro Země obsahuje velké množství železa. Fyzikové tomuto procesu příliš nerozumějí, ale díky rotaci planety a konvekčním pohybům magmatu vznikají v tekutém jádře elektrické proudy. Ty vytvářejí magnetické pole, které obklopuje Zemi. Víme také, že z nějakého důvodu se magnetické pole v pravidelných intervalech – přibližně jednou za milion let – obrací. Tyto zvraty přetrvávaly zhruba tisíc let. Magnetické pole Země interaguje s Van Allenovými pásy. Při těchto změnách magnetického pole dochází k výraznému snížení vnějšího ochranného pláště Země. To znamená, že vystavením zemského povrchu záření ze Slunce a vesmíru se magnetické pole výrazně zvyšuje.

Někteří vědci mají podezření, že v těchto dobách se evoluční změny druhů urychlily v důsledku mutací vyvolaných zářením. Magnetické pole Slunce se také každých jedenáct let obrátí, což způsobí zvýšení sluneční aktivity a sluneční skvrny.

Složitě interakce magnetických polí v naší sluneční soustavě jsou jen málo známé. Můžeme ale předpokládat, že s těmito dynamickými

změnami souvisí celá řada jevů. Protože nevíme, co tyto zásadní změny způsobuje, mohly by mít experimenty s magnetickým polem Země nepředvídané účinky.

Přestože v roce 1963 došlo k částečnému zákazu jaderných zkoušek v atmosféře, nebránilo to výzkumníkům provádět tyto výbuchy v podzemí. Sověti například provedli sérii podzemních jaderných testů rozmístěných v pečlivě zvolených intervalech podél pohoří Ural. Podařilo se jim úspěšně zmapovat všechny podzemní struktury na jejich geografickém území, včetně ložisek ropy a zemního plynu.

Existuje ovšem také souvislost mezi experimenty nad povrchem Země a pod ním. Ionosférické ohříváče, jako je HAARP, generují extrémně nízké vlny, které se od ionosféry odrážejí zpět k Zemi. Tyto paprsky lze přenášet skrze Zemi metodou zvanou hluboká zemská tomografie. Lze předpokládat, že toto záření bude pulzující. Tyto pulzující vlny lze využít k podpoře mechanických účinků, tedy vibrací, na velké vzdálenosti přes Zemi.

RUSKÝ DATEL A MANIPULACE MYSLI

Sověti vyvíjeli současně s Američany vlastní programy založené na Teslových výzkumech. Jejich projekt dostal přezdívku „datel“ (v angličtině *woodpecker*). To kvůli podobnosti slyšitelných zvuků z radio-přijímače s klepáním, které vydává datel, když ťuká na kmen stromu. Není známo, zda byly pulzní signály generovány Sověty záměrně, nebo zda se jednalo o vedlejší účinky jejich ionosférických aktivit. Nikola Tesla měl za to, že elektromagnetické síly lze využít k vyvolání takových jevů, jako je zemětřesení. Předpokládá se, že sovětský *Datel* by mohl být současnou podobou Teslova zvětšovacího vysílače, který byl poprvé vyzkoušen 11. července 1935. Opět mám k dispozici dobové archivní materiály a články. Titulek v *New York American* z 11. července 1935 tehdy zněl *Zemětřesení řízené Teslou*. V článku se uvádělo, že Tesla úspěšně mechanizoval zemětřesení:

„Rytmické vibrace procházejí zemí téměř beze ztrát energie. Tyto mechanické účinky je možné přenášet na největší pozemské vzdálenosti a vytvářet tak nejrůznější jedinečné efekty. Tento vynález by mohl být použit ve válce s ničivými účinky.“

Sovětský Datel byl zapnut 4. července 1976, tedy v den dvoustého výročí vyhlášení americké nezávislosti. Tyto první experimenty s extrémně nízkými vlnami vedly k překvapivé spolupráci mezi Sověty a Amerikou. Podle deníku *New York Times* z 21. června 1977 dodala Amerika do Sovětského svazu čtyřicetitonový magnet, který byl v té době považován za největší na světě. Magnet byl doprovázen týmem amerických vědců. Údajně byl schopen generovat magnetické pole 250 tisíc krát silnější než magnetické pole Země a byl zkonstruován jako součást ještě výkonnějšího generátoru, používaného k zesílení výkonu sovětských vysílačů Datel.

OVlivňování činnosti mozku

Extrémně nízké vlny ve frekvenčním rozsahu 10 Hz mohou snadno procházet člověkem. Vzhledem k tomu, že se shodují s frekvencemi mozkových vln, existují obavy, že mohou narušit lidskou schopnost myslet samostatně.

Místa, kde se tyto extrémně nízké vlny generují, jako například v podmořském komunikačním centru pro Pacifickou oblast, jsou dnes zakázanými oblastmi, aby lidé nebyli neúmyslně vystaveni těmto vlnám. Takové vlny by ale mohly mít také zásadní dopad na migrační trasy ryb a volně žijících živočichů, kteří jsou při hledání své cesty závislí na nerušených energetických polích.

Ve vynikající knize Sheily Ostranderové a Lynn Schroederové se uvádí, že Sověti experimentovali s pulzními vlnami ve frekvenčním rozsahu 10 Hz. To je frekvenční rozsah, který se obvykle zjišťuje u lidské mozkové činnosti. Lidské mozkové vlny se obvykle pohybují mezi 4 a 35 Hz. Dětské mozkové vlny mají obvykle nižší frekvence, v roz-

mezi 4 až 7 Hz. Mozkové vlny dospělého člověka v reflexním nebo meditativním stavu se pohybují v rozmezí 8 až 12 Hz. Mozkové vlny bdělého a pozorného dospělého člověka, například vás, kteří teď čtete tuto knihu, se pohybují v rozmezí 13 až 35 Hz. Tyto pulzní vlny byly naměřeny po celém světě.

Projekty na ovlivňování mysli jsou zdokumentovány v mnoha patentech. Ovšem skutečnost, že lidský mozek pracuje na určitých frekvencích, skýtá obrovský potenciál. Extrémně nízké vlny jsou v rozsahu Schumannovy frekvence. To je rezonanční frekvence Země a také lidského mozku. Proto by mohlo být možné manipulovat s živými bytostmi.

Dnes je možno na tuto Schumannovu frekvenci modulovat určité informace, a tím superponovat a ovlivňovat elektrické mozkové vlny člověka. To by technicky umožnilo provádět cílenou manipulaci s vědomím prostřednictvím HAARP a podobných zařízení. Je snadné si představit, jaké budou následky, pokud tyto nové metody a nové zbraně budou fungovat. Manipulací s vědomím lze celé národy nasměrovat tím či oním směrem.

ZEMĚTŘESENÍ A ZÁPLAVY

Povězme si něco o tom, jaké jsou důsledky ovlivňování počasí nebo uměle vyvolaných zemětřesení. Kromě toho nejsou dosud známy další účinky hlubinné tomografie Země, o které byla řeč výše. Jistě mají schopnost vyvolat poruchy sopek a tektonických desek, které pak mají rovněž vliv na počasí.

Je například známo, že zemětřesení interagují s ionosférou. Je to klíč ke geofyzikální válce? Díky hlubinné tomografii Země se mohou detekovat nestability v zemské kůře konkrétní oblasti. Stačilo by pak jenom vyslat nízké pulzní vlny do této oblasti zemské kůry, aby se uvolnil obrovský faktor energie. Stačilo by jen relativně malé množství energie vyslané do určité oblasti zemské kůry přes ionosférické zra-

dlo, ionosférickou čočku. Prostředí Země má hluboké souvislosti mezi atmosférou, vzduchem, vodou a zemskou kůrou. Je to jeden velký organismus.

Uvedu několik příkladů. Zemětřesení v čínském Tchang-šanu dne 28. července 1976, při kterém zahynulo 650 tisíc lidí, předcházela záře ve vzduchu, kterou údajně způsobilo sovětské zařízení na ohřev ionosféry. Téměř o rok později, 5. června 1977, deník *New York Times* informoval o velkém zemětřesení, které zničilo Tchang-šan a zabilo přes 650 tisíc lidí:

„Bezprostředně před prvním otřesem ve 3:42 místního času se obloha rozzářila, jako by byl den. Pestrobarevná světla, převážně bílá a červená, byla vidět až zpoza hranic 321 km. Na mnoha stromech byly listy zcela spálené, mladé rostliny zeleniny byly na jedné straně opálené, jako by je zasáhla ohnivá koule.“

Posudme sami, zda to, co bylo popsáno v oficiálním deníku, jsou běžné normální jevy. Dne 23. září 1977 přinesl deník *Washington Post* zprávu o podivné světelné kouli podobné hvězdě, která byla pozorovaná nad Petrozavodskem v Karélii. Připomínala medúzu, když vysílala světelné stopy dolů na město.

Podobný světelný jev byl zaznamenán nad americkým středozápadem 23. září 1993 v době, kdy tu byly ničivé záplavy. Současně byl hlášen úder blesku z vrcholu mraku směrem vzhůru do atmosféry. Byl rozpoznán jako nový geofyzikální jev. Ve skutečnosti šlo o plazmové efekty, které vyvolaly ohříváče ionosféry. Dne 24. září 1993 přinesl deník *Kansas City Star* zprávu, že výzkumný tým z *Geofyzikálního institutu* Aljašské univerzity, který se podílel na práci stran HAARP, zaznamenal během letních záplav na středozápadě záhadné světelné záblesky, které vystřelovaly do horních vrstev atmosféry z nejvyšších míst bouřkových mraků. K tomuto pozorování došlo v době, kdy oblast zasáhla obrovská stojatá vlna. Dlouho působící systém blokování počasí generovaný kombinací extrémně nízkých vln z ruského Datla a velmi nízkých vln z amerických věží GWEN. Noviny uvedly, že

tyto záhadné světelné záblesky připomínají medúzy. Nejjasnější jsou nahoře, obvykle asi čtyřicet mil vysoko, takže nahoře je pomyslné tělo medúzy a dole visí její pomyslná chapadla. Další informace o podivných světelných záblescích při záplavách na středozápadě v roce 1993 se objevily také v článku v časopise *Science* z 27. května 1994.

Vraťme se ale od záplav k zemětřesením. Dne 12. září 1989 zaznamenaly magnetometry v Corralitos poblíž Montereyského zálivu v Kalifornii neobvyklé, extrémně nízké, frekvence v rozmezí 0,01 Hz až 10 Hz. Jedná se o nejnižší frekvenční rozsah extrémně nízkých vln. Intenzita vlny se zvýšila na třicetinasobek původní intenzity a nakonec 5. října 1989 opadla. Dne 17. října se kolem 14. hodiny místního času náhle objevily znovu, a to s takovou intenzitou signálu, že přesáhl škálu měření. O tři hodiny později došlo k zemětřesení v San Franciscu v síle 7,1 richterovy škály, které zabilo šedesát lidí a tři tisíce osm set dalších zranilo.

Dne 29. března 1992 noviny *Washington Times* oznámily, že satelity a pozemní senzory zaznamenaly záhadné rádiové vlny nebo související elektrickou a magnetickou aktivitu, které předcházely velkým zemětřesením v jižní Kalifornii v letech 1986 až 1987, v Arménii v roce 1988 a v Japonsku a severní Kalifornii v roce 1989. Dalšímu zemětřesení ze dne 17. ledna 1994 v Los Angeles předcházely neobvyklé rádiové vlny a dva sonické zvukové třesky.

Tyto podivné náhody nebyly nikdy plně vysvětleny. Jsou to mimochodem typické příznaky sovětského používání Teslových zbraní. I některá nedávná zemětřesení se velmi lišila od takzvaných typických zemětřesení. Obvykle se zemětřesení vyskytují v hloubce dvacet až pětadvacet kilometrů pod hladinou moře. Ničivé zemětřesení v Bolívii z 8. června 1994 se ale odehrálo v hloubce šesti set kilometrů pod hladinou moře. O deset dní později, 18. června 1994, přinesl časopis *Science News* zprávu o tomto zemětřesení o síle 8,2 stupně, které otráslo planetou tak silně, že vibrovala jako zvon. Toto zemětřesení

bylo cítit ve většině Severní Ameriky, dokonce až v Seattlu, což je pro geofyziky záhadou.

Zatímco zemětřesení se na Zemi vyskytovala vždy v pravidelných intervalech, v posledních letech se jejich počet zvýšil. Zdá se ale velmi pravděpodobné, že některá z těchto zemětřesení jsou důsledkem lidské činnosti a nikoliv přírodních sil. Předseda podvýboru amerického senátu Claiborne Pell na slyšení tohoto podvýboru prohlásil už v roce 1975:

„Potřebujeme v této věci dohodu hned, než světoví vojenští vůdci začnou řídit bouře, manipulovat s klimatem a vyvolávat zemětřesení proti svým nepřítelům.“

Považme, že jde o oficiální prohlášení amerického senátora už v roce 1975. Na tiskové konferenci 28. dubna 1997 odpověděl zase americký ministr obrany William Cohen na otázku o nových hrozbách ze strany teroristických organizací: *„Jiné teroristické organizace se zabývají druhem ekologického terorismu. Mění klima, vyvolávají zemětřesení a aktivitu sopek, a to na dálku pomocí elektromagnetických vln.“*

Uvědomme si, že armáda má ve zvyku obviňovat ostatní z toho, že mají schopnosti, které ona už má dávno. A ještě uvažme, že toto prohlásil americký ministr obrany už v roce 1997 na oficiální tiskové konferenci – vyvolávání zemětřesení a výbuchů sopek na dálku pomocí elektromagnetických vln.

Právě v tomto roce (1997) vystoupil i otec vodíkové bomby Edward Teller na přednášce s tím, že geoinženýrství je nejlevnějším způsobem řešení ekologické krize. O dva roky dříve se začaly realizovat projekty ohřevu ionosféry systémem HAARP na Aljašce. Stačí, když si události řadíme chronologicky podle časové osy. Když americký ministr obrany hovořil o vyvolávání zemětřesení a sopek na dálku pomocí elektromagnetických vln, a to už v roce 1997, jak daleko musejí být armády dnes, o více jak čtvrt století později?

Experimenty s geoinženýrstvím se začaly realizovat už v padesátých letech minulého století. Hlubinná tomografie Země se zdá být

zásadní součástí vojenského cíle ovládat a manipulovat s přírodními procesy na Zemi. Je zřejmé, že interakce mezi Zemí a ionosférou, ke které dochází při generování extrémně nízkých vln, může mít ještě pří-
mější účinky na počasí.

ZÁVĚR: PŘIROZENÁ ROVNOVÁHA

Každou přirozenou rovnováhu určují dva protichůdné faktory a jakýsi spouštěč pro každý z těchto dvou faktorů. Například při příliš nízké hladině cukru v krvi se hladina cukru v krvi zvyšuje vlivem adrenalinu na játra, která uvolňují uložený cukr. Když je ale hladina cukru v krvi příliš vysoká, je opět snížena inzulinem, který je vylučován ze slinivky břišní. Jedná se o fyziologické mechanismy, které rozpoznají příliš vysokou, nebo naopak příliš nízkou hladinu cukru v krvi a spustí příslušná nápravná opatření.

V našem optimálně nastaveném zemském systému se nezdá vyskytují takovéto protichůdné a přesto se doplňující mechanismy. Příkladem jsou růstové cykly v mírném podnebí. V létě je míra pohlcování oxidu uhličitého z atmosféry rostlinami nebo jejich listy nejvyšší. To vede k mírnému ochlazení klimatu. Naopak v zimě už zelené listy nebo olistění chybí. Rostliny jsou v jakémsi klidovém stavu, což vede ke zvýšené akumulaci oxidu uhličitého, který způsobuje mírné oteplování klimatu. Lidé se o tento blahodárný přírodní cyklus nestarají a místo toho přirozený koloběh ignorují a zasahují do něj stále brutálněji geoinženýrstvím. To rozkolísá a rozkymácí tento megastroj, toto dynamo planety a obalu ochranné atmosféry. Tento megastroj byl přitom vyladěn za miliony let, kdy si utvořil tyto pravidelné samočisticí mechanismy.

Vedle toho všeho do toho člověk zasahuje i jinými způsoby. Například budujeme betonové džungle, které vedly ke vzniku městských tepelných ostrovů. Mohl bych zmínit mnoho katastrof způsobených zavlečením exotických druhů do míst, kde se přirozeně nevyskytují.

Úniky hnojiv do oceánů vedly ve světových oceánech ke vzniku rozsáhlých mrtvých zón.

Ovšem základem toho všeho jsou armády. Dnes se zdá, že je skutečně možné ovládat průběh tryskového proudění *stream jetů* ve výšce zhruba deset kilometrů nad zemí. Tím je možné ovlivňovat hranici mezi teplým a studeným vzduchem v geografických oblastech nebo manipulovat s velkými řekami vodní páry, které přenášejí déšť z tropů do teplotních oblastí a vyvolávají sucha, nebo záplavy. Přirozeně se vyskytující nestability počasí, jako jsou monzuny, tropické cyklóny, tornáda apod., mohou být zesíleny přidáním energie. Vstřikováním ropy do tektonických zlomů nebo umělé vytváření otřesů země pomocí elektromagnetických pulzů může vyvolat zemětřesení.

Současné armády a futuristický způsob válčení definuje základní úvaha. Jediným způsobem, jak se vyrovnat s hrozbou možné války a s možným zničením našich velkých měst a naší vyspělé kultury, je vyvíjet stále strašnější zbraně. Chybnost tohoto způsobu myšlení vidí i dítě. Vytváří stále nebezpečnější eskalaci zbrojních technologií a stále horší paranoii ohledně nepřítele. Je ovšem stále pravděpodobnější, že tyto zbraně zničí Zemi, naši matku, která je zdrojem života, kterou všichni chceme udržet zdravou a kterou všichni potřebujeme. Takzvané geoinženýrství se tak stává novou válečnou zbraní.

Obecně se jedná o opatření, která mají Zemi jako celek dostat do technologických kleští a která mají svůj původ ve vojenství. I v této oblasti už šla OSN příkladem, když koncem roku 2010 vyhlásila v japonské Nagoji moratorium na geoinženýrství. Ani tady se nevede veřejná diskuse, ačkoli geoinženýrská opatření už dávno začala platit. Proč není otázka geoinženýrství široce diskutována na mainstreamu, když dokonce OSN vyhlásila moratorium na geoinženýrství před více než deseti lety? Je toto normální svobodný svět?

Planeta Země je dnes mnohem zranitelnější vůči vnějším astronomickým vlivům. V současné době výkonné vysílače ruší přirozené magnetické pole Země a překrývají ho nebo maskují. Poprvé v historii

lidstva narušují umělé extrémně nízké a velmi nízké vibrace vnitřní a vnější elektromagnetické systémy Země, které pomáhají udržovat rotaci, rovnováhu a stabilitu planety. To neznamená, že vojenské experimenty jsou příčinou všech atmosférických jevů. Tvrdím jen, že je obtížné v každém jednotlivém případě odlišit vojenské experimenty se Zemí od skutečných meteorologických jevů na Zemi!

Nárůst výskytu nepříznivých povětrnostních jevů je zřejmý každému. Snaží se nás Matka Země varovat? Nebo je za změnu klimatu zodpovědná pouze občanská ekonomika? Myslím, že to není ten druhý případ. Ukázalo se, že mnoho faktů nelze jednoduše smést ze stolu obviněním, že jsou produktem falešných konspiračních teorií. Konečně musí začít veřejná debata.

Armáda se po přírodě a zejména mikro-přírodě (atomové, genetické a nanotechnologické) dnes snaží dostat pod svou kontrolu i makropřírodu, tedy planetu jako celek. To znamená, že z planety chtějí udělat jakýsi megastroj, který bude poslouchat jejich příkazy. A kvůli této pýše, tedy kvůli dosažení světovlády nad technicky přeměněnou planetou, riskují, že zničí život na Zemi. Dokonce život samotný, a to zcela vědomě! Nejsou to nic než psychopaté, zločinci, černí mágové a alchymisté. Vojenští alchymisté, kteří si myslí, že mohou skutečně vytvořit nové nebe a novou zemi tím, že je rozloží a znovu složí do vyšší entity. Chtějí být jako biblický Bůh a uskutečnit apokalypsu?

Je zřejmé, že vedeme boj o to, zda chceme žít na této krásné Zemi a těšit se z klidné budoucnosti, nebo zda ji chceme zničit a žít v umělém, člověkem vytvořeném robotickém světě. Musíme se v naší společnosti chovat v souladu se *Smlouvou o lidských právech* a *Chartou Země*. Zlikvidovat naše zbraně, jako jsou raketové arzenály, jaderné a vodíkové bomby a chemické a biologické zbraně. V případě použití takových zbraní nenávratně kontaminujeme naši atmosféru, naši vodu nebo naši půdu. Musíme vypnout HAARP a *Datel* a využít Teslovy technologie ke zlepšení života a zdraví namísto války a smrti. Je mi jedno, že to zní jakkoli pateticky. My, obyvatelé planety Země, musíme našim

národům stanovit nový úkol, a tím je snaha žít ve vzájemné harmonii, aby se naše Matka Země mohla zotavit a aby byly zachovány základy naší budoucnosti.

Země se už stala výzkumnou obětí militarismu. Je načase označit geoinženýrství za zločin proti životu jako takovému. Je třeba kriticky posoudit brutální manchesterský kapitalismus. Tento manchesterský kapitalismus už přes dvě stě let vyžaduje nadměrnou vojenskou sílu k zajištění chamtivého hromadění přírodního bohatství úzké skupiny globální mocenské kliky. My lidé nesmíme dávat veřejné požehnání těmto geoválečníkům, aby způsobili na celé planetě ještě větší škody. To požehnání jim ale dáváme jen tím, že o tom mlčíme. Je proto potřebné tyto informace dostat mezi širokou veřejnost. Každý můžeme do geoinženýrského požáru chrstnout svou pomyslnou konev s vodou. Pokud našich konví bude dost, máme jako většina populace šanci uhasit mikromenšinu globálních psychopatů, kteří naši planetu militarizují a privatizují pro své potřeby. Berou si jako zástavu svých zisků nejen nemovitosti a pozemky, nejen nás jako živé bytosti, dobývají rentu z našeho těla vybičovaným strachem z vakcín, ale berou si jako zástavu dokonce už i počasí. Počasí jako zbraň. Naše planeta jako rukojmí této globální mocenské kliky psychopatů. Planeta jako zástava pro kontrolu jejich moci. Planeta jako zbraň...

4 |

HAARP

V předchozích kapitolách jsme se široce věnovali tématice geoinženýrství. Kapitoly postupují po schodišti důležitosti od zdola nahoru. Jakýsi úvodník představuje kapitola *Poručíme větru dešti*. Ta tvoří základní objem vědomostí a znalostí, které bychom o geoinženýrství měli znát. Druhá kapitola je pro lehce a středně pokročilé – *Kdo vlastní počasí*. Třetí kapitola – *Planeta jako zbraň* – byla pro středně a více pokročilé.

V následující kapitole se nebudeme věnovat počasí jako takovému, ale jednomu konkrétnímu zařízení, o kterém už byla několikrát řeč. Zařízení, o kterém panuje mnoho mýtů a báchorek. Tyto kontaminace polopravd jsou toxické a zpravodajské služby jimi infikují veřejný prostor, aby znevěrohodněly veškerá seriózní pátrání. Vytvořená znevěrohodněná tabu pak každý raději obloukem obchází, aby nebyl označen za konspirátora, a to přesto, že existují oficiální zdroje – ovšem schované hluboko v literatuře nebo na zadních stránkách interneto-

vých vyhledávačů. Člověk musí vědět, kam sáhnout a kde hledat. Dokumenty a materiály, které jsem nashromáždil, se týkají zařízení v odlehklých lesích na americké Aljašce, známého jako HAARP.

Jak jsem už uvedl v předchozích kapitolách, současná technologie je na takové úrovni, kterou si mnozí z nás nedovedeme představit. Běžná lidská mentalita reaguje na něco, čemu nerozumí, kategorickým odmítáním. Je to běžný střet s realitou. Něco, co neznáme, o čem jsme ještě nikdy neslyšeli, máme tendenci odmítat jako nesmysl. Prosím, vyvarujme se kategorické ignorace, protože jinak nebudeme mít šanci seznámit se se současnou technologií.

Ohledně geoinženýrství – a speciálně kolem zařízení HAARP – je důležité postupovat podle oficiálních dokumentů. Můžeme vyvozovat přímé závěry realizace provedení, ale musíme respektovat výchozí dokumenty a materiály. Vzpomínáte si na *Hvězdné války* za prezidentské éry Ronalda Reagana? Koncept, který měl přesunout dějiště války do vesmíru? V roce 1995 se o financování *Hvězdných válek* hovořilo jako o mrtvé záležitosti, když americký Kongres zamítl jejich plné financování. *Hvězdné války* ale neskončily, jak se to stává u mnoha nepopulárních programů. Jen dostaly nové názvy. Příběh HAARP a s ním související technologie je součástí skládačky revoluce ve vojenských záležitostech, o kterou usiluje americká vláda, ale je to jen malá část.

VŠE ZAČÍNÁ U TESLY

přelom 19. a 20. století

Nikola Tesla byl elektrickým géniem srbského původu, který revolučním způsobem reformoval vědu. Je proto zvláštní, že běžné učebnice takovou historickou osobnost z větší části ignorují. Když ale pohlédneme na všechny jeho vynálezy, jeho vymazání z historie už tak zvláštní není. Tesla pohlížel na energii jako na jemnou, mocnou, ale málo známou dynamickou sílu.

Tato energie se nachází v atmosféře a téměř všude. Řada experimentů prokázala, že dynamická nehmotná energie existuje ve všech živých formách. Živí lidé, zvířata, rostliny, a dokonce i atmosféra vyzařují určitý druh jemné elektřiny. Říká se tomu *aura*, někdy také bioenergetické pole. Všichni máme kolem sebe své bioenergetické pole, které narušují a destrukují různé vnější vlivy. Mohou to ale být i vnitřní vlivy, jako naše psychika, stres, úzkost, frustrace. Tím se snižuje naše zdravé jádro bioenergetického pole. Jsou to jemné elektrické impulsy, které obtékají lidským tělem a které vytvářejí určité prvky energie.

I naše myšlenky v sobě nesou základ energie, stejně jako povely k našim končetinám. Zvedni ruku, pohni nohou. Naše lidské tělo můžeme vnímat jako energetické dynamo. K udržení základních fyziologických funkcí našeho těla je potřebné určité množství energie. To je označováno jako základní látková výměna neboli bazální metabolismus. K odhadu tohoto bazálního metabolismu se používají empirické rovnice Harrise a Benedicta. Například pro pětadvacetiletého muže s tělesnou hmotností sedmdesát kilogramů a výškou sto osmdesát centimetrů je bazální metabolismus 1.760 kilokalorií za den. To odpovídá průměrnému výkonu 85 W, takže něco jako velká žárovka.

Samozřejmě, že v našem lidském těle energie kolísá během dne. Záleží na činnosti, jakou člověk zrovna provádí. Namáhavé běhání, nebo čtení knihy. Ale v průměru je energie našeho těla v rámci bazálního metabolismu kolem 80 W. Naše tělo je tedy něco jako energetické dynamo. Jde o elektrické impulsy našeho bioenergetického pole, naší aury.

Někteří citliví jedinci dokážou tuto jemnou auru zachytit a vnímat. Dokážou vnímat energii, která protéká naším tělem. Jde o unikátní frekvenční rezonanci našeho těla. Každý má tuto frekvenční rezonanci jedinečnou, podobně třeba jako je jedinečná naše oční duhovka nebo otisk prstu. Ještě ale nejsou vynalezeny měřicí přístroje, které by takovouto energii dokázaly měřit.

Hrubá forma elektřiny používaná v současných technologiích dráždí prvotní formu jemné energie ve vzduchu. Nikola Tesla vnímal energii tímto způsobem, tedy v rozporu s konvenční oficiální vědou. To mu také otvíralo brány k netušeným možnostem. Tesla si v 19. století nechal patentovat systém střídavého proudu, který se dnes používá k výrobě a odesílání elektrické energie. Střetl se totiž s Thomasem Edisonem, který naopak prosazoval energii stejnosměrnou. Teslův systém střídavého proudu však byl lepší, protože střídavá elektřina může při vysokém napětí cestovat po elektrickém vedení stovky kilometrů, zatímco drát přenášející stejnosměrný proud by nedokázal rozsvítit žárovky pouhý kilometr od elektrárny. Kupodivu to byl ale právě Edison, kdo byl v amerických učebnicích dějepisu oslavován.

Střídavým proudem ale Teslova genialita neskončila. Než v roce 1943 zemřel, objevil další radikální vynálezy. Zřejmě více, než si magnáti z počátku dvacátého století přáli. Tesla příliš předběhl svou dobu, než aby byl vyslyšen. Například v roce 1911 popsál, jak by mohl fungovat radar. Jak víme, radar se začal používat až během druhé světové války. V roce 1917 Tesla nabídl svůj vynález zbraně s částicovým parskem americkému ministerstvu války. Z válečného úřadu se mu vysmáli. Opět byl příliš napřed, než aby mu někdo věřil.

Někdy jsou to těžko uvěřitelné příběhy. Existovala například legenda, že Tesla vynalezl přijímač vesmírné energie, a při demonstraci přijímače poháněl automobil *Pierce-Arrow*. Nikola Tesla také při svých pokusech s bezdrátovou energií poblíž Colorado Springs v roce 1899 vytvořil třicetivteřinový kulový blesk o velikosti golfového míčku.

Proč by si ale někdo chtěl hrát s bleskem v jakékoli podobě? Kulový blesk by mohl skrývat tajemství termionukleární fúze, a nakonec i levné energie. Nikola Tesla už před přelomem století skutečně tvrdil, že dokáže posílat elektrickou energii bez drátů. Představoval si, jak lidé po celém světě zapichují tyče do země, aby tuto energii získali zdarma. K posílání energie lidem se ale nedostal. Tesla totiž prováděl experimenty na věži v Long Islandu v New Yorku. Tato věž měla sloužit

k posílání energie kolem Země. Poté, co Tesla přiznal finančníkovi J. P. Morganovi, že experimentální věž na Long Islandu měla skutečně sloužit k posílání energie i zpráv, jeho veřejná kariéra skončila. Přestože nadále vynalézal a učil se, byl vyřazen ze záře reflektorů. Korporátní magnáti, kteří měli zájem na vytváření monopolů a měření elektrické energie, ho zařadili na černou listinu.

Možná bylo pro naši planetu štěstím, že tato věž na Long Islandu nebyla nikdy dokončena. Ať už by posílali elektrickou energii vzduchem, nebo přes Zemi, tyto experimentátory by si s naší planetou zahrávali ve velkém měřítku. Mohli způsobit energetickou katastrofu. Tyto vlny mohly rezonovat s konstrukční ocelí budov, které se mohly začít hroutit jako domečky z karet. Mohly dokonce rozvibrovat celou planetu těmito pravidelnými energetickými pulsy, a třeba ji i vychýlit ze své oběžné dráhy.

Samotná planeta Země je elektrický motor. Když by se motor rozběhl, zvýšil by rychlost otáček. Nakonec by Země ze zvýšeného odstředivého napětí explodovala. To není tak fantaskní a nepatřičné, jak se to může na první pohled zdát. Hned to vysvětlím.

Projekt HAARP z Teslových vynálezů přímo vychází. Je na nich postaven. To se týká zejména experimentů s mechanickou vibrací. Tuto rezonanci je totiž možné použít na celou planetu. Země vibruje podobně, jako když zahrajeme tón na hudební nástroj. Pokud například někdo udeří do klavírní klávesy stejné výšky, jako struna na houslích poblíž, struna se rozvibruje. Výška tónu vychází z toho, kolikrát za vteřinu se zvuk rozkmitá. Podobně má rezonanční frekvenci i Země. Pokud do ní elektrické kmitání buší určitou rychlostí po dostatečně dlouhou dobu, může i malý periodický příkon narůst do velké vibrace.

Mohly by být Teslovy poznatky o rezonanci skutečně využity pro pokročilé technologie? V kapitole *Planeta jako zbraň* jsme hovořili o Teslově oscilátoru zemětřesení. Tento oscilátor buší do země a působí na ni rytmickými vibracemi určitých kontrolovatelných frekvencí. Zvukové vibrace se odrážejí sem a tam v odrazu, který vytváří pře-

kryvy stojatých vln neboli uzly. Ty fungují jako čočky pro šíření vln, které nastolují rezonanční stav.

Zase to slovo – *rezonance*. Představme si dítě, které tlačí většího kamaráda na houpačce. Správně načasovaná malá strčení postupně zvětšují vzdálenost, kterou houpačka urazí. Dítě pokaždé strčí velkého kamaráda stejně silně. Houpačka se ale kymácí stále víc. Jinými slovy, malé vstupy v pravidelných intervalech mohou vyvolat velké účinky.

Ukázalo se, že rezonance je důležitý pojem, který používají lidé, kteří se snaží zkrotit oblohu, a přitom nechtěně zasahují do našeho počasí, zdraví a mysli. Rezonance ale není jediná.

Teslova práce s částicovými paprsky se vyvinula z jeho průkopnických experimentů s rentgenovým zářením, a také z jeho nápadu osvětlit oblohu svým zvětšovací vysílačem pomocí vyzařování elektrické energie do stratosféry. To je úroveň atmosféry nad mraky, která sahá až do výšky padesát kilometrů nad zemí. Těžko si dokážeme představit, že je možné zacházet s horními vrstvami atmosféry, jako by to byly pouhé plyny v obří zářivce.

Když si přečteme seznam vojenského využití mnoha Teslových vynálezů, dojde nám, na čem technologie projektu HAARP vlastně stojí. Teslovy experimenty s rezonancí, tedy zemětřesení. Světové radary. Zbraně s částicovými paprsky. Manipulace s mozkovými vlnami. Jeden nebo více zvětšovacích vysílačů by teoreticky mohlo posílat ničivé impulsy skrze Zemi na libovolné místo. Například dobře umístěný otřes o síle mnoha milionů wattů by teoreticky mohl zničit komunikační síť jakéhokoli velkého města. Zbraně využívající částicové paprsky byly natolik vysokým tajemstvím, že dokonce sám americký prezident Jimmy Carter byl byrokracií CIA a *Obranné zpravodajské služby* odstříhnut od zpráv o zásadním technickém vývoji.

Teslovo díle a dokumenty o něm jsou systematicky skrývány před veřejností, aby byla chráněna stopa této přísně tajné práce, která se v osmdesátých letech stala známou jako projekt *Hvězdných válek*. V devadesátých letech byly Teslovy experimenty přetvořeny do pro-

jektu HAARP. Tesla nakonec v roce 1943 zemřel v chudobě. Jak už víme, projekt HAARP ale na jeho experimentech stojí. Frederic Jueneman v roce 1974 prohlásil:

„Jestliže Teslovy rezonanční efekty dokáží ovládat obrovské energie nepatrnými spouštěcími signály, pak s božskou arogancí možná jednou ještě budeme řídit hvězdy v jejich dráze.“

TESLA A ARCHIVNÍ MATERIÁLY 1915–1940

Nikola Tesla tvrdil, že měl klíč k vytvoření štítu v horních vrstvách atmosféry, který by zničil každé přilétající letadlo. Když se podíváme do archivních dobových materiálů, zjistíme, že se o tom široce psalo dokonce v mainstreamu. *New York Times* o tom přinesly zprávu 8. prosince 1915:

„Nikola Tesla, vynálezce, podal patentové přihlášky na základní části stroje, jehož možnosti testují představitivost laika a slibují obdobu Thorova vystřelování blesků z oblohy k potrestání těch, kteří rozhněvali bohy (...) Stačí říci, že vynález proletí vesmírem rychlostí 300 mil za sekundu, loď bez člověka, bez hnacího motoru nebo křídel, vyslaná pomocí elektřiny na libovolné místo na zeměkouli na své pouti zkázy, pokud si zkázu přeje její manipulátor uskutečnit.“

Článek pokračuje dál, ale je zbytečné ho citovat celý. Další článek vyšel také v *New York Times*, a to 22. září 1940:

„Nikola Tesla, jeden ze skutečně velkých vynálezců, který 10. července oslavil osmdesáté narozeniny, sdělil pisateli, že je připraven prozradit americké vládě tajemství své telesíly (anglicky teleforce, pozn. autora), s jejíž pomocí by se prý daly roztavit motory letadel na vzdálenost 250 mil, takže by se kolem země vybuodovala neviditelná čínská obranná zeď. Tato telesíla, jak řekl, je založena na zcela novém fyzikálním principu, o němž nikdo nikdy nesnil, odlišném od principu obsaženém v jeho vynálezech týkajících se přenosu elektrické energie

na dálku, na něž získal řadu základních patentů. Tento nový typ síly, řekl pan Tesla, by působil prostřednictvím paprsku o průměru jedné stamiliontiny čtverečního centimetru. Mohl by být generován ze speciálního zařízení, které by nestálo více než dva miliony dolarů, a jehož výstavba by trvala jen asi tři měsíce.“

Opět netřeba citovat celý článek. O Teslových vynálezech byly publikovány mainstreamové články. Sovětská a americká armáda se těchto experimentů chopila. Stejně jako existují zdokumentované patenty na ovládání mysli, existují také patenty pro manipulaci s počasím.

Patent číslo 4.686.605, vydaný 11. srpna 1987, je jedním z nich. Nechal si ho patentovat známý Bernard Eastlund. Jde o patent s názvem *Způsob a zařízení pro změnu oblasti zemské atmosféry, ionosféry a magnetosféry*. V patentu se například uvádí, že by tato technologie mohla manipulovat s globálními systémy počasí. Je to jeden ze tří souvisejících patentů, ze kterých byl jeden koncem osmdesátých let zablokován na základě nařízení národní bezpečnosti amerického námořnictva. Sověti zřejmě testovali účinky systémem *Datel* v sedmdesátých a osmdesátých letech. Američané nakonec vyvinuli podstatně výkonnější HAARP v letech devadesátých.

SOVĚTSKÝ DATEL: FREKVENCE PRO OVLÁDÁNÍ NÁLAD

70. a 80. léta 20. století

V kapitole *Planeta jako zbraň* jsem hovořil o sovětském programu zvaném *Woodpecker*, česky „Datel“. Sovětský svaz začal v sedmdesátých letech minulého století záhadně experimentovat s radiofrekvenčními signály, které vysílal směrem k Severní Americe.

Od konce roku 1976 začalo mnoho radioamatérů na svých radio-přijímačích zachytávat frekvenci 10 Hz. Byly to pravidelné cykly, úderů nebo pulsy za vteřinu. Tyto signály se začaly označovat jako „sovětský

datel“. Bylo to kvůli ostrému tukaní, které radioamatéři slyšeli z extrémně nízkofrekvenčních vln.

Někteří badatelé spekulovali o tom, že tento signál *Woodpecker* byl Teslovou zbraní pro ovládání mysli, protože tyto extrémně nízké vlny měly frekvenci, která rezonuje s neurony v lidském mozku. Vysílání projektu *Datel* mohlo být nosnou vlnou, která byla modulována – tedy měnila se amplituda, frekvence nebo fáze, aby přenášela skrytý účinek. Frekvenční rozsah kolem 10 Hz se obvykle zjišťuje u lidské mozkové činnosti. K ovládání mozku pomocí radiofrekvenčních vln se dostanu ve speciální podkapitole. Na toto téma je zdokumentována řada patentů a provádělo se v tomto směru mnoho vědeckých experimentů. Dodnes se přesně neví, k čemu vysílané pulsy na 10 Hz sovětského projektu *Datel* sloužily.

ZAČÁTEK HAARP

1993

Americký stát Aljaška produkuje asi dvaadvacet procent americké spotřeby ropy, má všech 33 strategických nerostných surovin v komerčním množství a představuje obrovské přírodní bohatství. Havaj je zase strategickým bodem pro celou tichomořskou přítomnost americké armády.

Aljaška a Havaj. Tyto dvě oblasti musely být podle odhadu vojenských plánovačů chráněny. V rámci *Strategické obranné iniciativy* Reaganovy administrativy byly vyvinuty lasery vyřazující satelity. Koncem roku 1997 byl proveden test s nižším než plným výkonem, který měl prokázat schopnost systému zasáhnout cíl. Demonstrace byla úspěšná.

Ovšem vedle toho se vyvíjel další výkonnější systém. Na *Aljašskou univerzitu* putovaly miliony dolarů, aby byla využita síla polární záře elektrické energie, která se trpytí na severní obloze. Z účelových prostředků byl mimo jiné financován také superpočítač na sever od polárního kruhu, aniž by byla *Aljašská univerzita* Fairbanks jmenována jako příjemce.

Na počátku projektu HAARP panovaly nejasnosti ohledně využití energie polární záře pro vojenské účely. V širším spektru se jedná o pokročilé zbraňové systémy. Američané začali vyvíjet nové integrální geofyzikální zbraně, které mohou ovlivňovat blízké zemské prostředí vysokofrekvenčními rádiovými vlnami. Význam tohoto kvalitativního skoku by se dal přirovnat k přechodu od meče ke střelným zbraním nebo od konvenčních zbraní ke zbraním jaderným.

Tento nový typ zbraní se od předchozích typů liší tím, že se blízké zemské prostředí stává zároveň objektem přímého působení a jeho součástí. Americká armáda nazývá tento systém zařízení HAARP. Je to zkratka pro *High Frequency Active Auroral Research Program*. Český „vysokofrekvenční aktivní polární záření“. Tento zářič se ale polární záře netýká. V rámci projektu *Censored* prestižní skupina novinářů vyhodnotila HAARP jako jednu z deseti nejpodceňovanějších zpráv roku 1994. HAARP se začal oficiálně odhalovat v září 1995. Proč se kolem HAARP našlapuje po špičkách a téměř se o něm nehovoří?

Pojďme tento deficit narovnat. HAARP je společným projektem amerického letectva a námořnictva se sídlem na Aljašce. Dne 3. listopadu 1993 oznámilo americké letectvo, že hlavním dodavatelem první fáze projektu HAARP je společnost *ARCO Power Technologies*. Tehdy byla dceřinou společností *Atlantic Richfield Oil Company*. Už jen to vyvolává značné podezření. *ARCO Power Technologies* měla prezidenta v Los Angeles a dvacet pět zaměstnanců ve Washingtonu. Její tržby dosahovaly pouhých pět milionů dolarů ročně. Jak mohla malá dceřiná společnost získat vojenskou zakázku na tak velký projekt?

Podle záznamu získala právo stavět projekt díky výjimkám v procesu zadávání armádních zakázek. Smlouva se společností na projekt HAARP byla více než pětikrát vyšší než její roční tržby. Dne 10. června 1994 koupil *ARCO Power Technologies* obří dodavatel obranných zařízení *E-Systems* z Dallasu v Texasu. Společnost *E-Systems* uváděla roční obrat 1,9 miliardy dolarů, měla 18.662 zaměstnanců a byla jedním z největších dodavatelů zpravodajských služeb v Americe. O společnos-

ti *E-Systems* tehdy napsal John Mintz ve *Washington Post* obsáhlý článek. Prozradil, že technologie společnosti *E-Systems* byly součástí centrálního nervového systému národní zpravodajské komunity.

Až 1,8 miliardy dolarů z celkové výše 2,1 miliardy obrátu bylo určeno na utajované projekty. Velká část projektů pocházela od *Národní bezpečnostní agentury* (NSA), *Ústřední zpravodajské služby* (CIA) a dalších zpravodajských organizací. Mnoho zaměstnanců společnosti byli pracovníci NSA, CIA a vojenští specialisté v důchodu. Podle článku ve *Washington Post* byli do společnosti přijímáni lidé s vysoce technickým vzděláním a historií práce ve vládních zpravodajských kruzích.

Například admirál námořnictva ve výslužbě William Raborn, ředitel CIA za vlády Lyndona Johnsona, po léta působil v představenstvu *E-Systems*. Článek ve *Washington Post* popsal společnost jako organizaci působící v černém světě, v oblasti natolik utajené, že zaměstnanci nesměli ze zákona o své práci nic říkat. Článek dále vykresloval obraz organizace, která prosperovala ze zakázek vypisovaných CIA, NSA a vojenskými zpravodajskými organizacemi.

Tato společnost tedy koupila korporaci, která budovala projekt HAARP na americké Aljašce. Můžeme si tedy vytvořit obrázek, jak utajený projekt HAARP byl a dodnes je. Jako třešničku na dortu si představme, že právě tato společnost *E-Systems* vyvinula technologii globálního polohového systému GPS, který všichni v mobilech nebo automobilech běžně používáme. Stejná společnost, která se spolupodílela na systému HAARP.

Tato společnost *E-Systems* se následně přejmenovala na *Advanced Power Technologies Incorporated*. Nakonec to byla korporace *Raytheon*, která koupila od *E-Systems*, respektive *Advanced Power Technologies*, kontrakt na HAARP. Bylo tedy jasné, že prvotní *ARCO Power Technologies* byla jen armádní zástěrkou. Víme, že *Raytheon* je armádní korporace s úzkým napojením na *Pentagon*. Projekt HAARP tak přešel do černého světa skrytých programů. Od převzetí *Raytheonem* se na-

cháží na dně moře korporátní struktury jedné z největších soukromých společností na světě.

Kromě nově získané zakázky na HAARP vyvinula společnost *E-Systems* řadu dalších technologií. Vyvinuli sdružené počítačové sítě zvané systémy EMASS. Tyto systémy dokážou uložit pět bilionů stran textu, hromadu souborů, která by sahala do výšky sto padesáti kilometrů. Jejich počítač dokáže třídit data rychlostí blesku a má využití v ropném průmyslu pro ukládání a třídění seismických informací. *E-systems* ovládá také zařízení pro dálkový průzkum Země, které je schopno mapovat podzemní útvary planety.

Tyto technologie spolu s projektem HAARP vytvořily neuvěřitelný technologický balík pro jeden z nejhlubších zbraňových systémů, jaký byl dosud vymyšlen. Spojení takových technologií vytváří možnost použití, o kterých se ve zpravodajských kruzích uvažuje jako o nezbytných pro konečné ovládnutí lidstva prostřednictvím nekrvavé války a manipulace s duševním fungováním. Společnost *E-Systems* nashromáždila obrovské kapacity pro nejtajnější organizace v zemi. Vedle toho získala kontrolu nad technologiemi HAARP. Dnes, když *Raytheon* ovládá tyto technologie nebo HAARP, může tato vojenská korporace rozvíjet i ty nejbizarnější nápady vojenských a zpravodajských komunit.

ELEKTROJET: STAVEBNÍ KÁMEN PRO HAARP

Nespočetné množství sluncí v jiných galaxiích nepřetržitě rozprašuje kosmické záření do všech směrů. Naše vlastní Slunce vyzařuje gama záření, rentgenové záření a kratší vlnové délky ultrafialového světla. Při dopadu na vnější vrstvy zemské atmosféry jsou tyto kosmické paprsky pohlcovány atomy, ale přitom jsou z nich vyráženy elektrony. V této výšce tak dochází k neustálému toku nebo proudění elektronů a atomy se mění na kladně nabitě ionty.

Tento proces dal ionosféře její název. Kladně nabitě ionty a záporné elektrony jsou nejhustší ve výškách osmdesát až čtyři sta kilometrů. Ionosféra začíná ve výšce asi třiceti kilometrů a sahá až do výšky asi tří set kilometrů a více. Tento přirozený elektricky nabitý štít kolem Země filtruje škodlivé vlnové délky slunečního záření. Chrání tak povrch Země před značným bombardováním.

Elektricky nabitě částice, které sluneční vítr unáší k Zemi, sledují magnetické siločáry Země. Po těchto cestách nejmenšího odporu se částice s vysokou energií hrnou k magnetickým pólům Země, stlačí se do proudu směřujícího k pólům, který se nazývá *elektrojet*, a jsou vyvrženy směrem k Zemi.

Tento *elektrojet* je pro nás velmi důležitý pojem, proto ho musím podrobně vysvětlit. V kapitole *Planeta jako zbraň* jsem přiblížil funkci elektrické řeky zvané elektrojet. Elektrojet protéká vrstvou atmosféry, zvané ionosféra. Pokud se nějaká mocnost naučí ovládat tuto elektrickou řeku, může tvrdě zasáhnout infrastrukturu protivníka. Ionosféra obsahuje tyto řeky dvě – a obě jsem velmi velké. Jsou tvořeny stejnosměrným elektrickým proudem. Pohybuje se v ionosféře ve výšce asi sto dvacet kilometrů, na severním a jižním pólu o něco níže.

Elektrojet pohybuje elektrickými částicemi po celé planetě. Jedná se tedy o zdroj elektrické energie, který zdaleka převyšuje vše na Zemi. To nabízí obrovský potenciál pro toho, kdo se ionosféru naučí ovládat. Ionosféra je vlastně obrovský přírodní generátor, který vyrábí – díky srážkám částic slunečního větru se zemským magnetickým polem – až 10 milionů megawattů elektrické energie.

Tyto elektrické proudy (zmíněné elektrojety) tečou v ionosféře a dosahují síly milionů ampérů. Když se elektrojet dotkne země, což se někdy stává během magnetických bouří, může ochromit telefonní kabely a rozvodné sítě.

Elektrojet, protékající nad celou planetou, je tedy cílem experimentů zařízení HAARP. To může z elektrojetu vytvořit vibrující umělou anténu pro vysílání elektromagnetického záření, které bude dopadat na ur-

čené místo na planetě. Americká armáda pak může rentgenovat zemi a komunikovat s ponorkami, jak vyplývá z dokumentu amerického letectva z 18. října 1993. S HAARP-em toho ale mohou dělat mnohem více. Nicméně toto je stěžejní k pochopení práce HAARP a tvoří to také stavební kámen výzkumů Nikoly Tesly, stejně jako jeho pokračovatele Bernarda Eastlunda.

ZÁKLADY: CO BYCHOM MĚLI VĚDĚT O HAARP

60.–90. léta 20. století

Ionosférické ohříváče nebyly v devadesátých letech ničím novým. Ionosférické ohříváče většinou provozovaly univerzity a výzkumné ústavy. *Stanfordský výzkumný institut* vyvinul většinu vysokofrekvenčních vysílacích programů za peníze od *Obranné agentury pro jadernou bezpečnost*. Průkopníkem experimentování s těmito poznatky byla ale *Pensylvánská státní univerzita*.

Už v roce 1966 postavili elektroinženýři na místě nedaleko kampusu ionosférický ohříváč o výkonu 500 kW a efektivním vyzářeném výkonu 14 MW. Vysílač s vysokým výkonem ohříval oblast spodní ionosféry, zatímco slabší vysílač pulzoval. Experimentátoři tak mohli studovat vzájemné působení vln. *Pensylvánská státní univerzita* prováděla tyto pokusy po dobu dalších třiceti let.

První velký ionosférický ohříváč v Americe byl postaven v šedesátých letech v Plattesville v Coloradu. V roce 1983 byli vysílač a anténní soustava přemístěn z Colorada na místo čtyřicet kilometrů východně od Fairbanksu na Aljašce.

Dlouho předtím, než byl HAARP dokončen, postavil Sovětský svaz výkonnější ohříváč o síle 1 GW v Zelenogradské u Moskvy. Také německý *Institut Maxe Plancka* postavil ohříváč v norském Tromso. V roce 1991 Evropané dohnali Rusy, když z Tromso vyslali 1 GW efektivního vyzářeného výkonu. Nesmíme také zapomenout na Arecibo v Portoriku.

Víceúčelové zařízení pro HAARP v devadesátých letech bylo řízeno z *Phillipsovy letecké základny*.

HAARP umožňuje pronikat do ionosféry mnohem silnějším a cíle-
nějším paprskem a právě tím se zařízení stalo jedinečným. HAARP je
výzkumným programem určeným ke studiu ionosféry za účelem vý-
voje nových zbraňových technologií. Systém HAARP je určen k mani-
pulaci s ionosférou, vrstvou, která začíná asi třicet kilometrů nad Zemí.
Vysílač zařízení HAARP na zemi je anténní systém s fázovaným polem.
Velké pole antén je navrženo tak, aby společně soustřeďovaly radio-
frekvenční energii pro manipulaci s ionosférou.

Radiofrekvenční energii lze pulzovat, tvarovat a měnit způsobem,
který u jiných vysílačů, nebo na úrovni výkonu tohoto nového zaří-
zení, nikdy nebyl možný. Projekt HAARP je vytvořen tak, aby do iono-
sféry, elektricky nabitě vrstvy nad zemskou atmosférou, vysílal více než
1,7 GW, tedy miliardy wattů, vyzářeného výkonu.

Zjednodušeně řečeno, přístroj je obrácenou verzí radioteleskopu.
Jen místo příjmu vysílá. Ohřívá horní vrstvy atmosféry. Po narušení
ionosféry se záření odrazí zpět na Zemi v podobě dlouhých vln, které
proniknou do našich těl, na zem a do oceánů. Ještě jednodušeji řečeno,
jde o pulzování radiofrekvenčního paprsku, který vytvoří ionizovaný
a tedy elektricky vodivý kanál mezi Zemí a ionosférou. HAARP se po-
užívá k zemské penetrační tomografii, tedy procházení zemských
vrstev (vrstvu za vrstvou) za účelem lokalizace podzemních zařízení
nebo nerostných surovin. Jednoduše směřované vlnové paprsky se od-
rážejí od země, a tak se vyhodnocuje průzkum ložisek podzemních
surovin, zejména ropy nebo plynu. Právě odhalování nových ložisek
přírodních surovin je jedním z mnohých cílů HAARP.

Systém HAARP ale manipuluje s životním prostředím způsobem,
který může narušit lidské duševní procesy. Ovlivňování lidských nálad
se budu věnovat ve zvláštní podkapitole. HAARP může rušit všechny
globální komunikační systémy. Umí narušit migraci volně žijících živo-
čichů. Existují i další, zlověstnější možnosti tohoto zařízení. HAARP se

může také využívat k přenosu energie z jedné části světa do druhé, k vytváření umělých plazmových vrstev nebo skvrn v ionosféře. Může také sloužit ke změně počasí na rozsáhlých územích nebo jako protisatelitní zbraň. Tyto rozsáhlé americké geofyzikální experimenty vyvíjejí zbraně schopné rozbít radiokomunikační linky a zařízení instalovaná na kosmických lodích a raketách nebo vyvolat vážné havárie v elektrických sítích ropovodů a plynovodů.

Systém HAARP tedy nesmíme vnímat úzkoprofilově jako zařízení pro změnu počasí na vybrané části planety. To je jen jedna z mnoha možností. HAARP musíme vnímat jako širokospektrální přístroj pro celou řadu experimentů.

Vědecké experimenty rozhodně nejsou špatné. Posouvají lidstvo kupředu. Ovšem jak to tak bývá, armáda vždy rozpozná jejich vojenský potenciál. Místo civilních účelů pro zkvalitňování našeho života tyto experimenty nakonec slouží vojenským cílům. Stejně jako harfa může vytvářet Mozartovu hudbu nebo melodii pochodu smrti. Stejně jako flétna může hrát libozvučnou melodii, ale krysař s píšťalkou vede lidstvo k propasti.

JAK SE OVLÁDÁ HAARP?

V této stručné podkapitolce se v několika větách zaměřím na to, jak se HAARP reálně ovládá, abychom si o tom vytvořili plastickou představu. Systém ovládání není totiž vůbec složitý.

Operátoři, kteří sedí u ovládacího a monitorovacího pultu přístrojů HAARP, mají skutečně k dispozici všestranný nástroj. Jeho součástí je generátor tvaru vlny, který je schopen vysílat do anténní soustavy nejruznější modulované signály. Operátoři pak mohou úzký paprsek radiofrekvenční energie libovolně rozhánět po obloze.

Ovládání pole umožňuje natáčet paprsek na libovolná místa v rámci horního třicetistupňového kužele během deseti mikrosekund. Vizual-

ní displeje informují operátory o průběhu experimentu. Místní i vzdálené senzory, tedy radar s nekoherentním rozptylem, riometry, ionosondy a další sondážní přístroje, monitorují ionosféru.

HAARP kromě cílených změn počasí v určených oblastech dokáže pomocí vln měnit i náladu obyvatel. Jinými slovy náš duševní stav.

HAARP A ZMĚNY NÁLAD OBYVATEL

V minulých kapitolách jsem zmínil vysílání projektu *Datel*. Toto vysílání mohlo být nosnou vlnou, která byla modulovaná, tedy měnila se amplituda, frekvence nebo fáze, aby přenášela skrytý účinek. *Datel* vysílal na frekvenci 10 Hz. Na stejných frekvencích vysílá i HAARP, třeba při průzkumu podzemních ložisek přírodních surovin, například ropy. I zde se používají takto extrémně nízké vlny.

Tyto frekvence jsou stejné dominantní frekvence, v jejichž rámci běžně pracuje lidský mozek. Modulované vlnové paprsky HAARP mohou mít negativní dopad na duševní zdraví lidí obývajících celé regiony. Zejména tento bod mnohé z nás překvapí. Jak může nějaké zařízení na druhé straně planety měnit naši náladu nebo duševní stavy? Pravdou ale je, že je možné takto uměle navozovat určité nálady nebo jednání. Tyto možnosti jsou reálné.

Američtí činitelé už před dvaceti lety navrhli smíchat vojenské a civilní policejní prostředky pod hlavičkou nesmrtících zbraní pro kontrolu davu a další účely. V této podkapitole se budu zabývat tím, co vše lze provést s modulovanými rádiovými frekvencemi, tedy s látkou, která je předmětem experimentů HAARP. Už jsem to ostatně nastínil v kapitole o sovětském systému *Datel*.

Frekvenční rozsah kolem 10 Hz se obvykle zjišťuje u lidské mozkové činnosti. Lidské mozkové vlny se obvykle pohybují mezi 4 a 35 Hz. Dětské mozkové vlny mají obvykle nižší frekvence, v rozmezí 4 až 7 Hz. Mozkové vlny dospělého člověka v reflexním nebo meditativním stavu se pohybují v rozmezí 8 až 12 Hz. Mozkové vlny bdělého a po-

zorného dospělého člověka, například člověka čtoucího knihu, se pohybují v rozmezí 13 až 35 Hz. Tyto pulzní vlny byly naměřeny po celém světě. Projekty na ovlivňování mysli jsou zdokumentovány v mnoha patentech. Pojďme si to rozebrat do větší hloubky, abychom pochopili význam zařízení typu HAARP.

Mozek pracuje v relativně úzkém pásmu převládajících frekvencí. Převládající frekvence mozkových vln udávají druh činnosti, která v mozku probíhá. Existují čtyři základní skupiny frekvencí mozkových vln, které jsou spojeny s většinou duševních činností.

První z nich – vlny *beta*, 13 až 35 Hz neboli pulzů za sekundu – jsou spojeny s normální činností, kdy je pozornost člověka zaměřena směrem ven, k běžným činnostem. Horní hranice tohoto rozsahu je spojena se stresem nebo rozrušeným stavem, který může zhoršit myšlení a rozumové schopnosti.

Druhá skupina – vlny *alfa*, 8 až 12 Hz – může indikovat relaxaci. Frekvence alfa jsou ideální pro učení a soustředěné duševní fungování. Při soustředěném zírání na televizi se také navozují tyto vlny alfa.

Třetí skupina – vlny *theta*, 4 až 7 Hz – indikují mentální představy, přístup ke vzpomínkám a vnitřní mentální soustředění. Tento stav je často spojován s malými dětmi, úpravou chování a stavy spánku a snění.

Poslední – velmi pomalé vlny *delta*, 0,5 až 3 Hz – se vyskytují, když je člověk v hlubokém spánku. Obecně platí pravidlo, že převládající frekvence vln mozku bude nejnižší, když je člověk uvolněný. Naopak bude nejvyšší, když je člověk nejvíce bdělý nebo rozrušený.

Vnější stimulace mozku elektromagnetickými prostředky může způsobit, že mozek bude uzamčen do fáze s generátorem vnějšího signálu. Převládající mozkové vlny mohou být vnější stimulací řízeny nebo tlačeny do nových frekvenčních vzorců. Jinými slovy, externí ovladač signálu nebo generátor impulzů přehlušuje normální frekvence mozku a způsobuje změny v mozkových vlnách, ty pak způsobují změny

v mozkové chemii a ty následně změny v mozkových výstupech v podobě myšlenek, emocí nebo fyzického stavu.

Manipulace s mozkem může být pro ovlivňovaného jedince buď prospěšná, nebo škodlivá. V kombinaci se specifickými formami vln vyvolávají různé frekvence v mozku přesné chemické reakce. Tedy podle toho, jakou vlnu do mozku vyšleme, mozek odpoví konkrétní chemickou reakcí. Uvolňování těchto neurochemikálií vyvolává v mozku specifické reakce, které mají za následek pocity strachu, chtiče, deprese, lásky atd. Všechny tyto pocity a celá škála emocionálních nebo intelektuálních reakcí jsou způsobeny velmi specifickými kombinacemi těchto chemických látek v mozku, které se uvolňují na základě frekvenčně specifických elektrických impulsů. Přesné směsi těchto mozkových „šťáv“ mohou vyvolat mimořádně specifické duševní stavy jako je strach ze tmy nebo intenzivní soustředění.

Práce v této oblasti postupují velmi rychle vpřed díky novým objevům. Odhalení poznatků o těchto specifických frekvencích přináší významný průlom v chápání lidského zdraví. Radiofrekvenční záření, které působí jako nosič extrémně nízkých frekvencí, lze využít k bezdrátovému podmanění mozkových vln. Právě to by mohl HAARP v některých svých provedeních dělat. Vedlejší účinky na člověka sice nejsou v záznamech o HAARP zkoumány, ale objevují se v jiných vládních dokumentech.

Existuje například firma *Biomedical Instruments Incorporated*, která prodává elektromedicínská zařízení používaná k ovládání nebo manipulaci s mozkovou činností. Úroveň výkonu potřebná k dosažení určité míry kontroly nad mozkovou činností je velmi malá – od 5 do 200 μA . To je tisíckrát méně než výkon potřebný k provozu 60 W žárovky. Mluvíme o velmi, velmi nízkých energetických nárocích.

Triky při ovlivňování mozkové aktivity spočívá v kombinaci frekvence, úrovně výkonu a tvaru vlny. Výzkumy na mezinárodní úrovni zjistily, že mozek lze snadno ovlivnit vnějšími elektromagnetickými poli. Tyto objevy poskytly vědcům i laikům nové nástroje. Mezi nové

nástroje patří zařízení pro elektrickou stimulaci lebky, zvukové systémy, systémy světelných pulzů a velké množství dalších zařízení. Technologický pokrok se uplatnil také u speciálních monitorovacích a ovládacích zařízení, která umožňují lidem naučit se ovládat a manipulovat s vlastní mozkovou aktivitou s cílem dosáhnout příznivých výsledků. Zprávy zahrnují mimo jiné relaxaci, kontrolu bolesti, zrychlení učení a zlepšení paměti. Existují také technologie pro léčení poruch nervového systému, pro nápravu poruch pozornosti a hyperaktivity u dětí nebo pro léčení závislosti na drogách a alkoholu. Elektromedicína tohoto typu se stává jednou z nejzajímavějších oblastí lékařského výzkumu. Bohužel, vojenský výzkum se na tyto technologie stále dívá spíše jako na zbraňové systémy než jako na nástroje zvyšující lidský potenciál. Jeden z nejnadanějších amerických vynálezců, Dr. Patrick Flanagan, už v roce 1962 předpověděl, že se medicína změní. Řekl:

„Věřím, že jednoho dne bude celá koncepce lékařské praxe změněná elektronikou. Lidé se budou léčit spíše elektronicky než pomocí léků.“

V té době byl Dr. Flanagan oceněn za vynález nejpokročilejšího zařízení pro ovlivňování mozku a možná i rozhraní mezi člověkem a počítačem na světě – *neurofon*. Neurofon dokáže převádět zvuk, například slova a hudbu, na elektrické impulsy, které lze přenášet přes libovolné místo na těle přímo do mozku. Tím je možné zcela obejít ucho a s ním spojené sluchové mechanismy. Dr. Flanagan si také pohrával s novými koncepcemi a konstrukčními pokroky technologie neurofonu. Toto zařízení by mohlo být použito jako dokonalý nástroj pro spojení počítače s mozkem.

Přesně na tomto principu má pracovat přístroj *Neuralink* implantovaný přímo do mozku, který v roce 2016 představil Klaus Schwab. Myšlenka, že do dlouhodobé paměti lze přenést velké množství správně formátovaných informací, by znamenala revoluci ve vzdělávání. Ovšem byl by to také způsob, jak do mozku zasílat ty jediné správné informace. Ostatní informace by byly jednoduše vyřazeny.

Noví výzkumníci tuto technologii v posledních letech zdokonalují. Pokračují v práci na možnostech, které nabízejí s důrazem na jiné způsoby přenosu. Vzhledem k zájmu americké *Agentury pro obranné zpravodajství* o dřívější zařízení je velmi pravděpodobné, že i ona pokračuje ve snaze o jeho zdokonalení.

Jak Dr. Flanagan poznamenal v jednom rozhovoru, projekt HAARP by mohl být nejen největším ionosférickým ohříváčem na světě, ale také největším zařízením pro ovlivnění mozku, jaké kdy bylo vymyšleno. HAARP může vysílat velmi nízké a extrémně nízké vlny, s využitím mnoha vlnových forem v dostatečné energetické úrovni, aby ovlivnil celé regionální populace.

Projektanti HAARP o žádném z těchto výzkumů nikdy nehovořili, ačkoli letectvo a námořnictvo v těchto oblastech pracují už od počátku šedesátých let. Dr. Robert Becker experimentoval na počátku šedesátých let s extrémně nízkými frekvencemi. Na stejnosměrný proud umístil signál, který přenášel signál extrémně nízkých vln. Jinými slovy, tento signál jel jako cestující v autobuse, zachovával si vlastní integritu, ale byl přenášen do svého konkrétního cíle. Dr. Becker testoval tuto koncepci na lidech použitím extrémně nízkého signálu o frekvenci 1 až 10 Hz. To vedlo ke zvýšené ztrátě vědomí u testovaných osob. Ukázalo se tak, že extrémně nízké frekvence, které nejvíce ovlivňují funkce lidského mozku, lze manipulovat externě a s dobrými výsledky.

Skutečnost, že lidský mozek pracuje na určitých frekvencích, skýtá obrovský potenciál. Extrémně nízké vlny jsou v rozsahu Schumannovy frekvence. To je rezonanční frekvence Země a také lidského mozku. Proto by mohlo být možné manipulovat s živými bytostmi. Věnovali jsme se tomu v předchozích kapitolách. Frekvence, které dokážou rytmickými pravidelnými údery rozvibrovat planetu podobně jako strunu na hudebním nástroji. Dnes je možné na tuto Schumannovu frekvenci modulovat určité informace, a tím superponovat a ovlivňovat elektrické mozkové vlny člověka. To by technicky umožnilo provádět cílenou manipulaci s vědomím prostřednictvím HAARP a podobných zaří-

zení. To znamená, že pokud bude HAARP naladěn na správnou frekvenci a použije správné formy vln, může dojít k psychickému rozvratu v celé oblasti, a to záměrně nebo jako vedlejší účinek vysílání rádiových frekvencí.

Je snadné si představit, jaké budou následky, pokud tyto nové metody a zbraně budou fungovat. Manipulací s vědomím lze celé národy nasměrovat tím či oním směrem. HAARP by skutečně mohl být případně použit jako bezdrátové zařízení pro ovlivňování mozku. Toto využití má největší invazivní možnosti.

Biofeedback mozku v reálném čase je další oblastí výzkumu mozku, která začíná mnoha jedincům poskytovat velké možnosti. Tato oblast přinesla nové přístupy k získání kontroly nad myslí. Prostřednictvím interaktivních počítačových technologií je dnes možné sledovat mozkové vlny v reálném čase, takže osoba, která tyto nástroje používá, může na obrazovce počítače vidět, jak graficky vypadají mozkové vlny, zatímco dotýčný přemýšlí. V současné době je na trhu několik systémů.

Jeden z nejlepších vyrábí v Americe společnost *American Biotech Corporation*. Pomocí těchto systémů se člověk může naučit hlubokým způsobem manipulovat s vlastními mozkovými vlnami. Díky tomu bylo například dosaženo vysokých meditačních stavů, tedy stavů vědomí, kterých nelze jinak dosáhnout bez dlouholetého cvičení. Byla třeba zvýšena míra zotavení mozkových dysfunkcí v důsledku mrtvice nebo nehody. Bylo zaznamenáno zlepšení u dětí trpících poruchami pozornosti a jinými poruchami. Už jsem hovořil o odbourávání závislosti na drogách a alkoholu. Tyto nástroje a techniky byly použity k léčbě řady duševních poruch. Naučily člověka, jak v sobě podle své vůle vytvářet mozkové vzorce, které změní stav jeho vědomí. Vědci zjistili, že během třiceti až šedesáti dnů se většina lidí dokáže naučit, jak si vytvořit řadu specifických duševních stavů podle své vůle, a to bez trvalého používání těchto přístrojů. Stroje slouží jako most k novým úrovním mentální kontroly. Techniky využívající počítačová rozhraní lze jednoduše

vysvětlit jako systém výuky, jak ovládat myšlení vlastním způsobem a dosáhnout tak konkrétních výsledků.

Lze se na to dívat jako na malé dítě, které se učí ovládat své nohy při plazení, pak při chůzi a nakonec při běhu. My dospělí jsme, pokud jde o ovládání myšlení, stále ještě ve fázi plazení. Tyto technologie nám přinášejí možnosti, jak nad sebou získat větší kontrolu prostřednictvím lepšího ovládání naší mysli.

Hodnotu této technologie nelze podceňovat. Změna způsobu myšlení, pokud máme individuální kontrolu nad svými změnami, je zdravá věc. Musíme si ale uvědomit, že vlády mají zájem o tyto technologie nikoliv pro prospěšné individuální využití, ale za účelem získání větší kontroly nad populací, kterou považují za nebezpečnou. Tyto technologie jsou velkým příslibem, ale i vysokým potenciálem pro zneužití. Práce, která se v těchto oblastech provádí, má hluboký dopad na nás všechny.

Je jisté, že jedním z hlavních účelů HAARP je změna mentálních funkcí ve vybraných regionech planety. To vše prostřednictvím environmentální a biochemické manipulace s mozkem. Psychocivilizovaná společnost. Je třeba mít na paměti, že John Heckscher, vedoucí programu HAARP, v jednom rozhovoru jasně uvedl, že frekvence a energie používané v HAARPU jsou kontrolovatelné a v některých provedeních budou pulzovat v rozsahu 1 až 20 Hz. Tedy přesně ty vlny, ve kterých pracuje lidský mozek. Také uvedl, že rozsahy frekvencí a úrovní energií jsou malé, ale odlišitelné od vlastních pulzací Země:

„Extrémně nízké vlny, které budou generovány HAARPem prostřednictvím interakce s polárním elektrovlnným paprskem, budou mít tak malé výkonové úrovně, že k jejich detekci bude nutné použít speciální integrační přijímače.“

Jinými slovy, běžné přístroje tyto vlny nerozpoznají. Jde o řízené koherentní signály, které – jak jsem uvedl výše – mohou mít padesátinu energetické úrovně přirozených zemských polí a přesto mají hluboký

vliv na mozkovou aktivitu. Je tedy potvrzené, že HAARP skutečně tyto vlny vysílá. Potvrdil to sám vedoucí programu HAARP John Heckscher.

Jde o revoluční technologie, které se před širokou veřejností tají z pohledu použití vysílači typu HAARP. Označí se proto za paranoidní konspirace a je vytvořeno obávané tabu, kolem kterého každý našlapuje po špičkách. Proto zkoumejme vlastními prostředky a silami tyto sféry vědy. Staňme se kompilátory v našich vlastních snahách dozvědět se o tom maximum. Rozšiřujme si naše poznatky o energii v různých vlnových formách a frekvencích.

ZÁVĚR: PLANETA JAKO OBŘÍ KŘEHKÉ DYNAMO

Jak jsem ukázal, HAARP má řadu širokých možností, jak zasahovat do biologického pole planety. Od ohřívání ionosféry pro ovlivňování počasí nebo komunikaci, přes zemskou tomografii pro hledání podzemních ložisek přírodních surovin až po ovlivňování našeho duševního stavu. Musíme skutečně pochopit HAARP v jeho širokém rozsahu. HAARP nevy-pálí díry v ionosféře. To je nebezpečné podcenění toho, co obří gigawattový paprsek HAARP způsobí.

Země se otáčí vzhledem k tenkým elektrickým slupkám vícevrstvé membrány, tedy ionosféry, která pohlcuje a chrání zemský povrch před intenzivním slunečním zářením, včetně bouří nabitých částic ve slunečním větru vycházejícím ze Slunce. Axiální rotace Země znamená, že HAARP v případě výbuchu trvajících déle než několik minut prořízne ionosféru jako mikrovlnný nůž. Tím nevznikne díra, ale dlouhá trhлина, cosi jako řez. HAARP řeže napříč geomagnetickým tokem šišatou cívku magnetických strun jako poledníky zeměpisné délky (na mapách).

HAARP nemusí tyto struny v magnetickém plášti přerušovat, ale bude každé vlákno pulzovat ostrými neharmonickými vysokými frekvencemi. Tyto hlučné impulsy rozvibrují geomagnetické proudové čáry a vyšlou vibrace do celé geomagnetické sítě. Stejně jako třeba blesky jediné bouřky vysílají impulsy, které citlivé senzory pocítí po celém svě-

tě. Nebo jako pavouk – když se hmyz zachytí do pavučiny, vibrace sítě pavouka upozorní na možnou kořist.

HAARP je uměle vytvořeným mikrovláknovým prstem, který štourá do sítě a vysílá matoucí signály. Dokonce vrtá díry do vláken. Účinky tohoto rušení symfonií pomyslné geomagnetické harfy jsou neznámé. Křehký mechanismus planetárního dynama se rozkolísá. Lidská rasa za pár desítek let rozkymácela citlivý přírodní biorytmus planety, který se utvářel miliony let. Akutním problémem je tenký zemský obal ionizovaného molekulárního kyslíku, tedy ozonová vrstva.

Vysokofrekvenční emise HAARP se mohou spojit s dlouhovlnnými nízkofrekvenčními pulzy, které zemská síť používá k distribuci informací v podobě vibrací, aby synchronizovala tance života v biosféře. Toto geomagnetické působení můžeme označit jako informační krevní řečiště Země. Je pravděpodobné, že spojení vysokofrekvenčních impulzů HAARP s přirozenými extrémně nízkými frekvencemi může způsobit rozměr neplánovaných a netušených vedlejších účinků.

Mezi technologie, které produkují mračna částic s nepřírozeně zvýšeným nábojem, patří přenosové linky, systémy elektronického boje, řídicí, kontrolní a komunikační systémy pro lety do vesmíru a testování zbraňových systémů *Hvězdných válek*. Abnormální energetický stav Země a její atmosféry by se dal přirovnat k autobaterii, která se přebila a normální tok energie se v ní zasekl. To má za následek horká místa, elektrické oblouky, fyzické trhliny a všeobecné turbulence, protože nahromaděná energie se snaží najít místo, kam by mohla uniknout, podobně jako z přetlakovaného papiňáku.

Musíme se pořád ptát, co způsobuje stále kontrastnější nerovnováhy extrémního počasí. Je to skutečně následek globálního oteplování? Nebo je globální oteplování maskovacím termínem, aby se odvedla pozornost populace od těchto brutálních zásahů do citlivého mechanismu zemského dynama naší planety?

Lidé jako nevědomí neandrtálci budou třídit papírky nebo používat papírová brčka a přitom se tvářit, jak zachraňují planetu. Globální klika

novodobých alchymistů hrajících si na polobohy zatím přímo nad našimi hlavami experimentuje s počasím, mění ho a ničí rovnováhu planety. Lidé tomu nerozumějí a vytržštěně na to zírají, podobně jako neandrtálci netušili, jak vzniká oheň.

S nevědomou populací se dá snadno manipulovat. Naopak skutečně informovaná veřejnost se nedá opít rohlíkem a zblbnout instalovanou ekologickou agendou. Globální mocenská klika potřebuje vychovávat tupé neinformované masy neandrtálců, kteří netuší, jak vzniká oheň.

Nebudme proto její součástí...

Herbert George Wells:

OTEVŘENÉ SPIČNUTÍ

POZNÁMKY KE SVĚTOVÉ REVOLUCI

vazba: brožovaná

formát: A5

počet stran: 168

k dispozici i jako eknih (pdf / .epub / .mobi)

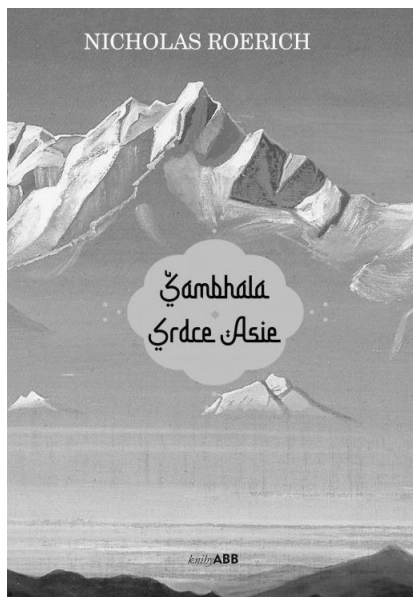
ISBN 978-80-88385-76-9

cena: 330,- (vč. DPH)

objednávejte na webu <http://knihyabb.cz>

na mailu info@knihyabb.cz

nebo na tel. 722 019 750

**Nicholas Roerich:
ŠAMBHALA. SRDCE ASIE**

z ruského originálu přeložil Alan Černohous

vazba: brožovaná

formát: A5

počet stran: 164

k dispozici i jako eknihy (.pdf / .epub / .mobi)

ISBN 978-80-88385-68-4

cena: 330,- (vč. DPH)

objednávejte na webu <http://knihyabb.cz>

na mailu info@knihyabb.cz

nebo na tel. 722 019 750